

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI ZBOR

MANDAT

VII

IZREDNA
SEJA

27

SEJNI ZAPISI DRŽAVNEGA ZBORA 27. IZREDNA SEJA

(20. januar 2016)

SLOVENIJA JE DEMOKRATIČNA REPUBLIKA. SLOVENIJA JE PRAVNA IN SOCIALNA DRŽAVA.
SLOVENIJA JE DRŽAVA VSEH SVOJIH DRŽAVLJANOK IN DRŽAVLJANOV, KI TERJEJETA NA TRAJNI IN NEODTUJLJIVI PRAVICI SLOVENSKEGA NARODA DO SAMODOLČNE.
V SLOVENIJI IMA OBLAST LJUDSTVO, DRŽAVLJANKE IN DRŽAVLJANOV, IZVRŠILNO IN SODNO.
PO NAČELU BELTVE OBLASTI NA ZAKONODAVNO, IZVRŠILNO IN SODNO.

UVOD

Državni zbor kot najvišja predstavniška in zakonodajna institucija v Republiki Sloveniji, ki opravlja tudi vse ostale funkcije sodobnega parlamenta, izvaja večji del svojih pristojnosti na rednih in izrednih sejah. Seje javnost lahko spremlja v dvorani ali preko televizijskih in spletnih prenosov.

Vsebina sej pa postane pregledno dostopna v obliki sejnih zapisov.

Državni zbor vsako sejo zvočno posname. Simultano ob zvočnem zajemanju nastaja besedilo, ki je na spletu dostopno s približno polurnim zamikom. V uredništvu sejnih zapisov se ob poslušanju zvočnega posnetka preveri avtentičnost zapisanega, besedilo pa se uredi v skladu s strokovnimi merili prenosa govorjene besede v zapisano. Takšno preverjeno in jezikovno urejeno besedilo na spletnem naslovu zamenja prvi zapis.

Besedilo celotne seje se izda tudi v publikaciji Sejni zapisi Državnega zbora. Sejni zapisi vsebuje dnevni red, sprejet na seji Državnega zbora, kazalo, iz katerega je razviden potek seje in v katerem so točke dnevnega reda in govorniki, osrednji del je besedilo seje, zapisano v prvi osebi, na koncu pa je dodan še indeks govornikov.

Sejni zapisi so zgodovinski dokument in vir za preučevanje parlamentarne zgodovine, tradicije, predstavniške demokracije in jezikovne kulture.

Sejni zapisi Državnega zbora. 27. izredna seja (20. januar 2016)

ISSN 2385-9490

Pripravi: Dokumentacijsko-knjižnični oddelek

Urednici: Tatjana Mirt Kavšek, dr. Vesna Moličnik

Izdajatelj: Državni zbor

Naslov: Šubičeva 4, 1102 Ljubljana

Telefon: +386 1 478 94 00

Leto izida publikacije: 2016

www.dz-rs.si

DNEVNI RED 27. IZREDNE SEJE

1. točka dnevnega reda: PREDLOG PRIPOROČILA VLADI REPUBLIKE SLOVENIJE ZA
PREPREČITEV NADALJNJIH NEGATIVNIH POSLEDIC MIGRANTSKE KRIZE, EPA 964-VII

VSEBINA

Določitev dnevnega reda	6
1. točka dnevnega reda: PREDLOG PRIPOROČILA VLADI REPUBLIKE SLOVENIJE ZA PREPREČITEV NADALJJNIH NEGATIVNIH POSLEDIC MIGRANTSKE KRIZE, EPA 964-VII	6
MAG. BRANKO GRIMS	6
MAG. LILIJANA KOZLOVIČ	8
MAG. VESNA GYÖRKÖS ŽNIDAR.....	9
DR. BOJAN DOBOVŠEK	11
DR. MILAN BRGLEZ	12
DR. VINKO GORENAK	14
BENEDIKT KOPMAJER.....	16
JAN ŠKOBERNE	17
VIOLETA TOMIČ	18
MAG. MATEJ TONIN.....	19
MAG. BRANKO GRIMS	22
JANJA SLUGA	24
JERNEJ VRTOVEC	25
UROŠ PRIKL	26
MAG. BRANKO GRIMS	27
MATJAŽ HAN	28
MATJAŽ NEMEC	28
MATJAŽ HAN	29
JOŽEF HORVAT	30
DR. LÁSZLÓ GÖNCZ.....	31
VESNA VERVEGA	32
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	33
DUŠAN RADIČ	34
PRIMOŽ HAINZ.....	34
ANITA KOLEŠA.....	35
MARIJA BAČIČ	36
TOMAŽ LISEC	37
DR. DRAGAN MATIČ	37
MARKO FERLUGA	39
MAG. BRANKO GRIMS	39
LJUDMILA NOVAK	40
JOŽE TANKO	40
MAG. LILIJANA KOZLOVIČ	40
MAG. BRANKO GRIMS	41
MAG. LILIJANA KOZLOVIČ	42
KARL VIKTOR ERJAVEC	42
MAG. BRANKO GRIMS	43
NADA BRINOVŠEK.....	44
MAG. JANA JENKO	45
MAG. BRANKO GRIMS	46
DANILO ANTON RANC	46
KSENIJA KORENJAK KRAMAR.....	47
BOJAN PODKRAJŠEK	47
TILEN BOŽIČ	48
MARJANA KOTNIK POROPAT	49
IVAN ŠKODNIK	50
ANJA BAH ŽIBERT	50
MAG. VESNA GYÖRKÖS ŽNIDAR.....	51
JERNEJ VRTOVEC	57
MAG. BRANKO GRIMS	58

JANKO VEBER	59
SUZANA LEP ŠIMENKO	61
MAG. ALEKSANDER KAVČIČ	62
BRANKO ZORMAN	62
ŽAN MAHNIČ	63
MAG. MARKO POGAČNIK	64
JOŽE TANKO	65
JOŽE TANKO	66
DR. MILAN BRGLEZ	66
MAG. MARKO POGAČNIK	66
ANJA BAH ŽIBERT	67
ŽAN MAHNIČ	68
IGOR ZORČIČ	68
JOŽEF HORVAT	69

Državni zbor VII. mandat

27. izredna seja
20. januar 2016

Predsedujoči: dr. Milan Brglez.....predsednik Državnega zbora
mag. Bojana Muršič.....podpredsednica Državnega zbora
Primož Hainz.....podpredsednik Državnega zbora

Seja se je začela 20. januarja 2016 ob 12.02.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Spoštovani kolegice poslanke in kolegi poslanci,
gospe in gospodje!

Začenjam 27. izredno sejo Državnega zbora, ki sem jo sklical na podlagi prvega odstavka 58. člena in drugega odstavka 60. člena Poslovnika Državnega zbora.

Obveščen sem, da se današnje seje ne morejo udeležiti naslednji poslanke in poslanci: dr. Simona Kustec Lipicer, gospa Urška Ban, gospa Andreja Potočnik, mag. Branislav Rajič, gospod Simon Zajc, dr. Matej T. Vatovec, dr. Franc Trček, gospod Franc Jurša, gospod Peter Vilfan in gospod Andrej Čuš.

Na sejo sem vabil predstavnike Vlade.

Vse prisotne lepo pozdravljam.

Prehajamo na **določitev dnevnega reda** 27. izredne seje Državnega zbora. Predlog dnevnega reda seje ste prejeli v petek, 15. januarja 2016, s sklicem seje. O predlogu dnevnega reda bomo odločali v skladu s prvim odstavkom 64. člena Poslovnika Državnega zbora. Predlogov za širitev dnevnega reda seje nisem prejel. Zboru predlagam, da za današnjo sejo določi dnevni red, kot ste ga prejeli s sklicem.

Prehajamo na odločanje. Poslanke in poslance prosim, da preverite delovanje glasovalnih naprav.

Glasujemo. Navzočih je 74 poslank in poslancev, za je glasovalo 74, proti nihče.

(Za je glasovalo 74.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je dnevni red 27. izredne seje zbora določen.

Prehajamo na **1. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA PRIPOROČILA VLADI REPUBLIKE SLOVENIJE ZA PREPREČITEV NADALJNIH NEGATIVNIH POSLEDIC MIGRANTSKE KRIZE.**

Predlog priporočila je v obravnavo zboru predložila skupina 26 poslank in poslancev s prvopodpisanim gospodom Jožetom Tankom. V zvezi s tem predlogom

priporočila je skupina 21 poslank in poslancev s prvopodpisanim gospodom Jožetom Tankom zahtevala, da Državni zbor opravi splošno razpravo. Za dopolnilno obrazložitev predloga priporočila dajem besedo predstavniku predlagatelja, mag. Branku Grimsu.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Spoštovani, vsem zbranim prav lep pozdrav!

Zdaj že tudi najvišji predstavniki Evropske unije priznavajo, da je ogrožen obstoj Evropske unije. Ogrožen pa je tudi obstoj Slovenije. Še leto dni nazaj bi se te besede zdele neverjetne, toda migrantska kriza, ki se je razplamtela v lanski jeseni in še vedno traja, je stvari spremenila v tako veliki meri, da se odpirajo vprašanja, za katera nihče pred letom dni ne bi verjel, da jih je možno odpreti. Za Slovenijo so prav v teh dneh prišle najslabše možne novice. Schengena, takega kot smo ga poznali, ni več. Avstrija je schengen proti Sloveniji praktično ukinila, ukinila ga je z dekreti kot začasni ukrep, ampak saj veste, da je Churchill že mnogo let nazaj dejal, da so v politiki najbolj trajni začasni ukrepi.

Kako se je lahko to zgodilo? Celo jesen, že poleti in tudi v mesecih pred tem smo opozarjali, da se ne sme zgoditi, da bi ves tok migrantov šel na koncu čez Slovenijo. Da se ob tem, ko je začela Madžarska takrat graditi ograjo, na drugi strani pa vemo, da je Jadransko morje, lahko zgodi, da bo ves migrantski tok stisnjen v tisti majhen prostor pod Alpami, ki ga imamo radi in ki ga imenujemo Slovenija. Da je to izjemno slaba možnost, ki se nam bo hudo maščevala. Žal se je takrat s strani vladajočih, s strani Vlade, bolj ali manj slišal posmeh, gluhost in storilo se ni ničesar. Zanašalo se je na druge. Kako se je s tem dogovarjanjem in zanašanjem na druge možno v takih ključnih trenutkih v resnici zanesti, največ pove to, da ko je enkrat bilo jasno, da bo tok šel preko Slovenije in je Vlada prišla z izjavo, da smo dogovorjeni tako s Hrvaško kot z vsemi sosedami, da bo šlo tukaj čez največ tisoč 500 migrantov na dan, tudi en dan seveda to ni trajalo, tudi eno uro ne. To se nikoli ni zgodilo. Bil je kaos, goreli so šotori,

potem se je šlo v smeri nekih začasnih zasilnih rešitev za čim hitrejšo pospešitev toka, kot se je temu reklo, toda vse to, kar se je izvajalo, se bo prej ali slej vrnilo kot bumerang in se že vrača. Dejstvo je, da to, kar je storila najprej Madžarska, ki je poslala vojsko na mejo s Slovenijo, postavila tudi ograjo, pa jo je potem odstranila, zdaj dela Avstrija, kar je za Slovenijo največji problem. Hkrati pa tudi Italija pošilja na mejo vojaške enote, povzročča, da je Slovenija odrinjena, da je Slovenija na nek način izločena iz schengenskega območja, vsaj v tisti obliki, kot smo ga poznali do sedaj. Ljudje v Sloveniji tega niti ne vedo, samo Lojze Kos iz Celovca je 15. decembra opozarjal, da po novem ni več mogoč prost prehod mej, tako kot smo bili vsa ta leta navajeni, da je, če te dobijo pri prehodu izven uradnega mejnega prehoda, tisoč 500 evrov kazni, pa še 2 tisoč 160 evrov kazni, če nimaš pri sebi veljavnega osebne dokumenta. Ampak to je ostalo brez odziva, to je bilo objavljeno v eni oddaji na Radiu Slovenija in potem se ni zgodilo nič več. Še vedno smo bili priča zatirjanjem, kako je vse v redu, kako smo v schengnu, kako je vse tako, kot bi moralo biti. Pa ni, gospe in gospodje, daleč od tega. Napačna vladna politika nas je izločila iz schengna. Lahko to imenujemo tako ali drugače, ampak schengen za Slovenke in Slovence, državljanke in državljane, kot smo ga poznali vsa leta, ne obstaja več. In to je katastrofa. Po tem bo znana ta vlada, ko bo šla v zgodovino, samo po tem. Žalostno je, da je to tako. Ljudi pa je strah.

Ljudi je strah zaradi tega, ker je preko Slovenije šlo več kot 400 tisoč ilegalnih migrantov. Večina seveda nima nobenih veljavnih dokumentov, rečejo karkoli, tisti dokumenti, ki jih imajo, so v veliki meri ponarejeni, in varnostno je to izjemno hudo vprašanje. Varnostno je to tako velik problem, da ne vem, ali si zdajle tudi vsi v Evropi pravzaprav znajo predstavljajo, kaj so naredili. Uradne službe, ne naša, ampak recimo španska in francoska, so že 6 mesecev nazaj povedale, da zaradi tako velike množice ljudi, ki bi jih bilo nadzorovati, nimajo nobene možnosti več in nobenega pregleda, da bi skrbele za varnost ljudi. Vse to zato, ker so si nekateri politiki v Evropi vzeli pravico, da so pozabili, zakaj pravzaprav država in meddržavne skupnosti obstajajo, in odprli meje kar tako, zato da so izpadli fini, da so se šli kazat, kako so človeški, ob tem pa pozabili, da je država pravzaprav skupnost, ki je osnovana za to, da štiti svoje meje, da štiti svoje državljanke in državljane, da jim daje varnost, da jim zagotavlja blaginjo in da štiti vse tiste temeljne vrednote, ki predstavljajo vrednostno jedro posamezne nacije in države kot celote. Tudi slovenska vlada pri na tem padla na celi črti. Idealno priložnost je imela ta vlada, ko bi lahko hkrati z Madžarsko zgradila ograjo ali pa jo vsaj začela graditi – važna bi bila gesta – in razglasila zaporo meje. Pa tega ni storila. Ravno nasprotno, takrat, ko je

Madžarska razglasila zaporo meje, so pri nas na ves glas razglašali, kako je meja odprta. In kaj so naredili? V Srbiji so lepo natisnili migrantom listke s puščico preko Slovenije in ves tok se je usmeril tja, kar je za Slovenijo najslabša možnost, preko Slovenije. Tok se bo obrnil, se že obrača in obrača se hitreje, kot si je morda kdo predstavljal. Takrat bo Slovenija v še toliko večjih težavah. Po eni strani se meje že zapirajo, po drugi strani se bo tok obrnil. Slovenija je majhna, Slovenija ne more nikogar prisiliti, da bo ljudi, ki bodo na slovenskem ozemlju – in tja po naših zakonih ne sodijo – sprejel nazaj. Še Nemčija ne more prisiliti matičnih držav, recimo Pakistana, kjer ni nobene vojne, od koder so migranti prišli, da bi sprejele svoje ljudi nazaj. So poskusili, pa jim ni uspelo. Kaj naj potem stori Slovenija? Zato ne čudi, če zdaj vlada na vrat na nos išče tisoče in tisoče prostih mest za nastanitev migrantov. Toda varnostno bo to nevzdržna situacija.

Zdaj se seveda postavlja vprašanje tega, kar smo že doživeli. Najmanj dva od tistih, ki so se razstrelili v Parizu, sta šla po balkanski poti kot migranta. Nihče ne more reči, da med njimi ni teroristov. Še veliko huje je, da je bilo to, kar se je zgodilo v Kölnu, ki je na nek način postal simbol – v resnici pa se je to zgodilo v več kot sto mestih po Evropi in v različnih državah, nikakor ne samo v Nemčiji –, organizirano in sklicano preko omrežij, ki so pod nadzorom tajnih služb. Vlade so to torej vedele, policije so to vedele, pa niso ukrepale, kar postavlja pod velikanski vprašaj, kaj se pravzaprav dogaja. To, gospe in gospodje, je nova oblika terorizma. Kaj je pravzaprav terorizem? Saj terorizem ni pobijanje samo po sebi, terorizem je nekaj, kar ustvarja strah, bistvo terorja je strah. Strah, ki vpliva na ravnanje ljudi, na zavedanje ljudi, na odločitve ljudi. To je bistvo terorizma. Zato je to, kar se je dogajalo v teh mestih – taharrush gamea se temu reče, kot verjetno veste –, kjer je bilo žrtev po sedanjih podatkih več kot tisoč žensk, nova oblika terorizma. In pri tem je sodelovala množica ljudi, tukaj pa nista sodelovala samo dva ali trije. Nad tem se velja zamisliti. In nad tem kaj bo Slovenija storila.

V Sloveniji je ljudi strah. Ljudje so v stiski. V strahu so že sicer zaradi slabe življenjske ravni, zaradi neuspešne vlade. Imamo 300 tisoč ljudi, ki živijo pod robom revščine, in oni bi potrebovali pomoč, ne pa, da se namenja 123 milijonov za migrante v proračunu za letošnje leto s strani vladajoče koalicije. Ampak najhujše je, da če je ljudi strah, to vpliva na ekonomijo, na gospodarstvo, na podjetništvo. Zakaj? Če je ljudi strah, podjetniki ne investirajo ali pa v mnogo manjšem obsegu, kot bi sicer. Ne odpirajo novih, kvalitetnih delovnih mest, ki so edini trajni vir blaginje. Po drugi strani navadne državljanke in državljani ne trošijo denarja, denar se ne vrti, ne poganja ekonomije in začne se nova recesija. To se da v tem trenutku že dokazovati s številkami. Ravno dva dni nazaj je bila objavljena v časopisu Finance shema, kako

se je v zadnjem času povečala količina denarja, ki ga imajo posamezniki na računu. Pa seveda ne zato, ker bi šle plače navzgor, ampak preprosto zato, ker ljudje ne trošijo. Ljudi je strah. Normalen refleks je, da dajejo pač na zalogo, hranijo za tisto, kar prihaja. Toda to je za ekonomijo izjemno slabo. Če denar ne kroži, ne poganja podjetništva, ne poganja ekonomije in seveda smo priče novi recesiji. Spomnil bi, kakšne pravljice smo poslušali, ko se je začela ta zgodba z migranti, kako bo to okrepilo ekonomijo celotne Evrope in podobne neumnosti. Danes se seveda tudi v Evropi govori o novi recesiji, pri že sicer ekonomsko neuspešni Sloveniji pod to vlado pa se govori o zelo hudi recesiji in se jo napoveduje na vseh nivojih. Številke, ki so za hip že izgledale, da se obračajo navzgor, se bodo in so se že začele obračati v povsem nasprotno smer. To je problem, gospe in gospodje.

Imamo torej problem, ki je varnostne narave, imamo problem, ki je politične narave, in gre za vprašanje odgovornosti, ki je očitno ni. Kajti, nič od tega se ne bi zgodilo, če bi se spoštovalo zakone, če bi se spoštovalo predpise, ki veljajo v tej državi, in predpise EU, ki nas kot državljanke in državljane zavezujejo. Če bi se dosledno izvajalo schengenske predpise in vse druge predpise enako za vse, se nič od tega ne bi zgodilo.

Da pa je stvar še toliko slabša, naj povem, kaj se je zgodilo na odboru, ko smo predlagali sklepe, ki bi morali biti samoumevni v neki normalni državi, ki bi morali biti zlasti v Sloveniji predmet splošnega konsenza, če bi spoštovali načela pravne države, na osnovi katerih, prav s priseganjem na spoštovanje prava, na pravno državo, je bila vendar izvoljena ta oblast. Ste na to že vsi pozabili? Kaj smo predlagali? Da naj Državni zbor priporoči Vladi Republike Slovenije, da v najkrajšem možnem roku začne dejansko izvajati schengenske in vse druge predpise na celotnem ozemlju Republike Slovenije, in sicer tako, da bo dosledno spoštovano ustavno načelo enakosti pred zakonom za vse in torej brez izjem. Ne morejo zakoni veljati za državljanke in državljane Slovenije, za državljane in državljanke EU, za migrante pa nič ne velja. To je nevzdržno, to je nesprejemljivo. Drugo, da Državni zbor priporoči Vladi Republike Slovenije, da hkrati z začetkom dejanskega uresničevanja schengenskih in drugih predpisov na celotnem ozemlju Republike Slovenije začne pogajanja s sosednjimi državami o umiku vojaških enot z meje teh držav z Republiko Slovenijo ter ponovni sprostitev prehodov preko meje in odstranitvijo ograje na naši severni meji, kar je v temeljnem razvojnem interesu države Slovenije. Potem smo predlagali, da Državni zbor priporoča Vladi Republike Slovenije, da za lažje izvajanje teh predpisov čim prej konča postavitve ograje na zunanji schengenski meji s Hrvaško in poskrbi za njeno ustrezno zaščito, in da naj sprejme vse potrebne ukrepe, da se zavrtni migranti v

ciljnih državah ne bi mogli vrniti na ozemlje Republike Slovenije. In končno, da Državni zbor priporoča Vladi Republike Slovenije, da takoj začne uradno iniciativo za sprejem Republike Slovenije Višegrajsko skupino. To je skupina, ki bi danes morala biti Evropi za zgled. Tam načela medsebojne zaščite, medsebojne pomoči, ko gre za ekonomska vprašanja, politična vprašanja in varnostna vprašanja, delujejo zgledno, mnogo bolje kot kjer koli drugje v Evropi. In oni so tudi nam naklonjeni. Ne boste verjeli, kaj se je zgodilo. Celotna koalicija je enotno glasovala proti tem sklepom, glasovala je torej proti spoštovanju načel pravne države, proti enakosti pred ustavo in zakoni, kar je sicer ustavna kategorija, in glasovala je proti temu, da sodelujemo s tistimi, kjer lahko edino učinkovito zagotovimo varnost in seveda čim bolj uveljavljamo svoje interese. To pravzaprav o tej koaliciji pove vse.

Zato danes na koncu ne bo glasovanj, moram pa reči, da to temeljnega problema, da je schengen padel ter da sta za to odgovorni ta vlada in koalicija te vlade, v ničemer ne spremeni.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Predlog priporočila je 18. 1. 2016 obravnaval Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo. Ker po končani razpravi odbor ni sprejel točk predloga priporočila, je predsednica odbora ugotovila, da je obravnava predloga priporočila na seji delovnega telesa končana.

Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsednici mag. Lilijani Kozlovič.

MAG. LILIJANA KOZLOVIČ (PS SMC): Spoštovani predsednik, hvala za besedo. Spoštovani predstavniki Vlade, kolegice in kolegi!

Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo je na 32. nujni seji 18. 1. 2016 kot matično delovno telo obravnaval Predlog priporočila Vladi Republike Slovenije za preprečitev nadaljnjih negativnih posledic migrantske krize, ki ga je Državnemu zboru 18. 12. 2015 v obravnavo predložila skupina poslank in poslancev s prvopodpisanim Jožetom Tankom in kasnejšim sopredlagateljstvom Poslanske skupine NSi.

V dopolnilni obrazložitvi je v imenu predlagatelja poslanec mag. Branko Grims navedel, da je po njegovem mnenju osrednji problem za stanje, v katerem se je znašla Republika Slovenija, nedosledno izvajanje predpisov in mednarodnih sporazumov. Izpostavil je trenutno situacijo na meji z Republiko Avstrijo, ki je z namenom zaustavitve nenadzorovanega migrantskega toka uvedla poostren nadzor in možnost izrekanja mandatnih kazni za prehod izven označenih mejnih prehodov. S tem dejanjem naj bi bil schengenski sistem zrušen in tudi s strani Avstrije ukinjen, Slovenija pa izločena iz schengenskega območja, kar naj bi v nadaljevanju prizadejalo

hude posledice za slovensko gospodarstvo. Kot rešitev je predlagal vključitev Republike Slovenije v Višegrajsko skupino, kar bi pripomoglo predvsem k zagotavljanju večje varnosti državljanov.

V imenu sopedlagatelja je dopolnilno obrazložitev podal poslanec Jernej Vrtovec, ki je prav tako izrazil nedelovanje schengna in problem izključitve Republike Slovenije iz tega sistema. Podan je bil tudi očitek, da se s predlogom novega Zakona o mednarodni zaščiti, ki je vložen v zakonodajni postopek, merila za priznanje mednarodne zaščite ne zaostrejuje, kar je v nasprotju s trendom v Evropski uniji. Izrazil je tudi zanimanje, zakaj je s strani naše države zavrnjen dogovor o skupnem nadzoru več držav na slovenski južni meji.

Ministrica za notranje zadeve in državni sekretar sta pojasnila, da se glede na število prosilcev za azil državo Slovenijo lahko opredeli kot tranzitno državo. Kot pomembno je bilo izpostavljeno skupno reševanje problema migracij, ki pa na ravni Evropske unije poteka prepočasi, zato je potrebno aktivno sodelovanje posamezne države. Da se schengenska pravila izvajajo v možnem obsegu, saj niso prilagojena konkretni situaciji, v kateri se je trenutno znašla Evropa. Da je sporazum o skupnem nadzoru slovenske meje s pomočjo Avstrije in Nemčije predvideval skupno registracijo na slovenskem ozemlju, vanj pa ni bila vključena Hrvaška, kar je ključnega pomena, saj slednja varuje zunanjo schengensko mejo. Podpis takega sporazuma bi Sloveniji predstavljal prevelika tveganja z vidika možnosti zavračanja migrantov. Da je sodelovanje Slovenije z Višegrajsko skupino izjemno dobro na več področjih in da tudi nudijo pomoč v konkretni situaciji, da dejansko ni potrebe po formalnem včlanitvi in da si tudi Višegrajska skupina tega ne želi. Da je vzpostavljenih 15 nastanitvenih in 6 sprejemnih centrov, ki so omogočali koncentracijo migrantov na ozkem območju, da je nastala degradacija okolja tam že odpravljena, lokalnim skupnostim povrnjeni stroški. Glede škode, ki so jo zaradi prihoda pribežnikov trpeli gospodarstveniki, pa se že ugotavlja v postopkih popisa in njene povrnitve.

Predstavnica Zakonodajno-pravne službe je predstavila pisno pravno mnenje ZPS. Izpostavila je prvo točko predloga priporočila, ki izhaja iz predpostavke, da se schengenski in drugi predpisi na ozemlju Republike Slovenije še niso začeli izvajati, kar v obrazložitvi ni bilo utemeljeno.

V razpravi pa so članice in člani odbora iz vrst opozicijskih poslanskih skupin SDS in NSi izpostavili, da so predstavniki Vlade še pred pol leta zatrjevali, da bo Slovenija sprejela največ 20 beguncev, danes pa naše meje prečka vsak dan več tisoč migrantov. Njihov prihod je povzročil degradacijo okolja in veliko gospodarsko škodo podjetnikom v okolici mejnih prehodov. Večina okoliških prebivalcev nastanitvenih centrov ima odklonilni odnos do njih, kar so nazadnje

pokazali tudi nedavni dogodki v Kidričevem. Da je med prebežniki zelo malo beguncev iz vojnih žarišč, da je velika večina predvsem iz vrst ekonomskih migrantov. Skrbijo jih organizirani skupinski napadi na ženske na javnih mestih v času novoletnih praznikov v Kölnu in ostalih mestih in še nekaj drugih navedb.

Člani in članice odbora iz vrst koalicijskih poslancev pa so poudarili, da je Vlada vse do sedaj učinkovito usmerila migracijski proces in ga bo tudi naprej, da so tehnične ovire začasna rešitev, namenjene varovanju državljanov, premoženja in tudi humanitarnemu namenu pri koncentraciji migrantov, posebej pa so bile izpostavljene nekatere pozitivne izkušnje v nastanitvenih centrih.

Odbor je na koncu glasoval o vseh točkah predloga in jih zavrnil, zato se v skladu z razlago Komisije za poslovnik šteje, da je bila obravnava na matičnem delovnem telesu končana. Hvala.

PREDESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Za uvodno obrazložitev mnenja dajem besedo predstavnici Vlade, ministrici za notranje zadeve mag. Vesni Györkös Žnidar.

MAG. VESNA GYÖRKÖS ŽNIDAR: Spoštovani predsednik, spoštovani poslanke in poslanci!

Evropa se sooča z najbolj množičnim prihodom migrantov do zdaj, ki bežijo predvsem pred vojnami in konflikti. Večina jih ne želi ostati v Sloveniji, ampak želijo oditi naprej v druge države članice Evropske unije v Nemčijo, Švedsko, Avstrijo. Slovenija kot tranzitna država se sooča z migrantskim valom, ki je še bolj okrepljen v posledici politike odprtih vrat, ki so jo nekatere ciljne države vodile tudi iz humanitarnih razlogov. Pri tem gre dejansko za mešane migracijske tokove, saj so se na poti proti Evropi združili tako ljudje, ki bežijo pred vojno in želijo rešiti svoje življenje ter nato v Evropi zaprositi za mednarodno zaščito, kakor tudi ljudje, ki svoje domove zapuščajo v želji po boljšem življenju, torej bežijo pred revščino, lakoto in podobno, torej tako imenovani ekonomski migranti.

Problem je širši kot Slovenija in večji kot Evropa. Migracijski tok ne pojenja, hkrati pa ciljne države sporočajo, da so njihove kapacitete zasičene. V vseh državah članicah Evropske unije je bilo v letu 2015 okoli 1,5 milijona prosilcev za azil, največ v Nemčiji, Avstriji in na Švedskem. To je seveda sprožilo skrajne reakcije v teh državah, ki so začele restriktivno spreminjati svojo azilno zakonodajo, krepiti nadzor nad notranjimi mejami EU in postavljati različne tehnične ovire na meji za zaježitev ali preusmeritev migracijskih tokov. To ima velik vpliv tudi na Slovenijo in države južno od nje, ki ležijo na balkanski poti. Razmere se iz dneva v dan spreminjajo in Slovenija jih pozorno spremlja, se nanje odziva, nenehno je v bilateralnih stikih s ciljnim državami migrantov, obenem pa aktivno daje predloge in podpira

rešitve migrantske krize, ker se zaveda, da so skupne rešitve na ravni Evropske unije prepočasne in pogosto neučinkovite.

Glede na množični prihod na ozemlje držav članic je izvajanje veljavnih določb v praksi težko izvedljivo, zato je nujen enoten pristop na ravni Evropske unije oziroma držav na migrantski poti. Slovenijo je od oktobra 2015 prešlo že več kot 400 tisoč ljudi. Obravnavanih je bilo 69 prošelj za mednarodno zaščito, petim od teh je bilo ugodeno in priznan status begunca, ostale pa so bile zavržene oziroma postopki iz različnih razlogov ustavljeni. Vsi vemo, da je bila Slovenija v začetku drugega migracijskega vala soočena z razpršenim prehajanjem meje, predvsem v jugovzhodni Sloveniji, zaradi samovoljnega ravnjanja naše južne sosede, ki je kljub naši prošnji po dogovorih in usmerjanju migrantskih tokov razpršeno spuščala pribežnike vzdolž celotne meje. Da bi povečali nadzor na schengenski meji, izpolnjevali bistvo Schengena, torej odvrčali nezakonite migracij, preprečili razpršeno prehajanje državne meje in usmerjali prehod migrantov na vstopne točke, se je Vlada Republike Slovenije po temeljitem premisleku in številnih razpravah, tudi v Državnem zboru in na Svetu za nacionalno varnost, odločila, da poseže po ukrepih, ki so zakonsko predvideni. Vlada se namreč zaveda vseh tveganj za nacionalno varnost, ki lahko izhajajo iz masovno nenadzorovanih prehodov ljudi čez državno mejo.

Eden takih ukrepov je vsekakor postavitev začasnih tehničnih sredstev na meji. Te se postavljajo glede na oceno tveganj za migracijske tokove, in sicer zgolj na določenih identificiranih izpostavljenih odsekih meje, kjer je na podlagi ocene možno pričakovati povečan pritisk migracijskega vala, pri čemer se seveda skuša v čim manjši meri posegati v pravico lastnikov in posestnikov zemljišč oziroma vplivati na lokalno okolje. Tako je bilo do zdaj postavljenih okoli 150 km začasnih tehničnih ovir. Sama osebnost bom najbolj zadovoljna, ko bodo spet vzpostavljeni pogoji, da se te ovire odstranijo. Zavedati se moramo, da so razmere zahtevne. Vsak ukrep ima posledice in tehnična sredstva so seveda sprožila najburnejše polemike v javnosti. Slovenija se ves čas krize odziva trezno, sorazmerno in kredibilno. Vlada se sproti dogovarja z lokalnimi skupnostmi, obvešča župane, da bi čim bolj omilili negativne posledice, ukvarjamo se tudi s problemom prehajanja živali in v sodelovanju z Lovsko zvezo Slovenije postavljamo kemično odvrčalna sredstva, dodatne zaščitne ograje za zaščito divjadi, odvrčalne šumeče trakove in prehodna mesta. Je pa postavitev tehničnih ovir le eden od ukrepov, ki pa sam po sebi ne more prinesiti rešitve.

Da se tako uspešno odzivamo na trenutno situacijo je posledica več različnih ukrepov. V ozadju vsega so zelo intenzivni politični napor, da dosežemo sodelovanje vseh

držav, tako ciljnih kot tudi vseh, ki ležijo na tako imenovani balkanski poti. Vpeti smo namreč v kaskadno verigo. Države severno od nas dajejo vedno močnejše signale, da bodo omejile sprejem migrantov, države južno od nas pa ne sodelujejo tako, kot bi si želeli. Kljub temu se moramo zavedati, da je Slovenija z močnimi političnimi napori tudi na tem področju dosegla nekaj ključnih prebojev. Dala je pobudo za sklic mini vrha EU – Zahodni Balkan in kot prva začela ustavljati migracijski tok. Tako je sprožila verižno reakcijo navzdol, da so nekatere države na tej poti sledile našemu zgledu. Pri tem gre še posebej izpostaviti napore Makedonije, ki tudi s pomočjo slovenskih policistov opravlja to nalogo na meji z Grčijo. Ravno včeraj se je slovenska delegacija oziroma Ministrstvo za notranje zadeve udeležilo tudi sestanka držav Višegrajske četverice, Makedonije in Srbije, Hrvaška je udeležbo ponovno zavrnila, na katerem je bil dosežen konkreten dogovor o sodelovanju v delovni skupini, ki bo obiskala Makedonijo in evidentirala njihove potrebe, vse v skladu tudi s tem pismom, ki ga je predsednik Vlade poslal državam članicam Evropske unije in o katerem smo tudi obveščali javnost.

Dodaten problem v celotni zgodbi je Grčija. Vsi se strinjamo, da je najboljša rešitev uveljavitev odločnih ukrepov že na začetku tega toka, v Makedoniji in Grčiji. Grčija je deležna podpore EU Frontex, znatne hotspot finančne pomoči in različnih oblik solidarnosti, na primer relokacije in suspenza dublinskih transferjev, zato je upravičeno pričakovati, da bo izvajala sprejete obveznosti, ustrezno zaščitila zunanjo mejo in zmanjšala migracijski tok. Slovenija tudi v tem delu vlaga odločne politične napore, da bi Grčija pri zaustavljanju migracijskih naporov začela sodelovati, kar bi tudi Sloveniji in ostalim državam na zahodno-balkanski poti znatno olajšalo situacijo.

Želim poudariti, da Slovenija smiselno izvaja schengenska pravila na način, ki je v dani situaciji mogoč. Delujemo na enak način, kot delujejo ostale države članice Evropske unije severno od nas. Strokovni krogi nam priznavajo, da smo ogromno dosegli v dani situaciji, da smo še vedno uspešni pri varovanju zunanje schengenske meje, schengenska pravila pa kot taka niso prilagojena izrednim situacijam, torej masovnim prihodom migrantov, v tem primeru pa celo organiziranim masovnim prihodom oziroma prevozom na našo mejo. Posebnost tokratnega migracijskega toka namreč tudi ta, da imajo migranti jasno izbran cilj. Zgodba je zelo kompleksna in ga ni ukrepa, ki bi lahko sam po sebi to uravnaval. Žal tudi v Bruslju nismo izvedeli, kako dosledno izvajati schengensko zakonodajo, ko ti na mejo organizirano pripeljejo 7 tisoč ali več ljudi, pri čemer čez nekaj ur sledi nova skupina. V tej skupini so tudi otroci, nosečnice, ranljive skupine. V Bruslju tudi ne poznajo odgovora, kako brez policijske sile zaustaviti nekaj tisoč glavo množico, ki je pripeljana k nam, ki ne želi ostati pri nas, ki je ni

mogoče zavrniti in ki hoče čim prej naprej. Zato je ključno, da se taka odstopanja od doslednega izvajanja schengenskih pravil izvaja dosledno v dogovoru z Avstrijo in Nemčijo, seveda pa je nujno tudi sodelovanje Hrvaške in posledično tudi ostalih držav pred njo. Cilj vseh teh dogovorov do zdaj je, da v Sloveniji v zbirnih centrih pravzaprav ni tujcev, saj so bili vsi predani avstrijskim varnostnim organom in so torej odšli v ciljne države. Pri tem je treba poudariti, da Slovenija striktno izvaja zakonodajo in dogovore Evropske unije in kot prva država v Evropski uniji evidentira in obravnava tujce, ki so vstopili na naše ozemlje.

Kar se tiče strahov o koncu schengna in zapiranju meja. Na avstrijski strani bi želela poudariti, da schengen še vedno deluje, in tako Avstrija kot Slovenija koristita možnosti, ki jih jima dajejo prav schengenska pravila, natančneje Zakonik o schengenskih mejah. Ta seveda dovoljuje uporabo različnih tehničnih sredstev za meje, prav tako pa dovoljuje tudi ponovno začasno uvedbo nadzora na notranjih mejah. Glede vseh ukrepov se je Evropska komisija že opredelila in se bo tudi v bodoče.

Odločitve Italije in Avstrije za pošiljanje vojaških enot v neposredno bližino meje je avtonomna odločitev posameznih držav, tako kot ima tudi Slovenija podlago v nacionalni zakonodaji oziroma v Zakonu o obrambi. Vsakršno vmešavanje bi pomenilo vmešavanje v avtonomno pravico posamezne države. Slovenija že nekaj časa redno sodeluje z Višegrajsko skupino v formatu V4+, ki poleg Češke, Madžarske, Slovaške in Poljske vključuje tudi Hrvaško in Slovenijo. Sodelovanje na področjih iz pristojnosti Ministrstva za notranje zadeve s temi državami sicer poteka na bilateralni ravni in v okviru salzburškega foruma, in to sodelovanje je izjemno dobro. Države Višegrajske skupine kažejo veliko usklajenosti in interoperabilnost v zvezi z migracijsko krizo in naraščajočimi varnostnimi grožnjami, tako med seboj kot tudi z državami, ki jih je migracijski tok najbolj prizadel. Tako so se prve odzvale na mojo prošnjo za pomoč na razmere v Sloveniji, takoj nudile humanitarno pomoč in tudi napotile največji delež policistov, ki so v preteklih dveh mesecih pomagali slovenskim policistom pri upravljanju migracijskega toka. Slovenija si bo še naprej prizadevala za krepitev in poglobljanja odnosov z državami V4, vključno s krepitvijo odnosov s posameznimi državami V4 na bilateralni osnovi.

Tako imenovano vračanje migrantov je tematika, ki v javnosti ni jasno razumljena, v zvezi z njo pa obstajajo neopravičeni strahovi, da bo Slovenija morala sprejeti večje število migrantov, ki jim bodo po osebni obravnavi zavrnili prošnje za azil recimo v Avstriji, Švici ali Nemčiji. Tukaj ne govorimo o zavračanju vstopa migrantom v Avstrijo. Pri zavračanju gre za posamezne primere, ko tamkajšnji varnostni organi na podlagi svojega procesa identifikacije ugotovijo, da se le-ta ne ujema s tisto, ki je bila

ugotovljena v Sloveniji. V tem primeru jim je torej zavrnjen vstop v Avstrijo, vendar pa so bili vsi primeri do zdaj rešeni v korist Slovenije. Glede zadnjih predlogov Avstrije smo na več nivojih ves čas v stiku z njihovimi oblastmi, ta trenutek poteka intenzivna razprava tudi v Avstriji. Imamo zagotovila, da bomo pravočasno obveščeni in na podlagi teh obvestil in nadaljnjih operativnih dogovorov se bomo tudi odločali o nadaljnjih ukrepih. Poudariti je tudi treba, da gre pri vračanju migrantov za tiste migrante, ki so bili v Sloveniji registrirani in so vložili prošnjo za azil ali pa jim ni bila odobrena, in so samovoljno nadaljevali pot v severnejše države. Pri tem gre za izvajanje Dublinske uredbe. Take migrante v državah, ki jih odkrijejo, poskušajo vrniti v prvo državo vstopa v EU oziroma prvo državo, v kateri so zaposili za zaščito. Tukaj gre za zelo majhno število migrantov, ki bi na ta način, če se bo Slovenija strinjala, prišli nazaj v Slovenijo.

V danem trenutku je ključno tudi to, da se Slovenija nahaja v enem najzahtevnejših obdobjih od osamosvojitve naprej, zato je eden od predpogojev za še uspešnejše soočanje z migrantskim problemom notranje povezanost in konstruktivno delovanje v političnem prostoru, ker Slovenija migrantske krize ni povzročila in je tudi sama rešiti ne more.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala.

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin.

Besedo ima Poslanska skupina nepovezanih poslancev, zanjo dr. Bojan Dobovšek.

DR. BOJAN DOBOVŠEK (PS NP): Spoštovani vsi, ki spremljate to sejo!

Zakaj toliko sej na to tematiko? Zato, ker vedno obravnavamo to, kar se je že zgodilo, ne slišimo pa tega, kaj bo, kakšni so ukrepi, kaj bomo storili za to, da bi pomirili ljudi, da bi bil pretok informacij pravilen, da bi ne vzbujali nestrpnosti med ljudmi, da ljudje točno vedo, kaj čaka, da mediji odigrajo svojo vlogo in da tako koalicijski kot tudi opozicijski poslanci izvem, kaj se v državi dogaja, ne pa da je vse skrito pod neko tajnostjo. Vemo, da je ključ današnjih razprav preventiva – kaj bomo naredili preventivnega. Preventiva je za naprej. Mi reagiramo vedno za nazaj. Naši ukrepi so reaktivni, ko se že nekaj zgodi. Zdaj čakamo, kaj bodo storili Avstrijci, da bomo potem enostavno skopirali isto in predstavili na mejo s Hrvaško. Ali bo to delovalo, ne vem, ker imajo Avstrijci svojo državo in imajo državo Slovenijo na svoji meji, mi imamo pa drugo državo na svoji meji in ne moremo krivde zvrčati potem na to državo, če bo šlo kaj narobe. Pripraviti se moramo, vendar teh ukrepov, kakšni bodo in kako se bodo izvajali, do danes še nismo izvedeli.

Ključno vlogo pri tem morajo imeti medij. Analiza v Evropi je zdaj pokazala, da več kot 35 % medijev pri tej tematiki uporablja

samocenzuro, pri dobršnem delu pa gre tudi za to, da država ne daje dovolj informacij medijev, nimamo pa razvitega tistega pravega preiskovalnega novinarstva. Kot smo videli v primerih v Kölnu, to povzroča nestrpnost in škodo. Bolj, kot bomo pravilno poročali in dajali prave podatke, manj bo škode, bolj bodo ljudje pripravljeni, manj bo kritik v gospodarstvu in večji bodo tokovi.

Kar se tiče mej in tega, ali schengen deluje ali ne deluje, je ključno, da se zamislite, kako zdaj potujete v države, v katere ste potovali prej. Če moramo čakati na meji z Avstrijo in potem še enkrat na meji z Nemčijo, potem schengen ne deluje. Mi čakamo, drugi gredo lahko naprej. Seveda pa problem ne bo eskaliral toliko časa, dokler se ne bo bodo nabrale kolone tovornjakov, ki bodo povzročile še večjo gospodarsko škodo, in šele potem bodo evropske države začele ukrepati. Kar so storile do zdaj, je bilo to, da so z administrativnimi in birokratskimi ukrepi skušale rešiti zadevo. Vidimo, da gre za hibridno ogrožanje, ne samo na varnostnem področju, ampak na gospodarskem, kulturnem, socialnem in drugih, zato potrebujemo fuzijo vseh akcij, da bomo kos tem izzivom, kar pa se ne dogaja. Ne predstavljamo izzivov in odgovorov na to, kaj se bo zgodilo z ljudmi, ki so obstali v določenem teritoriju in ki vsekakor bodo ostali na našem teritoriju. Kaj bodo ti ljudje delali? Kdo se bo ukvarjal z njimi? Kje bomo dobili dodatne provostoljce?

Ne tvorimo konsenzov že zdaj, saj nam manjkajo najmanj trije konsenzi – konsenz politike, koalicije in opozicije, glede določenih vprašanj. Ne dobimo informacij, Vlada ne daje informacij, nimamo konsenzov glede priporočil Vladi. Kajti mi smo izvolili to vlado in ji dali državo v upravljanje, zato menim, da bi bilo prav, da končno pridemo do nekih konsenzov tako v koaliciji kot opoziciji in začnemo upravljati državo.

Drugi konsenz je konsenz med lokalno ravni in Vlado. Vidimo, da so stalni sestanki med župani in Vlado, vendar tudi župani opozarjajo, da nimajo pravih informacij, kaj se bo pri njih dogajalo, in opozarjajo na neplačane račune. Pri tem, da še do danes nismo razčistili, kdo je žico kupil, za koliko, na kakšen način in kdo vse je pri tem obogatel?

Tretji konsenz je konsenz na ravni zunanjih partnerjev. Konsenz s severnimi in južnimi sosedi. Teh konsenzov ni, te konsenze težko dosegamo, niso nam jasne nekatere odločitve, na primer, zakaj nekaj časa vztrajamo na povezavi z Nemčijo in Avstrijo, potem pa od te povezave odstopimo. Kaj je z balkanskimi državami? Koliko smo pripravljeni sodelovati? Zakaj prelagamo naš problem na makedonsko-grško mejo? Seveda je to najlažje. Moj problem po načelu vročega kostanja prenesem na nekoga drugega.

Ne odgovarjamo na ključno vprašanje trgovine z ljudmi. Po balkanski poti, pa tudi na

primeru Španije in Italije, ki ni problem EU, poteka trgovina z ljudmi. Preden je migracijska kriza eskalirala, smo imeli čisto enak vzorec, vendar v manjšem obsegu, pa se nihče ni s tem ukvarjal. Kakor hitro bomo zaprli meje, moramo vedeti, da bodo vsi migranti postali žrtev trgovine z ljudmi. S tem se ne ukvarjamo. Kako bomo odpravljali ta problem? Tisti, ki bodo se bodo zatekli na ozemlje Slovenije, bodo tudi žrtve trgovcev z ljudmi, bodo žrtev organizirane kriminalitete, bodo postali del neformalne ekonomije. Kaj bodo delali? Ali bodo ostali v naši državi, kajti hitro bodo ugotovili, da je Slovenija lepša, bolj demokratična država od Nemčije? Kako se bodo integrirali v naš sistem? V EU dosedanje analize pokažejo, da se tisti, ki so prišli, niso integrirali v sistem in imajo evropske države problem z drugo generacijo teh migrantov, ki so vpleteni v marsikatera deviantna ravnanja, pa tudi žrtve terorizma. Se pravi, da o tem nimamo nobenih podatkov, kako tvorimo odgovore, kje je Ministrstvo za delo, kje je Ministrstvo za izobraževanje, kajti tu gre za tisto fuzijo skupnih akcij.

Če pogledamo naprej, kaj se je dogajalo v Evropi do zdaj, kaj smo se naučili iz kölnskega primera in tudi iz drugih mestih? Kakšna je bila tukaj vloga medijev? Zakaj mediji niso poročali? Zakaj ministrstvo ni poročalo o dogodkih? S tem so povzročili še več škode. Kaj se dogaja v Italiji in Španiji? Kam ti ljudje izginejo? Torej tudi mi pričakujemo, da bodo tisti, ki se bodo zatekli na naše območje, sami našli pot preko trgovcev v obljubljeni dežele.

Kaj moramo storiti v bodoče? Jaz teh odgovorov do zdaj nisem našel, tako da pričakujem, da se razčistijo ti odgovori, da se informacije začnejo pretakati, da se začnejo dosegati konsenzi na lokalnem nivoju, da se ne bo dogajalo tako kot v Kidričevem, da ljudem damo prave informacije, da se ne bo razraščala nestrpnost.

Mene zanima, kaj in kakšne rešitve nas čakajo v prihodnosti, kajti dosedanje rešitve so bolj podobne jamranju. Hvala.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Stranke modernega centra, zanjo dr. Milan Brglez.

DR. MILAN BRGLEZ (PS SMC): Hvala, gospa predsedujoča. Spoštovani kolegice in kolegi!

Šestič se že danes sestajamo tukaj na isto temo. Šestič razpravljamo o istih ukrepih, da bi s skupnimi silami podpirali delovanje Vlade Republike Slovenije. Občasno dobivam občutek, da bi predlagatelji, ki so že petič isti, prav želeli, da bi begunska in migrantska kriza, ki je ne po naši krivdi pljusnila v Evropo, Slovenijo kar se da najbolj prizadela. To me zelo skrbi. Skrbi me zato, ker se nekateri očitno ne zavedate, da je situacija resna, in to do te mere, da bi morali kljub svetonazorskim razlikam stopiti skupaj, saj, če si smem sposoditi besede pokojnega dr.

Jožeta Pučnika, gre za Slovenijo. Za našo državo, ki letos praznuje 25-letnico svojega obstoja. Gre za državo, ki smo si jo izbojevali v obeh svetovnih vojnah in naši vojni za Slovenijo. Ob teh razpravah pa se mi zdi, da predlagatelj ne gre za našo državo, ne za njeno suverenost, gre jim za populizem in cenene politične točke. To je zaskrbljujoče in nevarno.

Begunska in migrantska kriza se ni zgodila zaradi Slovenije. Slovenija je bila vanjo potisnjena, predvsem zaradi svoje geografske lege in predvsem zaradi tega, ker je Slovenija na balkanski poti ena od članic schengenskega območja. Slovenija ima tako veliko odgovornost. V tej odgovornosti, kot kaže, ostaja sama. Zato Vlada Republike Slovenije išče rešitve, a kot sami vidite, skupnih rešitev Evropske unije ni. Ni pa jih zaradi več razlogov.

Prvi je, da Evropska unija ni bila pripravljena na tak val prihoda beguncev in migrantov na njeno območje, zato se v začetku ni pravilno odzivala. Kot je včasih za Evropsko unijo ustaljena praksa, je kljub temu, da smo članice bruselske institucije opozarjale, da je nujno kaj storiti, s problemom veliko časa odlašala, ga namerno spregledala, in sicer z logiko, da se bo uredil sam od sebe. In tu se je zmotila. A ko je to spoznala, je bilo zamujenih že preveč mesecev.

Drugi razlog, zakaj Evropska unija ne more najti skupnih rešitev, je pomanjkanje politične volje in odsotnost iskanja skupnih interesov. Nekateri članice tako že dolgo podpirajo iskanje skupne rešitve s figo v žepu. To ni evropsko obnašanje in Evropska unija žal v vsem tem času ni naredila ničesar za to, da bi zaščitila svojo zunanjo mejo.

Tretji razlog, ki ga želim izpostaviti, je, da Evropska unija ni mogla najti skupne rešitve tudi zaradi svojih zgodovinskih izkušenj z izsiljevanjem. Medtem ko smo določene države opozarjale, da je nujno zaščititi zunanjo mejo Evropske unije – in da poudarim, ta meja se ne začne v Sloveniji –, so druge države mirno gledale, kako se na terenu nič ne spremeni. Evropska unija ni bila sposobna svojih članic prepričati v to, da je treba stanje urediti ter da je takšno, kot je, na dolgi rok nevzdržno. Slovenija je v Bruslju vseskozi opozarjala, da begunski in migrantski tok sam od sebe ne bo usahnil. Naš predsednik Vlade je poudarjal, da grozi Evropski uniji, če ne najde skupne rešitve, fragmentacija in morda celo razpad. Danes to ponavljajo tudi številni drugi državniki. A zgodilo se ni in se ne zgodi nič.

Četrti razlog, zakaj Evropska unija ni sposobna odreagirati na krizo, je dejstvo, da gospodarske krize na evropski celini še nismo premagali. Gospodarska kriza, ki je Evropo močno prizadela, je pustila številne rane. Takrat so države ugotovile, da si moraš v težavah pomagati sam. Da Evropska unija nima vzvodov za hitro pomoč, predvsem pa, da Bruselj ne more rešiti težav, ki smo si jih nakopali doma. In

začel se je val domin, ko smo namesto skupnih celostnih rešitev iskali parcialne, tiste, ki so prizadele le določeno državo. Tako je val odpiranja, ki se je začel s padcem Berlinskega zidu, pojenjal, nadomestil pa ga je val zapiranja in iskanja lastnih koristi, četudi na račun drugih. Evropska unija je danes, 8 let po izbruhu krize, še vedno ranjena in išče odgovore, a išče jih v napačnem kontekstu. Zapiranje in ponovno ustvarjanje mej med državami Evropske unije ni odgovor. Odgovor na skupne probleme, kar begunska in migrantska kriza nedvomno je, je skupna akcija, in to akcija na zunanji meji Evropske unije, in še enkrat naj poudarim, da to ni slovenska meja s Hrvaško. Če Evropska unija ne bo pohitela, kaže vse v smer, da bodo države začele same postavljati meje. Ko bodo pa železne zavesne ponovno padle, jih bo težko dvigniti. Hitro smo namreč pozabili, da smo za dvig železne zavesne potrebovali 45 let. In ker zase in za svoje otroke nočem ponovno biti obdan z železno zaveso, moramo iskati skupne rešitve. In slovenska Vlada in Državni zbor to počneta.

Končno, Evropska unija je bila utemeljena na štirih svoboščinah – prostem pretoku ljudi, blaga, storitev in kapitala, danes pa tudi znanja. Če ena od teh pade, pade Evropska unija, kot jo poznamo. Morda se bomo vrnili nazaj v čas eurosκληροze, v 70. leta, ampak vprašajmo se, če je to tisto, kar si želimo. Je to tisto, kar smo obljubili našim sodržavljanom in sodržavljanom Evropske unije? Ne, ni. Evropska unija je bila ustvarjena zato, da bi krepila njihovo blaginjo, s padcem katerekoli od teh svoboščin pa bo padla Evropska unija, ne samo na izpitu iz zagotavljanja blaginje, ampak tudi na izpitu iz relevantnosti mednarodnih skupnosti. Profesor Romano Prodi je v dokumentarnem filmu *De president* dejal, da je zanj označevanje Evropske unije kot nerelevantne žaljivo, a dejstvo je, da se v mednarodni skupnosti prav zaradi neodgovora na begunsko in migrantsko krizo pojavlja za Evropsko unijo ta oznaka vse pogosteje, in temu se moramo upreti. EU ne sme postati nerelevanten akter v mednarodnih odnosih, ampak mora prav s skupnimi rešitvami postati vse bolj relevanten. To si želim, se pa bojim, da bo s parcialnimi politikami držav članic to nemogoče.

A vrnimo se h gradivu, ki ste ga predlagatelj predložili za sklic te izredne seje. Vlada je na vaše predloge odgovorila in to smelo, pa tudi pojasnila, katere ukrepe je vse prevzela in katere še prevzema. Kot rečeno, Slovenija je ta kriza prizadela, a ne po njeni krivdi, a ne glede na to, moramo storiti vse, da okrepimo in ohranimo vse aktivnosti, da Slovenija ostane aktivni člen združene Evrope. Pri tem pa se je treba zavedati omejitev, ki jih Slovenija kot mala država ima.

Prvič. Slovenija ne more pristati, da bi postala hot spot, kot tudi ne more pristati, da bi prevzemala večje breme, kot ga lahko prevzema. Slovenija mora zato delovati aktivno

in mora dosegati soglasje v tem, da je treba zadevo urejati na ravni Evropske unije. Ne pozabimo, da Vlada Republike Slovenije to vseskozi dela, predvsem pa delajo to predsednik Vlade in pristojna ministrica ter državni sekretar, ki so dnevno v stiku z vsemi relevantnimi akterji na tem področju.

Drugič. Slovenija je že postavila ograjo s ciljem usmerjanja toka migrantov. Če bo potrebno, bo Slovenija svoje aktivnosti še podeseterila, a tega ne more storiti sama od sebe, ker nima ne kadrovskih ne finančnih virov, zato je nujno tok beguncev in migrantov ustaviti pri izvoru, ne pa sredi poti. Slovenija je sredi poti in sredi poti težko narediš karkoli velikega, a ne glede na to Slovenija išče rešitve in je proaktivna, tako na dvostranski kot multilateralni ravni.

Tretjič. Predlagatelji, ki že petič predlagate izredne seje, se občasno obnašate, kot da je Slovenija velesila, kot da zmore vse, kot da lahko spreminja geopolitiko, upravlja svetovno politiko, predvsem pa lahko odloča o tem kam bo šel in kam ne tok migrantov. A svet se ne vrti okoli vas, pa tudi nas ne. Pravniki bi rekli, da nepoznavanje prava škodi, sam pa bi dejal, da nepoznavanje mednarodnih odnosov in mednarodne skupnosti škodi in ogroža še bolj. Zatorej predlagam, da pri svojih razpravah niste demagoški, ampak dialoški. Izobrazimo se, krepimo znanje in poznavanje, predvsem pa poiščimo skupne rešitve. Vlada Republike Slovenije jih predlaga vsak dan. Namesto, da kličemo Vlado na odgovornost v Državni zbor, jo podprimo pri iskanju rešitev. Ceneno iskanje političnih točk v teh časih nestabilnosti je slabo, ne za koalicijo ali opozicijo, za državo.

Glede V4 oziroma Višegradske četverice. Bilo je kar nekaj zamujenih priložnosti od leta 1994, da bi Slovenija intenzivneje sodelovala z V4. Razlogov za to ne želim navajati kot tudi ne iskati krivcev, a ta vlada je intenzivirala dialog z državami V4, dvostransko in mnogostransko. Vsi smo namreč na isti ladji in nihče ne želi, da se ta ladja prevrne, zato je sodelovanje več kot nujno. Pa ne samo sodelovanje, ampak intenziviranje odnosov. Mi sodelujemo z V4, ker to hočemo in ker nas k temu zavezuje lani sprejeta deklaracija o zunanji politiki. Nekdanje države habsburškega kulturnega kroga so namreč naše naravne zaveznice in z njimi mora biti sodelovanje vedno na karseda visoki ravni. Kot vem, Vlada na tem področju dela več kot aktivno. Ne pozabite, da se v petek sestane na skupni seji z madžarsko vlado.

Naj končan. Pozivam vse vas, cenjeni kolegi in kolegice, da nehamo s temi brezplodnimi sejami in podpremo prizadevanja Vlade, da nas ohrani v središču Evropske unije, ter da podpremo prizadevanja Vlade, da najdemo skupno evropsko rešitev. Brez te bodo zadeve veliko težje, življenje za naše sodržavljanke in sodržavljanke pa slabše. Predvsem pa bomo zapravili vse, kar so naši

dedje in očetje zgradili v zadnjih 70. letih. Evropa in Evropska unija morata obstati. A predpogoj za to je, da države začnejo begunsko in migrantsko krizo reševati zares in skupaj ter ne vsaka po svoje.

Verjamem, da to še zmoremo, kot tudi verjamem, da bosta slovenska vlada in ta državni zbor naredila vse, da bomo to na koncu tudi dosegli. Hvala.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke, zanjo dr. Vinko Gorenak.

Izvolite.

DR. VINKO GORENAK (PS SDS): Hvala lepa, podpredsednica.

Mi smo, kot veste, v fazi predstavitve stališč poslanskih skupin. Jaz sem pa zdaj poslušal verbalni napad predsednika Državnega zbora na SDS in Novo Slovenijo, vi pa niste ukrepali nič, zato pričakujem, da boste tudi pri mojem nastopu gluhi kot grob in da boste tako tudi ravnali.

Zadeva je preprosto naslednja – nepoznavanje prava ne izključuje odgovornosti, je rekel moj sogovornik, če pa to narediš v dobri veri, da delaš prav, potem je pa vse oproščeno. Ker v dobri veri, če delaš prav, lahko daš tudi 45 tisoč evrov v žep in rečeš, da je vse v redu. In mi seveda v dobri veri, da delamo prav, vlagamo zahteve za sejo Državnega zbora. Ne zato, da bi škodovali državi Sloveniji, ampak zato, da bi Vladi Republike Slovenije, ki se obnaša neodgovorno – včeraj smo bili priča tem zadevam –, pomagali. Če mi želimo Vladi Republike Slovenije pomagati, pa vi to pomoč odklanjate, tako da seveda ne glasujete za zdravorazumske sklepe, bomo mi to še nadaljevali, ker mislimo in smo prepričani, da delamo to v dobri veri, da delamo prav. Če delaš pa v dobri veri, da delaš prav, pa po vaše lahko tudi 45 tisoč v žep mahneš, pa ni nič narobe, kajne?

Gremo k predstavitvi stališča poslanske skupine. Jaz sem zdaj v nastopih nekaterih predhodnikov že zaznal seveda čisto neki drugi besednjak. Namreč, septembra je bilo prepovedano govoriti o nekaterih zadevah. 1. septembra sem o tem govoril v imenu poslanske skupine. 23. septembra sem za to govornico govoril v imenu poslanske skupine in opozarjal, kaj prihaja v Republiko Slovenijo, pa ste rekli, da širim strah.

Ampak problem migrantske krize, ki ne ogroža le Republike Slovenije, ogroža Evropsko unijo, je danes definitivno prepoznan. Mislim, da je to jasno kot beli dan. Že Donald Tusk je pravzaprav včeraj rekel, da ima Evropa le še dva meseca, da obrani schengen. Mislim, da je rekel prav, vendar mislim, da ima celo manj. Predsednik Evropske komisije Juncker je govoril, da če pade schengen, je tudi evro

nesmiseln, če pa to dvoje oboje pade, potem smo pa verjetno tam, kjer smo bili pred schengnom in pred Evropsko unijo. Zato je seveda problem, s katerim se ukvarjamo, izjemno velik. Naš cilj je izključno eden – pomagati Vladi Republike Slovenije. Koalicija pa seveda to pomoč zavrača in to je problem. Velik problem.

Tudi predsednik Državnega zbora je maloprej govoril o tem – pa se čudim, profesor, doktor, docent, mednarodni odnosi –, kako Slovenija seveda ni prva na tej liniji migrantov, ki prihaja v Evropsko unijo, da je to Grčija. Gospe in gospodje, ni res. Res je, da je Grčija res prva država schengna, vendar ilegalni migranti iz te države odidejo in še enkrat prestopijo schengensko mejo, ki pa je slovenska. Iz tega vidika je izključno odgovornost Republike Slovenije, Vlade Republike Slovenije in koalicije, da je v Evropo vstopilo 430 tisoč ljudi ilegalno. Nehajte prodajati pesmice o registraciji, tega ni. To ni pravni pojem. Za ljudi moram zelo jasno povedati, da če nekdo pride ne schengensko mejo, lahko vstopi, če ima veljavne dokumente ene od držav članic EU. Drugič, lahko vstopi, če ima seveda vizo, če je državljan tretjih držav. In samo še ena možnost je, in sicer azil na meji. Vse ostalo je prepovedan vstop v schengensko območje. Zato je 430 tisoč ljudi, ki ste jih spustili v EU, privaten posel Cerar d.o.o. transport. Kaj pa drugega? Čisto nič drugega, da smo si na jasnem.

Jokanje okoli tega, kako se zadeve ne da preprečiti, ne pomaga. Spomladi ste, vključno s predsednikom Vlade, pljuvali po Orbanu. Če bi takrat ravnali tako, kot je ravnal on, danes Evropska unija in Slovenija ne bi imeli tega problema. Zato je za teh 430 tisoč izključno odgovorna – če pozabim Grčijo, kjer tako ali tako vemo, koliko je ura, na tej poti imamo sicer eno članico EU, to je Hrvaška, ki pa ni članica Schengena – Republika Slovenija. Vi, gospe in gospodje od tod naprej, predsednik Vlade in Vlada. Kdo pa drug? Tisto, kar mi počnemo, je, da vam želimo zgolj pomagati in vas opozarjati na to.

Seveda je to stvar arogance in nič drugega. Če bi se Vlada Republike Slovenije – in jaz sem o tem govoril 1. septembra na enem od odborov – pripravljala na migrantski val in če bi vsaj radijska ali televizijska poročila poslušala, kaj se dogaja na Madžarskem, potem bi lahko napovedali datum 17. 10. 2015, ko bo na našo južno mejo prišlo več deset tisoč migrantov ali več tisoč migrantov na dan. Vi pa ste rekli, da se o ograji ne sme govoriti, ker je to fašistično, ker je to ne vem kaj vse. Kaj pa danes delate, gospe in gospodje? Danes postavljate kolute žice, ne ograjo. Seveda ste takrat obsojali vse ostalo, obsojali ste opozicijo, obsojali ste Madžarsko in še ne vem, kaj vse, ampak realna dejstva so prišla. Potem je pa namesto ograje nastala tehnična ovira, ki jo danes vidimo tam na južni meji. Namesto da bi postavili ograjo, kakršno je postavila Madžarska, in jo tudi zavarovali z

vojsko, policijo in še čem, predvsem tujimi silami, ste začeli postavljati tiste nesrečne kolute žic, ki ubijajo divjad. To je pa tudi vse, kar počno. Če bi kaj resnega tam čez prišlo z navadnimi kleščami, to tako ali tako prerežeš in greš čez. Se pravi, da zapravljate denar ali pa dajete denar tistem vašim prijateljem iz tistega podjetja, gospe in gospodje. Če bi imeli resen namen, bi postavili pravo ograjo, tako kot tja sodi, in jo zavarovali. Vendar za to potrebujete 24 tisoč ljudi. Če želite postaviti na vsakih 100 metrov eno osebo – policista, vojaka ali karkoli – in če računate tri izmene in bolniške, boste izračunali 24 tisoč ljudi, kar seveda ni mogoče, ker jih toliko nimamo. To bi lahko izračunali že tudi prej in to bi lahko tudi prej videli in zaprosili za pomoč v tujini. Tako pa ste cel mesec september in cel mesec oktober govorili neumnosti, gospe in gospodje. Namesto da bi govorili pravilno o ilegalnih migrantih, ste začeli govoriti o ... Kako že? Beguncih. Ministrica za notranje zadeve in predsednik Vlade 23. septembra nista ločila izraza begunec od ilegalnega migranta. Begunec je verjetno nič drugega kot oseba, ki iz države, kjer je nastal problem, beži in pride do prve varne države, potem je pa konec, potem pa ni več begunec, potem pa "fertik". Še vedno, po toliko mesecih, tudi mediji govorijo o beguncih. Ne, gospe in gospodje, govorimo o ilegalnih migrantih.

Pojdimo naprej. Res je, da je pri tem treba upoštevati neodgovorno ravnanje Nemčije, to drži, tu ni kaj za dodati. Vlada bi se torej morala zavedati vseh posledic in bi morala pravočasno ukrepati, ne pa tako, kot je ukrepala. Danes smo že v fazi, ko dobro veste, da Avstrijci mejo zapirajo, da Nemci meje zapirajo, Avstrijci postavljajo ograjo, pošiljajo vojsko na mejo, podobno se pripravlja Italija oziroma vsaj napoveduje tako. Mi pa še vedno govorimo o spoštovanju schengna. Prej je ministrica – A ste resna ministrica? Niste, ne? – govorila o spoštovanju schengna v danih razmerah? Ni res, schengna ne spoštujete. Ne spoštujete. To, da vam Juncker reče, da ste v redu, čeprav sodi v našo politično opcijo, jemljite malo za hec, ker mož s tega vidika ne daje izjav, ki bi jih od njega pričakovali.

Namesto da bi se torej pravočasno pripravljali, smo seveda zamudili, vrsto drugih stvari, ki bi jih morali narediti. Še nekaj o številkah. Država Slovenija je seveda v Evropo spustila ilegalno, gospe in gospodje, ilegalno, okoli 430 tisoč ljudi do zdaj. Manj kot 200 jih je zaprosilo za mednarodno zaščito oziroma azil. Manj kot 200. Pa še polovica od teh je odšla naprej. Pričakovati je seveda, da bodo prišli nazaj oziroma da jih bodo vrnil, ker jih po vseh mednarodnih prepisih lahko tudi vrnejo. Vprašanje je, kako se bo Slovenija obnašala pri kakršnihkoli poskusih Nemčije ali Avstrije, da ljudi, ki so šli čez Slovenijo, vrača Republikli Sloveniji. Če bi spoštovali dublinsko uredbo, bi se to seveda lahko zgodilo. To je treba priznati. Ampak jaz upam, da bi vsaj takrat, če bi se kaj

takega zgodilo, dvignili glas in rekli: Ne! Konec koncev je Nemčija tista, ki je zahtevala suspenz dublinske uredbe.

Nastajanje Schengena. Mislim, da sem jaz že dva meseca nazaj za to govornico govoril o tem, da schengen nikoli uradno ne bo padel. Na papirju. Na papirju. Danes že 12 držav Evropske unije zapira svoje meje in jih varuje. 12 evropskih držav, če nekoliko posplošimo, ravna tako, kot je bilo leta 1980 na meji z Avstrijo, na meji z Nemčijo in še kje. Gospe in gospodje, schengen torej pada. Vi pa še kar govorite, da ga imamo. Imamo Schengen na papirju. Ampak tisto, kar je seveda vprašljivo, je to, kaj se dogaja na meji z Avstrijo. Očitno nekoliko tajno obveščevalne varnostne službe to zagotovo vedo, nekoliko pa javno države Beneluksa s Francijo, Nemčijo in Avstrijo očitno vidijo rešitev problema na meji med Avstrijo in Slovenijo. Konec koncev je za njih tudi najlažje, najhitreje in najbolj učinkovito. Če odštejete Karavanke imate še, ne vem, koliko kilometrov meje, tamle od Koroške pa do Lendave, ki jo oni zavarujejo in evropski problem je rešen. Gospe in gospodje, jaz sem prepričan, da tisto, kar se zdaj dogaja z mejo Švedske, Danske, tudi Avstrije, Nemčije v trenutku, ko bo Avstrija mejo dejansko zaprla, odpadlo, ker bodo te države nekega dne rekle, da zdaj pa nimajo več problema z ilegalnimi migranti, saj Avstrija zadevo varuje dobro in zato lahko nazaj uvedejo stari dobri schengen. Vendar bomo mi ostali zunaj. In če bomo mi ostali zunaj, je to seveda velik problem. Pri vsem tem je treba reči, da jaz zdaj ne vem, ali imamo klovna za predsednika Vlade ali kaj. Kaj se je zgodilo? On govori o tem, da se pa mi ne bomo strinjali s tem, ne bomo soglašali. Kdo vas bo pa vprašal? Če je Avstrija začela varovati mejo in postavljati žico, za to ne bo vprašala Slovenije. Predsednik vlade govori neumnosti, jaz ne vem, kot da je 1. april. Ali pa ne ve, kaj govori. To smo tudi videli že v pogovoru s tistim komikom tam dol na Hrvaškem.

Seveda nastane tu eno veliko vprašanje tudi okoli zakonodaje. Vse države na tej črti od Severnega morja pa do Grčije so spremenile azilno zakonodajo. Vse države! Mi smo spisali zakon, s katerim smo hoteli zaostri pogoje, in vi ste rekli njet, po rusko. Ja, glasovali ste proti. Zdaj ste edina država, edina vlada in edina koalicija na tej črti, ki ni spremenila azilne zakonodaje. Nemci dajejo tri obroke in posteljo, Danci zahtevajo in "kasirajo" od prosilcev za azil, zlasti od tistih, ki imajo denar, denarna sredstva, da lahko bivajo pri njih, si morajo to sami plačati. Kaj pa se ob tem dogaja v velebogati Sloveniji? Mi dajemo njim denar. Seveda ga dajemo. Sicer je znesek za prosilca za azil minimalen, 18 evrov na mesec, vendar mi plačujemo njim. Danci pa "kasirajo od njih". Vsi ostali na črti do nas "kasirajo" za prevoze z vlaki. Mi jih seveda velikodušno plačujemo sami. In še bi lahko naštevali. Danska, če niste vedeli, že zahteva od njih plačilo, od tistih, ki denarna sredstva imajo.

Mi pa njim plačujemo. Slovenske železnice imajo pa že 10 milijonov, so povedali. 10 tisoč evrov na prosilca za azil, je povedal finančni minister. Malo bo treba še te stroške videti, kaj je tu zajeto, da ne bom priča kakšnim neumnostim, tovarišica na levi, po spletnih omrežjih, ampak dobro. Situacija je relativno jasna – 833 evrov na prosilca za azil. Za železarja, ki je pri plavžu delal 40 let, pa 400 evrov. Sram vas je lahko! Sram vas bodi, da niste spremenili zakonodaje! To je neodgovorno, da niste spremenili zakonodaje.

Seveda je zadeva jasna tudi v nadaljevanju. Meni je dal nekaj upanja obisk predsednika Vlade pri Merklovi v Nemčiji, kjer je bilo rečeno, da zdaj bosta pa Avstrija in Nemčija pomagali varovati južno mejo. Jaz sem rekel: Končno! Slepa kura zrno najde, tudi predsednik Vlade ga je. Včeraj pa slišim ministrico, da pravi, da ne bomo dovolili. Tu si nisem čisto na jasnem, jaz pričakujem od ministrice, da bo povedala razloge, zakaj je bilo to narejeno, ker če so Avstriji in Nemci ponudili policijske sile za to, da bodo izvajali schengen, tako kot se izvaja, potem ste naredili protidržavno dejanje številka ena. Če pa je kaj drugega zadaj, če so kaj drugega ponujali, pa bi želel neka bolj jasna in glasna zagotovila ministrice, kaj se dogaja.

Naj zaključim. Jaz obžalujem, da koalicija ne prepozna naših ciljev in namenov in da celo predsednik Državnega zbora vidi tu politične točke. Nehajte s političnimi točkami! Mejo zavarujte! To je vse, kar želimo, ker sicer lahko Slovenija postane hot spot ali kakorkoli to imenujete. Če boste mejo zavarovali, pa seveda temu ne bo tako. To mi terjamo in to mi želimo in nič drugega ne želimo. Ne gre za nobeno nabiranje točk.

Za nabiranje političnih točk gre kje drugje, za volilno prevaro, tam, kjer govoriš o etiki, integriteti, strokovnosti, potem pa daš 45 "jurčkov" v žep, pa si še kar minister. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije, zanjo gospod Benedikt Kopmajer.

BENEDIKT KOPMAJER (PS DeSUS): Spoštovani gospod predsednik, spoštovani ministrici in minister, spoštovani poslanke in poslanci!

Danes ponovno v Državnem zboru razpravljamo o reševanju migracijske problematike. Kot sem že večkrat v imenu Poslanske skupine Desus povedal, poslanke in poslanci Poslanske skupine Desus ostro zavračamo vsakršno politično obračunavanje na račun situacije, v kateri se je znašla Slovenija, in nasprotujemo takšnim zahtevam za izredne seje Državnega zbora. Vendarle smo v času, ko bi vsi morali stopiti skupaj in v iskanju najboljših rešitev predvsem sodelovati. Tudi ob tej zahtevi pobudniki seje ponavljajo, da ne želijo s takšnimi zahtevami deliti in strašiti že tako prestrašenih

ljudi, da si predvsem želijo sodelovanja s koalicijo, a že na seji matičnega delovnega telesa je bilo tudi tokrat videti, da temu ni tako.

Predlagatelji so med drugim ponavljali, da se bodo zaradi pomoči beguncem znižali tudi socialni transferi, pokojnine in tako dalje. Tukaj moram poudariti, da je skrb za varno starost državljanov še vedno temeljna odgovornost države, kar pomeni, da država mora in bo v prvi vrsti poskrbela za svoje državljane, zato je ves strah odveč. Predlagatelji naj se raje vprašajo, koliko davkoplačevalce stanejo nepotrebni referendumi, katerih neformalni pobudnici, roko na srce, sta ravno vaši stranki.

V Poslanski skupini Desus se dobro zavedamo, s kakšnimi težavami se lahko sooči Slovenija, če ne bi prišlo do usklajene in enotne politike Evropske unije pri reševanju begunske oziroma migrantske problematike. Gre namreč za res veliko število ljudi, ki so prišli na območje s 500 milijoni prebivalcev, vendar pa smo prepričani, da gre kljub visokemu številu za obvladljiv izziv, ki se ga da rešiti z ustreznimi politikami. Prepričani smo, da se mora Evropa na krizo odzvati predvsem humano, dostojanstveno in odgovorno. Prepoznati mora, da se svet sooča z več kompleksnimi humanitarnimi krizami hkrati, tako v Siriji, Iraku, Libiji, Somaliji, Afganistanu in Nigeriji. Dejstvo je, da prav vsi niso begunci, da ti ljudje niso registrirani, je pa tudi dejstvo, da skoraj vsi potrebujejo neko obliko pomoči. Veliko jih potrebuje mednarodno zaščito, nekateri potrebujejo dostop do trga delovne sile, nekateri si želijo pridružiti sorodnikom, ki so že v Evropi, med migranti pa so tudi otroci in mladoletniki brez spremstva. Vsem pa je skupno, da bežijo pred konflikti in revščino. Slovenija vseskozi opozarja, da je treba več pozornosti posvetiti preprečevanju migracij skozi poglabljeno sodelovanje z državami izvora. Predvsem pa je ključnega pomena, da Evropska unija in njene članice okrepijo boj proti terorizmu ter okrepijo prizadevanja za reševanje in preprečevanje kriz, ki so ključni ustvarjalec begunskih in migracijskih tokov.

Pa še nekaj o grožnjah, in sicer glede padca schengna. O tem je bilo veliko govora že v uvodnih predstavitvah pobudnikov te seje. Drži, da se schengenska ureditev zaradi migracijske krize sooča z velikimi izzivi in da je postalo jasno, da trenutna ureditev ni bila pripravljena na soočenje s tako velikimi migracijskimi pritiski. A tukaj moramo biti jasni, da Slovenija v komunikaciji z državami članicami in institucijami Evropske unije vedno jasno izpostavlja, da je nujna razprava o prihodnosti schengena, in nikakor ne pristajamo na tezo ogroženosti njegovega obstoja.

Prav tako kategorično zavračamo idejo o tako imenovanem mini schengnu, saj bi s tem bistveno posegli v pravico do prostega pretoka oseb. Takšni ukrepi morajo biti zgolj začasni in proporcionalni. Slovenija tako ostaja zagovornica tesnega povezovanja z Evropsko

unijo in se aktivno zavzema za ohranitev pridobljenih koristi, ki jih prinaša za države članstvo v Evropski uniji, pri vsem tem pa je potreben skupen evropski pristop k reševanju izzivov, kot je migrantska kriza.

V zadnjih dneh smo bili seznanjeni z ravnanjem avstrijskih mejnih organov, ki so posledica spreminjajoče se politike do migrantov v Nemčiji, zato med Nemčijo, Avstrijo in seveda Slovenijo vseskozi potekajo intenzivni pogovori. Vse tri države si prizadevajo, da bi se tudi Republika Hrvaška držala dogovorov pri sprejemu migrantov in njihove obravnave, s čimer bi bistveno upočasnili in učinkoviteje nadzirali migrantske tokove.

Naj zaključim. Kot se je izkazalo, je Slovenija prva država v Evropski uniji, ki tuje evidentira in jim izdaja odločbe o dovolitvi za zadrževanje kot posledico postopka vračanja, zato ne prihaja do spontanih vstopov v Republiko Slovenijo in, kar je najpomembnejše, ne prihaja do razpršitve beguncem in migrantov po ozemlju Slovenije. Na tej točki ne bi izgubljal besed o izvajanju zakonodaje v primeru Grčije in Hrvaške, ki se na poti migrantov nahajata pred Slovenijo.

V Poslanski skupini Desus smo glede na navedeno prepričani, da se Vlada Republike Slovenije ustrezno odziva na trenutne migracijske tokove in zato na matičnem delovnem telesu nismo podprli priporočil SDS in NSi. Seveda pa so vsi nadaljnji koraki odvisni predvsem od sodelovanja z Republiko Hrvaško, ki žal ne sprejema skupnih dogovorov glede obvladovanja migracijske krize, in sodelovanja z Avstrijo in Nemčijo kot ciljno državo mnogih migrantov. Kot je že poudarila ministrica za notranje zadeve, da če bo prišlo do enostranskih odločitev Avstrije in Nemčije, pa se bo morala tudi Slovenija temu primerno ustrezno odzvati in ukrepati. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Socialnih demokratov, zanjo gospod Jan Škoberne.

JAN ŠKOBERNE (PS SD): Spoštovani gospod predsednik, ministrica, minister, državni sekretar, kolegice in kolegi!

Migracije so zmes ekonomskih, političnih in družbenih dejavnikov, ki vključujejo tako dejavnike v državi, iz katere migrant prihaja, ki ga silijo v to, da odide, kot tudi dejavnike v državi, ki ga na pot in destinacijo privablja. Če to tezo postavimo v zgodovinski okvir, se brzkone in brez večjih ugovorov lahko strinjamo, da je bila Evropa zaradi gospodarskega blagostanja in politične stabilnosti vedno vabljiva za priseljevanje, hkrati pa je bodisi zaradi potrebe po rasti bodisi zaradi starajočega prebivalstva priseljsko delovno silo večinoma tudi zelo potrebovala. V odvisnosti od njenih lastnih potreb pa se je v Evropi pogosto spreminjal tudi odnos do migracij in s tem povezan odnos do prišlekov. Tako je eden najbolj neposrednih

učinkov hude gospodarske krize, ki je zadnje desetletje dušila Evropo, stanje, ko se je v Evropi zmanjšala potreba po priseljevanju, hkrati pa se je močno zaostрил protimigracijski, nacionalistični, marsikje pa tudi rasistični diskurz v političnem prostoru. Zaostrene globalne gospodarske razmere pa so, kar je logično in jasno, ne oziraje se na potrebe stare celine, dodatno povečale migracijske pritiske z juga, kjer je rekordna brezposelnost mnoge pognala na pot proti severu, ki vendarle še vedno daje obljubo dostojnega življenja in obljubo, da je od lastnega dela mogoče dostojno preživeti. Če temu dodamo še preštevilna krizna žarišča, ki jih je Evropa skupaj z zavezniki soustvarjala v imenu zaščite varnosti, gospodarskih in drugih interesov, potem je v uvodu v današnjo razpravo treba iskreno povedati vsaj to, da migrantskega vala ni ustvarila samo sirska tragedija, ampak moramo povod za migracije kakor tudi odzive nanje razumeti v širšem, morda celo stoletnem kontekstu gibanja globalnih okoliščin, akcij in reakcij, če bi povzemali strogo po Newtonu. Če se tega zavedamo, potem bomo razumeli tudi to, da situacije, s katero se soočamo, ne le mi, pač pa več kontinentov skupaj, ne moremo rešiti z rokohitrskimi potezami, ampak z iskanjem novega družbenega dogovora za skupni razvoj širše regije ter z vztrajanjem na vrednotah Evrope, na katerih je bila iz pepela grajena po strahotah II. svetovne vojne. Spomin na to mora ostati živ in spomin na te vrednote lahko prinese nov dogovor za regijo.

V Poslanski skupini Socialnih demokratov tako razumemo iniciativo predlagateljev seje Državnega zbora kot izraz potrebe, da se o vprašanih, ki jih sproža odzivanje na migracijski izziv, pogovorimo, vendar je nujno, da to počnemo spoštljivo, dostojno in ne poglabljamo razlik med različno mislečimi na krilih ksenofobije in nestrpnosti. Hkrati pa ocenjujemo, da je treba bistveno spremeniti in razširiti okvir razprave, ki ga skozi priporočila Vladi predstavlja sklicatelj današnje seje. Zgolj nekritično in "črkobralsko" izvajanje schengna namreč ne bo v ničemer rešilo krize, s katero se soočamo. Tovrstno ukrepanje lahko prinese zgolj preusmeritev migrantskih tokov, okrepi humanitarno krizo, prizadene najranjivejše skupine, v Evropi pa utrdi doktrino strahu, meje med narodi in kulturami ter v svoji končni posledici degradira človekovo dostojanstvo, ki smo se ga s Splošno deklaracijo o človekovih pravicah zavezali braniti ne glede na ceno njegove obrambe.

Če koga ali kaj, je Vlada dolžna pri implementaciji schengna uporabljati razum, zdravo pamet in pri ukrepih, ki jih sprejema, skrbeti, da zagotovi varnost vseh, tako svojih državljanek in državljanov kot tudi migrantk in migrantov. Vlada v teh okoliščinah to tudi počne. O ukrepih se stalno in brez prekinitve usklajuje s sosednjimi državami ter tako preprečuje izolacijo Slovenije in možnost, da bi pri odzivanju na migracijske tokove ostali sami. Intenzivno

sodeluje z Višegrajsko skupino, odpira nove iniciative za sodelovanje v alpskem prostoru in proaktivno vzpostavlja infrastrukturo za oskrbo prehodnih migrantov in tudi tistih, ki bi se morebiti odločili za mednarodno zaščito zaposliti v Sloveniji. Nenazadnje po koncu hrvaške predvolilne turbulence vzpostavlja tudi korektno sodelovanje z varnostnimi organi obeh držav, ki je bilo zaradi takšnih in drugačnih političnih razlogov v zadnjem obdobju na nizki ravni. Če povem drugače, skozi svoje delo v smiselnem in razumnem okviru tako ali drugače Vlada že upošteva priporočila predlagatelja, le da skozi svoj diskurz ne potencira občutka izrednih razmer in občutka strahu ter s tem povezano ohranja podobo Slovenije kot napredne, humane in odprte družbe, ki ne zatiska trmasto oči pred izzivi, ampak jih skupaj z drugimi rešuje.

V Poslanski skupini Socialnih demokratov tako menimo, da ni glavna težava, da schengen ni nepredušno zaprt, ampak da sta se v našo družbo naselila strah in teza, da obstaja samo rešitev radikalno v eno ali radikalno v drugo smer, da je lahko Evropa samo popolnoma zaprta ali popolnoma odprta. Socialni demokrati na tovrstni diskurz ne želimo pristati, saj se zavedamo, da je težavo treba reševati na izvoru in moramo imeti vsi odločevalci v mislih tako prihodnost Slovenije kot prihodnost Evrope, tako tistih, ki danes tukaj živimo, in seveda tudi tistih, ki bodo k nam zagotovo še prišli. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Združena levica, zanjo Violeta Tomić.

VIOLETA TOMIĆ (PS ZL): Hvala za besedo, spoštovani predsednik! Ministri, kolegice in kolegi!

Spet smo pred obravnavo priporočil SDS, ki smo jih v takšnih ali drugačnih oblikah obravnavali že večkrat. Iz uvodne predstavitve predlagateljev lahko sklepamo, da bo kot v vseh primerih do zdaj tudi danes scenarij enak. Danes namreč ne moremo pričakovati nič drugega kot reprizo ponedeljkove in vseh prejšnjih sej Odbora za notranje zadeve in sej Državnega zbora na to temo.

Namen predlagateljev je jasen. Spodbujanje občutka izrednega stanja v državi, podpihovanje sovraštva ter vzbujanje občutka, da begunci ogrožajo državljanke in državljane Slovenije. Skratka, farsa, populizem in poceni piar slovenske parlamentarne desnice, ki se je za ta primer tudi tako lepo presedla skupaj.

V Združeni levici že ves čas nasprotujemo nepotrebemu strašenju ljudi pod krinko poudarjanja tako imenovanih "varnostnih vidikov". Pod tem diskurzom se namreč ne skriva nič drugega kot ksenofobija. Kam pelje takšen sovražno nastrojen diskurz, ki ga javno malokdo sploh obsodi, preganja pa ga nihče, lahko preberemo v številnih medijih, ki dnevno poročajo o napadih na begunske centre in

begunce po Evropi. Pri tem ne smemo pozabiti, da so tudi v Sloveniji že letele molotovke v prostore, kjer se zbira pomoč za begunce, na primer v novomeškem Narodnem domu. Nestrpnosti so se lotili tudi gradbišča islamskega centra v Ljubljani. Posebej pa nas skrbi dejstvo, da k tovrstnim praksam prispeva tudi Vlada s svojimi zgrešenimi ukrepi. Slednje opravičuje kot nujnost, češ da drugače ne gre in da ni druge možnosti, s tem pa državljanom sporoča, da je izbrala določeno politično rešitev.

Pri tem ne gre spregledati niti nenavadnega sosledja dogodkov. Lahko bi rekli, da SDS predlaga Vladi, Vlada to izvrši. Ko SDS predlaga upor proti obveznim kvotam, prične Vlada kvotam takoj nasprotovati. Ko SDS predlaga zaprtje meja in postavitve ograje, prične Vlada nemudoma s postavitvijo bodeče žice na meji. SDS in vlada Mira Cerarja se pod krinko varnostnih tveganj in zatiranja alternativnih rešitev dopolnjujeta.

Napačne odločitve in sprejeti ukrepi pa se tako le še stopnjujejo. V času, ko bi se morale države članice Evropske unije najodločneje in najhitreje solidarno in humanitarno odzvati na begunsko krizo, se je Vlada odločila za fizično zapiranje meja ter sprožila val politične kriminalizacije migrantov, val rasizma in ustvarjanja delitev. Za to dejanje je v prvi vrsti odgovorna Vlada, ki se dejstva, da s svojimi napačnimi odločitvami dela ogromno uslugo skrajni desnici, bodisi ne zaveda ali pa se noče zavedati. Slednja pa s sklicevanjem na zagotavljanje varnosti diskurz vse bolj predrzno in vsem na očeh izrablja. Begunska humanitarna kriza je za njih zgolj še poligon za strašenje državljanek in državljanov. Vlada seveda takšnega diskurza ni javno obsodila niti ga ni poskušala zatreti. Namesto tega ga je izrabila za opravičevanje svojih dejanj. V luči varnostnih tveganj se je najprej pogajala o kvotah, poskrbela za vsakodnevno spreminjanje stališč. Varnostna tveganja so bila izgovor, da je na teren poslala vojsko. Ker njen cilj ni bil le zagotovitev logistične podpore s strani vojakov, jim je s spremembo Zakona o obrambi dala policijska pooblastila. Pod krinko varnostnega tveganja se je lotila tudi ukrepa, za katerega je ves čas trdila, da je nepotreben – netransparentno in brez ustrezne zakonske podlage so vojaki, policisti in zunanji izvajalci pričeli z nameščanjem bodeče žice na meji s Hrvaško. Namen žice naj bi bil predvsem praktičen in koristen. Z njim naj bi se begunce preusmerilo na mejne prehode, z vprašanjem, kdo točno in kje naj bi begunce usmerjal, pa se Vlada ni ukvarjala. Jasno je, da je postavitve žice nesorazmeren in škodljiv ukrep, za katerega ni nobene zakonske podlage.

Povrh vsega pa Vlada informacije povezane z žico skriva pod oznako tajno. Tako se že od vsega začetka pojavljajo ugibanja o tem, kje vse bo bodeča žica postavljena, kdo jo bo postavil, kje in za koliko denarja jo je država kupila, koliko denarja bo pri tem šlo v žep zasebnikov in

podobno. Kar pa je še najbolj zaskrbljujoče, Vlada prebivalcev na obmejnih področjih ni niti informirala o postavitvi žice niti jih ni povprašala za mnenje ali morebitno soglasje, kot je to v navadi v demokratičnih državah, po katerih se tako radi zgledujemo. Odgovorov na vprašanja Vlada ni ponudila, niti na ponedeljkovi seji odbora. Pozivi prebivalcev in prebivalcev obmejnega območja, civilnih gibanj in zaščitnikov živali so bili ponovno preslišani. Njihova vse večja jeza je tako popolnoma upravičena.

Prav tako nismo slišali nobenega tehtnega argumenta, s katerim bi upravičila svoje postopke. Zato smo Vlado pozvali, naj nemudoma prekine vse postopke v zvezi s postavljanjem bodeče žice na meji s Hrvaško ter prične z njeno odstranitvijo. Odziv Vlade pa je bil znan – prazni, neutemeljeni argumenti in vztrajanje na varnostnih vidikih, za katere še danes ni pojasnila, kaj točno naj bi bili.

Upamo, da ti varnostni vidiki niso osnovani na lažeh, ki jih trosi desnica in ki jih bomo po ponedeljkovi seji odbora ponovno poslušali danes. O kirurgih, ki režejo vratove; o starših, ki v Nemčiji pobijajo svoje hčerke, ker ne hodijo z muslimani; o tem, da begunci ne odgovarjajo za kazniva dejanja in praznijo naše trgovine; o kristjanih, ki so jih pometali s čolnov; o nemoralnih muslimanih, ki se jih sploh ne da integrirati in tako naprej, ne bom naštevala. Laž za desno stran te dvorane ni dovolj, vse skupaj vam bodo servirali kot splošno dejstvo, kot dogodke, ki se dogajajo masovno in na katere se je treba odzvati totalitarno, z zapiranjem meje in z ustanovitvami vaških straž kot domoljubne paravojske.

Na podlagi navedenega lahko zaključimo, da bo današnja razprava pokazala le eno – v času, ko gnije kapitalizem, nas je res lahko strah. Pa še kako bi nas moralo biti strah. A nikakor ne beguncev. Strah nas je lahko naraščajočega fašizma, rasizma in vsesplošnega spodbujanja sovraštva, ki prihaja tudi iz vrst poslancev desnih strank.

Tega nas je lahko še posebej strah, kolegice in kolegi, ker se Vlada sploh do tega še do danes ni opredelila, niti ni tega nevarnega diskurza, ki močno smrdi po fašizmu, javno obsodila. Hvala za besedo.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Nove Slovenije – krščanskih demokratov, zanjo mag. Matej Tonin.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSI): Spoštovani kolegice in kolegi!

Trenutek resnice je prišel – severna in centralna Evropa sta se napolnili in nista zmožni več sprejemati brezmejnega števila migrantov. Z juga pa pritisk ne pojenja, konflikti se na Bližnjem vzhodu in v Afriki ne urejajo, ne zmanjšujejo, še celo več, se zapletajo in poglobljajo. Ali je Slovenija na vse te stvari pripravljena?

Kakšna je današnja situacija? Avstrija se očitno pripravlja, politično in tudi tehnično, da omeji dostop migrantov v njihovo državo. Hrvaška na drugi strani pripravlja vse tehnične rešitve, da bo po najkrajših, najhitrejših in čim bolj dostopnih lokacijah pripeljala v Slovenijo čim večje število migrantov. Delovanje omenjenih držav je seveda razumljivo. Avstrijci imajo Karavanke in relativno enostavno lahko zaščitijo svojo mejo z nekaj kilometri ograje. Na drugi strani imajo Hrvati velik problem. Četudi zgradijo ograjo na meji s Srbijo, lahko Srbija še vedno preusmeri tok migrantov v Bosno, potem ima pa Hrvaška tako dolgo mejo z Bosno, da je takšen način reševanja problematike enostavno neracionalen. Zato seveda logično snujejo načrte, kako bi na čim več različnih lokacijah pripeljali čim več ljudi v Slovenijo. To so v preteklosti že delali in na te stvari ne smemo pozabiti. Ali smo pripravljeni? Vlada in ministri ves čas pritrjujejo, da smo. Če njihove besede držijo, potem bomo lahko s svoje južne meje zelo kmalu gledali grde in neprijetne slike, ker bodo morali naši varnostni organi s silo zaustaviti vso to množico, ki bo prihajala z juga. Da imamo v Novi Sloveniji dvome, da je Vlada na vse to pripravljena, govorijo naslednja dejstva. Moštvo, ki naj bi varovalo južno mejo, to je policija, je nemotivirano in sredi stavke. Hkrati je še včeraj ministrica za obrambo zatrjevala, da ni potrebe, da aktiviramo 37.a člen Zakona o obrambi. Če torej predpostavimo, da na vse stvari, ki nas čakajo in ki so se že zelo dolgo napovedovale, nismo pripravljeni, potem je jasno, da se nam obeta kaos v državi. Za vse te ljudi, ki se bodo zatekli v Slovenijo, Slovenija ne bo mogla poskrbeti, saj niti nima kapacitet. Zaradi tega bomo zagotovo lahko v prihodnjih dneh spremljali sliko o zasedenih avtobusnih in železniških postajah, kamor se bodo migranti zatekli, da bodo dobili streho nad glavo. Danes gredo vse te stvari mimo nas, ker stvari potekajo po železniških tirih in se nas stvar ne dotakne, ko bodo v Avstriji zaustavili tovrstni transport, takrat se bo za Slovenijo začel še večji problem. Ampak čas bo pokazal, kdo govori resnico, ali je vlada resnično pripravljena ali ne. Zagotovo bi pa za pripravljenost morali imeti ograje na vseh lažje dostopnih koncih in krajih južne Slovenije zaradi načrtov Hrvaške. Morali bi imeti visoko motivirano moštvo, da bi branilo tehnično oviro oziroma ograjo na naši južni meji. To pomeni, da bi moralo priti čim prej do dogovora s policijo in pa aktivacijo 37.a člena. Morali bi pa imeti tudi zunanje politične iniciative, da končno začnemo reševati probleme pri izvoru.

Res je, šestič razpravljamo o tej temi. A zakaj? Vedno znova in zato, ker se tisto, kar so zatrjevali vladni predstavniki, ni nikoli izkazalo tudi v praksi. Morda pa šestkrat ne bi razpravljali o tej temi, če bi predvsem storili tisto, kar lahko, da se zaščitimo in da zaščitimo naše interese, in če bi razumeli, da smo tudi mi del Evropske unije in da se od nas pričakuje iniciative in rešitve. Stalno poslušamo jamranje, kako Evropska unija ni naredila tega, ni naredila

onega. Za božjo voljo, mi oziroma Slovenija smo Evropska unija. Si predstavljate, da imamo zunanjega ministra, ki naj bi bil koordinator za to migrantsko krizo, vsaj tako ga je pooblastila Vlada. In ker minister zelo redno odgovarja na moja vprašanja in bo najverjetneje tudi na tega hitro odgovoril, me zanima, koliko zunanje političnih iniciativ je imel minister za zunanje zadeve Republike Slovenije v zvezi z migrantsko krizo. V teh časih smo lahko videli številne zunanje politične iniciative drugih ministrov, od Nizozemskih, Višegrajskih in podobno. Kje je naš minister za zunanje zadeve? Hvala bogu, ponovno, da imamo predsednika Vlade, ki v najtežjih in kritičnih trenutkih, ko minister za zunanje zadeve odpove, kot se je zgodilo to v primeru arbitraže in kot se dogaja zdaj, prevzame pobudo v svoje roke in dejansko ukrepa. Zaradi tega v Novi Sloveniji pozdravljamo pismo, ki ga je predsednik Vlade poslal v zvezi s pomočjo Makedonije.

Naše možnosti seveda niso brezmejne. Če želimo biti odgovorni, potem moramo obvladati situacijo, predvsem kdo in koliko ljudi prihaja v Slovenijo. Predvsem pa moramo prilagoditi našo azilno politiko tako, da ne bo ustvarjala še večjega konflikta v državi.

Ponovno se vprašajmo, kaj smo storili, da bi obvladali dotok ljudi, ki prihajajo v Slovenijo? Imamo ograjo, ki pa ni varovana. Kot ste lahko po televizijskih kamerah spremljali, se nekateri celo izživljajo, jo režejo, uničujejo. Smo kaj storili? Ponovno smo se veliko pritoževali, kako Evropska unija ne počne tega in onega, ponovno opozarjam, da smo tudi mi Evropska unija, torej se pritožujemo sami nad sabo. Vedeli smo, da dogovor z Turčijo ne funkcionira, da Grčija kljub razsežni in veliki obalni straži še vedno bistveno ne ustavlja dotoka migrantov na njihove otoke, da je Srbija odlična v preusmerjanju migrantskega toka – najprej je šel ta na Madžarsko, potem se je usmeril na Hrvaško, potem se bo verjetno kasneje usmeril v Bosno, skratka, tako se to dela in tako delajo Srbi. Hrvaška ne sodeluje, tudi to vemo. Vemo tudi razloge, zakaj Hrvaška ne sodeluje. Vemo, kaj se dogaja na Švedskem, da imamo tam manjšinsko vlado, ki je pod grožnjo sprejemanja proračuna morala pristati na bistveno omejitev števila migrantov, da je Danska odreagirala, lahko vsakodnevno sledimo, kaj se dogaja v Nemčiji in kakšne so razmere v koaliciji v nemški vladi, kjer so kanclerki Merklovi postavili jasne ultimato, kaj je treba storiti s strani njihovih policijskih partnerjev CSU in zagotovo bodo to slej kot prej tudi storili.

Skratka, vse to smo vedeli, marsikaj bi lahko predvidevali in vedeli, da se bo vse skupaj reševalo na plečih Slovenije. Zdaj smo v trenutku resnice, ko je jasno, da imajo v Bolgariji ograjo, da imajo Madžari ograjo, da se bodo ogradili tudi Avstrijci in potem ostane samo še Slovenija. In zelo lahko se zgodi in obstaja velika verjetnost, da bo seveda schengen v vseh

teh meja normalno funkcioniral, ne pa tudi v Sloveniji.

Če se dotaknem azilne politike. Številni razpravljate, kako se širi strah, kako se širi nestrpnost. Ali greste kdaj v poslanske pisarne, ki jih imate na terenu? Vas kdaj obiščejo tam ljudje, se kdaj z njimi pogovarjate? Kaj vam povedo? Povedo vam, da je nepravilno in nepošteno, da naši gostje dobijo več kot pa naši lastni državljani. To ni ustvarjanje strahu, to je pač resnica. Če želi biti ta Vlada odgovorna, potem mora na tovrstne stvari reagirati v smislu, da tovrstna azilna politika ne ustvarja večjih konfliktov. Bodite prepričani, da če se bo v narodu med ljudmi ustvarilo prepričanje, da nekateri ne dobijo niti 400 evrov in da iz meseca v mesec težko shajajo – tukaj bi se morala zavedati zlasti meni ljuba stranka upokojencev – , da nekateri upokojenci zelo težko živijo, kaj naj si potem tej ljudje mislijo in kako naj razmišljajo, če bodo pa gostje v Sloveniji dobili več. To bo normalno pospeševalo konflikt in nestrpnost. Ko opozicija odpira tovrstna vprašanja v zvezi z azilom, jih ne odpira zaradi tega, da bi spodbujali in dodatno ustvarjali konflikt, ampak to ustvarjamo zaradi tega, da bi dolgoročno, ko se še da, konflikte in morebitne nestrpnosti preprečiti. Bolj kot se bo stopnjeval konflikt med nami, avtohtonim prebivalstvom, in njimi, težja bo integracija. Multikulturalnost pa očitno ne funkcionira in zaradi tega je integracija edina rešitev.

Nabiranje političnih točk. V Sloveniji smo danes zelo nepopularni tisti, ki zagovarjamo ograjo in drugačno azilno politiko, ker se nas slika tako, da smo demagoški, da smo nestrpni, da nismo humanitarni in podobne stvari, tako da ne vem, kdo tukaj nabira politične točke. Mi govorimo tiste stvari, ki so neprijetne, o katerih imajo mediji precej drugačno stališče in podobno.

In morda še razmislak za Združeno levico. Si morete misliti, kaj je rekel pred dnevi Slavoj Žižek? Mislim, ideolog Združene levice oziroma skrajne levice je popolnoma na glavo postavil razmišljanja Združene levice. On je jasno povedal, da open borders oziroma odprte meje niso rešitev. Morda bi bilo dobro tudi s strani Združene levice, da malo pokomentirajo svojega ideologa. Kdo zdaj tukaj razmišlja narobe? Ali oni ali je Slavoj Žižek zaplaval v popolnoma napačne smeri?

Tukaj se pa strinjam s Slavojem Žižkom, da imamo po svetu dve milijardi lačnih ljudi. Dve milijardi je po tem svetu lačnih ljudi, ampak rešitev ni v tem, da odpremo meje in vse te ljudi povabimo v Evropo. To definitivno ni rešitev in tukaj se lahko s Slavojem Žižkom le strinjam. Jaz bi pričakoval, da se mi več pogovarjamo, kako bomo odpravljali vzroke za to, da ti ljudje vsi bežijo.

Pravite, da ne bomo nič dali za migrante in migrantsko krizo. V proračunu smo sprejeli, da bo šlo 123 milijonov evrov za migrantsko krizo. Veste, kakšne pokojninske

regrese bi to lahko naši ljudje imeli? Pa bom to stvar spustil. Si predstavljate, kaj bi s temi 123 milijoni lahko postorili v Jordaniji, Turčiji, Siriji, Iraku in še kje? S temi 123 milijoni, ki jih danes Slovenija porablja za migrantsko krizo, bi na kriznih žariščih v Afriki in še kje drugje lahko pomagali mnogo več lačnim otrokom, kot jim pomagamo v Sloveniji.

Evropa, zahodni svet, tudi mi smo del zahodnega sveta, tudi načelno smo pri marsikateri stvari sodelovali, odpravljamo se na misije v različne konce sveta. Prav je, da se zavedamo tudi posledic. Samo kratek primer Islamske države, proti kateri se zdaj vsi borimo, ampak treba je pa povedati še dodatno resnico – tudi če je danes islamska država uničena in odpravljena še vedno nismo odpravili vzrokov, zaradi katerih je nastala Islamska država in se nam lahko zelo hitro zgodi, da ko bo uničena ta Islamska država, bo zrasla Islamska država številka 2.

Zato sta največji stvari, ki ju lahko mi kot zahodni svet damo celotnemu svetu, zlasti nerazvitemu, izobrazba in pismenost. Tisti, ki smo bili v Afganistanu, smo lahko v živo videli, kaj pomeni, če ljudje znajo pisati in brati, kakšen družbeni napredek je to lahko in kako se vse stvari začnejo bistveno spreminjati. Nobena razvojna pomoč v denarju ti ne more toliko pomagati, kot ti lahko pomaga, če človek zna pisati in brati.

Naj zaključim. Kako se odpravljajo radikalizmi po svetu? Jaz mislim, da imamo v svetu zgled, kako se v konkretnem primeru odpravlja radikalizem – torej nacizem po 2. svetovni vojni. Kako ga je zahodni svet odpravil? Tako, da je tovrstne dežele dolgotrajno okupiral in pomagal, da so zgradili demokratične institucije, pa tudi z Marshallovim planom in dodatnim denarjem pomagal, da sta se ta konec sveta in ta dežela ponovno postavila na noge. Mi pa seveda odhajamo in prihajamo in hitro odhajamo.

Skratka, da zaključim, seveda za vse to, kar sem zdaj povedal, potrebujemo aktivnega ministra za zunanje zadeve, to je zgodba za neko drugo sejo. Morda je hitra in hipna rešitev, ki jo je omenila kolegica iz Združene levice, da kar SDS predlaga, SMC izvrši, morda je to napoved kakšne velike koalicije in tudi lepa priložnost, da se ministru za zunanje zadeve zahvalimo za njegovo delo in da mu končno omogočimo, da več časa preživi na svojem vikendu na Hrvaškem.

Ko bomo čez leta gledali nazaj in se spraševali, kdo je imel v teh današnjih debatah in razpravah prav, si zavoljo Slovenije želim, da smo se mi motili in da ste imeli vi prav.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Končali smo s predstavitevjo stališč poslanskih skupin. /oglašenje iz dvorane/ Preden vam dam besedo, moram prebrati tudi to, da prehajamo na splošno razpravo poslank in poslancev o predlogu priporočila.

Kot prvi ima besedo predlagatelj mag. Branko Grims.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Hvala za besedo, ampak stvari so žal veliko preresne za nivo, ki si ga je zdaj privoščila vladajoča koalicija v uvodnih obrazložitvah.

Dejansko gre za obstoj Evropske unije in za bodočnost države Sloveniji v neki drugi skupnosti, v tej skupnosti, delajmo za to, v vsakem primeru pa so stvari takšne, da še nikdar od osamosvojitve Slovenije nismo bili priča tako odločilnim trenutkom kot zdaj. Gospe in gospodje, lepo vas prosim, kaj sta si privoščila predstavnik največje vladne stranke in potem za njim še predstavnik Desusa, ko sta rekla: Morali bi stopiti skupaj. Na osnovi česa pa? Mi smo predlagali sklepe, zavrnili ste vse do zadnjega, tudi tiste, s katerimi se v besedah strinjate, sami pa niste predlagali niti enega samega sklepa in niti ene same rešitve. Potem pa pravite, da bi morali stopiti skupaj. Ja na osnovi česa pa? Napuh je eden od naglavnih grehov, prvi Sveto pismo, ali pa aroganca oblasti. Če se tako ravna, gospe in gospodje, je to samo to in nič drugega. Če bo kdo rekel, da saj vidite kako delamo, to je tisto, kjer moramo stopiti skupaj, jaz verjamem, da se trudite, ampak trudite se v napačno smer, velikokrat in prevečkrat, predvsem pa zelo slabo slišite pravočasna opozorila.

Če ne razumete, kaj se dogaja, pogledjte vendar s strani ravnanje sosednjih držav. Kaj je v resnici ravnanje Avstrije in Italije, ki je poslala vojsko na mejo? To je nezaupnica slovenski vladi, ki očitno ni sposobna izvajati schengna na celotnem ozemlju Republike Slovenije, vključno s svojo južno mejo. Oni vam izrekajo nezaupnico. Verjamem, da vas v besedah trepljajo vedno znova po hrbtu in si na tihem mislijo: Bumbarji, kar vi nastavljajte hrbet za celo Evropo, saj na koncu boste pa vi najbolj nasankali, boljše vi kot mi.

Kaj je problem te krize? Ta kriza je pokazala, da Evropa ni pripravljena na takšen izziv. To je zgodovinsko pogojeno, ker je bil zmeraj tukaj striček Sam. Če je nekdo grdo pogledal Evropo, je Evropa rekla: Poglej, striček Sam, on me grdo gleda. Striček Sam je prišel, ga dvakrat čofnil in je bil smet mir, Evropa je pa "žurala" in "žurala" in "žurala" in pozabila, da je življenje zelo resna stvar. Zato se enostavno ni sposobna soočiti s tako krizo. Rezultat tega je, da se ni mogoče zanesti na evropske institucije in da se ni mogoče zanesti na besedo sosedov, ker ste pa zdaj že menda ja pogruntali, saj ste bili tolikokrat izigrani, ko ste zaupali v besede, ki so vam jih dajali eni in drugi, da bi vas to pa že vendarle moralo izučiti, ampak oprostite, tovrstni naivnosti v zunanji politiki ni prostora. Moderna zunanja politika, to sami dobro veste, je ob vseh besedah in vseh vrednotah, na katere se prisega, vendarle predvsem brezobzirno uveljavljanje lastnih interesov lastne države in zaščite njenih državljanov ter

vrednot, na katerih temelji ta država. To je moderna zunanja politika. Točno to se zdaj v Evropi dogaja, ker ni konsenza, ker ni niti zaznave problema na enakem nivoju. Ene države pač niso toliko izpostavljene, druge so, in zaradi tega je te stvari še toliko težje obravnavati.

Kaj se pa dejansko dogaja? Zaradi stvari, kot potekajo, se krepijo sile, ki Evropo trgajo narazen. Zadevo so sprožili levičarji. Kdo je meje odprl dol v Grčiji? Skrajni levičarji, ki se norca delajo iz cele Evrope, potem se pa ni našlo nato pravega odgovora. Grki imajo sami toliko mornarice, da bi lahko to ustavili takoj, če bi hoteli, pa nočejo, zato ker se zafrkavajo na račun Evrope in hočejo še nadaljnjih 200 milijard, ker pač levičarji drugače ne znajo delati. Računa se na Turčijo. Oprostite, Turčija, to bi pa že morali zdaj vedeti, ni eden od rešiteljev, ampak je sestavni del, če ne celo vir problema. Zdaj se je dalo tri milijarde v Turčijo, Erdogan je potegnil iz tega neke nove politične in druge profite. Ali se je zato tok ustavil? Kje pa. Tisto minimalno znižanje je možno pripisati pač zimi, zato ker oni to povzročajo. Saj oni to organizirajo, če kdo tega slučajne ne ve. Malo berite poročila.

Problem tega je tudi to, kar se je lepo tudi videlo iz razprav nekaterih, da ljudje, žal očitno tudi ljudje v tej dvorani, enostavno nimajo vseh informacij. To ni samo slovenski problem, da se razumemo, to je še bolj evropski problem. Kaj se je zgodilo? Levičarski mediji, osrednji mediji – dol delno financira tudi Sorosa, da se razumemo, da je zadaj denar, tako kot je vedno denar, tudi takrat, ko na leviči govorijo o tem, kako je treba preganjati kapitalizem in podobne neumnosti. Zakaj pa potem vsi ti migranti hočejo v ta gnili kapitalizem? Ampak ker je v ozadju denar, kot smo rekli, tudi pri medijih, in sicer konkretno Sorosev denar, je prišlo do stanja, ko je v bistvu temelj problema tisto, kar imate celo v učbenikih FDV kot največji problem pri obveščanju javnosti, to pa ni, da se o nečem tu pa tam zapiše kakšna neresnica ali netočnost, ampak da se nekaj sistematično in načrtno ignorira. Nekaj je tabu tema, o tem se ne piše, ne govori in ljudje tega preprosto nimajo v svoji zavesti. Zaradi tega se lahko recimo samo vprašamo ob tem, ko smo videli nekatere posnetke, ki so bili srce parajoči, priznajmo, ampak so bili enostranski. Vprašajte se, zakaj v teh istih medijih niste nikoli videli obglavljenih deklic iz Mosula ali pa obešenih dečkov. Tam so stotine otrok pobili islamski skrajneži, predvsem ISIS, samo zato, ker so bili to otroci krščanskih staršev. Deklice so obglavili, dečke so obesili po ulicah. Toliko časa da Mosul, ki je bil nekoč v veliki meri krščansko mesto, danes enega nima več. Ampak o tem je bila Evropa tiho. Vse verske skupnosti so bile bolj ali manj tiho, da je zadeva še bolj žalostna, predvsem pa so bili mediji tiho. Zaradi tega, ker tega ni bilo v zavesti, se o tem ni govorilo. V uradnih poročilih, gospe in gospodje, tistih, ki so skrbeli za varnost na

Sredozemlju, tudi v vojaških ladjah, tudi kakšnih naših, če hočete, se lepo prebere, kako so bili zabeleženi primeri, ko so na čolnih migranti ugotovili, da je nekdo druge vere, predvsem je šlo za kristjane, po navadi jezuite in še nekatere druge, so jih enostavno zmetali v vodo, da so vsi utonili. V Evropo smo uvažali, kako bi se temu reklo, masovne morilce. Ampak o tem niste ničesar mogli prebrati, pa se je to dogajalo dnevno. Tega imate v poročilih kolikor hočete, lahko to preverite. Pa se danes tukaj zgodi v tem parlamentu, da pride poslanka in reče, da je to laž. Ne, to ni laž, samo vi očitno tega ne veste, ker sedite na ušesih, si zatiskate oči in verjamete osrednjim medijem. Vse to se da najti, če se malo pobrska, in to imate tudi v uradnih poročilih uradnih institucij, ni treba nič odkrivati neke nove znanosti.

Ko se je govorilo o vseh mogočih neumnostih, se spomnite, kaj so nam servirali, delno iz vladnih in delno v osrednjih medijih, ko se je zatajila ta zgodba, kako prihajajo visoko izobraženi inženirji in kirurgi ter kako bo to kulturna obogatitev Evrope. Oprostite, jaz samo še čakam, to sem zadnjič že rekel, samo še čakam enega levičarja ali pa eno levičarko, da pride gor in reče, da je zdaj pa Evropa kulturno obogatena, ker se je igra taharrush gamea igrala z nekaj stotinami Evropejk po celi Evropi. Ali je to kulturna obogatitev? Mogoče za vas. Jaz osebno mislim, da je to oblika terorizma.

Kaj je problem cele zgodbe? Za povrh vsega je še nekaj od začetka. Spomnil bi na mesece nazaj, ko smo prvič govorili o teh stvareh, to je bilo še spomladi in potem poleti. Takrat sem govoril, da, oprostite, ni beguncev, dajmo spraviti zadevo v pravo, smo pravna država, pravo je temelj moderne demokracije. Ne mi govoriti o beguncih. To niso begunci. Begunec si ti lahko, če je tvoje življenje ogroženo, v prvi naslednji varni državi. Niti enega begunca ni. Ne da so posamezniki, to se še vedno pri nas govori. Nobeden ni begunec po pravnih aktih, ki veljajo. Nobeden, niti eden. Lahko mu to podelite, ampak bo to pač izmišljeno. Ker on je lahko begunec v prvi naslednji varni državi in pika, od tam naprej je pa migrant. To je problem, ker je bil že od začetka pač v ljudeh vzbujen napačen občutek in potem se je dogajal absurd. Posebno v tistih prvih skupinah, kjer so bili sami mladi moški, 2 tisoč 500 ljudi je prišlo v München, med njimi ni bilo ne otrok, ne žensk, ne starejših, nič, sami mladi moški. To je bila tista prva skupina, ki so jih z vlakom pripeljali. Pojdite pogledati tiste posnetke in najdete tam kakšnega otroka ali žensko. Kakšni begunci? Njihove ženske se pa borijo dol v Siriji. Tu je to čisto nekaj drugega. Evropa si je pred tem, tudi zaradi te medijske zapore levičarskih medijev, zatiskala oči in je sprejemala napačne odločitve. Danes pa se ji to vrača kot strahoten bumerang. Problem pa je, da se to vrača tudi nam, nam še toliko bolj, ker smo majhni, smo šibki. Mi ne moremo nikogar prisiliti, da bo sprejel neko naše tolmačenje, kot

bi si mi želeli, da bi se tolmačilo nek predpis oziroma nek dogovor.

Zaradi tega smo predlagali sklepe, ki so logični, ki bi morali biti pravzaprav samoumevni. Na čem je bila izvoljena ta Vlada, ljudje božji? Na priseganju dr. Cerarja na spoštovanje pravne države! Pojdite gledat nazaj! Mi smo predlagali sklep, naj se vendar spoštuje pravo. To je bil sklep, ki smo ga predlagali, vi ste pa proti glasovali. Toliko glede tega, kako bi morali stopiti skupaj. Na kakšni osnovi pa? Jaz nisem pripravljen stopiti skupaj na osnovi tega, da se zmenimo, da bomo vsi skupaj kršili zakone. Ne, gospe in gospodje, treba jih je spoštovati. Tudi če bi evropske predpise Evropa dosledno spoštovala, se nič od tega, kar se dogaja, sploh nikoli ne bi zgodilo. Samo za pravo gre, za spoštovanje prava, pravnih načel in pravne države. Res pa je, da se Evropa očitno ni bila sposobna soočiti z realnim stanjem, ker je bila preveč vajena "žurati", kot sem prej rekel.

Problem je tudi v tem, da to zelo veliko stane. Veliko stane, kar lahko zelo lepo prikažemo na naslednjem primeru. V proračunu za letošnje leto je 123 milijonov namenjenih za migrante. Pri tem imamo pa policiste, ki nastavljajo hrbet v tej zgodbi za vse druge, delajo noč in dan, tvegajo svoje zdravje in življenje, pa imamo vojake, ki delajo enako, pa imamo še druge službe, ki enako skrbijo, zanje pa ni denarja. Policisti so zdaj že dva meseca na štrajku, ker se Vlada zafirkava za nekaj tisoč, in da bo poden popoln, to počne tisti minister, ki je očitno 45 tisoč evrov odnesel nelegalno, pri čemer mu daje odvezo še predsednik Vlade. Ja, krasna pravna država, to pa res moram reči. Etika in odgovornost, to je bil temelj programa te Vlade, na osnovi katerega je bila izvoljena. Gre za odgovornost do ljudi, gospe in gospodje, to ste pozabili. Koga sploh predstavljate vi tukaj? Navadne ljudi, tiste, ki so vas izvolili, vse državljanke in državljane. In njih je strah. Upravičeno jih je strah pri taki oblasti, saj je še mene. Zaradi tega si ljudje potem iščejo druge načine, da bi se zaščitili in zavarovali. In to se ne dogaja samo pri nas, dogaja se v celi Evropi. Dogaja se potem tisto načelo akcije in reakcije, ki je pa najslabše, kar se lahko dogaja. Ampak jaz se sprašujem, ali je to cilj. A veste, zakaj se to sprašujem? Še enkrat povem, zaradi tega, ker vem, da so internetna omrežja, preko katerih so se migranti med seboj dogovarjali za igrice taharrush gamea, beri skupinsko posiljevanje in spolno nadlegovanje žensk, če kdo ne ve, kaj je slovenski prevod tega –ne samo v Nemčiji, kot se govori, ne samo v Kölnu, šlo je še za druge države, od Finske naprej – pod nadzorom tajnih služb, tudi skupne službe Evropske unije, če ne veste tega. Torej so ti ljudje to vedeli, policija je to vedela, pa nihče ni ukrepal. Sprašujem se, v kakšni skupnosti in v kakšni državi pravzaprav mi živimo, če se vsi delajo, kot da nikomur ni nič jasno. To pa je zdaj resen problem. Se pripravlja teren za to, da se bo uvedlo nek drug sistem ali kaj? Ali se hoče sprovcirati nasprotno reakcijo?

Se bojim, da je točno to. Potem se bodo točno isti levičarji, ki so zadevo v osnovi povzročili, ponujali še kot rešitelji za povrh vsega, to pa bo perversno, to pa moram reči. Kaj je že rekel Churchill: resnični fašisti bodočnosti bodo sebe imenovali antifašisti. Jaz se bojim, da smo priče točno temu v Evropi v tem trenutku, glede na dogajanje, ki ga imamo pred seboj.

Zaradi tega, gospe in gospodje, če rečete, da moramo stopiti skupaj, lahko, ampak stopimo lahko skupaj na osnovi spoštovanja ustave, na spoštovanju vrednot, na spoštovanju prava, pravnega reda, pravnih načel in mednarodnih sporazumov, tistih, ki zavezujejo tudi državo Slovenijo, ki smo jih ratificirali in so torej sestavni del našega pravnega reda. Če o tem dosežemo soglasje, tisto, proti kateremu ste vi glasovali v ponedeljek in zaradi katerega danes ni nobenega sklepa tukaj, če bi o tem dosegli soglasje, potem imamo res odlično osnovo, da stopimo skupaj in da začnemo iskati optimalne rešitve.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospa Janja Sluga. Pripravita naj se predlagatelj gospod Jernej Vrtovec in gospod Uroš Prikl.

JANJA SLUGA (PS SMC): Hvala lepa.

Ko takole poslušam kolega Grimsa, me je res strah, pa ne strah migrantov, ampak vsega drugega. Slovenija je namreč še vedno varna država. Do danes je Slovenijo prečkalo preko 420 tisoč migrantov. Samo od 1. januarja do 12. ure danes je v Slovenijo vstopilo 41 tisoč 776 migrantov, in vse to brez večjih incidentov.

Vi želite ustvariti nek vtis nekega izrednega stanja, nekih razmer kaosa, pa tega ni. Ne samo, da danes že šestič o tem razpravljamo na izredni seji, bilo je tudi 15 sej delovnih teles. Dobili ste odgovore na 43 pisnih poslanskih vprašanj in 12 ustnih poslanskih vprašanj, tako da te očitki, da vas Vlada ne obvešča in ne dobite informacij, seveda ne držijo. Tudi očitki o tem, da se Vlada pritožuje, česa vsega Evropa ni naredila, ne držijo. To so zgolj informacije o dejanskem stanju, o stanju na terenu, o tem, kar se pač dogaja.

Slovenija je pristopila k reševanju te problematike izjemno aktivno. Nenazadnje je bil na našo pobudo oziroma na pobudo predsednika Vlade, sklican mini vrh EU z Balkanom. Danes je bilo že omenjeno pismo z določenimi rešitvami, ki jih je predsednik Vlade poslal članicam Evropske unije. Slovenija vseskozi prihaja na dan s pobudami za skupno aktivno ukrepanje. Naši ministri so dnevno na zvezah s kolegi iz evropskih držav. Zadnji sestanek, ki se ga je Slovenija udeležila z Višegrajsko skupino, je bil včeraj. Na tem sestanku sta bili poleg Slovenije tudi Srbija in Makedonija, ponovno pa ni bilo Hrvaške. In to je dejstvo, ne jamranje.

Ko se pogovarjamo o tem, da Slovenija skupaj z Avstrijo in Nemčijo išče določene

rešitve, večina teh rešitev prihaja na pobudo Slovenije, kar pa še ne pomeni, da ko Avstrija in Nemčija predlagata določeno rešitev, jo mora seveda Slovenija pograbiti z obema rokama, četudi je ta za Slovenijo slaba. To se je zgodilo in to je naša ministrica zavrnila. Izključno zaradi tega, ker je taka rešitev, kot je bila predlagana za Slovenijo, pomenila slabo plat. Iščejo se rešitve naprej.

Kot rečeno, poleg vseh teh aktivnosti Vlada tudi spremlja vsa dejanja in vse aktivnosti drugih držav ter se temu primerno seveda odziva. Gre za dejanska stanja, ki se dnevno spreminjajo, in prav je, da se nanje odzivajo. To počnejo tudi druge države. Kaosa torej ni, Vlada ima situacijo pod nadzorom in kot sem rekla, veliki napor se vlagajo na notranjem političnem in zunanjem političnem parketu.

Trditev, da schengen ne obstaja več, seveda ne drži. Slovenija je še vedno članica Evropske unije, schengen še ni bil suspendiran in pravila schengna, kot je bilo rečeno, pač niso bila prilagojena za tako množične prihode migrantov. To je seveda spremeniti, ampak ker zaenkrat teh skupnih rešitev ni, se pač vsaka država odziva po svoje, ni nekega enotnega pristopa k spremembi teh pravil, zato so se nekako poenostavili tudi administrativni postopki.

Na točki vstopanja so se pravila prilagodila številu migrantov, ki na meji čakajo, torej poenostavila, ker ko pride na mejo 2 tisoč migrantov naenkrat, seveda ne moremo pričakovati, da bodo stali na meji in čakali na registracijo tudi po dan ali dva, da bodo postopki izpeljani in to je seveda vse z vidika varnostnih razmer. Izvaja se pa še vedno bistvo schengna na način, ki je torej prilagojen trenutni situaciji množičnih organiziranih prihodov na našo mejo.

Ukrepi, ki se jih poslužijo posamezne države, so skladni z Uredbo št. 562/2006 Evropskega parlamenta, s 23. členom, po katerem ima vsaka država članica pravico začasno uvesti nadzor na svojih notranjih mejah. In ta nadzor je, kolegice in kolegi, tudi možnost uporabe tehničnih sredstev. Če bi se Slovenija vmešavala v to, kako druge države opravljajo ta nadzor in kakšne ukrepe sprejemajo, bi to seveda pomenilo vmešavanje Slovenije v neko avtonomnost ostalih držav. Mislim, da si tudi mi, kot država, ki je podobne ukrepe sprejela, tega ne bi dovolili. In če se prav spomnim, ste kolegi predlagatelj tudi pri teh ukrepih glasovali za. Trenutno kontrole na svojih mejah izvaja kar nekaj članic – Danska, Švedska, Avstrija, Nemčija in tako naprej. TE članice dejansko ne počnejo ničesar drugega kot počne Slovenija. Ne gre dejansko za zapiranje meja, ne gre za neizvajanje Schengena, gre za to izrabo pravice na podlagi 23. člena, ki jo vsaka država od članic ima. Evropska komisija je te ukrepe že pregledala in je v svojem poročilu z dnem 23. oktobra 2015 ocenila, da so vsi sprejeti ukrepi sorazmerni glede na situacijo, v kateri se Evropa nahaja.

Mini schengen, ki ga nenehno poudarjate, je ena ideja, ki je nastala v strokovnih krogih kot neka oblika politične pritiska z namenom pritiska na tiste države, ki schengna ne izvajajo, in to ni Slovenija. Ta ideja ni pritisk na Slovenijo, pač pa na tiste države, ki tega ne počnejo, ki torej ne vlagajo nekih maksimalnih naporov v to, da bi varovale zunanje meje, to pa ni Slovenija. Cela Evropa priznava, da se Slovenija dobro spopada s situacijo, v kateri se je znašla, da so razmere pod kontrolo in s tega vidika prejemamo pohvale. Je pa seveda problem, ker ni skupnih ukrepov in ker ni skupne politike. Tudi to je razvidno v ravnanju posameznih članic in, če želite, tudi v ravnanju Nemčije in Avstrije, ker ni neke vizije, da se odzivajo na trenutno situacijo. Tega očitka pa od vas nisem slišala, čeprav je to evidentno.

Zato se tudi vse ostale članice odzivamo tako, kot se pač lahko. Hkrati pa, kot sem že rekla, je Slovenija ena najbolj aktivnih, ki prihajajo s pobudami in predlogi za skupno ureditev razmer.

Če že govorimo tudi o schengnu, če si malo preberete tudi mnenja Evropske unije oziroma pravnikov, so vedno polagali varovanje človekovih pravic nad pravila schengna. Ko je torej vprašanje varovanja človekovih pravic ali schengna, imajo človekove pravice prednost.

Jaz se moram tukaj strinjati z nekaterimi mnenji, ki so bila danes že izrečena. Opozicija dejansko pridobiva neke politične točke, dela iz tega nek kapital, celo tako daleč smo že prišli, da se povezuje s Hrvati, pljuva po lastni vladi, v trenutku, ki je v zgodovini te naše skupne države najbolj kritičen, zato bi resnično morali delovati vsi skupaj v smeri, ki bila dobra za Slovenijo in dobra za ta narod. Žal pa se mi zdi, da glede na vse skupaj počnete ravno nasprotno. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima najprej predlagatelj gospod Jernej Vrtovec, potem dobita besedo gospod Uroš Prikl in gospod Matjaž Nemeč, razen če se bo še kdo javil vmes.

JERNEJ VRTOVEC (PS NSi): Spoštovani kolegice in kolegi, gospe in gospodje!

Pravkar prihajajo uradna obvestila iz Avstrije, da bo v letošnjem letu sprejela v svojo državo le še 37 tisoč 500 prosilcev za azil. Vse druge, ki za azil ne bodo zaprosili, bodo vrnil v Republiko Slovenijo, jim ne bodo pustili vstopa v državo.

Gospe in gospodje, mi kockamo z državo, ker ne vemo, kaj bomo naredili jutri. Sorazmerne ukrepe bomo sprejeli. Kakšna je naša zgornja kvota? Kako bomo zavarovali južno mejo? Kakšne postopke bomo izpeljali? Odgovorov na ta vprašanja nimam. Ko se izgovarjate na Evropsko unijo, skupno rešitev, bom dejal kot vaš predsednik Vlade. Ne jamrati, ampak iščite rešitve, kaj bomo doma naredili. Kajti Evropske unije, takšne, kot smo jo poznali v preteklosti,

več ni. In takšne nikoli več ne bo. Ampak še vedno obstajajo določene pravne obveznosti in najboljša pot je seveda pravna pot in mi se moramo teh obveznosti držati. Pa se jih v preteklosti nismo držali. Tukaj je razlog naše pobude za izredno sejo.

Ker kršimo veljavne mednarodne akte, ker kršimo zakonodajo. Ne spoštujemo pravil in danih obvez, ker nimamo ukrepov, zgolj organiziramo transport iz Dobove v Šentilj. Ker brez pravne podlage migrantom izdajamo dovoljenje za bivanje v Republiko Slovenijo za obdobje pol leta in neomejeno gibanje, zaradi česa nas Avstrija izloča in zapira mejo z nami. Zaradi tega, ker smo nezaupljivi, ker nismo zaupanja vredni, nam Avstrija ne zaupa. Na drugi strani Avstrija takšnih ukrepov, kot jih je naredila s Slovenijo, ni naredila z Madžarsko, torej je napram Madžarski Slovenija popolnoma neučinkovita pri spopadanju z migrantsko krizo. Še enkrat poudarjam, pravite, da smo učinkoviti, da vse do tedaj, ko je Avstrija neomejeno, sprejemala migrante v svojo državo, smo organizirali mi samo illegalen "šverc" čez svojo državo. Ampak še enkrat poudarjam, da Avstrija meje z Madžarsko ne zapira, tam še vedno veljajo schengenska pravila. Mejo s Slovenijo pa zapira. Tukaj se vidi naša neučinkovitost, samo na področju teh treh držav.

Zakaj torej današnja seja? Ker nič ni. Govorite, da smo že šestič sklicali izredno sejo. Ja, če pa sami nimate ene pobude. Razumite naše izredne seje kot priložnost izmenjave mnenj, kot spodbudo, da pridemo do nekih rešitev. Še enkrat poudarjam, da rešitev do zdaj ni bilo. Vlada v Državni zbor rešitev kot takih ni pripeljala. Tudi danes prej slišim na eni strani politikantstvo s strani predsednika Državnega zbora v uvodni obrazložitvi stališč in napadanje predlagateljev, kot pa to, da bi prišli do nekih rešitev. Enako s strani ministrstva.

Bojazen spet na drugi strani, govorim kot Primorec, da enako kot Avstrija to stori Italija, da zapre mejo z Republiko Slovenijo. Nekateri italijanski časopisi, recimo Corriere della Sera, so o tem že pisali. Gospa ministrca, še enkrat povem, jemljite resno to, kar zapiše Corriere della Sera, kajti običajno so to sporočila vladnih predstavnikov oziroma spini v javnost, da pripravijo teren za naknadno rešitev v obdobju enega meseca. Če bi to pisal tržaški Il piccolo, bi le zamahnil z roko, kajti to bi šlo za politikantstvo. Če pa piše to eden izmed resnejših italijanskih časopisov, je to skrb zbujajoče. Ne predstavljam si, to ni le v interesu Republike Slovenije, ampak predvsem domačinov, Primorcev, državljanek in državljanov, ki dnevno migrirajo med Italijo in Slovenijo, da pride do zaprtja te meje. Našo uspešnost torej merimo samo takrat, dokler lahko organiziramo "šverc" v Avstrijo.

Zdaj boste pa vprašali, kaj pa mi predlagamo. Poglejte, ta trenutek je nujno, kar mora Republika Slovenija narediti, da začne spoštovati pravo in zapre južno mejo, mejo s

Hrvaško, za vse ilegalne prebežnike in v državo spusti tiste, ki prosijo za azil. Brez spoštovanja prava država ne obstaja. Pravna pot je najboljša pot in edina možna pot. Tisti, ki so lačni, ki trkajo na naša vrata na meji, tisti, ki so žejni, vse bomo nasitili. Tistih pa, ki iz takšnih ali drugačnih namenov kot ekonomski migranti potrkajo na naša vrata, pa žal glede na okoliščine, glede na to, da nimajo veljavnih dokumentov, ne moremo sprejeti v Republiko Slovenijo. Kajti kam jih bomo naprej poslali? Kam? Slovenija bo postala žep. To, o čemer stalno govorite, da se ne bo zgodilo, se bo na takšen način zgodilo. Tudi vse vaše dosedanje napovedi, od tega, da ne bomo postavljali tehničnih ovir, kar je bilo na začetku rečeno, tega, da smo krivili Orbanovo politiko, ki se danes kaže za učinkovito, tega, da govorimo v Bruslju, da ne bomo dovolili, tega, da smo bili pobudniki sklicatelji vrha EU Balkan konec oktobra meseca, pa se noben sklep iz tega vrha ne izpolnjuje, so ostale le besede, dejanja pa ne. Nobena sosednja država nam več ne zaupa, da smo resni pri spopadanju z migrantsko krizo, zaradi tega zapirajo meje z nami. Poudarjam, da jih z Madžarsko ne.

Prvo je treba zaostri tudi azilno politiko. Opozicija je en predlog sprememb azilne zakonodaje že prinesla v Državni zbor, zdaj ga je prinesla Vlada. Ta predlog je še bolj širokogruden kot obstoječa zakonodaja. Na podlagi tega zakona dejansko dodatno vabimo v Slovenijo, ne naprej, druge države članice EU reducirajo azilno zakonodajo. Mi pa z novim zakonom, ki ga bomo imeli verjetno v kratkem na klopeh, delamo to zakonodajo še bolj širokogrudno, še bolj vabimo ljudi, čeprav ne vemo, kam bomo z njimi naprej, glede na to, da je Avstrija sporočila, da jih bo vzela še 37 tisoč 500 v tem letu.

Spoštujmo torej pravo, zaprimo mejo in predvsem si želimo, da ohranimo Slovenijo v območju schengna, pa ne samo na papirju, ampak tudi dejansko, da bom lahko šel v Trst ali pa Gradec brez tega, da me bodo na meji pregledovali. Pa ne zaradi mene samega, ampak zaradi prihodnosti, zaradi mojih in vaših otrok, kajti ne želim jim, da živijo južneje od schengenske meje, ampak da so severno od schengenske meje, v družbi razvitejših držav srednje Evrope.

Višegrad je bil tudi omenjen. Ravno včeraj, kolegica Sluga je prav povedala, je bil ta sestanek, ampak ponudili so nam roko. Mi smo jo zavrnili. Ponudili so nam roko, nam in Srbom, pri varovanju južne meje, mi smo zavrnili.

Zunanji minister Erjavec je konce lanskega leta tudi vehementno zatrjeval, da mini schengen ne bo nastal, da naša država ni ogrožena, da je varnost na najvišji ravni. Glede varnosti je v redu, ampak kako bo naslednji teden ali v naslednjih tednih, kajti kvota 37 tisoč 500, kolikor je Avstrija še pripravljena sprejeti prisilcev za azil, se bo izčrpala v dvajsetih dneh pri takšnem migrantskem toku, kot je danes. Takrat bo nastala težava tudi glede varnosti.

Nadalje, gospa ministrica in gospod državni sekretar, javno sprašujem, zakaj oziroma s kakšnim namenom iščete tako imenovane migrantske centre, begunske centre. Ali se pripravljamo na to, da bomo bili žep? Sprašujem, kakšna je naša zgornja kvota, ki jo bomo sprejeli. Koliko bomo sprejeli še naprej migrantov? Prosim za te odgovore in še enkrat ponavljam, sprejmite ukrepe, zaprimo mejo s Hrvaško za vse ekonomske migrante in ne kockajmo z državo.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Uroš Prikl. Pripravita naj se gospoda Matjaž Nemeč in Matjaž Hanžek.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Hvala lepa za besedo. Spoštovani predsednik, spoštovani kolegice, kolegi!

Seveda se pridružujem vsem tistim, ki ostro zavračate takšno vrsto diskusije z namenom političnega obračunavanja, da bi se pridobivale cenene, poudarjam, cenene politične točke.

Pogovarjamo se o migrantski krizi, pogovarjamo se o ljudeh, ki zapuščajo svoje domove, ki puščajo vse, kar tam imajo, in se predajajo nepredvidljivi, nemalokrat črni temni prihodnosti. Bojim se, da se ta migracijska kriza prerašča v eno težjo, večjo, humanitarno krizo širših dimenzij, za katero ne vemo, kako se bo v končni fazi zaključila.

Poglejmo malo nazaj. Kje je žarišče te krize? Žarišče te krize so države, kot sta Irak in Sirija. Vprašajmo se, zakaj ljudje odhajajo iz teh držav. Ali si resnično tega želijo ali so v to primorani? Ali jim je to edina rešitev, ki jim je še ostala, da zapustijo svoja rodna ognjišča, če hočete, tudi svoje bližnje, ali pa se skupaj s svojimi bližnjimi odpravijo in gredo po svetu? Jaz si ne bi želel zapustiti svojega domovanja, svoje domovine, ampak ko sem pa prisiljen v pričo razmer, ko nimam druge možnosti in mi ostaja ta edina, se pač tudi te bilke oklenem. Vprašajmo se še kaj drugega. Kdo je "zakuhal" situacijo? kdo je destabiliziral to območje? Mislim, da pogled preko Atlantika pove vse. Kar pa je bistveno, dajmo se vprašati, dajmo se poenotiti in dajmo najti rešitev, kako to zadevo rešiti. Kako zopet povrniti stabilnost, mir in vse ostalo, kar so te države imele oziroma bi ta območja morala imeti. Gašenje požara se začne pri žarišču samega požara. Valovi begunske krize pa niso žarišče, to je samo posledica, in nepredvidljive usode teh ljudi so samo posledica tega, kar je bilo napak postorjenega na območju Sirije, Iraka, verjetno bi še kakšno državo lahko naštel, recimo Libijo.

Spoštovane kolegice, spoštovani kolegi! Evropska unija sigurno ni bila pripravljena na tako velik, na tako predimenzioniran izziv, kot je prisotna migracijska begunska kriza. Zato je še enkrat več treba strniti vrste, združiti moči, stopiti skupaj, če se smem zelo plastično izraziti, in

poiskati skupne rešitve, rešitve za vse nas. Če to ni mogoče, pa se razidimo, ampak v isti sapi se sprašujem, govorim v kontekstu Evropske unije, zakaj bi se morali raziti. Ali več ne verjamemo v to Evropo? Ali ne verjamemo v Evropo, ki je nastala kot pluralna, multikulturna, demokratična in na temeljih antifašizma temelječa skupnost več držav, ki so si različne, ki so si drugačne, pa vendarle imajo neke skupne interese in zagotovo so ti interesi spoštovanje človekovih pravic?

Še zdaleč ne, da bi bila begunska kriza majhen, trivialni problem, še kako velik je. Ampak ravno ko naletiš na težave, ko naletiš na probleme, se vidi, kako si močan oziroma kako si trden, da jih rešiš in se na podlagi rešitev še močnejši in še boljši dvigneš in zaživiš nov dan.

Apeliram na vse, spoštovane kolegice in spoštovani kolegi, ki imate oziroma imamo karkoli pri tem soupravljanju države, da ne strašiti ljudi, ne sejati panike, ne ustvarjati plodnih tal za ekspanzijo in razvoj militantnih sil, ki sejejo sovraštvo in strah med ljudmi. Ne dajati možnosti, da se ponovi zgodba 30. let prejšnjega stoletja, ki je imela naslutene razsežnosti. Združevati in ne razdruževati, naj bo naš moto. Dajmo se obnašati, dajmo reševati nastalo situacijo, nastale probleme, če želite, odgovorno, humano, človeško, predvsem pa dostojanstveno. V interesu vseh migrantov, ki jim je treba zagotoviti osnovne človekove pravice in njihovo dostojanstvo, pa imejmo seveda tudi v mislih varnost, osnovne življenjske pogoje in dostojanstvo predvsem naših državljanov in državljanek. Verjamem, da če imamo na eni strani en vidik, na drugi pa drugi vidik, da znamo biti toliko predvidljivi, da znamo biti toliko empatični in uresničiti oba dva cilja. Jaz mislim, da smo to dolžni, kar je v interesu vseh nas in Evropske unije kot širše skupnosti, tudi narediti. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima predlagatelj mag. Branko Grims.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Spoštovani gospe in gospodje, to je že prav zanimivo.

Če sem kaj verjel že po tisti jesenski seji, ki smo jo imeli, žal je bila v velikem delu zaprta, ampak ravno v tem delu, o katerem bom govoril, pa ni bila več zaprta, ker sem zanalašč takrat vprašal direktorja obveščevalne službe, kako je to.

Jaz bi upal, da se bomo enkrat zedinili vsaj v tem, da ta tok niti slučajno v največji meri ne poganja več vojna, poganja ga denar. Eno je želja za denarjem, ki je glavni motiv, drugo je pa tudi denar, denar iz arabskih držav, predvsem iz Katarja, iz Kuvajta in iz Savdske Arabije, ne uradno od države, ampak od najbogatejših družin Arabcev v teh državah, kar je tam, mimogrede, skorajda eno in isto. To v resnici poganja tok, zato so ti ljudje tudi imeli tako veliko denarja, zato so našli mnoge migrante, ki so imeli pri sebi 50, 300 tisoč evrov ali še več

denarja. Če boste vi šli z 10 tisoč evri in še malo čez mejo v Avstrijo, vas bodo zdaj ustavili, ker schengna ni več, če niste opazili. Oni so pa 300 tisoč evrov čez nesli. Bila je zelena luč za vse švercarje tega sveta.

Ampak da bi sploh lahko govorili o pravih dimenzijah zgodbe. Vi pravite, da je vojna in to. Ali vi veste, da je bila v teh prvih valovih, ki so šli čez – trenutno zadnjega podatka nimam, ampak se ga da nedvomno dobiti – približno tretjina ljudi iz Kosova, iz Irana in iz Pakistana, iz držav, kjer tudi slučajno ni nobene vojne. V Iranu so zdaj še umaknili vse sankcije, ki so bile, ker so dosegli sporazum o jedrski oborožitvi. To se je vse kar spuščalo. Ubogi begunci. Kakšni ubogi begunci? To je samo denar. Denar tistih, ki so jih plačevali, da so šli na pot in so jih tudi organizirali, če ne veste tega, malo se pozanimajte za vlogo turških tajnih služb pa medijev pri tej zgodbi. Zato so bili organizirani v skupine po 40, vsaka je imela voditelja, vsi so bili med seboj povezani in zato so imeli toliko veliko denarja pri sebi. Seveda je zraven tudi denar tistih, ki so skrbeli, da so mediji v Evropi delali lepo primerno podlago za njihov prihod. Zdaj, ko je pa totalen kaos, se pa govori neumnosti. Če vam še kaj ni jasno, pojdite lepo prosim zdaj na avstrijske spletne strani in pogledajte, kaj se oni pogovarjajo v tem trenutku o reševanju migrantske krize. Če pa ne znate nemško, pojdite kar na RTV Slovenija. Samo en stavek naj vam bo ključen. Ob tem, ko oni napovedujejo, da bodo drastično omejili – kakšnih 20 dni bo zadeva še delovala, potem bo pa konec –, napovedujejo nastanek slumov, dobesedno slumov na ozemlju Republike Slovenije, ki lahko ogrozijo celo avstrijsko varnost. Slumov vseh tistih ilegalnih migrantov, ki bodo tukaj obstali in ostali. Ali se zavedate, kaj to pomeni za Slovenijo, gospod? Zdaj pa pojdite malo pogledati, kaj ste ravnokar govorili. O tem v resnici mi govorimo. Nič od tega ne bi bilo, če si ne bi nekateri v politiki, tudi v slovenski Vladi in njeni koaliciji, vzeli pravico, da kar odprejo meje, da ne spoštujejo lastne zakonodaje, da rečejo: Ni problema, kar vsi pridite notri, dobrodošli. Zdaj je pa problem tukaj.

Ne mi govoriti o človekovih pravicah. Pojdite vi razlagati o človekovih pravicah vsem tistim žrtvam taharrush gamea tamle v Kölnu in vseh drugih mestih. Kaj je temeljna pravica vsakega državljanja in državljanke? Da živi varno, da je spoštovana njegova človekova integriteta, in to mu je država dolžna zagotavljati. Na prvem mestu varnost. Tukaj ste spodleteli na celi črti, in, mimogrede, Evropska unija na žalost tudi. Kako zdaj? Samo ena rešitev je. Začnite končno tam, točno v teh sklepih, ki smo jih mi predlagali. Začnite spoštovati svoj lastni pravni red, kar ste sami obljubljali volivcem pred volitvami, da boste dosledno spoštovali načela pravne države, kar pa seveda pomeni, da je treba južno mejo takoj dosledno zapreti, izvajati schengen na celotnem

ozemlju in potem tukaj ne bo nobenega migranta več in ne bo nobenega problema več proti severu navzgor. Iznenada ne bo več potrebe po nobeni bodeči žici, nobeni ograji, nič ne bo potrebno, če se bo to dosledno izvajalo. Samo tega niste sposobni narediti, to je vaš problem. Pa bi lahko naredili, samo odločnost bi bila potrebna. Samo odločnost. Odločnost za tisto, kar ste sami dobili kot mandat na volitvah, da boste spoštovali načela pravne države.

Ne govoriti, da ni predmet nadaljnjih pogajanj, da se umakne vojska in vse ostalo, kar je zdajle na slovenskih mejah, ker so nas že popolnoma obkolili, če kdo slučajno tega ni opazil. V vsaki normalni državi je to predmet pogajanj, to ni predmet notranjih zadev. Še kako je predmet vedno meddržavnih pogajanj, če ena država drugi pošlje vojsko na mejo. Pa ne govoriti neumnosti. Kadarkoli pogledate, je v zgodovini umik enot vojske z meje predmet pogajanj med državami.

Ampak kaj smo mi predlagali s temi sklepi? Najprej uredite zadeve pred svojim pragom, najprej spoštujte schengen, najprej spoštujte predpise, najprej zaprite mejo za vse ilegalne migrante, potem pa to kot argument nesite na pogajanja in boste videli, da se bo iznenada schengen spet odprl tudi za Slovenijo. Če pa tega iz enega razloga nočete narediti, potem pa seveda tako tudi povejte. Ali pa če niste sposobni, v tem primeru pa seveda takoj odstopite. Samo to je rešitev za Slovenijo in zdaj je skrajni čas. Če je kdo še mislil, da je čas za zafrkavanje, ga zdaj ni več. Kvota, ki jo Avstrija napoveduje, bo izpolnjena v 10 do 14 dneh, ne bo treba 20 dni. Ali vam je zdaj končno prebilo, kaj to pomeni, da avstrijski strokovnjaki svariijo pred oblikovanjem migrantskih slumov v Sloveniji, ki pomenijo varnostno potencialno grožnjo za Avstrijo in s tem utemeljujejo nadaljnjo krepitev vojaških enot. Pojdite prosim prebrati, kaj piše na spletni strani avstrijske RTV in kaj piše na naši RTV Slovenija pri tem članku. Potem vam bo jasno, da je šale konec in da je konec tega, da se boste zafrkavali in tu govorili.

Kaj je temeljna človekova pravica vsakega državljanke in vsake državljanke v Sloveniji? Še enkrat povem. Pravica, da živi varno. Vi pa ste dolžni to zagotoviti.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Prosim, da je prihodnjič vsaj ton, v katerem se govori, malo manj, kako bi človek temu rekel, ogrožajoč. / oglašanje v dvorani/ Nisem s tonom nobenega napadal.

Gospod Matjaž Hanžek ima proceduralno.

MATJAŽ HANŽEK (PS ZL): Jaz bi predsednika prosil, da nekatere govorce opozori, da posploševanje posameznih dejanj nekaterih ljudi na celo skupino pomeni sovražni govor, pomeni rasizem, pomeni diskriminacijo. To danes cel dan poslušam. Bom dal primer, vendar ne misli, da tako mislim. Skrajni desničar Breivik je zaradi

tega, ker je sovražil begunce in migrante, pa jih slučajno ni bilo, pobil 77 članov neke leve stranke na Švedskem. Če bi iz tega enako potegnil, bi rekel, da to velja za skrajne desničarje, čeprav vem, da ne, da tega ne moremo in ne smemo, da je skrajno umazano posamezna kriminalna dejanja pripisovati celi skupini, politični, verski in tako naprej. Danes ponovno ves dan poslušam enako.

Gospod predsednik, prosim vas, dajte javno povedati, naj se to ne nadaljuje. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Strinjam se s tem, da posploševanja, ki vodijo do tega, da je označen na isti način čisto vsak, čeprav je bil en primer tak, niso primerna. Še manj so pa primerna tista posploševanja, ki so se zgodila drugje in naj bi se nanašala na Slovenijo, na to temo, ki jo imamo danes. S tem se strinjam. Je pa tako težko to prepoznavati v govoru, da je skorajda nemogoče.

Vendar tisto, kar sem pa prej opozoril, je pa ta ton, ki je grozeč. Prosim, da ga ne uporabljate, če je le možno, ker znate povedati zadevo lepo, artikulirano, s tem res ni nobenega problema. Ampak res prosim, mene je strah.

Besedo ima gospod Matjaž Nemeč. Pripravita naj se Matjaž Hanžek in gospod Jožef Horvat.

MATJAŽ NEMEC (PS SD): Hvala lepa, predsednik. Lep pozdrav tudi v mojem imenu!

V šesto se danes tu pogovarjamo o podobni tematiki. Jaz sicer osebno nisem presenečen, če je ta pogovor na nek način konstruktiven, retorično sprejemljiv, ni žaljiv in je predvsem usmerjen k reševanju težav. Res je, da številka šest nič ne pomeni, zaradi tega, ker se nenehno, iz dneva v dan, bliskovito spreminjajo okoliščine. Tudi danes, ko smo lahko spremljali zadnja dogajanja, so že predhodniki povedali, kaj se v Avstriji dogaja.

Ampak vse večkrat se v razpravah izpostavljata dve teoriji, ena je teorija zapiranja Evropske unije in posledično naše države, druga teorija je odpiranje Evropske unije in naše države. Socialni demokrati ne verjamemo ne v eno ne v drugo, ampak verjamemo v tisto teorijo, ki poziva k sodelovanju države Evropske unije in njene narode in tudi države izven nje, ker se je namreč vsaj od padca newyorških dvojčkov do današnjih dni zahodni svet, s katerim se tudi mi na nek način identificiramo, na območju Severne Afrike, Bližnjega in Srednjega vzhoda, izkazal kot neprijateljski, vsaj glede na to, kakšni vplivi so v zadnjih nekaj letih na naša dejanja, če govorim o nas kot zahodnjakih. Namreč, vse od napada Je Suis Charlie, če se spomnite, leto nazaj, ko se je v Parizu zgodil ta napad na humorističen časopis, je Evropa pretresena in ne najde nekih rešitev. Sama Evropska unija se je izkazala, ne samo ob grški krizi, ko smo reševali ta finančno-bančni del, ampak tudi ob humanitarni, ki se je pojavila v prvih poletnih

dneh, kot nesposobna reševati oziroma bolj sposobna reševati bančne oziroma finančne težave kot humanitarne in človeške. Ampak tako kot je včeraj rekel Donald Tusk, v dveh mesecih – sam sem pred mesecem dni govoril o treh mesecih –, ne bomo sposobni urediti štirih področij, torej sprejema, namestitve, premestitve in morebitnega vračanja migrantov. Do takrat nam zagotovo grozi kolaps sistema in na nek način graditev nove Evrope, drugačne Evrope iz različnih entitet. Prvi zametki tega se že na nek način profilirajo.

Jaz se ne strinjam s tistimi, ki govorijo, da je Slovenija vir vseh težav EU in da bomo z drugačnim pristopom Slovenija vse težave rešili. Tudi mi smo namreč deležni zapiranja severne meje, večjo pozornost naših zahodnih sosedov, ampak naj omenim, da je bil ravno tako ali pa še večji šok za države, kot so Švedska, Danska ali Nemčija, ob nedavnem zaprtju njihovih meja. Ta pojav ni samo naš, ta pojav je vseevropski in kot takšnega ga moramo tudi reševati. Pri tistih, ki vidijo edino alternativo v odpiranju mej, se sprašujem, kakšno bo morebitno sobivanje v takih okoliščinah. Tiste, ki pa zagovarjajo robustno zapiranje mej, pa sprašujem, kakšna odgovornost in naša vloga bosta za tiste ljudi, ki bodo ostali onkraj meje. Govorim konkretno, da če bi mi le uspeli neprepustno ustvariti obroč okoli Slovenije in živeti sami s seboj v harmoniji, kaj se bo dogajalo vse okoli nas. Zato je tukaj pomembna predvsem beseda spodbude in nekatere države so to že sprejele v zadnjih poletnih dneh, predvsem sodelovanja od samega izvora, govorim o Siriji, severni Afriki, kasneje Turčiji in balkanski poti. Neki premiki so, predvsem v odnosih Hrvaške, in ti so ključni. Hrvaška je bila namreč tista država, ki je v zadnjih mesecih na tej tranzitni poti najmanj sodelovala. Vse podpore mora biti deležna Makedonija z naših strani, kajti ob nemoči Grčije, pa ne pripisujem tega, kot so nekateri kolegi, nekim ideologijam, ampak Grčija se je praktično zaradi geografskega porekla oziroma specifične kot tudi finančnih lastnosti izkazala kot neprimeren partner za tovrstne ukrepe. Makedonci so pa tudi zaradi lastnega interesa priključevanju EU in evroatlantskim integracijam ter nikdar rešenega problema imena tukaj najprimernejši sogovornik, ne samo zaradi tega, ampak tudi zaradi majhnega obsega meje, ki bi ga lahko na nek način obvarovali vsi skupaj.

Vse države EU, tako Nemčija, Avstrija, Slovenija in vse ostale, moramo strmeti k temu, da so kakršnekoli možne meje, če bodo postavljene, postavljene čim južneje in čim bližje k izvoru. Zahodnjaki kot taki, kot sem pa že omenil uvodoma, moramo težiti k temu, da postavimo pogoje za te ljudi v njihovih domačih okoljih, ampak okoli tega ne bom dolgozevil, kajti mislim, da nam je to vsem vse jasno.

Izogibal bi se ljudem prenašati sporočilo histerije in neobvladovanja razmer. Res je, ko je 15. oktobra madžarski premier Orban najavil zaprtje meje do nepropustnosti, je

Republika Slovenija potrebovala 14 dni do treh tednov, da je izpostavila določene sisteme, ki še danes na nek način potekajo. Seveda so spremembe na dnevnem redu, spremembe se dogajajo na severu in tukaj se postavlja vprašanje, kako bo reagirala Republika Slovenija. Predvsem gre moj apel v smeri, da v odnosu do Republike Hrvaške ne rešujemo nastalih težav v bilateralnem kontekstu, ampak v ta pogovor vključimo čim več držav, začeniši z Nemčijo, Avstrijo, Slovenijo, Hrvaško, Srbijo, Makedonijo, Grčijo. V takem primeru bo tudi tisti, ki ne želi sodelovati, vsaj tako kot se je v tem trenutku Hrvaška, znašel pod diplomatskim drobnogledom. Le vprašanje časa, je kdaj in na kakšen način bo tudi ta morala začeti sodelovati.

Ko govorim pa o nekih novih, drugačnih usmeritvah, Slovenci vselej smo potrebovali spodbudo, da smo na nek način si zastavili cilj in sledili morebitni poti. Če Evropa ne bo več delovala v takšni obliki, je zagotovo naš naravni habitat države kot so Avstrija, Nemčija, Švica, severna Italija, vzhodna Francija. Tudi v tem smislu naj omenim, da bo ponedeljek in torek na Brdu pri Kranju potekala ustanovitev alpske makroregije. To je naš naravni habitat in tja moramo stremeti.

Nekateri govorijo o Višegrajski skupini, drugi omenjajo balkanske države, iz teh izhajamo in bili smo skoraj da 50 let skupaj. Višegrajska skupina, res je, naši slovanski bratje, če smem tako reči, vsaj tri četrtine od teh, ampak predvsem v zadnjih mesecih z izrazito nestrpno retoriko. Tudi samo dogajanje na Poljskem nam pove veliko. Ne pozabimo besed Slovakov, da ne sprejmejo nobenega muslimana več, ali pa edino možno rešitev, postaviti na ograje po vzoru Madžarov. Ali je to resnično naša prihodnost in rešitev naših težav? Jaz resnično v to dvomim. Tudi, če bom postavil petnajst metrske ograje, čigava bo odgovornost, kaj se bo dogajalo na drugi strani te ograje? Zato gre moj apel predvsem pozivanju k dialogu in navezavami držav severno zahodnega izvora, tesno sodelovanje na multilateralni ravni in predvsem angažma v komunikaciji z Republiko Hrvaško. Na slovenske politike in poslance pa apeliram predvsem z neko zmernejšo retoriko, predvsem pomirjenjem in z mislijo na iskanje rešitev, ne pa z neprimerno retoriko, ki ustvarjanja težave. Hvala lepa, predsedujoča.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Matjaž Hanžek, pripravi naj se gospod Jožef Horvat.

MATJAŽ HANŽEK (PS ZL): Hvala lepa, predsedujoča podpredsednica.

Bom še jaz nekaj dodal k tem poizkusom izseljevanja pogojev za izredne razmere, kar pomeni besedna manipulacija, sejanje strahu in podobno.

Ali bo Evropa propadla? Če bo Evropa propadla, ne bo propadla zaradi beguncev, ampak zaradi

svoje lastne nesposobnosti. Milijon beguncev v Evropi pomeni 0,2 % prebivalstva. Pet milijonov beguncev pomeni 1 % prebivalstva. Približno pet milijonov ima Turčija, ki je eno petino Evrope, pa še ni propadla, Libanon ima beguncev za petino prebivalstva in še ni propadel, čeprav je sicer zelo na slabem. Evropa, ki je mnogo bolj bogata kot Turčija, bi lahko zmogla, ampak zaradi drugih stvari.

Predvsem je pa tukaj bolj problem, kje so vzroki, o čemer smo že danes poslušali. Jaz se strinjam, da zdaj dobivamo bumerang, ampak ta bumerang ni star pol leta od napačnega delovanja naše vlade, ampak se vleče že nekaj desetletij. Za tiste, ki se še spomnite – drugače pa malo pogledajte, kdo je to napisal –, je nekoč visok politik zahodne Evrope rekel, da komunizma ne bomo porazili niti ekonomsko niti vojaško, ampak z razpihovanjem narodnostne in verske nestrpnosti, in to se je zadnjih nekaj deset let počelo po svetu. Morda omenim Afganistan, kjer so Združene države financirale radikalne verske skupine, zato da so podrli vsaj približno neko civilno državo, kjer so lahko tudi ženske hodile v šolo in tako naprej. Zahod, da rečem tako, je pomagal to državo razrušiti. Ko so se potem učenci teh učiteljev uprli svojemu učitelju, je bilo zelo težko potem te učence umiriti. Ko so zahodne sile napadle Afganistan, so se najbolj bale tistega orožja, ki so ga prej zahodne države, predvsem pa Amerika dale mudžahedinom, stingerje, če se prav spomnim.

Irak. V Iraku je zahod na veliko prodajal strupene pline, dokler je Irak zastrupljal Kurde, dokler je Irak spuščal te strupene pline Iranu, ker je pač Iran bil takrat večji sovražnik zahoda, nobeden ni nič muksnil o kakršnihkoli človekovih pravicah. Seveda smo bili potem, če se spomnite, verjetno se vsi spomnite, del koalicije voljnih, kjer smo podpisali, da ima Irak orožje za množično uničevanje, ki ga zdaj še po desetih letih niti grama nismo našli, ampak to je bil izgovor za to, kar danes vidim, da gre za denar, da so uničili spet neko državo, kjer so bili vera, narodnosti in spol vsaj približno enakopravno obravnavali. Zahodne države so uničile to.

Da nadaljujem samo še s Sirijo, pa imam še celo serijo. Hinavstvo zahodnih držav. Zdaj rešujemo krščanstvo in se borimo za njih. Zakaj mislite, da so sirski kristjani podprli Asada, ki jim je edini v Siriji nudil zaščito? Zato, ker so videli, kaj bo iz tega napada. Ampak Evropa je celo podpirala in pošiljala svoje fante, da so napadali Asada in mirno, da tako rečem, žrtvovali sirske kristjane, za katere se zdaj blazno borimo. Ta hinavščina zahodnih političnih in ekonomskih elit nima meja. Zdaj se borimo proti šeriatskemu pravu, ki se ga bojimo. Begunci bežijo pred tistimi, ki so ponovno uvedli šeriatsko pravo, uvedli so ga pa seveda s pomočjo zahoda in zahodnih bomb, raket, tankov in tako naprej, kar so 20 let naredili. In zdaj te žrtve mi tukaj demoniziramo, stigmatiziramo in ne vem kaj z njimi počnemo. Istočasno pa imamo zaveznika, ki že ves čas

uporablja šeriatsko pravo, Saudsko Arabijo. Vsak teden pojdite pogledati, javno sekajo roke, sekajo glave, vidimo vsako žrtev, ki jo ISIS obglavi – absolutno obsojam, da ne bo kdo mislil, da branim,. Da so pa v Saudski Arabiji, v naši veliki zaveznici, obglavili vsaj petkrat toliko ljudi, kot jih je ISIS objavil, pa vsi molčijo. Hinavščina, da je ni. Tako da vse te stvari, vse te grožnje strahu lahko zanemarimo,.

Končal bi z naslednji. Prej sem že omenil eno osebo. 22. julija 2011 ob 15.25 je Anders Breivik pobil 77 mladih, mislim, da Social demokratov, ker so zagovarjali begunce, migrante in tako naprej. Slučajno ni bilo pri roki beguncev oziroma migrantov, da bi njih pobil. Bojim se, da bo to, kar poslušam danes in kar sem poslušal v ponedeljek – takrat je bilo še mnogo huje, danes je majčkeno bolje, ampak je v glavnem v tej zgodbi –,spodbudilo kakšnega slovenskega Breivika in bo namesto svinjskih glav uporabil kakšno hujše orožje. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Hvala lepa.

Besedo ima gospod Jožef Horvat, pripravi naj se dr. László Göncz.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala za besedo, spoštovana gospa predsedujoča. Spoštovani ministrici, državna sekretarja, dragi kolegice in kolegi!

Moram reči, da sem nekoliko razočaran, da marsikdo tukaj med nami ne razume parlamentarne demokracije, za katero smo se odločali pred dobrimi 25 leti. Ta je seveda sestavljena iz koalicije in opozicije. Seveda je Državni zbor tisti, ki postavlja Vlado in tudi nadzorni organ Vlade. Eni imate težave s števcem sej, namesto da bi rešitev šla v tej smeri, da mora nekdo in natančno se ve kdo, sklicati politični vrh, torej recimo predsednike in vodje poslanskih skupin vseh parlamentarnih strank, da se o ključnih temah, torej tudi o migrantski krizi, pogovorimo. A naj ta vrh skliče predsednica Nove Slovenije – krščanskih demokratov gospa Ljudmila Novak? Režali se boste in mediji ravno tako. Ve se, kdo to mora sklicati in to so bile zelo dobre prakse v dosedanji 25-letni zgodovini samostojne države. Jaz bi želel, da razumete vsi skupaj koncept parlamentarne demokracije in da razumete, da ima vendarle tudi opozicija najbrž kakšne dobre rešitve. Najbrž jih ima. Tudi mi smo izvoljeni od ljudi. Tako kot vi, dragi kolegice in kolegi iz koalicije.

Nikogar nisem danes slišal, da bi se zgražal nad tem, kaj se danes dogaja na Dunaju. Na Dunaju je danes neke vrste politični vrh Avstrije, tam so tudi deželni glavarji, tam so tudi predstavniki občin in iščejo skupaj rešitve, ker več ljudi na enem mestu najbrž lažje najde neko skupno rešitev, ki je tudi potem za vse sprejemljiva. Tudi premierju in vsem našim ministrom, ki hodijo na zasedanja evropskih institucij, Evropskega sveta, Sveta za zunanje

zadeve in tako naprej, bi bilo lažje, ko bi rekli, da je zadaj Državni zbor Republike Slovenije, ki je odločil to in to, zato moramo to izvajati kot izvršilna veja oblasti. Jaz se tukaj močno strinjam z gospo ministrico Györköös, ki pravi, da je to najtežji problem od osamosvojitve do zdaj. Ja, najtežji.

Jaz bi tudi želel, da upoštevamo oziroma upoštevate tiste dokumente, ki smo jih pravzaprav še pred nekaj meseci sprejeli v Državnem zboru. 10. julija je bila sprejeta Deklaracija o zunanji politiki Republike Slovenije, ki v četrtem poglavju govori o izvajanju zunanje politike in uresničevanju deklaracije. Tam med drugim tudi piše in ta deklaracija – ki smo jo mi sprejeli, jaz sem glasoval za in mnogi med vami tudi, več kot ustavno večino je dobila –, med drugim tudi zahteva, da je nujno iskanje širokega političnega in družbenega soglasja glede temeljnih zunanjepolitičnih usmeritev. Na nek način je to zunanjepolitična usmeritev, čeprav pravimo, da ko smo znotraj EU, je to notranjepolitična stvar. Kolegice in kolegi, mi imamo schengen de iure in imamo ne-schengen de facto.

Približno 18 tisoč, uradne številke ni, dnevnih in tedenskih delovnih migrantov hodi v službo v Avstrijo. V moji poslanski pisarni jih je množica in me sprašujejo, kako bo zdaj to, ko schengen več ne bo veljal. Ali je res, da schengen ne bo veljal? Mi ne vemo.

Želeli bi, da bi o pogovorih, recimo nazadnje z gospo Merklovo ali, kot smo slišali in brali v medijih, pogovor na relaciji gospod Erjavec – gospod Sebastian Kurz, na zaprti seji vlada vsem skupaj govorila in povedala, o čem so se gospodje, naši predstavniki Vlade, pogovarjali. Zdaj pa je hrup, da že spet, že šestih ali koliko, ta grda opozicija sklicuje sejo in, kar sem slišal, da mi zdaj na nek načini razgrajujemo državo. O, moj bog.

Nizozemska predseduje svetu Evropske unije. Prva prioriteta: Celovit pristop k vprašanju migracij in mednarodne varnosti. Če bi Slovenija predsedovala, bi bila najbrž enaka tudi naša prva prioriteta. Preselimo se v Evropski parlament. Danes gospod Rutte svari: V osmih tednih nujno znatno zmanjšati število beguncev. Gospod Tusk dodaja: Evropska unija ima le še dva meseca časa, sicer bo schengen razpadel. Jaz sem natančno pred dvema mesecema na Odmevih povedal, in to danes ponavljam, da če bo Slovenija izrinjena iz schengna, če bomo torej južno od schengenske meje, se mora ta vlada posloviti iz Gregorčičeve, oprostite. Točno pred dvema mesecema sem to povedal in 14. decembra sem tukaj postavljaj premierju ustno poslansko vprašanje in se skliceval na intervjuje gospoda Dijsselbloema, šefa Evroskupine, ki je povedal, da če ne bodo tudi obrobne države drugače ukrepale, je nujna vzpostavitev mini schengna.

Mi opozarjamo, nič drugega, opozarjamo, mi smo izvršilna veja oblasti, nimamo Vlade,

opozarjamo in prosim, drage kolegice in kolegi, vzemite ta opozorila kot dobronamerna. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima dr. László Göncz, pripravi naj se gospa Vesna Vervega.

DR. LÁSZLÓ GÖNCZ (PS IMNS): Hvala lepa za besedo. Spoštovani predstavniki Vlade, kolegice in kolegi!

Za mene ni nič nenavadnega, če se v tem trenutku, ko je ta problem tako širokih dimenzij in verjetno tudi dejansko največji v zadnjih desetletij zgodovine Evrope, s tem ukvarja parlament, bi pa bil zelo vesel, če bi se lahko do neke mere vsi skupaj osredotočili na to, da se pošlje neko skupno poročilo, še bolj jasno sporočilo, tako izvršni veji oblasti kot sicer, česa si pravzaprav želimo.

Danes je bilo veliko povedanega, takšne in drugačne vsebine, ne bom se spuščal v vse dimenzije tega problema, ampak osebno menim, da je mogoča le globalna evropska rešitev tega problema. V to verjamem in ne verjamem v parcialne rešitve. Seveda to še ne pomeni, da v danem primeru, kot je tudi današnji dan, ko izvemo najnovejše informacije iz Avstrije in tudi iz drugih evropskih krogov, ne moremo tudi ukrepati z začasnimi rešitvami. Žal moramo, ampak nedvomno je, da je edina rešitev globalna rešitev, to pomeni nedvoumen nadzor na zunanji schengenski meji. Do tega moramo pač priti in jaz sem zelo žalosten – in verjetno vsi skupaj, ki tukaj sedimo, in tudi državljani Evrope –, da do tega do zdaj še ni prišlo. Preprosto ni mogoče verjeti, ampak žal je tako. Glede tega, da nismo pripravljeni, da Evropa ni bila pripravljena, da pač posamezne države parcialno nastopajo, se postavlja vprašanje zakaj, ampak to se že predolgo postavlja. Jaz žal še vedno ne vidim tistega pravega hotenja in prave volje, da se ta zadeva rešuje, tudi glede normalnega kontroliranja vhoda v schengenski prostor. Hkrati je danes tudi trenutek, ko se moramo točno dogovoriti za tiste presežne količine tistih, ki so pač prišli – nočem jih namenoma poimenovati niti tako niti drugače –, kako in pa kaj bomo s tistimi.

Če se kaj danes lahko žal oceni, je to, da je domino efekt že prisoten. Domino efekt v smislu, da če se bo dejansko slovensko-avstrijska meja spremenila od danes oziroma se je baje že spremenila, kaj to pomeni od jutri naprej na hrvaško-slovenski meji. Iz tega vidika menim, da je domino efekt prisoten. Verjetno drugih vzvodov, kot da tudi Slovenija dosledno pristopi k podobnim metodam, kot to počne v tem trenutku Avstrija, v tem trenutku nimamo, poudarjam pa, da to ni globalna ali celovita rešitev in verjetno bo marsikatero vprašanje prav zaradi sedanjih, tovrstnih parcialnih početij dosti težje rešljivo v naslednjih mesecih ali pa letih.

Jaz želim zgolj poudariti to, da bi bilo prav, da se danes še enkrat, čeprav sklepa ne sprejemamo, pošlje naši vladi vsaj sporočilo, da naj še bolj strmi za tem, da pride do skupne evropske rešitve. Vem, da pri tem verjetno ni najbolj odločilen slovenski glas, ampak kljub temu menim, da je naša dolžnost, da na to opozarjamo. Na to pač moramo opozarjati. Jaz moram iskreno priznati, da so tiste rešitve, ki jih je gospod premier sporočil včeraj zvečer v osrednji televizijski oddaji, v veliki meri sprejemljive, morda je treba še več narediti zdaj na tisti strani, ko govorimo o vračanju presežnih migrantov, ampak generalno gledano ta zadeva zdrži. Če ne bomo uspeli vsi skupaj narediti tega koraka naprej, da se najvišji kreatorji evropske politike zedinijo pri najvažnejših vprašanjih, se bojim, da ne bomo govorili o izgubi schengenskega območja za nekaj mesecev, ampak bomo žal lahko govorili o nekem veliko bolj žalostnem dogodku. Povem kar naglas, bojim se za to Evropo. Ta Evropa je v zadnjih 25 letih in tudi v zadnjih 10 letih ogromno postorila ravno za to, da bodo razmere, da bodo bivalne okoliščine, da bodo tudi narodnostne težave, ker je v tem prostoru veliko držav, kjer je prav ta bolj svobodna Evropa prinesla korak naprej na tem področju, torej, da bodo vsa ta vprašanja žal izvisela in bo evropska vrednota v tistem smislu, kot smo si jo vsi skupaj predstavljali in želeli v preteklosti, žal lahko pozabljena. Upam, da temu ne bo tako.

Že tretjič poudarjam svoje osnovno sporočilo, da poskušajmo poslati nedvoumno sporočilo preko slovenske Vlade evropskim voditeljem, da je voda že v grlu, da se čakati ne more niti koraka in da je najvažnejše skupne poteze treba narediti. Dokler pa tega ni, sprejemam tovrstne odločitve, da se dosledno, v tem primeru na slovensko-hrvaški meji, kontrolira prihod vseh, ki želijo priti v prostor severno od slovensko-hrvaške meje. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima gospa Vesna Vervega.
Pripravi naj se mag. Andrej Šircelj.

VESNA VERVEGA (PS SMC): Hvala lepa, predsedujoča. Spoštovani ministri, kolegice in kolegi!

V svoji razpravi se bom osredotočila v glavnem na nekatere odzive o nesodelovanju Vlade in ministrstev z lokalnimi skupnostmi in o aktualni problematiki ali pa aktualnem dogajanju danes na meji z Avstrijo, o katerem je govoril že kolega Vrtovec.

Od vseh 420 tisoč migrantov, ki so vstopili v Slovenijo in iz nje tudi izstopili, je v Šentilju prečkalo mejo 182 tisoč 431 migrantov. V oktobru 2015 je bil delež Šentilja pri zapuščanju Slovenije 84 %, v novembru 50 %, v decembru pa 13 %, in sicer zaradi obnovitve centra na drugi strani, torej na avstrijski strani meje. Januarja letos je bilo prehodov zelo malo

oziroma zadnjih 14 dni nič. To pomeni, da je dejansko skupaj v Šentilju državo zapustilo 50 % vseh migrantov, ki so v Slovenijo prišli.

Torej, dejstvo je, da se občina in domačini spopadajo s to problematiko od vsega začetka. Verjetno njihove besede, ki govorijo o tem, kakšen je bil odnos v vsem tem času, tudi nekaj veljajo. Dobro sodelovanje tako župana in predstavnikov občine s posameznimi ministrstvi, policijo, vsemi nevladnimi organizacijami, še posebej s Karitasom in Rdečim križem, ter ustreznimi skupnimi ukrepi so že od vsega začetka omogočali normalizacijo življenja ljudi v kraju samem in okolici. Lokalne skupnosti Vlada sproti obvešča o aktualnih razmerah. Tudi včeraj je bil sestanek z župani na Ministrstvu za notranje zadeve, kjer so dobili vse potrebne informacije in odgovore na vprašanja. Ne razumem zdaj kolega Dobovška, ki je trdil nasprotno, to enostavno nekako ne drži.

Vlada se je odzivala tudi na aktualne potrebe v samem kraju. Na primeru Šentilja bi izpostavila dva takšna ukrepa, ki sta, kot sem že rekla, normalizirala življenje v samem naselju oziroma kraju. Torej, gre za postavljanje postavitvev začasnega postajališča ,o katerem sem že enkrat v tem zboru govorila. Druga zelo pomembna stvar je bila ponovno odprtje starega mejnega prehoda Šentilj. Avstrijski varnostni organi so zaradi velikega števila beguncev, takrat jih je dnevno prešlo mejo okoli 10 tisoč, namreč zaprli stari mejnih prehod 19. oktobra. To je povzročalo velike preglavice domačinom, vsem tisti, ki so bili zaposleni in ki so še zaposleni v Avstriji, seveda pa so tukaj največjo gospodarsko škodo utrpeli gospodarski subjekti prav na tej meji oziroma ob mejnem prehodu, ki so nekako živeli neposredno od avstrijskih obiskovalcev. S pomočjo lokalne skupnosti in državnih organov je bil mejni prehod odprt 29. 12. in upajo, da bo tudi ostal. Prehod meje je pravzaprav tekoč. Ni nobenega poostrenega ali dodatnega nadzora. To je eno dejstvo, ki govori o tem, da je nekako schengenska meja na tem območju normalna, da velja, da danes ne moremo govoriti o nekem zaprtju ali karkoli. Po odprtju starega mejnega prehoda so se razmere izboljšale, življenje se je torej dejansko vrnilo v neke stare tirnice. Ministrstvo za gospodarstvo se je tudi odzvalo na to problematiko, torej neke gospodarske škode, in je podalo pobude za prvo oceno te škode in seveda bo dalje ukrepalo ustrezno. Gospodarski subjekti so škodo namreč ocenjevali sami in zaradi tega je Ministrstvo za gospodarstvo podalo mnenje z zadržkom, ker je pravzaprav treba imeti neke skupne enotne kriterije za določitev te škode.

Vodja namestitvenega centra v Šentilju je včeraj ob mojem obisku namestitvenega centra govoril o tem, da bo danes prišla na območje mejnega prehoda ena skupina migrantov, da jih bodo pripeljali in bodo Avstrijci poskušali nov sistem prehoda preko meje. To je še en dokaz, da so organi seznanjeni z dogodki. To, kar se je zgodilo danes – ob 13.59 je bilo

objavljeno na STA –, so organi v šentiljskem namestitvenem centru poznali. Vedeli so kaj in on jim je zelo natančno razložil, kako se bo to dogajalo in kaj se bo zgodilo.

Rada bi se odzvala tudi na neke trditve kolega Vrtočca. V sporočilu od STA piše, da če bodo ti begunci zaprosili za azil v Avstriji ali Nemčiji, bodo večinoma lahko potovali naprej, če ne, bodo morali nazaj. Vemo pa, da ti begunci v glavnem v Nemčijo in seveda tudi v Avstrijo, torej bodo verjetno zaprosili za azil. Kako in kaj se bo dogajalo dalje, pa je stvar dogovora. Tudi to bi rada prebrala: "Poskusno bodo novi sistem izvajali v prihodnjih dneh in sproti odpravljali morebitne pomanjkljivosti. Zaenkrat naj bi sprejemali do 500 beguncev dnevno, konec meseca pa naj bi postopno večali njihovo število. V končni fazi, predvidoma februarja, naj bi bili sposobni obravnavati do 10 tisoč beguncev dnevno". O morebitnem vračanju – do zdaj tudi po tem obvestilu tukaj še niso zavrnili nobenega. O morebitnem vračanju se bodo sproti dogovarjali s slovenskimi oblastmi. Vsekakor je dejstvo, da se politika v Sloveniji odziva. To je nekaj, na kar imamo mi vpliv. So pa stvari, o katerih govorimo že ves čas in na katere pač ne moremo sami vplivati.

Mogoče samo še zadnja stvar, ki bi jo želela izpostaviti, da je bistvenega pomena, da Avstrija in Nemčija pravočasno obveščata o svoji politiki beguncev in da se Slovenija na to ustrezno ne pripravi, ampak odzove. Jaz sem prepričana, da ima že pripravljene odzive oziroma scenarije, kako in kaj. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima mag. Andrej Šircelj, pripravi naj se gospod Dušan Radič.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica, spoštovani ministrice in ministri!

Mene na začetku, ko so bila predstavljena stališča poslanskih skupin, čudita poslanska stališča SMC in tudi Desusa, ki se nanašata predvsem na to, zakaj se pa danes sploh o tem pogovarjamo, saj smo se že šestkrat, pa se nič ni zgodilo, saj so vse stvari v redu in tako naprej.

Prvič zaradi tega, ker se iz dneva v dan situacija spreminja, zaradi tega se pogovarjamo. Drugič zaradi tega, ker nismo, kot kaže, dovolj dobro ali enotno informirani ali pa predvsem nismo zadovoljni z ukrepi te vlade, kaj se na tem področju dejansko dogaja. Tretjič, kar se mi zdi v tem trenutku najbolj pomembno, zaradi tega ker je parlament oziroma Državni zbor tisto mesto, kjer se je o tem treba pogovarjati. Izključno Državni zbor. Če nekdo tega ne prizna, potem jaz pač ne morem priznati tega, da zastopa neka demokratična stališča. Zelo hudo bi bilo, če bi se pogovarjali na nekih drugih mestih o tem, potem pa bi bilo veliko mesta za ksenofobijo in za populizem. Zaradi tega so stališča poslanskih

skupin, ki govorijo o tem, da se tukaj ni treba o tem pogovarjati, za moje pojme zaskrbljujoča.

Drugo, kar je, bi rad rekel, da verjetno celotni Evropi v današnjem času zmanjkuje časa, zaradi tega tudi že napovedujejo različni politiki na različnih mestih nek časovni okvir, do kdaj je treba rešiti tako imenovano schengensko mejo v Grčiji. Jaz ne verjamem, da se bo rešila – o tem bo verjetno več povedal zunanji minister –, če se do danes ni rešilo vprašanja prestopa meja med Turčijo in Grčijo, čeprav vemo, da bi Grčija to lahko sama opravila, predvsem glede na to, kakšno floto dejansko ima. Ampak kot kaže, želje ni, in zaradi tega je že dolgo tudi vprašanje, kako se bo vzpostavil, če se bo vzpostavil, Frontex v tem času. Če se bo, zelo dobro, vendar je vprašanje, zakaj se že dejansko ni. Mislim, da so tukaj nasprotovanja prevelika.

Drugo, kar je, me seveda zanima predvsem stališče Vlade glede na zadnje dogodke v Avstriji. Stališče je bilo, da se bo Vlada odzvala proporcionalno. Jaz pričakujem, da bodo ministrici ali minister danes povedali te ukrepe, kaj to pomeni proporcionalno, da bo slovenska javnost o tem informirana, in kaj zdaj pomeni tudi to, da bo Avstrija do sredine leta 2019 sprejela nekaj manj kot 130 tisoč azilantov. Zaradi tega dejansko pričakujem odgovor, kaj se bo zgodilo zdaj na južni meji. Mislim, da bi to moralo biti dejansko pripravljeno že vnaprej, predvsem zaradi tega, ker se tukaj ne morem strinjati s tem, da bodo Avstrijci kar vse vzeli in tako naprej, ker če preberete to novico, o kateri je moja predhodnica govorila, naprej govori tudi o tem, da bodo Avstrijci zavračali osebe, če bo šlo za nepravo identiteto, če bo šlo za ponarejen dokument, če bodo prišli s ponarejenim dokumentom, se napačno predstavili ali če bi to predstavljalo varnostno tveganje za Avstrijo. To ste pozabili povedati. To pa pomeni, da jaz ne verjamem, da bodo vsi migranti, ki danes čakajo v Siriji, Afganistanu, Iranu, Iraku ali kjerkoli že, prišli v Slovenijo s pravim dokumentom in tako naprej. Že danes niso in napaka je bila ta, da danes niso prišli in da jih je Slovenija sprejela brez tega, da bi preverila identiteto, brez tega, da bi preverila dokumente, brez tega, da bi preverila dejansko vse podatke, kar je v skladu s schengnom, pa se to dejansko ni zgodilo.

Zdaj pričakujem tudi, kaj bo Vlada naredila za to, da bo zagotovila nepreihoden prehod, bom pa zdaj rekel, slovenskih dnevnikih migrantov, ki delajo v Avstriji. 15 do 20 tisoč jih je v Avstriji, nekateri hodijo tja tedensko, večina dnevno, hodijo v Gradec. Kako bo poskrbljeno za njih, kajti gneča na meji se napoveduje? Kaj bo s tovornim prometom? Kakšno škodo ob zaradi tega imelo gospodarstvo? Kaj se bo dejansko tukaj zgodilo? Ali Slovenija namerava ustanoviti, zgraditi oziroma kakorkoli že tako imenovane migrantske centre? Če kje, povejte kje. In kje je meja, koliko migrantov ali pa koliko azilantov bo Slovenija dejansko sprejela? V javnosti so omenjali različne številk, tam do 50

tisoč. Preberite, lahko vam tudi povem, ne bom delal zdaj nobene reklame za kakšne revije, kjer to govorijo. Pač povejte. Samo to je.

Povejte, kajti tukaj danes ni po mojem mnenju ne strategije, ne enostavno politike, kaj se bo dejansko s tem zgodilo. Zaradi tega pač pričakujem od Vlade, da bo seznanila – ne samo nas, ampak celotno slovensko javnost – s temi in še številnimi drugimi ukrepi, tudi kaj se bo storilo na naši južni meji s Hrvaško.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Dušan Radič, pripravi naj se gospod Primož Hainz.

DUŠAN RADIČ (PS SMC): Hvala lepa za besedo.

Začel bom s poostrenimi kontrolami na severni slovenski meji. Ker sem, kot bi Prekmurci rekli, "nevrvani Tomaž", ne verjamem nič, v kar se ne prepričam na lastne oči, zato sem po alarmantnih navedbah, da mora vsak Slovenec, ki pride na Avstrijsko mejo, ugasniti avtomobil, se identificirati in pokazati prtljažnik, zanalasč domov v moje Prekmurje peljal preko Avstrije, da preverim, kaj je s temi poostrenimi kontrolami. Mejo sem prečkal na mejnem prehodu Bad Radkersburg – Gornja Radgona. Ves prestrašen sem že na slovenski strani iz denarnice vzel osebno izkaznico, zavedajoč se, da me bo zdaj na drugi strani pričakal vod avstrijskih specialcev. Toda kaj? Zgodilo se je to, da sta tam v enem starem kontejnerju skoraj spala dva avstrijska policista in z nam vsem, malo starejšim, znano kretnjo pokazala takole / zamahne, češ da gre lahko naprej/. Ker nisem verjel svojim očem, sem se odpravil na drug mejni prehod, ki je 3 kilometre stran, to so pa Gederovci – Sieldorf. Tam sem bil še dosti bolj presenečen. Tam pa ni bilo nikogar. Samo duty free shop je deloval na slovenski strani. Mogoče so Avstrijci pozabili, da imajo tam mejni prehod s Slovenijo. Prepričan pa sem, da od 2 milijona 40 tisoč Slovencev več kot 2 milijona ni videlo migranta v živo, kaj šele na ljubljanski ali mariborski železniški postaji.

Predvsem pa bi se v svojem govoru rad zahvalil vsem nevladnim organizacijam, ki so nesebično priskočile na pomoč v času največjega pretoka migrantov. V aktivnosti logistične oskrbe nastanitvenih in sprejemnih centrov in zagotavljanje humanitarne pomoči so bili preko civilne zaščite vključeni Rdeči križ Slovenije, Slovenska Karitas, Združenje slovenskih katoliških skavtinj in skavtov, Zveza tabornikov Slovenije in Gasilska zveza Slovenije. Vsem iskrena hvala za vse, kar so storili za uspešno obvladovanje migrantskega problema.

V aktivnosti oskrbe migrantov v sprejemnih in namestitvenih centrih so se aktivno vključile tudi lokalne skupnosti, še posebej v času, ko je Republika Hrvaška zaprla mejo in so migranti množično prihajali v Slovenijo tudi izven mejnih prehodov. Občine so

sodelovale pri iskanju primernih namestitvenih kapacitet, zagotovitvi začasnih prostorov za evidentiranje migrantov, predstavniki lokalne skupnosti so člani vodstev sprejemnih in namestitvenih centrov in so vključeni v aktivnosti sprejema in oskrbe migrantov.

Že v začetku novembra je bilo z dopisom generalnega direktorja Uprave Republike Slovenije za zaščito in reševanje dogovorjeno, na kakšen način jim bodo povrnjeni upravičeni stroški, nastali kot posledica urejanja migrantske problematike.

Ker te novice na internetu vsi tako radi beremo in jih potem plasiramo, od 12. ure in 18 minut je hermetično zaprta meja Grčija – Makedonija. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Primož Hainz, pripravi naj se gospa Anita Koleča.

PRIMOŽ HAINZ (PS DeSUS): Hvala lepa za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovani ministrici, spoštovani minister!

Ko sem sam razmišljal, kaj bi rekel na to temo danes, pa ne zato, ker smo pač šestič že na tej temi, da ne govorim o sejah odbora in tudi Državnega zbora, je nekako odveč ponavljati to, kako Vlada dela, dela dobro, kako civilna družba dela čudovito, če lahko tako rečem. V tem kontekstu seveda tudi vojska opravlja svoje delo, na začetku smo imeli malce težav s tem, na kakšen način, ampak vendar. Zato sem se preprosto odločil, da bom potegnil tisti vidik, ki je za to politično razpravo, ki je eminentna Državnemu zboru, povedal naslednje.

To preseljevanje seveda ni tako enostavna zadeva. Preseljevanje ljudstev je namreč vedno izraz nekih hudih ekonomskih ali drugih problemov. V tem primeru gre za velika ekonomska nesorazmerja v svetu, za razliko med razvitimi in nerazvitimi, pri čemer razviti svet izkorišča nerazvite. V tem primeru mi govorimo o Bližnjem vzhodu, Orientu in tudi severni Afriki. Posledice preseljevanja so seveda nepredvidljive, to pa moram ponoviti. Kakšna bo rešitev in kako bosta na koncu svet ali Evropa to prenesla, nam ni jasno. Mislim, da tudi v Evropi nikomur ni jasno. Ampak globalna rešitev bi bila prestrukturiranje svetovnega gospodarstva, da torej industrije ne bi selili v nerazvite predele. Na tem področju, kjer je zdaj vojna, ta industrija nikamor ne gre, ampak prihaja v razvite predele. Za to industrijo, za tem razvitim delom sveta gredo pač preprosto preseljenci oziroma tisti, ki bežijo pred vojno, ali tisti, ki se hočejo ekonomsko osvoboditi. Tudi pri tem je ta problem velikega oboroževanja, ko razviti svet – pa ne bom zdaj rekel, da samo Združene države, ampak vendar –, preprosto oborožuje ponavadi obe strani v neki deželi. Ko to deželo, ki je revna oziroma kjer je bogatih zelo malo,

revežev pa izjemno veliko, je vojna tisto, kar povzroči potem ta val, da ljudje bežijo.

Zdaj pa doma. Jaz to razpravo, ki se tolikokrat ponavlja, vidim v popolnoma drugačni luči. Vežem jo na mnoge izredne seje Državnega zbora in tudi odborov in mislim, da je to vprašanje priložnost za Slovensko demokratsko stranko, kako priti oziroma razmajati temelje trenutne družbene oblasti in pripraviti temelje za prihod na oblast. To je legitimno, to je demokratično, ampak seveda treba je biti v tem smislu realen. V tem torej vidim večinski oziroma pomembnejši vzrok za današnjo razpravo, kajti, kot rečeno, smo mi o tem problemu govorili že velikokrat in prave potrebe v tem trenutku ni, glede na to, da Vlada normalno deluje.

Leta 2004 so nekateri mislili, da je to pogreb oziroma da je bilo grozno, ko je bila LDS premagana na volitvah in SDS seveda zmagala na volitvah, jaz pa sem rekel, da dobro, če pa LDS ne zna narediti nekega reda v državi, minimalnega reda – imamo velike probleme, ki so se začeli že prej, ampak vendar ni jih znala urediti –, potem pa naj preprosto ta nova vlada SDS uredi razmere, mogoče na malo manj demokratičen način, ampak vendar smo to na nek način rabili. Ampak v štirih letih se je seveda izkazalo, da tista tega vlada ni storila. Veliko je obljubljala, nato je vsak dan popuščala na celi črti in vsega tistega, kar je predvolilno obljubila, ni naredila. Na koncu je zato tudi izgubila oblast. Zdaj ponovno poskuša pridobiti te pozicije. Takrat je bila njena velika "zasluga" tudi ta tako imenovani bančni balon, ki se je večal, večal in večal, dokler ni neposredno po njihovi izgubi oblasti seveda tudi počil. Jaz zato to razpravo razumem, akceptiram, seveda jo poslušamo, ampak jo vendarle sprejemam v tej luči.

Zato seveda končujem s tem, da preprosto mislim, da Vlado imamo, da Vlada deluje. Mi smo od vsega začetka rekli, da mora delovati humano, od vsega začetka smo rekli, da mora delovati tudi v smislu zagotovljene varnosti za prebivalce Slovenije in seveda za imigrante, vse ostalo so pa seveda podrobnosti, za katere Vlada ima pooblastila s strani Državnega zbora. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima gospa Anita Koleča, pripravi naj se gospa Marija Bačič.

ANITA KOLEŠA (PS SMC): Spoštovana gospa podpredsednica, cenjeni ministrica in minister ter dragi kolegice in kolegi!

Ko takole na sejah Državnega zbora govorimo o migrantski krizi, –bom govorila o migrantski, da ne bo koga bolelo uho –, si pač ne morem kaj, da se ne bi vprašala, kaj pa lahko poslanci v zvezi s to problematiko pravzaprav še naredimo oziroma kaj lahko sami prispevamo k rešitvam. Trdno sem namreč prepričana, da se naša vlada, naš predsednik in ministrstva zelo

odgovorno spopadajo z največjim izzivom našega časa.

Jaz ne bom jamrala, češ da nam naši opozicijski poslanci vsiljujejo neke ene in tiste teme z enimi in istimi predlogi. Nasprotno, jaz bom rekla, da je ta tema dobrodošla, predvsem dobrodošla, da lahko tudi našim državljanom povemo, da imamo, hvala bogu, ekipo, da imamo ljudi, da imamo torej vlado, ki je tej krizi neverjetnih razsežnosti vendarle kos. Takšno je moje mnenje, mislim, da ga lahko povem in da ga lahko z nekaterimi zadevami tudi utemeljim.

Res je, preko 400 tisoč prebežnikov je v nekaj mesecih prešlo našo domovino. Vprašajmo, čisto iskreno in čisto po pravici, kako zelo veliko ceno smo plačali za to. Prav, za nekoga je velika cena tudi, ker tri dni ni mogel poslati otrok samih v šolo, za drugega to, da so begunci za seboj puščali neizmerno količine odpadkov, za tistega vulkanizerja blizu Brežič tudi to, da je imel izpad dohodka. Toda, spoštovani kolegi in kolegice, ali imate občutek, da vas je ta neizmerna množica ljudi ogrozila v vašem siceršnjem življenju, da boste zdaj tarča nekih teroristov, spolnih napadalcev in kdove kakšnih črnih razbojnikov? Če odgovorite pritrdilno, potem seveda niste iskreni ali pa ste vernik tistih ustrahovalcev, ki si želijo, da vas je strah. Kajti v strahu je neizmerno lahko manipulirati z ljudmi.

Toda to še ne pomeni, da je situacija seveda enostavna in preprosto obvladljiva, tukaj je predlagateljem teh številnih sej v preteklosti seveda treba dati prav. Ampak kaj pa je tisto, kar nas vse skupaj pravzaprav najbolj skrbi? Ne to, ali bomo dosledno upoštevali schengensko mejo ali pa bomo dali prednost človekovim pravicam, kot nam to recimo velevalo evropska civilizacijska pravila. Tudi ne to, ali smo postavili pravo ograjo ali na pravo mesto. Ne, največja težava v tej državi je, da nimamo odgovora Evrope. Nimamo njenih odgovorov, kaj storiti z tisoči, milijoni migrantov oziroma beguncev. Problem, zaradi katerega smo res lahko zaskrbljeni, je Evropska migrantska politika, ki je ni, ki je neučinkovita, da ne rečem katastrofalna. Ampak če to želite priznati ali ne, je trenutno zares edina proaktivna država v tem evropskem migrantskem kaosu Slovenija, ne pa Nizozemska, ki je predsedujoča v Evropski uniji. Lahko bi še 100 krat povedali, kakšno je mnenje Vlade in vseh nas, vsaj koalicijskih partnerjev, kakšno je naše mnenje in kakšno je dejansko stanje glede mini schengna. Ampak gospod Horvat nas bo še 101. na to opozoril. Govorimo eno, nekateri poslušajo, drugi pač ponavljajo eno in isto.

Premierjev predlog gospe Merklovi o skupnem reševanju migracijske krize danes proučujejo vse bruseljske institucije in vlade držav članice Evropske unije ter držav članic na zahodni balkanski poti. Njihova stališča o tem, da bi morale Grčiji vse evropske države poslati policijske enote z namenom zavarovanja zunanjih meja Evropske unije in predlog za

ustavitev nezakonitih migracij na makedonsko – grški meji so trenutno edini zares operativni predlogi, ki jih je katera koli država članica Evropske unije sploh podala oziroma prispevala v nabor rešitev omejitve migrantskega toka. Imamo torej Vlado, imamo Ministrstvo za notranje zadeve, imamo Ministrstvo za zunanje zadeve, ki ga evropski voditelji prepoznavajo kot izjemno kooperativno. V Evropi smo država, ki prevzema iniciativo. Država, ki je enakopraven in zanesljiv sogovornik ter stabilni politični partner. Seveda si opozicija, marsikateri mediji in še kdo v dobri stari slovenski maniri želi pljuvanja v lastno skledo in sporočilo vsem nam, da temu ni tako. Prav, ampak presodite o politični modrosti.

Pravijo celo, da smo celo žico postavili na predlog Bruslja. Če bi bilo tako, bi imeli vsaj upanje, da ima Bruselj neko politiko, kakršnakoli je že to. Tudi tista z bodečo žico je torej neka politika. Ampak na žalost tudi temu ni bilo tako. Čeprav se tako zelo intenzivno ukvarjamo s to krizo in počnemo to, kar počne Slovenija, še ni rečeno, da smo zelo, zelo blizu rešitve krize. Na žalost ne. Toda dr. Miro Cerar, ko je predstavljal vse napore in mednarodne aktivnosti države, je namreč rekel, da če bo Evropa ta izziv sprejela in ga bo uspešno prestala, bo obstala in postala bistveno močnejša, sicer je več ne bo. To je dejstvo. Po mitološki zgodbi je bog Zevs ugrabil Evropo. Z zvijačo, in sicer v preobrazbi krotkega bika in nato čednega mladeniča. Bomo dopustili, da nam jo tudi danes kdo ugrabi?

Naj vendar zaključim bolj optimistično. Marsikdo se rad zateka k raznim člankom v dobrem in slabem, sama sicer nimam teh navad, ampak vendarle sem v zadnjem času slišala najboljši ali pa prebrala najboljši stavek, kar ga je prineslo v moje predale. Pesimizem še nikoli ni prinesel napredka in rešitve problema, zato slovenska politika nima druge opcije, kot biti boj v Bruslju zase in za vse nas. Jaz sem prepričana, dragi kolegice in kolegi, da se naša politika tega zaveda. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima gospa Marija Bačič.
Pripravi naj se gospod Tomaž Lisec.

MARIJA BAČIČ (PS SD): Spoštovani gospa podpredsednica, ministrica, ministra, kolegice in kolegi!

Zelo dobro se zavedam situacije, s katero se soočamo tako mi v Sloveniji kot v širši evropski skupnosti, in je prav gotovo zelo hitro ne bomo rešili. Vse nas je preplaval strah, ki je lahko tudi največji sovražnik družbe in prihodnosti. Strah, ki lahko dobi veliko moč v negativnem smislu, če se spomnimo zgodovine.

Res je, da je tema, o kateri danes govorimo, zelo občutljiva, saj govorimo o ljudeh. Govorimo o ljudeh, ki so se znašli v hudi življenjski stiski, ko so zapustili svoje domove, imetje in šli sreči naproti. Ko sem se srečala z

migranti v nastanitvenem centru, sem se srečala z otroki, ženskami, mamami, starejšimi in utrujenimi ljudmi. Srce se mi je trgalo ob otrocih, ki se pravzaprav ne zavedajo situacije, v kateri so se znašli. Težko razumejo, zakaj so morali zapustiti svoje tople domove, svoje mehke postelje. Starši jim sicer pojasnjujejo situacijo v njihovi deželi, a v glavah otrok je kljub temu veliko vprašanje zakaj. Povedati znajo, kaj vse hudega so doživeli na dolgi poti, ko so potovali proti nam – veliko mraza, dežja, lakote. Ko se vate ozrejo velike očke po odgovoru, zadržim, kako naj pomagam. Nisem mogla mimo, ne da bi pomislila na naše otroke in vnuke. Kaj če se zgodi tudi njim kaj podobnega? Jih bo kdo sprejel, jim podal roko, pomoč? Čeprav so se ljudje, begunci, pozitivno izražali o naši pomoči in povedali, da so zadovoljni, da so tu, kjer ni vojne in so varni pred bombami in streli, od nas pričakujejo le sprejetost, dobro voljo in osnovno oskrbo, predvsem pa razumevanje. Spoštovani kolegi, zavedajmo se, da ti ljudje hočejo in želijo živeti v miru in da naša država ni njihova sanjska država, ampak hočejo naprej. Mi kot humana družba pa jim v tem kratkem času bivanja pri nas omogočimo čim lažji prehod naprej.

Res je, da se med njimi najdejo tudi slabi ljudje, ekonomski migranti, tisti, ki koristijo ta migracijski tok. Riziko vedno obstaja. Ampak ob upoštevanju evropskih pravil glede identifikacije, registracije in evidentiranja nam bo prav gotovo uspelo prepoznati take ljudi in ukrepati. Da nam bo uspelo, ne smemo metati vseh ljudi v isti koš, s predznakom vere, barve, spola, ampak moramo vedno zagotavljati, da se vsak izkaže kot vreden zaupanja, da se integrira v družbo, v katero se hoče vključiti.

Res pa je, da smo kot narod dolžni zaščititi svoje ljudi, svoje premoženje in poskrbeti za varnost. Iz tega razloga, nekontroliranega in razpršenega prehoda preko državne meje, smo postavili na mejah začasne tehnične ovire. Naj torej ne zmaga strah, pač pa razum. V primeru, da bodo naši sosede zaprli meje za begunce, migrante, potrebujemo vsekakor širšo podporo Evrope in sosednjih držav, saj se zavedamo, da naša država ne more sprejeti in oskrbeti večjega migrantskega vala in daljše namestitve. Zato moramo vzpostaviti učinkovito kontrolo na zunanji schengenski meji.

Spoštovani, želim, da bi vsak človek, naj bo bel, črn, velik, majhen, reven ali bogat, v prihodnosti dobil svoj prostor pod soncem tega planeta. Kot socialna demokratka pozivam, da ne izgubimo glave in razsodnosti, da ohranimo srčnost, optimizem, razum in trezno glavo. Hvala.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Tomaž Lisec,
pripravi naj se dr. Dragan Matić.

TOMAŽ LISEC (PS SDS): Hvala, spoštovana podpredsednica, za dano besedo.

Jaz upam, da se bomo po dveh pravljicnih zgodbah vrtili malo v realno stanje, ki se mu reče januar 2016 v Sloveniji. Prej smo poslušali pravljice, da je trenutno edina zares proaktivna država v tem evropskem migrantskem kaosu prav Slovenija. Jaz mislim, da bi bili v Bruslju nad tole izjavo verjetno malo zgroženi, potem bi pa rekli: Ah, spet ta Slovenija. Potem se pravljica nadaljuje in piše: "V Evropi smo država, ki prevzema iniciativo". Ta iniciativa je takšna, da bomo na koncu res postali migrantski žep, ampak ko opozicija daje predloge in pobude, se jih z levo roko zavrne, ko pa isto opozicija sprašuje, doživimo molk organa.

Na žalost je tako, da če pogledamo zgodbo glede migrantov, se lahko samo spomnimo septembra in oktobra letos, ko je Slovenska demokratska stranka govorila o migrantih in ne beguncih, sledilo je zgražanje, kako je to demagogija. Danes pa govorimo, da je morda tu pa tam kje kakšen begunec. Ampak je prej kolega Grims razložil, kaj pomeni status begunca in de facto jih ni.

Ko smo mi govorili o tehničnih ovirah, da moramo zavarovati našo mejo, je ta vlada naredila še večjo neumnost. Postavila je bodeče žice. Jaz sem že zadnjič pri enem izmed zakonov govoril, da očitno ta vlada prepočasi dojame in posluša, pa še potem naredi veliko slabše, kot je slišala.

Pa bom začel pri eni stvari. Ta vlada govori kako deluje proaktivno in prevzema iniciativo. Že zadnje tri mesece poslušamo primere posameznih držav, kako spreminjajo zakonodajo na tem področju. Poglejmo Normativni delovni program Vlade za leto 2016 in enako za leto 2017. Ministrstvo za notranje zadeve – naj bi bila sicer do konca leta 2016 neka novela Zakona o nadzoru državne meje, ampak konec leta 2016, pa še to je vprašanje, če bo sploh kaj v povezavi z migrantsko krizo. Ministrstvo za obrambo – nič. Naj bi bil sicer Zakon o obrambi, ampak jaz verjamem, da ne bo imel popolnoma nič skupnega z migrantsko krizo. Toliko o tem proaktivnem delu edine države, ki prevzema iniciativo. Ampak na drugi strani, ko imate pa predloge opozicije za zakone, jih pa zavrnite, češ da boste prišli z boljšimi zakoni. Ampak teh zakonov niti v Normativnem programu dela Vlade nimate. Klasična zgodba te Vlade – veliko besed in nič dejanj.

Še več! Še na tisto, kar sprašujemo, ne dobimo odgovora. Jaz sem dal vprašanja glede nakupa žičnate ograje, ker mislim, da je prav, da slovenska javnost ve, kaj in kako se dogaja. In kaj sem dobil? Da je v skladu z Zakonom o tajnih podatkih, ki določa, da se lahko za tajni podatek določi podatek, ki je tako pomemben, da bi z njegovim razkritjem nastale škodljive posledice za varnost države, pooblaščenca osebe podatke, povezane z nakupom žičnate

ograje, določila za tajne. V čem bi rušili varnost suverenosti države, če bi izvedeli, ali je en meter stal 5 evrov, 50 evrov ali pa 500 evrov? V čem bi se rušila naša varnost? Je pa res, da bi se verjetno zrušila varnost kakšnega s stranko SMC povezanega podjetja, ki je nabavljalo oziroma naj bi nabavljalo to ograjo. Ampak o tem slovenska javnost ne sme biti seznanjena. Toliko o tem, na koliko vprašanj dobimo odgovore.

V zadnjih dneh se postavlja problematika namestitvenih centrov. V Posavju me sprašujejo, ali se bo res širil namestitveni center v Dobovi. Eni me sprašujejo, kaj bo v Kočevju. Vemo, kaj se de facto že dogaja na Kidričevem. Spoštovana ministrica in državni sekretar, zanima me, koliko namestitvenih centrov namerava Vlada postaviti in kakšen bo dejanski strošek namestitve teh namestitvenih centrov?

Skratka, da ne bom predolg, vse se dogaja post festum, vse delate po svoje, nočete poslušati, govorite pa o tem, kako naj sodelujemo. Zavračate pa čisto vse. Najlažje je seveda dati glavo v pesek, preživeti štiri leta na oblasti in si misliti; Ah, javnost bo že preživela, bomo dva meseca pred volitvami nekaj novega naredili, opozicija je pa tako samo zato, da sprašuje neke brezvezne zadeve. Potem pa poslušamo pravljice, da je trenutno edina zares proaktivna država v tem evropskem migrantskem kaosu prav Slovenija. Ampak zakaj se dogaja to, kar se dogaja v Italiji, v Nemčiji, v Avstriji? Zato, ker je vse strah, da de facto nimamo pojma, kaj je schengen in zakaj bi ga morali braniti. Jaz sem bil resnično zgrožen, ko je ministrica za notranje zadeve zavrnila sodelovanje Avstrije in Nemčije na tem področju, potem pa se sicer sklicevala na to, da sploh ni dobro razumela vprašanja, ali gre za registracijo ali pa gre za nadzor.

Še enkrat sprašujem, koliko namestitvenih kapacitet in kdaj, na drugi strani pa, koliko tujih vojakov in policistov pomaga Sloveniji pri reševanju migrantske krize. Države Višegradske skupine so dale pobudo, govorilo se je, koliko naj bi se gospod Cerar "zdiljal" oziroma dogovoril, koliko jih bo prišlo. Ko ko bo Vlada povedala svoj odgovor, bom poiskal klipinge o tem, koliko stotnij Čehov ter vseh ostalih vojakov in policistov bo prišlo. Me zanima, ali gre še za eno pravljico te vlade ali pa ste morda našli kakšnega tujega vojaka in policista, ki pa nam de facto pomaga in to tam, kjer sami ne znate narediti svoje domače naloge. Hvala.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ: Hvala lepa.

Besedo ima dr. Dragan Matić, pripravi naj se gospod Marko Ferluga.

DR. DRAGAN MATIĆ (PS SMC): Hvala za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovani gospod minister, spoštovani kolege in kolegice!

Z zanimanjem spremljam debato s strani kolegov iz SDS, ki je včasih prav zanimiva. Zlasti me zabava, ko se tako intenzivno vmešavajo v notranjepolitične razmere v Nemčiji, v maniri pravih kanibalov obračunavajo z lastnimi brati, ki vodijo vlado v Nemčiji in s katerimi so na evropski ravni skupaj v isti stranki. To je vsekakor krasen prizor in primer zglednega sodelovanja z ideološko enako mislečih.

Slovenska vlada pa na drugi strani, čeprav so v njej stranke, ki ne sodijo v Evropsko ljudsko stranko, intenzivno sodeluje z nemško konservativno vlado. Po drugi strani nam SDS, namesto da bi seveda videl rešitev v sodelovanju z Nemčijo, predlaga, naj se ozko povežemo z Višegrajsko skupino, češ da nas naslonitev na te države lahko odreši od vsega hudega. To je spet nekoliko nenavadno, saj države te skupine za begunske tokove namreč niso ne ciljne ne tranzitne. Vlada Republike Slovenije se torej trudi za ozko in usklajeno sodelovanje z vsemi državami, ki so v tem problemu relevantne na tej begunski poti oziroma so končni cilj te poti. Obenem vlaga velike napore in konstruktivne predloge za enotna stališča glede ustreznega varovanja zunanje meje, kraja za skupno registracijo, ki bo bližje žarišču krize oziroma na zunanji schengenski meji, in nenazadnje za enotna merila glede tega, kdo med begunci oziroma migranti je upravičen, da se ga spusti tja, kamor si želi, torej na sever Evrope, in koga je treba vrniti. O tem priča tudi nedavno pismo predsednika Vlade dr. Mira Cerarja evropskim voditeljem.

SDS na drugi strani izhaja iz popreproščene teze: Schengen je padel, reši se kdor se more. Zgled pa je seveda Orbanov recept, v smislu postavi solidno zidano ograjo, sprejmi samo tiste, ki imajo vse papirje in prosijo za azil pri tebi, drugim pa povej, naj se znajdejo, kakor pač vedo, in naj si iščejo pota, kamor jih zanese usoda.

Gospod Gorenak pravi, da je slovenska vlada po njegovih navedbah ilegalno spustila 400 tisoč migrantov in da bo zato nekdo moral odgovarjati, čeprav o tem očitku Sloveniji ni bilo slišati nikjer, s strani nobene evropske države do zdaj, nihče tega ni v Evropi očital Sloveniji. Po tej logiki gospoda Gorenaka bi lahko enako obtožili tudi Madžarsko, ker je spustila 996 tisoč 474 migrantov oziroma beguncev, ko jih je preko svojega ozemlja spuščala v Nemčijo, dokler ni sezidala ograje do lani poleti. Verjetno bi bilo dobro pričakovati oziroma bi bilo primerno, ko bi gospod Gorenak, podobno kot je domoljubno napadel lastno državo, vsaj okaral, če ne že enako ostro napadal Madžarsko za to grdo diverzijo, kot jo on namreč razume in se ji reče dopuščanje prehodov migrantov in beguncev v Nemčijo, ki jih je nenazadnje tja tudi povabila. Kot je že ministrica povedala, schengenski režim ni bilo postavljen za te razmere in Evropsko unijo, zato morajo zdaj vse vpletene države najti

skupno rešitev glede begunske krize oziroma ravnanja z begunci in migranti. Z vsemi ostalimi svetovnimi državami, zlasti velesilami, pa mora Evropska unija najti rešitev za odpravo vzrokov za begunsko krizo. Slovenska vlada sledi uravnoteženemu pristopu, ki je ob tako kompleksni krizi, kot je begunska, ki ima transcelinske razsežnosti, edino možna. Bistvo te krize je humanitarna komponenta, zelo pomembna pa je tudi varnostna razsežnost. SDS poudarja samo varnostni vidik. Ne vidi bede beguncev, ki si rešujejo življenje pred vojno, temveč vidi le lenobne migrante, ki želi uživati v socialnih transferjih bogate Evrope. Govori samo o teroristih, ki se skrivajo za ženskami in otroci z namenom, da bi se vtihotapili k nam in uničili krščanstvo s svojo vero in navadami ter izpostavlja, da imajo na primer nekateri begunci oziroma migranti veliko denarja, moderne mobilne telefone, opaža pa tudi pojav pretirano kvalitetno oblečenih oseb med njimi in tako dalje. V celotnem pojavu begunske krize želi videti predvsem mračno zaroto muslimanskih skrajnežev, ki želeli islamizirati Evropo.

Na drugi strani pa – žal tukaj ni kolegov iz Združene levice – imamo stališče, ki poudarja, da je začasna ograja na južni meji nehumana, nepotrebna, škodljiva, omejuje lokalno prebivalstvo, ogroža živali in lokalni turizem in tako dalje. Stališča Združene levice torej poudarjajo zgolj humanitarni vidik ter pravice beguncev in migrantov ter lokalnega prebivalstva, kar pa je žal kratkovidno. Vsi se lahko spomnimo, kako je Hrvaška begunce načrtno pošiljala preko zelene meje, mimo predvidenih uradnih vstopnih točk. Posebej v teh dneh je treba to imeti v mislih. Ob zapiranju meje na severu in ob nezavarovani južni meji lahko v notranjost Slovenije vstopi nekaj 10 tisoč migrantov in beguncev. Ti bi potem razpršeni po notranjosti države iskali zatočišče, hrano in pot na sever, to pa bi bil varnostni problem tako za njih kot za državljane Slovenije, saj bi bilo precej možnosti za strah, ekscese, nesporazume, neredne in nepotrebne tragične epizode. Ograja torej ni tam, kjer je zdaj, toliko zaradi beguncev, ampak bolj zaradi negativne prakse južne sosedice, kot se je izkazalo jeseni v precej primerih. Spomnimo se samo strahu in ogorčenosti prebivalcev v Halozah in na območju Brežič, ko so trume ljudi lomstile po njihovih poljih in skozi njihova naselja. Podobni prizori bi se lahko zgodili v celi državi, če begunci v množicah nekontrolirano vstopijo v njo. Vendar tukaj možnosti trezne presoje levičarjem žal zmanjka. Oni te opcije enostavno ne priznavajo oziroma jo namerno spregledajo.

Če sklenem, se Vlada Republike Slovenije, ne glede na kritike z leve in desne, odziva postopno in sorazmerno v skladu z razvojem dogodkov. Potrebno je, da ohrani čuječnost in intenzivno komunikacijo z vsemi državami Evropske unije in Balkana ter v pravih

trenutkih stopnjuje obstoječe ukrepe in sprejema nove, ko bo to potrebno. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Marko Ferluga, pripravi naj se gospa Ljudmila Novak.

MARKO FERLUGA (PS SMC): Hvala za besedo. Pozdrav ministrici in ministru, državnemu sekretarju!

Danes veliko govorimo, veliko besed je izrečenih in ta demagogija in demagoške besede, lahko rečemo manipulacije ali licemerje, kakorkoli že, gredo v tem času zelo hitro in zelo lahko v ušesa. Zakaj to govorim? Zato, ker imamo vedno dve strani, ki prikazujeta vsaka svojo plat. Na žalost so vedno bolj ekstremne, na žalost so v tem času, ko bi morali s trezno glavo in umirjeno delovati, stvari vedno bolj napete. Naj povem določena dejstva, o katerih sem ta čas razmišljal.

Prvič, te migrantske krize ni sproducirala Slovenija. Drugič, ta zadeva je večja od Slovenije in celo večja od Evrope, ki ji tudi, na žalost, ni kos. Da je tema resna in zahtevna, vemo vsi, kar nas je v Državnem zboru in drugje. Slovenija ima omejene resurse in mora zaradi teh omejenih resursov optimalno in racionalno ukrepati, kar pomeni, ukrepati postopoma in z nekim dvigovanjem pripravljenosti, kar se tudi kaže. Zadeva se okoli migrantske krize dnevno spreminja, in to ne po nekih utečenih pravilih, ampak povsem po svoje, in prehaja iz vseh okvirov. Pri nas ni kaosa, to moramo ugotoviti in se s tem sprijazniti. Zakaj to govorim? Zato, ker velika večina prebivalstva v Sloveniji tega ni občutila, razen na tistih res ekstremnih mestih, kot so bile Brežice, Dobova in Šentilj. Naslednja zadeva, ki jo je treba jasno in glasno povedati, da pri nas zadeve funkcionirajo. In sicer, Ministrstvo za notranje zadeve ima kontrolo nad to zadevo, Ministrstvo za obrambo opravlja svoje funkcije, civilna zaščita opravlja svoje funkcije, Ministrstvo za zunanje zadeve dela na zunanjem obveščanju in kontaktih v bilateralni in tudi v smeri evropskih zadev. Nenazadnje, je treba, ko govorimo o tem, povedati, da bi v teh pomembnih zadevah h konstruktivnim korakom morali pristopiti tudi mediji in tudi mi, politiki, s tem, da bi situacijo umirili, jo pomirili, ne da bi delali nemir, temveč nekako konstruktivno usmerjali. Kot bi rekel gospod Pojbič, da stopimo skupaj in da res pomirimo državljane.

Zdaj pa smo vedno v nekem precepu. Nekateri bi radi, da zelo hitro odpeljemo te begunce naprej. Nekateri bi hoteli opraviti detajlno kontrolo. Nekateri bi hoteli imeti ograjo, drugi so proti. Nekateri bi hoteli dati pomoč beguncem, drugi so proti. Nekateri bi radi, da jih namestimo v namestitvene centre, drugi so proti. Nekateri govorijo, kakšne probleme so naredili ti begunci, drugi govorijo, kako so kooperativni ti begunci. Eni se čutijo ogrožene, drugi se z njimi

pogovarjajo in se z njimi družijo. Vedno imamo torej ti dve ambivalentni zadevi. Ugotoviti, koga tu razumeti in kako delovati na ta način, je zelo težko. Mislim pa in zaupam, da Vlada dela odgovorno in sprejema ukrepe, ki so potrebni, sorazmerni in postopni za te situacije.

Če se vrnem na določena vprašanja, ki so se porajala v razpravi. Pri nas je cirka 187 tujih policistov iz 11 držav. A propoš, koliko dobijo ti migranti oziroma begunci? Dobijo 18 evrov na mesec oziroma 217 evrov kot enkratno pomoč, ne nekih bistveno večjih števil, o katerih je govoril gospod Gorenak.

Nenazadnje moram povedati, da sodelovanje med MORS in MNZ funkcionira, vojska opravlja svoje delo, vojska opravlja svoje delo tam, kjer je bilo dogovorjeno, in sicer predvsem v logistiki in podpori vsem tem enotam policije. Tukaj je treba opozoriti tudi na pomembno vlogo MZZ, na katero včasih pozabljamo ali pa jo spregledamo. Če ste šli na internet, ste tudi zdaj videli, da je tudi Srbija začela omejevat pritek teh migrantov. Tudi na podlagi tega, ker je bil minister Erjavec na teh pogovorih in vsa ta delovanja, ki so bila tako ministričina, ko je imela sestanke z notranjimi ministri, tako delovanje Ministrstva za zunanje zadeve, vodijo v to, da se dela resnično proaktivno in da se dela za to, da se situacije umirijo in da se potem pokaže neko delovanje. Jasno pa je, da temu Evropa ne sledi tako, kot bi morala.

Podpiramo torej vlado in menim, da zaenkrat dela dobro. Hvala

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima predlagatelj mag. Branko Grims. Izvolite.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Hvala za besedo.

Tole v teoriji vse lepo zveni, dokler se seveda ne soočimo s prakso. Praksa je pa nekoliko drugačna, kot jo opisujete, kajti stvari so se bistveno spremenile, bojim pa se, da še nekaj časa ta vlada tega ne bo hotela opaziti.

Kako so se v praksi spremenile? Včasih slika pove več kot tisoč besed. Tole, kar imam pred seboj, je iz časopisa Kleine Zeitung, ki je ugleden avstrijski časopis, in sicer je to shema njihovega novega sprejemnega centra v Spielfeldu. Tukajle, kot vidite, je državna meja, na te strani je Slovenija, na te strani je Avstrija. Tukajle pridejo ilegalni migranti, vstopijo v Avstrijo in potem potujejo, kot vidite, tukaj do kontrolnih mest. In ne boste verjeli, vse te rdeče puščice gredo potem nazaj v Slovenijo. Ali je vsem jasno, kaj to pomeni? Zdaj pa to povežite s tistim, na kar sem prej opozoril in je bilo objavljeno tudi na spletni strani slovenske RTV, da se v Avstriji strokovnjaki bojijo, da bodo na slovenski strani nastali slami ilegalnih migrantov – očitno teh, ki jih bodo oni zavrnil – in da bo to trajno varnostno ogrožalo Republiko Avstrijo. Kaj

bo pa to pomenilo za Slovenijo, gospe in gospodje? Ali vam je jasno?

Zato bi imel vprašanje za ministrico, ki se je danes zavila v skoraj samostansko molčečnost. Vprašal bi jo, koliko tovrstnih migrantov lahko pričakujemo, kajti trdim, da ne bi smelo biti niti enega. Če bi sprejeli naše sklepe, če bi tisto izvajali, če bi samo izvajali načela pravne države, dosledno in v celoti, potem ne bi bilo nobenega. Ampak glede na tole skico jih lahko pričakujemo v tisočih. Zato vas vprašam, gospa ministrica, koliko migrantov nameravate dati v radost in veselje in nevarnost državljanom in državljanom Republike Slovenije.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima gospa Ljudmila Novak. Pripravi naj se mag. Lilijana Kozlovič.

LJUDMILA NOVAK (PS NSi): Spoštovana ministra, kolegice in kolegi!

V tem trenutku imam občutek, da so naši prisotni ministri opravilno nesposobni. Zakaj? Ne odgovarjajo na vprašanja, pač pa jih vi, poslanci koalicije, 100 odstotno zagovarjate in razlagate, kaj delajo posamezni ministri na posameznih resorjih. Tudi vi, koalicijski poslanci, bi morali zahtevati jasne odgovore, ker boste na koncu tudi vi dajali odgovore državljanom.

Prav je, da razprava je, ker smo mi zaskrbljeni, ker so državljani zaskrbljeni, in prav je, da naša vlada intenzivno išče odgovore na vse probleme, ki jih imamo in ki jih bomo v prihodnosti imeli. Da je to resen problem, vemo vsi. Tudi državljani se tega bojijo, zato nas sprašujejo, kaj bomo naredili. In treba jim je jasno odgovoriti. To pričakujem od naših ministrov, ne pa da koalicijski poslanci razlagajo, kaj delajo naši ministri.

Kaj mora ta vlada narediti? Zagotovo najprej zaščititi slovenske državljane, četudi z ovirami ali ograjami. Jaz si jih ne želim, ampak ker Evropska unija ne naredi skupne rešitve in zavaruje zunanjih meja, nastajajo notranje meje, ki si jih nihče ne želi. Najprej torej zavarovati državljane, naše ozemlje, naše meje, potem pa pritiskati na vse evropske institucije, da opravijo svojo nalogo. Ne sprejemem obrazložitve, da v Bruslju ne vedo, kako naj mi to naredimo. Imamo podpredsednico Evropske komisije, ki prihaja iz vaše stranke, odločno zahtevajte, da se v Evropski komisiji zavzame za rešitve. Prav tako je dalo nizozemsko predsedstvo kot eno od prioritet reševanje varovanja zunanjih meja Evropske unije. Prav zanima me, kaj naši ministri zastopajo na Evropskem svetu. Kaj zahtevate, kaj govorite?

Torej jasna, odločna politika Evropske unije, zavarovanje zunanjih meja, trajno rešitev moramo iskati. Glede na to, da razpadajo države na Bližnjem vzhodu in v severni Afriki, bo ta pritisk čedalje večji. Tega si ne želimo, zato

potrebujemo trajne rešitve in zavarovanje evropskih meja.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Postopkovno, gospod Jože Tanko. Izvolite.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa.

Več kot polovica razprave pri tej točki dnevnega reda je minila, pa niti eden od ministrov, ki so bili tukaj, in tudi državni sekretar, ni dvignil roke, da bi odgovoril na katerokoli vprašanje, pomislek, predlog ali karkoli drugega. Ministrica rada pove, da ima Vlada odgovore na vse scenarije. Tukaj je eden izmed scenarijev, ki ga je pokazal gospod Grims, in pričakujemo odgovor na ta scenarij. Če imate razdelane odgovore na vse scenarije, rabimo, potrebujemo, pričakujemo ta vaš odgovor nemudoma, takoj. Ni nobene potrebe za prelaganje dokumentacije, za iskanje informacij kjerkoli okrog, ampak pričakujemo odgovor ta hip.

Predlagam, gospa podpredsednica, da pozovete ministrico, da odgovori in obrazloži, kaj in kakšna je rešitev za ta scenarij, ki ga je ravnokar predstavil gospod Grims.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Ministrstvo je prijavilo čas, se bo prijavilo takrat, ko jim bo to ustrezalo.

Zdaj nadaljujemo s sejo. Besedo ima mag. Lilijana Kozlovič, pripravi naj se gospa Nada Brinovšek.

MAG. LILIJANA KOZLOVIČ (PS SMC): Hvala za besedo, predsedujoča.

Kar se tiče politike Vlade do te situacije, je naravnana na celovito in skupno rešitev, temelječo na vrednotah Evropske unije. Vrednote Evropske unije so namreč na eni strani varnost in tudi humanitarnost. Zato pravim – to pravimo tudi poslanci SMC in tudi Vlada to zagovarja –, da lahko te vrednoti sobivata. V našem parlamentu imamo dve diametralno nasprotni strani. Eno, ki zagovarja izključno varnost oziroma v pretežni meri varnost, drugo, ki pa v pretežni meri samo humanitarnost, ampak ti dve komponenti in ti dve vrednoti lahko skupaj sobivata.

Prav tako pravite, da ne upoštevamo predlogov opozicije. To ne drži. Gre samo za to, da mora Vlada v danem trenutku sprejeti ustrezen ukrep. Gre torej za to, da stopnjuje ukrepe glede na razmere in glede na to, kako se prakse spreminjajo. Glede dosedanjih praks in razmere spreminjale, ki so se spreminjale, je Vlada vedno odgovorila. Tudi na zadnjem Odboru za notranje zadeve je podala vse odgovore. Res je, da je nastala danes nova situacija in prepričana sem, da bo tudi na to dala odgovor. V čem je namreč pomen tega stopnjevanja, da torej ne ukrepamo prehitro?

Zavedati se moramo, da vsak sprejet ukrep nosi v sebi neko dodatno tveganje. Zavedati se moramo tudi, da smo del neke skupne unije, Evropske unije, neke integracije, v kateri moramo spoštovati tudi druge, Hkrati pa ne smemo prehitro ukrepati tudi zato, da ne povzročamo nevarnost za naše državljane, tako kot se je to zgodilo nekaterim drugim državam Evropske unije.

Nikoli ne rečemo, da smo to storili sami. Seveda so to v veliki meri storile tudi nevladne organizacije, lokalne skupnosti in vsi ostali, dejstvo pa je, da brez aktivne politične dejavnosti, tako notranjepolitične kot tudi zunanjepolitične, v kateri je zelo veliko tihe diplomacije, sigurno ne bi bilo takega stanja, ki je seveda zaskrbljujoče, ampak v nobenem primeru pa niso ta trenutek ogroženi naši državljani.

Ne moremo si torej privoščiti politike odprtih vrat v celoti zaradi tega, ker nimamo resursov, kot je bilo že povedano, in seveda moramo temu prilagoditi tudi svoje ukrepe. Naj pojasnim. Vseskozi se sprašujemo, kaj bo z našo Slovenijo, se pravi, ali bo Slovenija postala žep ali bomo zavarovali naše ljudi. Tukaj vseskozi mešamo dva pojma. Eno je vračanje, drugo je zavračanje. Tukaj naj jasno povem, da je vračanje urejeno v Dublinski uredbi, in s to uredbo ima Evropa največ težav, kajti na njeni podlagi lahko mi sprejmemo nazaj samo tiste osebe, ki so pri nas zaprosile za azil in so naprej nadaljevale pot. Takih oseb je maksimalno 150 v Sloveniji.

Mediji poročajo, da iz tega naslova Vlada išče nastanitvene centre, kam bo nastanila, in v tej smeri gredo tudi vprašanja predlagatelja, kje so tej nastanitveni centri, kam se bo nastanilo, saj naj bi šlo za ljudi, ki bodo ogrožali naše ljudi. Gre za torej približno 150 ljudi, ki smo jih dolžni sprejeti. Nikogar drugega nismo dolžni sprejeti. Kar se tiče vprašanja, koliko je kapacitet, je bilo tudi na samem odboru povedano, da imamo 15 sprejemnih centrov in 6 nastanitvenih centrov.

Kar se pa tiče zavračanja do zdaj, smo bili prvi, ki smo začeli zavračati – prvi smo zavrnili državljane Maroka – in s tem tudi upočasnili tok. Spomnimo se, da smo imeli 12 tisoč prebežnikov oziroma migrantov na dan, danes je teh približno tisoč, 940, kolikor jih je Avstrija dnevno pripravljena sprejeti. Če govorimo o številki, zdaj samo hipotetično govorim, verjetno bo ministrica to povedala, 375 tisoč jih bo Avstrija sprejela v letu 2016. To pomeni približno tisoč na dan.

Kar se tiče še tega dodatnega zavračanja, da ne postanemo žep in teh ukrepov oziroma pomoči Avstrije in Nemčije, ki naj bi jo zavrnili. Ministrica je lepo povedala, da bi v tem primeru mi postali hot spot. Vemo, kaj bi to pomenilo. Vsak, ki bi vstopil na naše ozemlje, bi lahko ostal pri nas, in tega si mi ne smemo dopustiti. V tem primeru bi resnično ogrozili našo državo.

Naj odgovorim še na dve zadevi, ki sta bili navedeni, in sicer je isti kolega v eni sapi rekel, da smo pripravljene sprejeti vse lačne in žejne, ki želijo priti v Slovenijo, po drugi strani pa je teh 18 evrov pavšala na dan, ki ga dobijo te ljudje, zanj preveč. Govorim namreč o Zakonu o mednarodni zaščiti, torej o naši azilni politiki. Naša azilna politika temelji na ženevski konvenciji, ki določa minimalne standarde skupaj s protokolom, kateri so minimalni standardi, ki smo jih dolžni zagotavljati azilantom oziroma beguncem, ki jim je status priznan. Slovenija je imela eno najbolj strogih politik, kar se tiče dodeljevanja materialnih pogojev in pa denarnega pavšala. Seveda so ostale evropske države to zniževale zaradi tega, ker so imele izredno radodarne. Naš zakon ni radodarnejši kot prejšnji, ampak poenostavlja postopke. To je tisto ključno, kar se v tem zakonu ureja.

Kar se pa tiče predloga, ki ste ga podali predlagatelji in je bil zavrnjen, je bil zavrnjen predvsem iz razloga, ker je bil v nasprotju z mednarodnimi predpisi.

Prav tako je bilo s strani predstavnice Združene levice rečeno, da se Slovenija in Vlada še nista uradno izrekli do sovražnega govora in ga tudi ne preganjata. Naj povem, da imam tukaj sveže podatke z Ministrstva za pravosodje in s policije. Policija skupaj s Fakulteto za družbene vede na podlagi projekta Spletno oko dnevno obravnava vse sovražne govore, ki so prijavljeni, pa tudi tisto, kar sami zaznajo. To počnejo tudi skupaj z nevladnimi organizacijami. Konkretno je bilo v lanskem letu takih kršitev 65, v preteklem letu 82. V času, odkar je povečana migrantska kriza, pa so obravnavali skupaj tri kazniva dejanja, se pravi od oktobra do 19. januarja. Ta kazniva dejanja niso usmerjena zoper migrante, ampak predvsem proti islamu. Prav tako je tudi sodišče obravnavalo skupaj v letu 2014 28 kaznivih dejanj, v letu 2015 pa 45 kaznivih dejanj.

Vsi ti ukrepi kažejo na to, da se Vlada zaveda svoje odgovornosti in da celovito rešuje problematiko. Seveda pa je situacija težka, iz dneva v dan je lahko drugačna. Tako kot sem uvodoma povedala, je potrebno stopnjevanje v pravem trenutku, v pravem času in s pravo mero razuma. To je odgovorna drža Vlade. Hvala.

PODPREDSEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:

Jaz bi lepo prosila za mir v dvorani.
Predlagatelj gospod mag. Branko Grims, izvolite.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Hvala za besedo.

Še enkrat, lepo vas prosim, če za kaj ni prostora v modernih mednarodnih odnosih, ni prostora za naivnost. To, kar pa vi danes govorite tukaj, je pa taka naivnost, da bi se človek zjokal. Problem je pa, da so stvari mnogo preserne in bodo dolgoročno tako močno vplivale, da pravzaprav tukaj za to ne bi smelo biti najmanjše tolerance.

Lepo vas prosim, ko tolmačite posamezne mednarodne predpise, od kje vam ideja, da bo kdorkoli na enak način to tolmačil kot vi? Samo en primer. Pravite, da so mednarodni predpisi, da mora vsak dobiti žepnino. Dajte no? Zakaj so pa potem vse druge države v zadnjem času ukinile to izplačevanje žepnine v gotovini? Pa jih zavezujejo isti mednarodni predpisi, točno isti. Ker pač tolmačijo te stvari malce drugače. Ne potem poučevati opozicije, da nečesa ne razume. Očitno vi ne razumete, da so se stvari spremenile in da je treba reagirati tako, kot je treba.

Še enkrat opozarjam, da je ključno samo to, kar trdim, da če bi spoštovali načela pravne države, bi izvajali vse predpise enako za vse in dosledno, potem tega problema ne bi bilo. Kje je zdaj tukaj načelo pravne države? Kajti potem postane ta skica tista, ki napoveduje zelo slabo prihodnost. Te rdeče puščice pomenijo zavrnjene migrante, ki gredo nazaj na ozemlje Slovenije. Povežite to s tistim, na kar sem že dvakrat opozoril, da je napisano, da avstrijski strokovnjaki za varnost opozarjajo na možnost nastanka slumov ilegalnih migrantov na ozemlju Republike Slovenije kot vir varnostnega ogrožanja Republike Avstrije. Kaj bo pa to šele pomenilo kot varnostno ogrožanje za Slovenijo, vam pa očitno še vedno ni jasno.

Ni vaša naloga skrbeti za to, kako bo vaša podoba v levičarskih medijih taka "multikulti", zelo fina. Vaša naloga je skrbeti za varnost in blaginjo državljanek in državljanov in za zaščito temeljnih vrednot, na katerih je ustanovljena ta država.

Gospo ministrico, ki se je danes zavila v molk samostana, bi še vedno vprašal, koliko migrantov dejansko mislite maksimalno sprejeti. Ali imamo zdaj ministrico karmeličanko? Ker očitno ne odgovarja in s tem ne opravlja svoje naloge, kar govori samo po sebi o kvaliteti te vlade.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

Repliko ima mag. Lilijana Kozlovič.

MAG. LILIJANA KOZLOVIČ (PS SMC): Hvala podpredsednica.

Replicirala bi samo v tem, da mednarodni predpisi določajo, da so lahko materialni pogoji ali seveda tudi pavšal, tako da je možnost tako enega kot drugega.

Republika Slovenija ima torej trenutno še urejen pavšal, to je 18 evrov na dan. Pa naj povem, da je bil v času, odkar je nastopila ta migrantska kriza, priznan status štirim beguncem, to pomeni štirikrat 18 evrov na mesec. Hvala.

PODPRESEDNICA MAG. BOJANA MURŠIČ:
Hvala lepa.

K besedi se je prijavil minister za zunanje zadeve gospod Karl Erjavec.

Izvolite, beseda je vaša.

KARL VIKTOR ERJAVEC: Hvala lepa. Tudi z moje strani vsem lep pozdrav!

Jaz bi se oglasil zlasti v tistem delu, ki se nanaša na področje zunanjih zadev, kjer je bilo postavljeno tudi vprašanje, kakšne so bile aktivnosti Ministrstva za zunanje zadeve v zvezi s to problematiko.

Najprej moram povedati, da smo mi že septembra na neformalnem srečanju ministrov za zunanje zadeve v Luksemburgu opozorili na problematiko migracij, zlasti na problematiko migracij na tako imenovani balkanski poti. Moram reči, da je bilo vloženega veliko truda, da so sploh dali to temo na dnevni red, in sicer na pobudo avstrijskega ministra in pa seveda na podlagi naše pobude. Takrat je bilo stališče, da migracijska kriza na balkanski poti ni evropski problem, ampak da gre zlasti za problem držav, v katerih poteka ta pot, in da je problem v tem, da te države nimajo nekih zgodovinskih izkušenj z migracijami. Dejansko to tudi drži. Če pogledamo države nekdanje Jugoslavije in potem države, kot so V4 – Poljska, Slovaška, Češka in Madžarska, mi nimamo kakšnih zgodovinskih izkušenj, kar se tiče migracij. Vendar je bila potem, glede na to, da se število ni zmanjševalo, uspešna naša pobuda, da se opravi srečanje ministrov za zunanje in notranje zadeve v mesecu oktobru z ministri za zunanje in notranje zadeve Balkana. Moram reči, da se je pa prepoznalo, da migracije postajajo resen problem, ne samo za države, ki se jih te migracije dotaknejo, to se pravi na balkanski poti, ampak da je to dejansko problematika, ki se dotika celotne Evropske unije.

Glavna dejavnost ministrov za zunanje zadeve Evropske unije je bila zlasti na vprašanju situacije v Siriji in pa v Iraku. Vemo, da so te migracije sprožile nekatere varnostne krize, zlasti nestabilnost v Siriji od leta 2012, potem v Libiji, kjer je prišlo do razpada državne oblasti in institucij. Takrat se je začel migracijski val krepiti iz Libije proti Siciliji, zato je bila potem lansirana operacija Evropske unije, ki se zdaj izvaja pod imenom Sofia. Kar se torej tiče ministrov za zunanje zadeve, je bil ves napor zlasti vložen v to, kako najti neko politično rešitev, kar se tiče Sirije in Iraka.

Naj povem, da je bila v zvezi s tem tudi 18. decembra – tukaj je pomembno vlogo odigrala tudi Evropska unija –, resolucija Varnostnega sveta št. 2254, ki določa političen proces, na kakšen način bi se našla politična rešitev za Sirijo. Po tej resoluciji naj bi se v šestih mesecih vzpostavila prehodna sirska vlada, v osemnajstih mesecih pa naj bi izvedli v Siriji parlamentarne volitve. Ravno danes se v Zürichu pogovarjata ameriški državni sekretar Kerry in ruski zunanji minister Lavrov glede sestanka, ki naj bi bil 25. januarja v Ženevi, kamor naj bi prišla tudi opozicija in kjer bi pod okriljem organizacije Združenih narodov začeli ta političen proces, to se pravi, da se vzpostavi

prehodna vlada in da se v 18 mesecih izvedejo parlamentarne volitve.

Ob tem moram opozoriti, da se je tudi situacija v Afganistanu izjemno zaostila. Vi veste, da smo do nekaj mesecev nazaj mislili, da je Natova operacija, kar se tiče Afganistana, uspešna, v zadnjih mesecih pa ugotavljamo, da ta operacija še ni zaključena, da so se napetosti v Afganistanu povečale, da talibani zopet prevzemajo pobudo in da afganistanske varnostne sile ne morejo samostojno zagotavljati miru v Afganistanu. To seveda tudi povzroča migracijski val iz Afganistana. Morda nekaj besed o tem. Gre zlasti za mlade fante, pripadnike afganistanskih varnostnih sil, ki zapustijo te sile zaradi groženj talibanov, da se bodo maščevali njihovim družinam in zato dezertirajo, ne morejo pa ostati v Afganistanu, ker jih pa uradne afganistanske oblasti preganjajo zaradi dezerterstva. Zato se število teh mladih Afganistancev tudi v migracijskem valu povečuje.

Moram povedati, da je bil v zvezi s tem močno pričakovan dogovor med Evropsko unijo in Turčijo. Veste, da so bile tam sprejete nekatere odločitve, od tega, da bi se pospešila vizumska liberalizacija, vendar moram reči, da bo ta proces izjemno zahteven, ker določene članice Evropske unije niso preveč navdušene nad vizno liberalizacijo in bo to tudi predmet še dokaj napornih razprav. Bistven problem, zakaj dogovor med EU in Turčijo ne daje rezultatov, pa je, da Evropska unija še vedno ni poslala ali pa nakazala finančnih sredstev, ki jih je obljubila. Šlo je za tri milijarde evrov, ki jih naj bi Turčija dobila za to, da bi zadrževala te migrante na svojem ozemlju preko taborišč.

Kar se tiče Slovenije, moram reči, da je oblikovana tako imenovana iniciativa predsednika Vlade Mira Cerarja, ki je bila naslovljena in poslana vsem voditeljem, to se pravi vsem predsednikom vlad Evropske unije in tudi predsednikom vlad na balkanski poti, tukaj mislim na Hrvaško, Srbijo in pa Makedonijo, in pa seveda tudi predsedniku komisije Jeanu-Claudu Junckerju. V zvezi s tem sem imel s strani predsednika Vlade nalogo, da predstavim to pobudo grškemu zunanjemu ministru, makedonskemu zunanjemu ministru in srbskemu zunanjemu ministru. Pri Srbiji moram reči, da je ta obisk potekal včeraj, da sem se poleg zunanjega ministra Dačića srečal tudi s predsednikom Vlade Vučićem in da je bila ta pobuda s strani Slovenije tam zelo dobro sprejeta. Opozoril sem, da lahko pričakujemo, da bo Avstrija sprejela določene sklepe, in da je zaradi tega potrebno, da tudi ostale države ustrezno odreagiramo, da ne bi prišlo do domino efekta. Kot vidite, je danes Srbija že začela izvajati nekatere ukrepe na svoji meji, tisti, ki ste prebrali in pregledali medije, pa lahko tudi vidite, da so tudi na makedonsko-grški meji izvedeni določeni ukrepi. V ponedeljek sem imel pogovore z grškim zunanjim ministrom, kjer sem mu predstavil to iniciativo predsednika Vlade. V

tej iniciativi predsednik Vlade poziva, da je treba realizirati sklepe decembrskega zasedanja Evropskega sveta, ki se nanašajo na Grčijo. Vi veste, da je bil eden od pomembnih sklepov, da je treba okrepiti Frontex, da je treba izpostaviti obalno stražo, da je treba dodatno finančno pomagati Grčiji, ker vemo v kakšni finančni situaciji se nahaja Grčija. Z makedonskim zunanjim ministrom sva se pa tudi dogovorila in podpira pobudo predsednika Vlade, da je treba sprejeti določene ostrejšje ukrepe na grško-makedonski meji. Tako da, kar se tiče tega zunanjepolitičnega vidika, je bistveno to, da tukaj ne gre za problem Slovenije, ne gre samo za Slovenijo. Mi smo dejansko na sredi te migrantske poti in seveda bi bilo pretenciozno pričakovati, da lahko Slovenija reši nek globalen problem. Pri migracijah iz Afganistana, Sirije, Iraka in Severne Afrike – vidimo, da je veliko število migrantov tudi iz Maroka in Alžirije – ne gre za pojav, kjer bi lahko samo Slovenija s svojimi ukrepi razrešila ta problem. Seveda je tukaj bistvena koordinacija vseh držav. Problem je v tem, da Evropska unija kot celota, komisija in ostali, nima neke celovite politike do tega problema migracij, zlasti na balkanski poti. Vemo, da smo imeli podoben problem, kar se tiče sredozemske migracijske poti. S tem, ko je bila lansirana operacija EU NAVFOR, in sicer operacija Sofija, lahko vidimo, da je bistveno zmanjšano število migrantov, ki prihajajo po sredozemski poti. Res pa je, da se je povečal pritisk na tako imenovani balkanski poti.

Kar se tiče ukrepov, ki naj bi jih sprejela avstrijska vlada, jaz tukaj pričakujem, da bo bolj konkretna ministrica za notranje zadeve, ki bo pač povedala, na kakšen način se bomo soočili s to situacijo. Vendar, kot rečeno, je jutri seja Vlade. Na podlagi uradnega sporočila iz Dunaja bo seveda Vlada tudi ustrezno odreagirala, ker je Vlada ves čas na poziciji, da bomo sprejemali enake ali pa podobne ukrepe kot Avstrija, zato da bomo pač zaščitili naš nacionalni interes. Nacionalni interes Slovenije pa je, da ne postanemo žep.

Še enkrat bi rad povedal, da imamo mi prošnje za azil tam nekje 150 in da ne moremo primerjati situacije v Nemčiji ali Avstriji, kjer je število teh prošnje za azil bistveno višje. Seveda pa lahko povzročajo določene ukrepe, ki jih je sprejela Avstrija ali pa ki jih bo sprejela Nemčija, kar lahko hitro spremeni to sliko, zato je Vlada tudi pripravljena s svojimi ukrepi, da ne bi prišlo do takšne situacije. Zaenkrat toliko z moje strani.

PODPREDSEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Mag. Branko Grims, predlagatelj.
Izvolite.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Hvala.

Lepo je bilo slišati en dober vladni piar enega dobrega govornika, ki pa je imel eno majhno tehnično pomanjkljivost. Saj veste, hudič je vedno v detajlih. Gospod minister je rekel, da

smo v sredi migrantskega toka. Točno, pravilno. Ampak kdo nas je pa spravil v sredo migrantskega toka? Točno ta nesposobna Vlada zaradi tega, ker ni hotela slišati, da bi šla hkrati z Madžarsko graditi ograjo, da bi hkrati z Madžarsko razglasila zaporo meje in bi se tok usmeril drugam. Zato smo zdaj mi v sredi tega toka in zato se moramo z vsemi temi stvarmi sploh ukvarjati.

Takrat je bilo grozno, ko sem govoril, da je treba kaj takega narediti. Se spomnim, da sem bil zmerjan. Navajal sem podatke s strani Združenih narodov, vendar je bilo rečeno, da je to sovražni govor, ker sem samo dejstva govoril, ampak od Organizacije združenih narodov. Takrat, ko smo govorili o ograji, je bilo rečno: Ne, samo tehnične ovire, ograja, to je fašizem! Kdo je danes največji frajer v Evropi? Še Nemci ga gledajo kot takega. To je Orban. Kdo je v resnici naredil tisto, kar je dolžan po lastni zakonodaji narediti? Orban. Saj niste vi naredili, vi niste nič naredili. Vi samo reagirate na druge in se zanašate nanje. Tudi zdaj, kar to je čisto narobe, da se razumemo.

Zaradi tega pridemo v tale položaj. To, kar ste govorili, ne odgovarja na tele rdeče puščice, ki jih bomo dobili nazaj in za katere že ves čas zaman sprašujem gospo ministrico za notranje zadeve, s koliko migranti namerava spraviti v nevarnost Slovenijo. Ker za to v resnici gre. Kajti tisti, ki bodo zavrnjeni, verjemite, ne bodo dobre volje. To bodo najbolj problematični primeri, pa še najbolj slabe volje bodo, ker je njihov cilj čisto nekje drugje. Ampak mi ne bomo mogli nikogar prisiliti, da jih sprejme nazaj, ne matičnih držav, ne nobenega od sosedov, čisto nikogar, ker smo prešibki. In kaj? Potem bo pa problem.

Potem se pa govori, da bomo naredili velike centre. Dajte no! Vam nekaj povem? Samo en tak center naredite, pa bo v primeru najmanjšega problema – in verjemite, da bo tam problem – vsa slovenska policija premalo za obvladovanje množice v enem samem takem centru, kaj šele, če jih bo cela vrsta, kot jih nameravate graditi. To ste pa pozabili. Kdo bo pa potem zagotavljal varnost vseh povsod drugje? Kdo bo zagotavljal varnost na meji?

Pri nas ne smemo imeti nobenega od teh migrantov, gospe in gospodje, in samo en način je, da se tega enkrat za vselej znebimo. To pa je, da že enkrat naredite tisto, za kar ste. Če nisem bil dovoljen jasen, naj ponovim še enkrat. Niste za to, da se boste lepo slikali v medijih, ki so levičarski, koliko ste multikulti in ne vem kaj, ampak ste za to, da zagotavljate varnost in blaginjo svojim državljanom in državljanom. Naredite že enkrat to. To pa pomeni, da izvajajte samo eno stvar, in sicer pravni red Republike Slovenije in Evropske unije na celotnem ozemlju z mejo vred, kakor veste in znate. In to takoj.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospa Nada Brinovšek. Pripravi naj se mag. Jana Jenko. Izvolite, gospa Brinovšek.

NADA BRINOVŠEK (PS SDS): Hvala za besedo, predsedujoči. Lep pozdrav vsem tukaj v dvorani!

Dejstvo je, da naša vlada ne vlada. To ni samo moje mnenje, to je mnenje tudi mnogih, mnogih državljanov. Oziroma bom rekla tako, da ko gre za sprejem nekih ukrepov, ki jih Vlada sprejema in s katerimi se še bolj praznijo žepi naših državljanov ali pa še bolj slabijo naše gospodarstvo, še nekako kar občutimo delo te vlade. Ko pa gre za to, da bi naj ta vlada nekako zaščitila svoje državljane, pa vidimo, da ta vlada tega nikakor ne zmore.

Danes smo že večkrat slišali, da je naša stranka pet ali šestkrat zahtevala sklic seje na to temo. Seveda smo sklicali seje na to temo, ampak vse to z namenom, da nekako izvemo, kakšno je mnenje, kakšni so predlogi in pa seveda tudi ukrepi te vlade. Žal moram reči, da smo poslušali, kot je že bilo danes tudi ugotovljeno, v bistvu samo poročila oziroma to, kaj se ne bo v Sloveniji zgodilo. Ampak moram reči, glej ga vruga, vse, kar je Vlada napovedala, da se ne bo zgodilo, se je zgodilo.

Če malo pogledamo po medijih oziroma časopisih nekatere izjave predstavnikov vlade, lahko vidimo, da je avgusta predsednik Cerar rekel: "Slovenija je pripravljena na prihod večjega števila migrantov." Migranti so pa prečkali hrvaško-slovensko mejo preko nezavarovanih območij, šli so čez gozdove, sadovnjake, prebivalci Rigonc pa so bili na koncu z živci in potrpljenjem. Avgusta lanskega leta je državni sekretar Šefić rekel, da bodo migranti Slovenijo zgolj prečkali. Ja, zgodila pa se je razlika v številu migrantov. Septembra lanskega leta ste prav tako rekli: "Poskrbljeno bo za varnost tako znotraj centrov kot v državi". Dogajali pa so se pretepi znotraj nastanitvenih centrov, zažiganje šotorov, kraje na bencinskih črpalkah in če so to za vas, gospod državni sekretar, okoliščine, ki so značilne za varno državo, za nas to niso. V septembru je predsednik Vlade rekel: Slovenija se je odlično soočila z begunsko migrantsko krizo in postavila primer dobre prakse v EU. Zaskrbljeni občani obmejnih krajev, smeti in človeški iztrebki ter seveda opozorila EU in grožnja z mini Schengenom, zaradi tega me močno skrbi, če je to dobra praksa za Slovenijo. Januarja letošnjega leta je predsednik Vlade tudi rekel, da so za postavljanje tehničnih ovir krivi Hrvati. Prosim, to je vaša ocena, o tem ocenjujete vi. Rekla bom, da me je kar pošteno strah, ker je Vlada v mnenju za današnjo sejo zapisala bojazen, da bo Republika Slovenija prejela nazaj vse migrante, ki jih bodo v ciljnih državah zavrnili, je odveč. Glede na vse navedbe prej, ki sem jih prebrala in ne držijo, me močno skrbi, da bomo vse te migrante pač dobili oziroma se bo to zgodilo.

Ko smo na matičnih delovnih telesih opozarjali na migrantsko krizo ste nam nekako vsi očitali, da se gremo populizem. Ko je naš predsednik, predsednik naše stranke, ob koncu avgusta podal sedem ukrepov za rešitev iz teh krize, jih je Vlada lepo in čedno prezrla, Evropa pa jih je seveda malo kasneje tudi vse povzela. Če grem še naprej, konec oktobra se predsednik naše stranke ni udeležil seje Sveta za nacionalno varnost. V pismu, ki ga je poslal Svetu, je opozoril na vse napake te vlade in podal osem predlogov oziroma ukrepov. Predlagal je: da Slovenija oblikuje operativno koordinacijsko skupino za obvladovanje migrantskih valov po vzoru koordinacijske skupine iz leta 1991; da Slovenija vzpostavi tehnične možnosti za nastavitev zapornih ograj na najbolj izpostavljenih delih meje; da Slovenija pospešeno dopolni oziroma ukrepi in pa usposobi prostovoljno rezervo Slovenske vojske in policije; da Slovenija takoj zagotovi izplačilo izrednih dodatkov policistom in vojakom ter ostalim zaposlenim, ki so izjemno obremenjeni z obvladovanjem migrantskih valov; da Slovenija preneha načrtovati velike begunske centre za namestitve 5 tisoč ali več ljudi; da Slovenija zagotovi razbremenitev prebivalstva občine Brežice in drugih obmejnih občin s prenosom administrativnih postopkov v večje število tranzitnih zbirnih centrov po celi državi; da se pospešeno zmanjšuje razlika med številom migrantov, ki vstopajo v državo in pa tistimi, ki jo zapuščajo; da se ob sprejemu migrantov iz humanitarnih in varnostnih razlogov takoj in dosledno ločuje ženske in otroke oziroma družine kot najbolj ranljive skupine ter da se jih obravnava prednostno. Pismo je takrat predsednik naše stranke zaključil s tem stavkom: "Naj slovenska diplomacija končno spet zasluži denar, ki ga zanjo namenjajo davkoplačevalci." Na to njegovo pismo oziroma predloge se je odzval predsednik Vlade 28. oktobra na tiskovni konferenci, ko je to njegovo pisanje ocenil kot nedržavotvorno in poskus delitve Slovencev. Prebrala sem malo prej teh osem predlogov in vas zdaj sprašujem: kateri od teh ukrepov je nedržavotvoren in kateri od teh ukrepov se vam zdi, da deli Slovence? To je tudi vprašanje za spoštovano ministrico.

Za konec bom rekla tole, da je naše državljane strah. Strah jih je za njihovo varnost, blaginjo in nenazadnje –priznajmo si – tudi za našo kulturo. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima mag. Jana Jenko, pripravi naj se gospod Danilo Anton Ranc. Izvolite, gospa Jenko.

MAG. JANA JENKO (PS DeSUS): Hvala lepa za besedo. Vsem skupaj prav lep pozdrav.

Evropa je razpadla, Slovenija ni več v schengnu, Vlada je nesposobna, v Sloveniji vlada kaos, glavo tiščimo v pesek in čakamo, da

minejo štiri leta. Vse to so vaše besede. Jaz bom samo na zadnje odgovorila. Vi ste pa v času vladanja z visoko dvignjeno glavo čas zapravljali s podeljevanjem kreditov tajkunom. Je pa res, da so migranti in begunci tukaj, prišli so, veliko število je prečkalo našo državo in niso ostali tukaj. Na začetku smo bili res malo zmedeni, ko je Madžarska zaprla vrata, ampak Vlada je zelo hitro odreagirala in vzpostavila red. Tako da zdaj v bistvu sprašujem predlagatelje, ali je kdo od vas v svojem domačem kraju sploh videl begunca ali migranta, ki se jih tako hudo bojite. Razen, če ste šli mogoče v zbirna zbirališča in ste jim tam pomagali mogoče, čeprav malce dvomim glede na vašo usmeritev, da ste šli, ampak ste šli past "firbec", kako to zgloda.

Migracije so evropski problem, strinjam se pa z vami glede tega, da Evropa ni pravočasno odreagirala, in upam, da bo vsaj zdaj naprej. Neki kazalci že tako kažejo v tem tednu, da se zadeve izboljšujejo, da se vzpostavlja komunikacija, ki je manjkala. Slovenija sama ne more narediti prav veliko. Lahko postavi ograjo, seveda, ampak potem se pojavi drug problem, in sicer, da vsak, ki pride na območje, na mejo, lahko zaprosi v Sloveniji za azil, potem je pa naš. Tu pa lahko nastane problem, če ne bo sodelovanja. Tukaj pričakujemo res sodelovanje vse Evrope in pa vzpostavitev meje oziroma zapor južneje, bodisi ograj ali dobro varovanih prehodov. Tukaj pa res Evropa mora sodelovati. Do zdaj je pač vsaka država delala po svoje.

Vi ste mojstri ustvarjanja strahu. Odkar sedim tukaj v dvorani, pa je že kar nekaj ur, je vsaj vsaka recimo četrta beseda strah. Ljudi je strah. Seveda jih je strah, če pa jim ta strah vcepljate. Ne vem, ali se že pripravljate na novo vladanje, čeprav močno dvomim, da ga boste doživeli, ampak resnično ustrašenim ljudem je lažje vladati. V tem ste pa res mojstri.

Imamo dobro sodelovanje z Avstrijo, s Hrvaško manj. Žal je tako. Tudi na tem področju upam, da se bo vzpostavila povezava, saj tudi današnji kazalci nekje kažejo v tej smeri. Če oni ne bodo sodelovali, potem smo lahko v težavah, ker vemo, da so nas že nekajkrat izigrali, obljubili, ampak ne naredili svojega dela. Za begunce smo dobili podatek, da je bilo stroškov nekako za 19 milijonov. Ker ste tudi govorili, kakšni so stroški, od Evropske unije je že prišlo 12 milijonov. Tako da ni več tako grozno. In še bo prišlo. Še bo prišlo, ker verjamem oziroma so tukaj že dogovori.

Potem sem večkrat slišala o plačevanju stroškov na poti, tudi na ponedeljkovem odboru, da v drugih državah begunci sami plačujejo pot. V Evropski uniji ne. V Grčiji plačujejo delno, mislim, da samo trajekt, da jih pripelje na grško stran, potem pa plačujejo še v Makedoniji in Srbiji. V Evropski uniji in na Hrvaškem te stroške krije Evropska unija. Ne zavajati s tem. Ker sem tudi v domačem okolju in tudi tako že slišala, kako smo neumni, da vse plačujemo, samo

Slovenija plačuje. Ni res. Če želimo imeti organiziran prevoz, ne pa razpršenosti, bomo pač to plačali, ker če se bo vsak posebej usedel na vlak ali na avtobus in šel vsak v svojo smer, ne bomo več vedeli, kje je, zato je zelo dobro, da je tako organizirano, kot je.

Za konec bom pa še to rekla. Prejšnji teden sem šla v Avstrijo, ker je gospod Grims zelo poudarjal kakšne kontrole so. Čez Ljubelj sem šla, kar dosti obiskan mejni prehod. Ni bilo nobene panike, malo sem upočasnila, pokazala osebno, tako kot v starih časih, in tekoče šla mimo. Niso me osebno pregledali, nisem morala odpreti prtljažnika avtomobila, nismo morali vsi ven, kar nas je bilo v avtu, da bi nas pregledali in "prečkirali". To ni res, kar trdi gospod Grims. To je navadno zavajanje. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Jaz bi lepo prosil, če bi vendar pustili govornika, da pove do konca in se potem pač javite za repliko ali kaj takega, če je potreba. Mag. Branko Grims, predlagatelj, izvolite.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Hvala.

Najlepše je, da ste sami poskrbeli tudi za malo smeha, čeprav je bil na račun vladajoče koalicije, ko ste tako lepo rekli: Sem pokazala pač dokumente kot v starih časih. Ja, gospa Jenko! V tem je problem. Ker je spet kot v starih časih! Mogoče kakšen dan malo bolj ostro, kakšen dan malo manj ostro, ne vem, oni imajo pač to različno, kot poslušam, menda je tudi odvisno od obdobja dneva, ampak bistveno je, da zdaj so spet kontrole na meji in da je meja zaprta, ljudje pa tega sploh ne vedo, vi jim pa tega ne poveste. Kdor bo zdajle kar tako malo šel čez mejo, kot je bil navajen 10 let, ga lahko doleti kazen, in to zelo velika. To je problem. Vi pa to minimizirate: Ah, kot v starih časih. Ja, kar zjokal bi se.

Mimogrede, kadar omenjate tisto vlado – ki je bila mimogrede najboljša, kar jih je Slovenija kdaj imela, in je vodila uspešno Slovenijo v času najhitrejšega razvoja in še Evropsko unijo hkrati – ne pozabite, da je bil v tisti Vladi tudi Desus in da je prekletstvo proporcionalnega volilnega sistema, da je vsaka vlada vedno talka tistih najmanjših, najbolj zoprnih, agresivnih in nenačelnih strank, ki so v njej. To je prekletstvo proporcionalnega sistema, ki je zato neučinkovit zlasti v kakšni taki državi, kot je Slovenija. Pa se malo zamislite nad tem.

Kar se pa tiče vprašanja strahu. Verjemite, da nič ne vzbuja več strahu kot nenačelnost in nesposobnost te vlade. Nesposobnost, ko gre za to, da je ves migrantski tok uspela usmeriti natanko preko Slovenije, kar je najslabša in največja neumnost, ki jo je lahko naredila, in po drugi strani nenačelnost, ki smo ji bili priča recimo včeraj, ko se izkaže, da je minister nezakonito "pobasal" enih 40 tisoč evrov in dobil za to odvezo predsednika Vlade. To pa ni problem. Zraven se pa tiste policiste, ki

zdajle nastavljajo svoje življenje, svoje vse, kar imajo, zato da branijo hrbet vsem ostalim, zafrkava že 2 meseca z nekimi pogajanci, v katerih mimogrede sodeluje točno tisti minister, ki sem ga prej navedel. Krasna verodostojnost in krasen uspeh te vlade.

In potem se še čudite, da je ljudi strah. Mi samo na glas povemo dejstva! Vi pa kar še naprej tiščite glavo v pesek.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Danilo Anton Ranc, pripravi naj se gospa Ksenija Korenjak Kramar.

DANILO ANTON RANC (PS SMC): Spoštovani predsedujoči, najlepša hvala za besedo! Seveda lep pozdrav vsem, obema ministricama in vsem kolegom poslankam in poslancem!

Ponovno se sestajamo na izredni seji, kjer eno in isto temo obravnavamo že petič. Že na prejšnjih sejah smo ugotovili, da Vlada in ministri delajo učinkovito ter da so takšne seje nepotrebne. To mislim tudi o današnji seji, saj gre za promocijo predlagateljev izredne seje Državnega zbora. Bolje bi bilo, da bi se ukvarjali s temami na področju gospodarstva in ustvarjanja boljšega gospodarskega okolja, da bi povečali gospodarsko rast, blaginjo v Sloveniji in delovna mesta za mlade. Na Koroškem reče pač en znan kantavtor, da je pač treba delati.

Še več! Predsednik Vlade dr. Miro Cerar je prevzel pobudo v mednarodnem okolju v Bruslju in Berlinu predlagal ukrepe za rešitev migrantske krize. Vlada se torej s premierjem Mirom Cerarjem ne obnaša pasivno, temveč kot pobudnica ukrepov za rešitev migrantske krize. Evropska unija se pa seveda na žalost obnaša kot dinosaver, ki se premika počasi, kot prekooceanka, ki je zelo neokretna. Lahko bi rekel, da gre za slow motion evropsko birokracijo.

Vendar smo se tudi tukaj ustrezno odzvali. Predsednik Vlade dr. Miro Cerar je v intervjuju jasno povedal, da je Evropska unija v nevarnosti in da razpada ter da če se ne bomo pravočasno odzvali, bo te zgodbe konec. Seveda je takoj sledil intervju CNN, takoj so prišli čez lužo k nam vprašati, ali je to res ali ni. Seveda je to resnica. Ta izjava je prebudila evropske uradnike iz zimskega spanja in spodbudila ukrepe, tako da smo se začeli končno intenzivno dogovarjati s Turčijo in reševati probleme tam, kjer tudi nastajajo.

Sledile so še tudi druge pobude. Med drugim me je zunanji minister Karel Erjavec prepričal s prejšnjo obrazložitvijo svojih aktivnosti in mislim, da deluje odlično na mednarodnem diplomatskem paketu in seveda včasih deluje tudi tako, da mi tega ne vemo, kakor se pač dela v mednarodni diplomaciji. Tudi ministrica Györkös in Katič delujeta učinkovito in mislim, da smo zaradi njunih aktivnosti vsi mirni in varni. Poleg tega tudi Ministrstvo za

gospodarstvo spremlja negativne učinke te krize in bo seveda tudi naredilo vse, da bo gospodarska škoda čim manjša.

Spoštovani poslanke in poslanci, kriza je resna. Namesto da bi podpirali pobudo Vlade, da bi skupaj prebudili evropske uradnike, podajate pobude za sklicevanje izrednih sej. Podprimo vendar ukrepe te vlade, delujmo skupaj in se poenotimo v naslednjih smereh – internacionaliziramo to krizo, rešujemo na izvoru – v Siriji, Iraku in Libiji – in tam ustavimo vojno. Sprevidimo, da so v ozadju te krize interesi kapitala ter vojnih in naftnih dobičkarjev. Zahtevamo sklic izredne skupščine Združenih narodov. Nehajte v opoziciji ustvarjati paniko in podprite ukrepe Vlade v mednarodnem okolju.

Razočaran sem seveda nad stanjem in ukrepanjem uradnikov Evropske unije, zato je zadnja pobuda dr. Mira Cerarja in Vlade dobrodošla. Mislim, da je prišla pravi čas in, kot je povedal zunanji minister, je ta aktivnost usmerjena v pravo smer. Mislim, da moramo vse parlamentarne stranke doseči konsenz in na nek način skupno zahtevati od Evrope, da se dejansko zgane in da začnemo reševati krizo tam, kjer nastaja, torej v Siriji, Iraku in na Bližnjem vzhodu. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospa Ksenija Korenjak Kramar, pripravi naj se gospod Bojan Podkrajšek. Izvolite, gospa Ksenija Korenjak Kramar.

KSENIJA KORENJAK KRAMAR (PS SMC): Hvala lepa za besedo. Spoštovana ministra, spoštovani kolegice in kolegi!

Strinjam se, da je Slovenija soočena z največjim izzivom po svoji osamosvojitvi, prav tako, da je to največji izziv za Evropo po 2. svetovni vojni. Strinjam pa se tudi s tem, da je Slovenija v obvladovanje migrantskega toka vložila maksimalne napore in se v tem tudi izkazala.

Strinjam se, da je na terenu prihajalo do raznih težav, vendar če ne bi bilo usklajenega hitrega odziva te vlade na to, kar se dogaja na terenu, bi bila verjetno situacija še hujša. Ta vlada je prispevala k temu, da smo migrantski tok obvladali, sodelovala je s terenom, sodelovala je z lokalno skupnostjo, se takoj in hitro odzivala z rešitvami, ki so ji bile takrat na voljo, predvsem zato, da zavaruje tako premoženje naših državljanov kot naše državljanke. V Sloveniji ni prišlo do kaosa, čeprav bi lahko, če ne bi bili ukrepi te vlade takšni, kot so bili in kot jih izvaja. Do tega ni prišlo. Strah, seveda je strah, ampak na nas je, da se odločimo, na kateri strani strahu pa smo. Ali na tisti, ki to umirja, ali na tisti, ki ji strah prav pride, tako ali drugače. Na nas je, na nas.

Vsi govorimo, kako je potrebno sodelovanje, povezovanje. Ja, res je potrebno, potrebno je na evropski ravni, potrebno pa je tudi navznoter.

Kajti mi se soočamo z izzivom, ki je morda včasih večji od nas. Ob vsem tem, kar nas spremlja – ob strahu, ob dvomih, od razno raznih čustvih, ki so na mestu na nek način –, je naša naloga, da smo tudi navznoter sodelovalni, povezovalni, da presežemo strah, da pomagamo sebi in ljudem, to je naša naloga. Mislim, da v tej nalogi o solidarnosti, o sodelovanju morda velja razmislek, ali smo naredili dovolj.

Bili so storjeni številni veliki politični napor, tako na mednarodni ravni kot sicer, tudi navznoter, zato da izdelamo strategijo, kajti slišala sem danes, da ni strategije, da se skrivamo za peskom, potiskamo glave v pesek. Ne, ne, daleč od tega. Jasna je strategija, in ta je, da zavarujemo zunanjo mejo. Dragi kolegi, to ni slovenska, Slovenija nima zunanje meje. Kaj je naša strategija in kje je naša rešitev, ki potrebuje seveda naše sodelovanje, složnost, skupno delovanje? To, da naredimo vse, da zaščitimo zunanjo mejo EU, da pomagamo Grčiji obvladovati migrantski tok in da ustavimo nezakonite migracije na makedonsko-grški meji. To je naša strategija, ki je potencialno tudi naša rešitev, ki nam omogoča, da bomo lahko rekli, da smo naredili vse, složno in v sodelovanju, zato da zavarujemo naše državljane, da zavarujemo Slovenijo, naš interes.

To moramo pokazati, da smo vredni vrednot, ki jih na veliko zagovarjamo, evropskih vrednot. Naj vas spomnim – sodelovanje, povezovanje, solidarnost. Pokažimo to navznoter in tudi navzven. Kajti če ne bomo sodelovali, kar so tudi naša Vlada oziroma naši ministri in naš premier poudarili, ni uspeha. Rešitev je zgolj v sodelovanju, rešitev je skupna. Hvala, dragi kolegi.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Bojan Podkrajšek, pripravi naj se gospod Tilen Božič. Izvolite.

BOJAN PODKRAJŠEK (PS SDS): Spoštovani podpredsednik, hvala za dano besedo. Kolegice in kolegi, spoštovana ministra v Vladi Republike Slovenije!

Na eni strani sem zadovoljen, ker imamo ljudi v tem državnem zboru, ki se znajo soočiti s to migrantsko krizo, ki je seveda napad na slovenske in evropske vrednote in napad na našo varnost v Republiki Sloveniji. Žalosten sem pa, ker sem slišal danes, da so to neprodne razprave, da so to nepomembne razprave oziroma seje, da jih v SDS venomer ponavljamo in da bi bilo veliko boljše, če bi se ukvarjali z gospodarstvom. To govorijo kolegi iz stranke SMC.

Da pa bodo ljudje, ki to sejo danes spremljajo, videli, kako se pa v stranki ukvarjajo z resnimi zadevami, prejšnji teden smo se recimo pogovarjali o gozdovih. Eno leto usklajevanja med koalicijo, preko 150 ur

delovnih sestankov, ko je pa glasovanje, pa v stranki SMC vsak po svoje glasuje. Če se tako spopadate s to pomembno migrantsko krizo, potem danes govorite neodgovorno. To je točka, da tudi če bi bilo sto sej v prejšnjem letu, ne bi bilo zaman, če bi bil boljši rezultati. Venomer smo v naši stranki poslušali, da smo nestrpni, da so seje nepotrebne, istočasno ste napadali predsednika madžarske Vlade. Ta predsednik pride v petek v Republiko Slovenijo. Prav gotovo se bo s tem predsednikov rokovalo in tudi slikalo veliko vaših ministrov. Vsem tistim, ki ste bodo z njim slikali in rokovali, predlagam, da imate vsaj malo občutka, kaj ste pred dvema, tremi, štirimi ali pa pol leta govorili o njem in kakšno mišljenje je imela slovenska vlada o tem politiku, ki je danes seveda najbolj popularen in najbolj zrel v Evropi.

Ko govorimo o migrantski krizi danes ali pol leta nazaj, je bistvena razlika. Takrat je bila Vlada v Republikli Sloveniji še malo bolj kompaktna, kot je danes, kriza pa na začetku. To je dejstvo. Jaz se spomnim enega poslanca, ki je malo pred božičem leta 2014 našo stranko označil z vzdevkom, da nas je 20 in ena tablica. Ker seveda redno spremljam tiskovne konference predsednika Vlade, glej ga zlomka, bi rekel kolega Radič, pred dvema dnevoma je dal pa predsednik Vlade plakat na stojnico, da je Slovenec. Zanimivo, časi se spreminjajo.

Spoštovani kolegice in kolegi, državni sekretar, oba ministra, ki sta nekje zunaj! Minister za finance je okaral vse župane v Republikli Sloveniji, pred nekaj meseci so bili tudi na balkonu, ko se je sprejemal državni proračun, seveda jih je dal na čevelj, jih ni razumel, da rabijo denar za razvoj lokalnih skupnosti. Danes ima pa državni sekretar težave, ko hodi od župana do župana, ki ga seveda težko sprejemamo, predvsem nasprotujejo ljudje, ki v teh lokalnih skupnostih živijo. To je en argument. Veliko govorimo o finančnih težavah v Republikli Sloveniji. To nam zna finančni minister zelo dobro povedati. Dejstvo pa je, da bo vsak, ki vstopa v Republiklo Slovenijo, ki nenazadnje načinja našo varnost, naše vrednote, dobil bistveno bistveno več denarja, kot tisti državljani, ki je vrsto let gradil te vrednote, skrbel za to domovino, ustvarjal družino, 40 let delal v svojem podjetju, danes pa bo dobil bistveno, bistveno manj pokojnine, pa to ni všečno. Da mi danes govorimo, da je ta seja všečna, da naj bi bila všečna, da si nekdo nabira politične pike, je skregano z vsako logiko. Verjemite, da bo ta migrantska kriza odnesla najbolj močne politike v Evropi ali pa v svetu. To mi verjemite, kmalu. Ker so se tega seveda lotili mogoče z levo roko, nespodobno, nepragmatično in so imeli v mislih, da živijo v tej državi sami. To se bo kmalu zgodilo, zato danes ne govorimo več, da so to všečne zadeve, te zadeve so resne in se jih tudi resno lotevamo.

Jaz sem zelo vesel, ko sem danes poslušal gospoda Grimsa, gospoda Gorenaka.

Nihče v tej dvorani ni rekel ene besede, da nimata prav, samo to, da vedno to ponavljamo.

Predsednik Vlade Republike Slovenije bo verjetno moral razmisliti tudi o svoji ekipi. Ko je ta ekipa šla na volitve, nihče ni govoril o migrantski krizi. Je pa pošteno do državljanov in državljanov Republike Slovenije, da danes razmisli in tudi pošteno pove, ali so se vsi njegovi sodelavci še sposobni soočiti s to krizo, ki bo v spomladanskem delu bistveno močnejša. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Tilen Božič. Pripravi naj se gospa Marjana Kotnik Poropat.

TILEN BOŽIČ (PS SMC): Hvala za besedo.

Jaz se bom osredotočil na dve zadevi. Prvo so finance, drugi del pa nepredušno zapiranje meje.

Kar se tiče financ, se bom samo v toliko opredelil do tega, da ne glede na to, da gre za ljudi, gre za ogromen tok. Govorimo o 100 tisočih migrantih, ki prihajajo v naše ozemlje, vsaj z vidika Vlade lahko na podlagi tistih podatkov, za katere mislim, da so na razpolago tudi javno, ugotovimo, da delajo tako, kot je treba. To lahko sklepamo iz dveh ključnih podatkov. Prvi podatek je ta, da so bili do konca novembra ocenjeni stroški migracij na 19 milijonov. Pa ocenimo to nekako na osebo, ki je prišla na naše ozemlje, glede na to, da so jo sprejeli policisti, da je bila oskrbljena, da so ji pomagali, da je nekako prišla v center, da so jih popisali, od tam naprej pa je bila prestavljena naprej in potem tudi varno prešla mejo in zapustila Slovenijo. 70 evrov na glavo za vse te stroške, ki so s tem povezani, vse te službe – policijo, vojsko –, tudi tisti del, ki je padel na Ministrstvo za gospodarstvo, za vse transporte in tako naprej, je nekako razumen strošek in daleč od tistega, kar se dostikrat omenja tukaj, da gre do tisoče evrov.

Se pa strinjam, da je drugačna situacija, če bi prišlo do zahtev po tem, da bi nekdo želel imeti tukaj azil. Teh zahtev je bilo do zdaj zelo malo in ravno iz tega razloga, se pravi zaščitite pred tem nekakšnim tveganjem, ki bi se lahko zgodilo, se tega Vlada zaveda in razmišlja, ne samo teden dni naprej, ampak tudi za kakšno leto, dve naprej. Konec koncev smo sprejemali proračun pred kratkim, v katerem so predvidena sredstva – pretežen del evropskih sredstev, del naših sredstev –, to je tistih 132 milijonov, ki ste jih tudi prej omenjali. Če seveda ne bodo porabljena, se jih bo prerazporedilo drugam. Upamo, da jih ne bomo potrebovali v ta namen, ampak če bo potreba, so sredstva tam na voljo.

Kar se tiče nadzora nad temi stroški, so dvakrat na mesec poročila. Do zdaj je bilo že kar nekaj teh poročil, poroča sedem ministrstev dvakrat na mesec. Mislim, da je nadzor nad temi stroški učinkovit. Poleg tega se je za te stroške zaprosilo tudi pri treh skladih za finance, prošnje

so bile v vseh treh primerih odobrene. Vloge so bile torej pripravljene pravočasno, primerno in tudi odobrene.

Če grem zdaj na eno drugo področje, in sicer na omenjeno nepredušno zapiranje meje. Kot je bilo rečeno, ima naša meja toliko ovir, kot so zdaj, predvsem za to, da se ljudi usmerja, da se usmerja tokove, da se jih lahko nekako zbere, na neki točki prevzame in jim ustrezno pomaga. Kar se tiče nepredušnih zapiranj, je to lahko na nek način sodelovanje oziroma nek skupni projekt na celotni poti, predvsem pa delovanja na izvoru. Zakaj? Zaradi tega, ker ne glede na take zidove – pa lahko govorimo tudi Berlinskem zidu, kjer ste imeli dvojni zid, signalno območje, minska polja, vojsko, stolpe in tako naprej – so ljudje prihajali v tisočih. Kar pomeni, da tudi če bi zapravili par 100 milijonov evrov za to, da zaščitimo to mejo in postavimo ne vem kakšno ograjo, kot je morda včasih zaznati tukaj iz teh debat, mi nismo rešili problema, ampak smo samo zapravili zelo dosti denarja. Tu je konec koncev vprašanje ekonomike, tudi vprašanje neke etike in pomoči tem ljudem. Ali bomo dali 100 milijonov evrov za to, da se bo postavilo minska polje, da nihče več ne bo prešel te meje, ali bomo za teh 100 milijonov evrov ali kolikor pač bo potrebno pomagali tistim, ki so te pomoči potrebni na izvoru, pa tudi po najboljših močeh poskrbeli, da se ta tok obvladuje, kot se trenutno tudi obvladuje. Imeli smo tudi druge zidove. Imeli smo kitajskega, imeli smo Hadrijanovega. Pri vsakem, če ga greste pogledati, so bili prehodi možni, pa so bili tehnološki višek tistega časa. Naš, ki ga imamo dol, ni, ampak tudi, če bi bil, kot sem rekel, je namenjen usmerjanju in mislim, da to delo opravlja dobro. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospa Marjana Kotnik Poropat. Pripravi naj se gospod Tomaž Gantar.

MARJANA KOTNIK POROPAT (PS DeSUS): / izključen mikrofoni/ Pozabila sem se vključiti.

Lep pozdrav vsem prisotnim in hvala za besedo, spoštovani podpredsednik!

Prihod migrantov v našo državo je povzročil kar velik problem, predvsem zaradi množičnosti teh ljudi, teh pribežnikov. Najprej smo ocenili, da so to predvsem tisti ljudje, ki bežijo pred nasiljem, ki se dogaja v Siriji in Iraku, kasneje pa smo ugotovili, da so med njimi tudi tako imenovani ekonomski migranti in tudi drugi. Predvsem, ko so prihajale večje skupine predvsem mlajših moških – gospod Grims je tudi danes o tem govoril –, ki so pač kazali na nekaj, da so to neke skupine ljudi, ki so zbujale neko nelagodje med nami, predvsem zato, ker so se v tem času v tako imenovani Islamski državi odvijala to grozovito nasilje in grozodejstva, ki smo jim bili priča tudi preko televizije. Seveda je to povzročilo med ljudmi neki strah, o katerem smo tudi danes že slišali.

V Sloveniji smo se organizirali in tukaj je potrebna posebej pohvala prostovoljcem Rdečega križa, prostovoljcem Karitasa in vsem drugim, ki so s svojo nesebično pomočjo pomagali noč in dan tem zagotovo oskrbe potrebnim, lačnim, premraženim in drugače izčrpanim ljudem. Prav na začetku so prihajali tudi takšni, ki so imeli denar, se spomnim, koliko smo o tem govorili, kakšne primere vse so odkrivali naši organi. Takrat bi seveda lahko zahtevali, da bi ti ljudje svojo oskrbo tudi plačali, vendar tega nismo storili, tako da je danes o tem govoriti prepozno. Res pa je, da so kasneje prihajali res revni, mnogi tudi že v raztrganih obuvalih ali pa celo bosi in tako naprej, oskrba je bila seveda zelo dobrodošla, tudi tukaj so za oblačila in obutev poskrbeli v Rdečem križu in v Karitasu. Tudi to, da smo organizirali zdravstveno pomoč, je zelo pohvalno. To je mene tudi razveselilo, da smo lahko reševali ljudi, ki so bili res izčrpani ali pa drugače bolni.

Tudi Evropska unija nam je priznala, da smo v Sloveniji organizacijo sprejema teh migrantov dobro izvajali, dobro pripravili, tudi evidentiranje je bilo opravljeno karseda v redu. Bil pa je problem, ker so bili posamezniki s ponarejenimi dokumenti, nekateri brez dokumentov in tako naprej, tukaj so bile težave, ko so imeli naši ljudje, ki so sprejemali, težave in so bili seveda marsikdaj podatki tudi netočni.

Na tej točki bi želela pohvaliti vse, ki so sodelovali pri organizaciji teh stvari, celotno vlado, predvsem pa tudi oba ministra, tako notranjo ministrico gospo Vesno Györkös kot tudi ministra za zunanje zadeve. Zelo veliko pohvalo si zasluži tudi državni sekretar gospod Šefic, ki je na vseh teh oddajah na televiziji, kar smo pač videli, posredoval zelo eksaktne informacije, zelo dobre informacije, ki so ljudem veliko pomenile. Tudi direktorja policije gospoda Fanka, vse policiste in pripadnike Slovenske vojske je treba pohvaliti, ker si vsi ti ljudje to pohvalo res zaslužijo.

Če nadaljujem, ob prihodu hladnejšega vremena, predvsem pa zime, smo pričakovali, da se bo ta migrantski val skrčil in da bo manj ljudi, vendar se to žal ni zgodilo, tako kot smo mi pričakovali. V državah, kamor so želeli ti migranti, predvsem v Avstriji, Nemčiji in skandinavskih državah so se zgodili tudi razni neljubi incidenti, najbolj odmeven je bil ta množičen spolni napad na ženske pred novim letom v več nemških mestih. To je seveda povzročilo tudi nek strah, mislim, da je prav strah prava beseda, tako med državljani same Nemčije kot tudi v drugih državah Evropske unije, kjer se pač ti migranti nahajajo.

Evropska unija se je kasneje odločila, da sprejme samo begunce iz držav, kjer divja vojna, in tiste, ki bodo zaprosili za azil. Vse druge, se pravi ekonomske migrante, naj bi vračali v matične države. Menim, da je bila to prava poteza, ker resnično takšnega števila ljudi Evropa ne more sprejeti, sploh pa je vprašanje, kdaj bi se ta val končal in kako dolgo bi vse to

trajalo. Povedati je treba tudi, da sta Avstrija in Nemčija spremenili reševanje migrantske politike v zadnjem času. Zadržali bodo samo migrante, ki zaprosijo za azil, vse druge, kot sem že rekla, bodo vračali. In zdaj se postavlja vprašanje, zakaj je Evropska unija dovolila, da so migranti v tako velikem številu prihajali v Evropo, in to mnogi po nevarni poti, preko morja v raznih čolnih, ki jim lahko rečemo lupinice, in so zaradi tega to pot drago plačali, potem pa v takih čolnih marsikdaj pristali v mrzlem morju in utonili, zato mnogi niso nikoli prispeli v Evropo.

Sprašujem se, zakaj Evropska unija ni učinkoviteje ukrepala in preprečila tako množičnega priseljevanja ljudi v Evropo. Pripravila sem si tudi naslednje mnenje, da so bili dogovori z Grčijo in da je večje vsote prejela tudi Turčija, da bi zadržala migrante na svojem ozemlju. To smo prebrali, vendar je minister Erjavec danes povedal, da tega denarja ni bilo, zato tudi ukrepov v tej smeri ni bilo in zato se je zadeva nadaljevala, kot se je.

V teh dneh smo bili tudi obveščeni, da bodo avstrijski varnostni organi na meji s Slovenijo zavračali vse pribežnike, ki nameravajo le prečkati Nemčijo, ne pa zaprositi za azil. To naj bi bil ukrep Avstrije zaradi zaostrenega režima na avstrijsko-nemški meji. Avstrija bo uvedla tudi zgornjo mejo števila beguncev, ki jih namerava sprejeti. Nadziral bi se naj tudi migracijski tok na slovensko-hrvaški meji. Dana je tudi informacija, da je schengen vsaj za Slovence mrtev. Jaz ne verjamem. Menim, da se Evropska unija zaveda, da v primeru, da pade schengen, pomeni to tudi začetek razpada Evropske unije, zato menim, da se bodo zadeve še spreminjale in da ne bo prišlo do enostranskih ukrepov tako Avstrije kot Nemčije. Verjamem v besede ministrice za notranje zadeve gospe Györkös, ki je povedala, da se ukrep, po katerem bi Avstrija zavračala vse migrante, ki v Nemčiji ne nameravajo zaprositi za azil, še ne izvaja, in da se bo, če bi se ta ukrep začel izvajati v Sloveniji, na to takoj odzvala.

Verjamem tudi, da bo Vlada ukrepala in da ne bo prišlo do tega, da bi Slovenija postala nek žep. Naj končam, zahvaljujem se za pozornost in hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Ivan Škodnik, pripravi naj se gospa Anja Bah Žibert.

IVAN ŠKODNIK (PS SMC): Hvala za besedo, gospod podpredsednik. Spoštovana ministrica, državni sekretar, kolegice in kolegi poslanci, dober večer vsem skupaj!

Smo sredi največje poosamosvojitvene preizkušnje. Vlada opravlja izredno zahtevno delo in obvladuje razmere. Mislim, da ni nikogar tukaj, ki bi rekel drugače.

Leto 2015 se bo v zgodovino zapisalo kot prelomno leto Evrope. V kulturno-civilizacijskem,

socialnem, ekonomskem in varnostnem smislu se je evropski kontinent znašel pred največjim izzivom povojnega obdobja. Nanj ni možno odgovoriti hitro in na preprost način, vsekakor pa ne na tak način, kot se je odvijala v ponedeljek seja Odbora za notranje zadeve. Mislim, da se bodo kolegi iz SDS z menoj strinjali. Izpostaviti je treba, da se je na to situacijo moč odzvati s tesnim, konstruktivnim, medsebojnim sodelovanjem znotraj države in med državami. Vlada pozorno spremlja vsa hitro spreminjajoča se dogajanja v sosednjih državah, tako v okviru Evrope kot na regionalni ravni, in v bilateralnih stikih daje pobude in podpira skupne rešitve. Slovenija ni izoliran otok, njena politika je tudi odziv na stopnjevalne ukrepe sosednjih držav.

Razmere v državi so zahtevne, stalno spreminjajoče glede na dnevne prilive migrantov, a nikoli do zdaj niso ogrozile nemotenega delovanja draže. Mednarodna humanitarna pomoč v Sloveniji priča o tem, da je situacija tako varnostna kot humanitarna. Za pomoč pri nastanitvi in oskrbi migrantov je Republika Slovenija 22. oktobra 2015 zaprosila tudi mednarodno skupnost, in sicer tako na dvostranski ravni kot tudi preko mehanizma civilne zaščite Evropske unije. Na zaprosilo za materialna, tehnična in zaščitna sredstva so se odzvale številne države, prejeli smo pomoč od 13 držav v vrednosti 11 milijonov evrov, od tega je 9 milijonov že izkoriščenih. Smo pa seveda potem dobili še eno pomoč, saj je ministrica za obrambo Andreja Katič 16. novembra 2015 podpisala pogodbo o donaciji med Republiko Slovenijo in Razvojno Banko Sveta Evrope v vrednosti 1,5 milijona evrov. S sredstvi bo do aprila 2016 nabavljenih 100 bivalnih zabojnikov, 10 sanitarnih zabojnikov, 10 kombijev in tovorno vozilo za prevoz in namestitve zabojnikov.

Da ne bom predolg, bi se seveda ustavil tukaj. Na mednarodnem parketu se dela na tem, da se države bolj povezujejo, kar je bilo do zdaj seveda manj opazno. Treba bo vzpostaviti enoten dogovor od Grčije do Nemčije. Pričakujemo, da bo nova vlada na Hrvaškem bolj konstruktivna, bolj evropska. Slovenija je mala država, ima male kapacitete, če gledamo policijo, vojsko, vendar smo situacijo do zdaj dobro obvladali in verjamem, da jo bomo tudi v prihodnje. Bomo pa morali v bodoče bolj sodelovati znotraj Državnega zbora. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospa Anja Bah Žibert, pripravi naj se gospod Janko Veber.

ANJA BAH ŽIBERT (PS SDS): Hvala lepa, predsedujoči za besedo!

Najprej nekaj odgovorov glede strahu in kdo ustvarja strah v državi. Veste, ljudi je strah takrat, ko ne zaupajo tistim, ki bi morali poskrbeti za njihovo varnost. Zato jih je strah. In jih je upravičeno strah.

Zdaj vam bom pa povedala nekaj odgovorov na tisto, ko sprašujete, zakaj za vruga ne sodelujemo z vami, zakaj ne podpremo vaših ukrepov. A mi lahko naštejete tri ukrepe, ki jih je predlagala ta vlada glede begunske krize? Jaz vem enega. Veste, kateri je bil to? Tisti, da ste najprej begunce peš gnali od meje do begunskega centra v Brežice, potem pa nazaj, to ste pa potem toliko spremenili, da ste jih direktno dali na vlak, da gredo v sosednjo Avstrijo. A to je izvajanje predpisov? To je schengen, gospa ministrica? To je izvajanje schengna, zagotovo? Če vi pri tem kimate, potem bog se usmili, kakšne ministre imamo. Ni čudno, da je Avstrija schengen s Slovenijo že ukinila. Še kaj drugega se bo zgodilo, če takšne neumnosti trosite. Evidentirano je to, da vi preštejete, koliko migrantov gre na vlak, jih potem postavite na vlak in jih odpeljete v Avstrijo. To pač ni schengen in to boste težko rekli.

Bi bilo pa fino, da odgovorite vsaj na nekatera vprašanja, glede na to, da je bila tudi drugačna izjava predsednika Vlade. Gre za to, da naj bi Slovenija, Nemčija in Avstrija sprejele sporazum za skupen nadzor zunanje schengenske meje. Vi ste v odgovoru vprašali: Kdo pa bo potem zagotovil, da bomo te ljudi lahko vračali nazaj v Avstrijo oziroma dol nazaj na Hrvaško ali pa obratno, kakorkoli želite. Kdo nam pa za vruga zdaj zagotavlja to? Avstrija je danes napovedala, koliko beguncev. Če upoštevamo, da jih gre čez 1000, 1500 zdaj, ko je zima, to pomeni, da bo v dobrem mesecu dni meja zaprta. V Avstrijo se že zdaj vračajo begunci, ki ne zaprosijo za azil v Nemčijo. Skratka, meje se zapirajo, vi pa pravite, da imate strategijo.

Pa vam bom povedala še nekaj o vaši strategiji. Ko smo v Slovenski demokratični stranki predlagali tako imenovano zaostritev azilnega zakona, ste rekli: Ne, take rešitve niso prave, takih rešitev ne sme biti. Kakšna ukinitve sredstev, žepnin? Danes pa vaša predsednica Odbora za notranje zadeve pravi, da bi lahko to nadomestili z materialnimi stroški. Ravno to je bil predlog našega zakona. Pa še več. Naj vam povem, da ne samo to, ampak posamezne države, recimo Danska, celo sprejemajo zakonodajo, kjer bodo migranti morali poskrbeti za vse stroške sami. Zakaj? Zato, ker vedo, da nosijo s seboj denar, ker ne gre za begunce. Prav tako ste naš zakon zavrnili, češ da je preoster, ko gre za razna kazniva dejanja posameznikov. Nemčija danes sprejema novo zaostritveno zakonodajo, ki bo dobesedno pomenila izgon vseh tistih, ki bodo v nekih večjih kaznivih dejanjih. Mi se pa tukaj hecamo. Ali smo državljani države Slovenije in Evrope ali nismo? Ti ljudje, ki so potovali čez Slovenijo, so bili sokrivi dogodkom, ki se niso zgodili samo v Kölnu. Nemčija, Švica, Finska, Avstrija, danes ogromno držav poroča, kaj se je dogajalo s tisto načrtovano akcijo zlorab žensk. Pa vsaj od ženskega dela parlamenta bi pričakovala malo

bolj ostro razpravo in zaščito pravic državljanek in državljanov.

Prav tako od kolega Tilna Božiča danes poslušam, kako se je treba tega lotiti. Več mesecev nazaj vam je za to govornico predsednik Slovenske demokratične stranke Janez Janša razlagal, da je treba narediti vse, da bomo stvari zaustavili na izvorni točki, pa ste se hihitali. Pa odkimavali, češ da je to nepotrebno, mi še nimamo v državi nobenega begunca, nobenega migranta. Če res nimamo teh problemov, kot nekateri želite predstaviti danes javnosti, češ da je ne bo strah, zakaj potem begunski centri po Sloveniji? Prosim ministrico, da mi odgovori, zakaj se iščejo lokacije. Saj jih ni treba, saj bodo šli vsi naprej.

Še nekaj o stroških, ali so v teh stroških tudi stroški tistih dejanj, ki jih naredijo begunci, ko jih vrnejo iz Avstrije? Pred dnevi je bilo namreč bojda zavrnjenih okoli 50 migrantov, ki so delali takšen nered, da so morali policisti s prisilnimi sredstvi zagotoviti varnost in jih z dvema avtobusoma – ne samo enim, dvema avtobusoma – peljati iz Avstrije nazaj na izvorno točko, v Dobovo. Pa ne samo to, še posebna policijska spremstva so bila in tako naprej. Kdo bo to plačeval? Zanima me, ali je bil podan kakšen ukrep, je bila kakšna prijava? Ali naši državljani za kazniva dejanja v državi Sloveniji odgovarjajo, nekdo drugi pa ne? Kakšen ukrep je bil izpeljan, ko je prišlo do požiga v Brežicah? Ali te ljudi samo enostavno damo na vlak in po neki drugi poti z nekim drugim imenom in priimkom poskušamo spraviti v sosednjo državo? Ker če je temu tak, o potem smo za vse te dogodke, ki se danes kot državljanom dogajajo tudi nam po Evropi, sokrivi. Ker ne zaščitimo schengenske meje, pa bi jo morali.

Danes, spoštovani kolegice in kolegi, britanske šole zahtevajo ukinitve nikaba in burk. Šole. Je sploh treba vprašati zakaj?

Z veseljem bomo podprli vaše ukrepe, z veseljem bomo sodelovali, ampak kje so? In za to ne krivite Slovenske demokratične stranke, da trosi strah. Vi ste odgovorni za ta strah v državi in še več ga bo, ker eno delate, drugo pa govorite. In to je največji problem.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Za besedo je prosila ministrica za notranje zadeve mag. Vesna Györkös Žnidar. Izvolite.

MAG. VESNA GYÖRKÖS ŽNIDAR: Hvala za besedo. Spoštovani poslanke, poslanci!

Mislím, da je že notorno dejstvo, da je Slovenija v dani situaciji naredila vse, kar je možno, glede na kapacitete in na zakonodajo. Indikator tega dejstva je to, da ne daleč od najbolj obremenjenih točk ljudje pravzaprav migrantskega vala ne čutijo. Policija je svojo nalogo opravila odlično. Vprašajte tiste, ki so doživeli razlivanje migrantov ob meji. Seveda je bilo nekaj varnostno problematičnih dogodkov v

centrih in tudi ti so bili obvladani. Policija se je odzvala takoj, postopala je po zakonu kot vedno, in to je ta vaš zloglasni kaos, s katerim ves čas operirate.

Izven teh dogodkov lahko povem, da je Ministrstvo za notranje zadeve svoj primarni imperativ, to je torej varnost, v celoti udejanjilo in zagotovilo. Kar se tiče razlivanja po meji, o katerem je tudi danes bilo govora, je do tega prišlo po odločitvi hrvaških varnostnih organov. V tem trenutku nihče ni obtičal na našem ozemlju, vsi migranti so bili predani avstrijskim varnostnim organom, tako da je saldo na dnevni osnovi, če lahko temu tako rečemo, praktično nič.

Danes je tudi bilo izrecno pripoznano, da je Slovenija pravzaprav edina država, ki je proaktivna v tej migrantski krizi. To je res. To dejstvo potrjuje tudi to, da iz Bruslja edino Slovenija ni bila kritizirana s strani Evropske komisije zaradi kršitev zakonodaje, medtem ko sta bili kritizirani tako Grčija kot Hrvaška. Nenazadnje je tudi pravna služba Sveta izrecno povedala, da je tudi Hrvaška dolžna v celoti izvajati schengenska pravila oziroma zakonik o schengenskih mejah in tudi vse storiti z ukrepi, da schengenski prostor ni ogrožen.

Kar se tiče migrantskih centrov. Tukaj moram odgovoriti, da tukaj ne gre za migrantske centre. Gre za nastanitvene centre, s katerimi samo v tem trenutku nadomeščamo tiste kapacitete, ki jih pač moramo predati oziroma ukiniti glede na razmere, in so dejansko edina možnost alternativni, za katero pa verjamem, da si je nihče ne želi, to pa je razprševanje ljudi, ki so v tranzitu, po državi. Če pa to želite, potem pa povejte. Lahko poveste, saj smo vendarle v parlamentu, lahko poveste vse, kar vas teži.

Kar se tiče napovedi Republike Avstrije. Slovenija se odziva in se bo tudi odzivala v bodoče, tudi z ekvivalentnimi ukrepi, vendar pa je treba tukaj poudariti, da mora biti temeljno izhodišče usklajeno delovanje in sodelovanje držav na migrantski poti, ker namreč mislim, da je več kot očitno, da enostranski ukrepi situacijo lahko zgolj drastično poslabšajo za vse države, za ene bolj, druge manj, predvsem pa je za Slovenijo bistveno sodelovanje z Republiko Hrvaško. Če pa bo prihajalo na strani določenih držav do radikalnih omejitev, se bo Slovenija seveda ob pomoči kolegov iz Evropske unije, ki so že na naši meji, tudi odzvala, z vsemi posledicami, ki jih to potem prinaša s seboj.

Danes predaja migrantov avstrijskim varnostnim organom poteka po ustaljenem načinu kljub določenim spremembam. Mogoče je prav, da se že tukaj na tem mestu odzovem tudi na navedbe poslanca Vrtovca, ki je omenjal določene podatke o omejevanju števila priselcev za mednarodno zaščito, ki jih bo sprejela Avstrija. Treba se je zavedati, da gre tukaj za informacije iz medijev, ki jih je tudi treba jemati z določeno mero rezervacije. Ker tudi iz medijev je namreč razbrati, da Avstrija še vedno proučuje zakonitost tega ukrepa. Nenazadnje je to

najverjetneje tudi eden od odvrtilnih ukrepov avstrijske Vlade, ki jih je tudi v zadnjem času sprejemala, verjamem, da jih bo tudi v bodoče sprejemala. Dejstvo je, da mora vsaka država članica Evropske unije skladno s Konvencijo o statusu begunca in zakonodajo Evropske unije omogočiti dostop do postopka mednarodne zaščite vsakemu tujcu, ki za to zaprosi, medtem ko pa števila teh tujcev na nobeni pravni podlagi ni možno omejevati, ker je nenazadnje to temeljna pravica, ki izhaja iz begunskega prava in tudi ena od civilizacijskih norm tako Evropske unije kot tudi širše.

Druga zgodba so pa seveda solidarnostni principi Evropske unije, po katerih naj bi se breme azilantov pravično delilo med državami članicami, do česar pa imajo države članice različna stališča. Odklonilna so v določeni meri tudi po mojem mnenju zaradi tega, ker Evropa neučinkovito varuje svoje zunanje meje in tudi relokacija ne bo rešila tega problema.

Kar se tiče Slovenije in ravnanja slovenske vlade, Slovenija ni tranzitna država po svoji izbiri ali pa odločitvi naše politike, ampak zaradi politike odprtih vrat določenih držav – Avstrije, Nemčije in tudi nekaterih bolj severnih držav z noto humanitarnosti. Zato, spoštovane poslanke in poslanci, v teh državah danes vre. Ljudje v teh državah pozivajo te vlade k spremembi politike. Nihče v teh državah ne krivi Slovenije, kar je na žalost podton te današnje seje. Nasprotno, vse te države prepoznava napore Slovenije, ker smo mi tudi namreč prepoznani in smo prva država, ki je dejansko pričela zaustavljati migracijski tok. To je privedlo nenazadnje tudi do dogajanja v Makedoniji in s to proaktivnostjo nadaljujemo, ker je bistveno doseči, da pridemo do obvladljivega števila migrantov na zahodnobalkanski poti, na kateri Republika Slovenija leži. To je objektivno dejstvo. Premakniti je žal ne moremo. Tukaj tudi ne gre, kot smo danes slišali, za prelaganje odgovornosti, ampak za reševanje problema najbližje izvoru oziroma vstopu v Evropsko unijo. In prepričana sem, da veste, da je to že kar nekaj časa tudi uradno stališče Republike Slovenije. Mislim, da je povsem jasno, da ima vsak ukrep, ki ga je slovenska vlada sprejela in ki ga bo tudi v bodoče sprejela, svoje posledice, tako pozitivne kot negativne, zato je izjemno pomembno, da se ob obvladovanju migracijskega toka pride tudi do celovitega zavedanja vseh aspektov, ker lahko namreč nek ukrep, ki je na prvi pogled učinkovit, obrne situacijo v izrazito škodljivo smer, in glede na to, da sem to današnje razpravo zelo pozorno poslušala, moram ugotoviti, da takšnega celovitega zavedanja na strani predlagatelja oziroma opozicije ne zaznavam. Še posebej glede na dejstvo, da Slovenija sama tega problema rešiti ne more in da je odvisna od ukrepov in politike ciljnih držav, enako pa velja tudi za vse ostale države na zahodnobalkanski poti.

Ves čas poslušamo pozive k temu, da naj zapremo mejo. To je pravzaprav lajtmotiv te migrantske krize. Vendar pa me zanima, ali se vi sploh dejansko zavedate, kaj pomeni, če do tovrstnega ukrepa pride. Jaz nisem prepričana, da se v celoti zavedate, kaj to pravzaprav pomeni. Ne glede na dejstvo, da ima Slovenija težko pozicijo glede na svojo lego, nenazadnje imamo mi 670 kilometrov izrazito neugodne konfiguracije meje, smo zelo izpostavljeni napram sosedom, torej napram Republiki Hrvaški, ki mora sodelovati z nami, in to bolje kot doslej, da ne pride do visoko intenzivnih varnostnih dogodkov na naši meji in v lokalnem okolju.

Druga stvar, ki je v tem kontekstu pomembna, je to – verjamem, da to vsi vemo –, da imamo opravka z migranti, ki imajo zelo jasno izdelano percepcijo, kam želijo. Želijo v Nemčijo, želijo v Avstrijo in tudi severneje, ne želijo v Slovenijo. To je percepcija teh ljudi, ki se na nek način, kot smo tudi lahko razbrali iz poročanja tujih medijev, pravzaprav tudi čutijo povabljeni v ciljne države. Nenazadnje je danes tudi poslanec Gorenak opozoril na nekaj zelo bistvenega, ko je povedal, da azil na meji ni prepovedan vstop v schengensko območje. S tem je spoštovani poslanec Gorenak povedal nekaj zelo zelo pomembnega. Mogoče ste s tem, poslanec Gorenak, mislili, da bo dejansko v percepciji teh ljudi – v primeru, da bo prišlo do tako radikalnega ukrepa na naši meji, glede na to, da je to zelo specifična skupina ljudi – to morda zanje edina rešitev, da že na naši meji zaprosijo za mednarodno zaščito, torej za azil, ker bodo menili, da je to edini način, da pridejo do cilja preko Slovenije. Ali je to doktrina Slovenske demokratske stranke? Da se Slovenija nemudoma iz tranzitne države spremeni v ciljno državo, kljub dejstvu, da ciljne države še vedno sprejemajo migrante, ampak seveda sočasno povsem legitimno glede na svojo zasičenost dajejo signal, da to sprejemanje omejujejo. Ker če ti ljudje namreč zaprosijo za azil, kot je danes že to razpravo pričela ena od poslank, jih moramo obravnavati v skladu z vsemi standardi. To več ne bo tranzit, to več ne bo pretočnost, za katero se slovenska vlada z izjemno velikimi naporji v zadnjem obdobju bori, ampak bodo dejansko ostali dalj časa pri nas. Postali bodo tudi nezadovoljni, ker ne želijo ostati pri nas, ker imajo jasno izdelan cilj, da hočejo naprej, varnostna vprašanja se bodo odpirala. V tem kontekstu se pa bo odpiralo tudi vračanje, za te ljudi, ki zaprosijo pri nas za mednarodno zaščito in odidejo naprej, pa ima potem seveda Nemčija ali katera koli druga država podlago, da jih vrača, kar tudi nenazadnje izhaja iz zadnjega sklepa vlade, ko smo se do vračanja opredeljevali.

Jaz samo upam, da to ni del te famozne politike apokalipse, da gre dejansko za nerazumevanje, zato tudi ves čas poudarjamo, da je nujno usklajeno delovanje vseh držav na migracijski poti, za kar si Slovenija zelo

prizadeva, čeprav vi tega ne pripoznavate, pa mislim da je nekonstruktivno, da tega ne pripoznavate. Za nas je zelo pomembno, da dobimo odgovore, torej jasna pravila, koga bodo ciljne države sprejemale, da se pri nas ne bo nabiralo, in del tega je tudi učinkovito upravljanje z migracijskim tokom z zavedanjem vseh tveganj, ki iz tega izhajajo. Slovenska vlada se še kako dobro zaveda vseh tveganj, ki iz tega izhajajo. Če namreč pride do tega, da Slovenija zaradi nekaterih histeričnih odzivov, ne zaradi neke objektivne nuje in mednarodnega prava, postane ciljna država kar nekako izhaja iz tega, kar vi govorite, potem bo pa res zelo buren odziv v Slovenski demokratski stranki. Mislim, da boste tako kričali, da vas bodo do Švedske slišali in bodo še Švedi prišli pogledat, kaj se dejansko pri nas dogaja, ampak tudi to ne bo rešilo problema.

Slovenija je kredibilna, odgovorna država članica Evropske unije. Slovenci smo v osnovi zelo solidaren narod in smo se tudi v preteklosti dokazali kot solidaren narod, ki je že v preteklosti pomagal ljudem v stiski, a žal si politike odprtih vrat, kot smo že večkrat povedali, ne moremo privoščiti. Nismo ekonomska velesila, nimamo kapacitet, nimamo materialno tehničnih sredstev, nimamo kadra za reševanje problema dalj časa trajajočega bivanja večjega števila migrantov v Sloveniji. Naši resursi so omejeni, kot veste, že pri tako imenovanem tranzitu migrantov, ko samo prehajajo skozi naše ozemlje. Zato Slovenija maksimalno udeležanje svoje interese tudi s tem, da izvaja, pripravlja in načrtuje celovite ukrepe, tako na področju nacionalne varnosti kot na področju zakonodaje nastanitve, ki jih glede na okoliščine tudi sorazmerno in postopoma uveljavlja.

Nenazadnje je pa treba poudariti še nekaj, in to je izjemnega pomena, da Vlada deluje v skladu z navodili tega državnega zbora, ker je namreč ta državni zbor 2. septembra 2015 na odboru sprejel sklep, da je potrebno migrantski tok obravnavati humanitarno. Res je, da zakonodajna veja vrši nadzore z izvršilno vejo –, ker je namreč v izvršilni veji skoncentrirana velika moč, tudi Državni zbor ima veliko moč, zato je seveda prav, da jo izkoristite kot predstavniki naroda –, ampak vlada deluje tudi po navodilih tega državnega zbora, in to dokazuje ravno ta sklep.

Moram tudi povedati, da iz današnje razprave zaznavam zelo zaskrbljujoče signale, ker so namreč kljub nespornemu uspehu pri obvladovanju migrantskega toka žal nekateri vidno razočarani nad tem, da je Sloveniji uspelo obvladati migracijski tok. Dejansko se pogovarjamo na način, kot sem že na odboru povedala, kot da je Slovenija migrante naročila na svojo mejo, pa jih je naročila preveč. Mislim, da smo s tem, da smo na odboru poslušali, kako nekateri povzdigujejo Republiko Hrvaško, prebili popolnoma nov nivo v naši državitvornosti, in to je zelo zaskrbljujoče. Pravzaprav ves čas poslušamo prazno kritiko, nekonstruktivno kritiko

ali pa si morda ne upate izreči enega preprostega stavka, in sicer, da naj policija takoj na meji uporabi silo zoper migrante, v kateri so tudi ranljive skupine, ob upoštevanju vseh okoliščin, o katerih sem ravnokar govorila. Potem pa bo seveda celotna Evropa gledala, kaj se dogaja na naši meji, kompromitiran bo mednarodni ugled, konflikt na slovenski meji, vpliv na lokalno prebivalstvo, ogrožena varnost ljudi, interpelacija in ta celotna folklor, ki pač sodi zraven, kar so tudi ta tveganja, o katerih sem danes govorila. Jaz mislim, da to ni v interesu nikogar, vsaj ne v tem trenutku.

Podobno velja tudi za vse te očitke, ki jih poslušamo že od samega začetka, da smo prepozni. S čim smo prepozni? S čim? Z ograjo? Iz vaših izjav je nekako razbrati, da bi naj Slovenija sredi leta 2015, torej sredi leta, ko se pravzaprav na naši meji ni dogajalo nič dramatičnega, nenazadnje sredi poletne sezone, ko vsi potujejo na Hrvaško na morje, ko ni bilo niti enega migranta na naši meji, okoli in okoli obdala z žico in v zasedi čakala na migrante. Prva posledica tega bi verjetno bila, da bi naši državljani in še kdo širše prišli do zaključka, da je vlada Mira Cerarja blazna. To je prva stvar. Druga stvar, ki pa je še bolj pomembna, je pa ta, da bi se danes mi tukaj pred vam zagovarjali zaradi gospodarske škode, zaradi izolacije Slovenije, zaradi pretirganja kulturnih, političnih, sosedskih, ekonomskih in drugih interesov za Slovenijo, ki so nedvomno zelo bistveni za Slovenijo. Slovenija je namreč majhna država, nismo samozadostna država in to so seveda tudi naši vitalni interesi. Pa še ena posledica tega bi bila, če bi se mi takrat tako obnašali, da danes ne bi dobili niti enega tujega policista na našo mejo, ker bi bila Slovenija nekredibilna in panična država. Nenazadnje tudi Madžarska, katere ogledalo nam ves čas postavljate, nobenega ukrepa ni sprejela na zalogo, ampak šele potem, ko se je skoraj leto dni utapljala v migrantskem valu. Slovenija je bila ob preusmeritvi migrantskega vala v bistveno boljši poziciji, kot je Madžarska, ker smo mi uspeli, tudi zaradi naše kredibilnosti in zaradi naših odzivov, takoj pridobiti konstruktiven odziv institucij Evropske unije. Tudi mini vrh EU Balkan je bil sklican na pobudo Slovenije, ki je tudi imel določen učinek na dogajanje južno od nas, tudi na podlagi tega se je torej sprožil učinek navzdol. Ampak treba je storiti še več. Prej moramo priti do izvora problema v Grčiji oziroma v Makedoniji in ravno zato je naš predsednik Vlade podal pisno pobudo, da se Makedoniji da pomoč pri krepitvi mejnega nadzora in da se tudi sočasno bolj intenzivno izvaja vračanje v države s pomočjo evropskih agencij.

Ves čas govorimo o schengnu. Slovenija izvaja schengen na način, da se čim prej vzpostavijo pogoji za ponovno nemoteno delovanje schengna, seveda skupaj z ostalimi državami članicami, in nobena država nam dejansko pri tem ne izreka nezaupnice, ker v tem trenutku ni namreč na preizkušnji Slovenija,

ampak je na preizkušnji Evropska unija. Slovenija je kljub povečanemu migracijskemu pritisku ohranila nadzor na naši meji. Mislim, da je Slovenija na preizkušnji samo v Sloveniji, nikakor pa ne izven, saj nam nobena država ne izreka nezaupnice.

Ko že govorimo o Sloveniji, nisem prepričana, da vi sploh prav veste, kaj je interes Slovenije. Interes Slovenije ni povzpeti se na oblast, to je parcialen interes, ki nima multiplikativnega učinka. Danes je bila tudi izrečena marsikatera laž. Rečeno je bilo namreč, da so nam V4 države ponudile roko in da smo mi to zavrnili. To je laž. To ne drži. S tem zavajate, ko to trdite. Mi smo za pomoč prosili in smo jo tudi dobili. Ta mantra okoli zavrnitve pomoči je pravzaprav v tem trenutku nekako zadnji hit opozicije, ki pa nikakor ne drži. Mi smo zavrnili – kar sem tudi povedala na odboru, mislim, da jasno, da ste vsi razumeli, pa tudi slovenska javnost –, skupno registracijo na naši meji, ker je namreč v tem nastavek za hot spot v Sloveniji. To dejansko pomeni, da bi celotni Balkan vozil migrante k nam, da bi ob meji morali narediti ogromen kamp, kjer bi se izvajala selekcija, kdo je upravičen do mednarodne zaščite, koga pa bi bilo treba vračati v Afganistan, Irak in tako naprej. Ampak seveda vsi vemo, da te države niti teh ljudi ne sprejemamo. Če Nemčiji ne uspeva vračanje, če ima Evropska komisija težave pri pogajanju s tretjimi državami, kako pa vi potem mislite, da bo Slovenija to izvajala. Slovenija tega ne more izvajati, zato smo zavrnili tudi ta sporazum, ki je predvideval skupno registracijo na našem ozemlju. Tudi na odboru sem mislim, da dovolj plastično prikazala, da registracija, ki se izvaja na našem ozemlju, kjer morajo ljudje priti na naše ozemlje, da se izvede, po registraciji ne bodo kar izpuhteli, menjali agregatnega stanja, ampak bodo ostali pri nas. Mi ne moremo nobenih zavez prevzemati napram Avstriji, brez da pri tem sodeluje Hrvaška in brez zagotovila, da bo Avstrija tudi vse tiste, ki bi pri nas eventualni bili registrirani, lahko potem sprejela naprej, da bodo lahko nemoteno potovali. Ker to, spoštovani poslanke in poslanci, je račun brez krčmarja.

Mi rabimo policiste za obvladovanje množic, torej policiste, ki delujejo po pravilih za obvladovanje množic, za varovanje javnega reda in miru, za preprečevanje kaznivih dejanj, za nadzor nad migranti, torej za uveljavljanje tudi schengenskega pravnega reda oziroma za morebitno zapiranje meje, če do tega v določenem primeru pride, ne pa za registracijo, ker nenazadnje mi nismo prva država vstopa v Evropsko unijo, nismo prva država vstopa v schengen. To bi morala početi bodisi Grčija ali pa Hrvaška. To, kar se je želelo obesiti Sloveniji s tem sporazumom, bi morala početi Hrvaška.

Kar se tiče držav V4. Na zadnjem sestanku so te države še dodatno izrazile pripravljenost, da bodo okrepile pomoč v

Sloveniji. Mi smo zaprosili za policiste in ti policisti, torej ta tip policistov za točno te naloge, ki sem jih naštel, so dejansko tukaj. Tako da naš interes – še enkrat ponavljam in upam, da zadnjič ponavljam – ni hot spot v Sloveniji, ni registracija v Sloveniji. Poslanec Lisec govori, da je zgrožen, da smo zavrnili pomoč. Ni treba biti zgrožen, ker mi nobene pomoči nismo zavrnili. Zavrnili smo registracijo, ker se ne strinjamo s tem, da se v Sloveniji naredi center za begunce za celotno Evropo. Če je kdo zgrožen, sem dejansko jaz lahko zgrožena, da se vse, kar vam pojasnjujemo, od vas odbije, dejansko spolzi kot po teflonu, ponovno ponovimo vajo in to govorimo in govorimo. Mislim, da so ljudje že prav siti poslušanja, da ves čas pojasnjujemo eno in isto.

Tuji policisti so tukaj. Vprašanje je tudi bilo, koliko jih je trenutno na meji. V tem trenutku jih je 137. Seveda sta naš interes in naša smer, da prosimo še za dodatne policiste, ob tem pa moram poudariti, da so naši policisti usposobljeni za varovanje meje, seveda pa bomo kadrovsko in v ostalem smislu potrebovali tudi še pomoč, če pride do teh zapletenih scenarijev. To je naš interes. Če pa vi menite, da je interes nekje drugje, potem pa povejte, kaj želite.

Kot že rečeno, nujno je skupno delovanje. Delovanje vseh držav po skupnih pravilih, torej sočasno, ker mislim, da je sicer popolnoma jasno, da če ena država zapre mejo, ima druga država žep in nekdo bo nastradal, samo vprašanje je kdo. Alternativa temu, kar sem povedala, torej skupnemu in usklajenemu delovanju, so enostranski ukrepi. Radikalno zniževanje vstopa migrantov, poostreni nadzori na mejah, zaostrovanje varnostnih ukrepov, zaostrovanje bilateralnih odnosov, slabšanje razmer na celotni migracijski poti in pa nenazadnje vpliv tudi na gospodarstvo, mislim, da so to posledice, ki niso nikomur v interesu. Zato je ravno naš interes v tem, kar je tudi predsednik Vlade zelo odločno poslal v evropski prostor, in sicer, da se problem rešuje pri izvoru oziroma najbližje temu.

Sicer res drži, da je Grčija v zelo težki poziciji, ampak dejstvo je, da je Grčija na začetku poti. Grčija je država vstopa v Evropsko unijo. Grčija tudi rabi pomoč, rabi pomoč v hot spotih, rabi pomoč v vračanju, rabi podporo evropskih agencij in dejansko že od začetka mandata opozarjam, da je problem treba reševati v Grčiji. Ker nenazadnje, če zavrtimo spomin malo nazaj, je bilo ob nedavnem protestu prevoznikov v Grčiji jasno manifestirano, kako malo je dejansko potrebno za to, da se migracijski tok lažje obvladuje. Grčija mora pričeti dejansko nadzirati zunanjo mejo Evropske unije. Enako velja za Hrvaško, saj obe nekontrolirano prepuščata migrante v Evropsko unijo čez svoje meje.

Seveda pa ti hot spoti, kjerkoli že pač bodo, torej na zunanjih mejah, morajo biti tudi učinkoviti, da se dejansko lahko potem na ta

način zajezi prihod novih migrantov v Evropo. V vsakem primeru je težišče k skupnemu vsebinskemu upravljanju migracijskega toka, in to od Grčije do Nemčije, in to samo tako, da bo vsaka država naredila tisto, kar mora, in bo prevzela svoj dolg bremena. Predpogoj za dosledno spoštovanje schengna pa je v vsakem primeru učinkovito varovanje zunanjih meja.

Povsem jasno je torej, kar je bilo danes tudi med poslanci prepoznano in izraženo, da Slovenija ni Grčija. Slovenija nima zunanje meje, Slovenija varuje schengensko mejo, zato je ta naša pobuda, ki jo je tudi zunanje minister Karl Erjavec uspešno predstavljal na svoji turneji po Balkanu, izjemno pomembna. Dejansko je to približek reševanje problema v Grčiji, makedonsko-grška meja je torej zelo bistvenega pomena tudi za Slovenijo, pomagati jim je treba. Slovenski policisti so že na meji, zato je tudi prišla ta naša iniciativa, ki je nenazadnje vsaj delna rešitev problema in nikakor ni zanemarljiva.

Vsi ukrepi sosednjih držav, danes je bilo o tem veliko govora, dejansko niso ukrepi zoper Slovenijo. To so v bistvu ukrepi zoper količino migrantov, zoper tako množičen migracijski tok, ki se je znatno okrepil tudi v nasprotju s pričakovanji odprte politike ciljnih držav, to tudi odkrito nekako priznavajo. Ker dejansko ta velika količina migrantov v Evropsko unijo ne vstopa skozi Slovenijo, neprečiščen tok dejansko prihaja, kot že rečeno, kar čez dve zunanji meji Evropske unije k nam.

Edina kritika Slovenije, kot sem tudi že rekla, dejansko prihaja iz Slovenija. Meni je sicer jasno, da nekatere politične opcije krvavo potrebujejo vtis izrednih razmer za svoje delovanje, ampak ne na škodo Slovenije. Vi dejansko slovenski vladi oziroma Sloveniji nalagate in jo krivite za nekaj, kar niti Evropska unija ni bila v stanju rešiti več let nazaj. Pravzaprav pa zavajate ljudi s tem, ko jim dajete vtis, da obstaja en sam ukrep za zaustavitev toka, ki ga nismo izvedli, da Slovenija dejansko tega enega samega ukrepa ni izvedla, čeprav je povsem normalno in nerealno pričakovati, da bo Slovenija sama rešila migrantsko problematiko. Takšne percepcije so zelo škodljive tudi za ljudi, ker se jih zavaja. Nenazadnje s tem tudi otežujete delo vsem tistim županom, ki so v najbolj izpostavljenih obmejnih občinah, se tudi zelo učinkovito spopadajo z novimi izzivi in tudi zelo dobro sodelujejo z državnimi oblastmi. Zaradi tega tudi ljudje v teh obmejnih občinah tem županom še bolj zaupajo, kot so jim zaupali takrat, ko so jim podelili mandat.

Danes je bilo tudi slišano, da takega schengna, kot smo ga poznali, ni več. Res je, gospod Grims, to drži. Schengen je na preizkušnji kot koncept Evropske unije, ne pa kot krivda Republike Slovenije. Mislim, da je izjemnega pomena, da to izrecno povemo, ker bi to moralo biti jasno, pa ni. Kot rečeno, predpogoj za polno delovanje schengna je učinkovito varovanje zunanjih meja. Vsi ministri Evropske

unije smo soglasni pri tem, zato tudi vlagamo tako velike napore v reševanje situacije v Grčiji. Zadnji predlogi Evropske komisije decembra lani, ki so bili podani, merijo v to, da se pričnejo zunanje meje Evropske unije bolj učinkoviteje varovati, ker je to tudi ena od rešitev nastale situacije.

Ves čas v razpravi se pojavlja konstanten paradoks, in sicer se očita Sloveniji, da je izločena iz schengna, za zgleda pa nam dajete Madžarsko. Mi smo torej neučinkoviti, oni so pa učinkoviti. Ampak tudi Madžarska ni predvidena za mini schengen, tako da ta konstrukt nekako ne funkcionira oziroma ponovno temelji na zavajanju in pa tudi na nekem neutemeljenem zatrjevanju, da nas je napačna vladna politika izločila iz schengna. Kot že rečeno, Slovenija nikoli ni vodila politike odprtih vrat in tudi ukrepi Avstrije niso usmerjeni zoper Slovenijo. To vam lahko povem iz prve roke. Jaz sem ves čas v kontaktu z avstrijsko notranjo ministrico, na začetku vsakega pogovora se mi zelo zahvaljuje za konstruktivno sodelovanje Slovenije pri skupnem problemu. To torej ni samo problem Avstrije in Slovenije, to je problem celotne Evrope. To so dejansko ukrepi teh držav zoper nepričakovano visoko število migrantov, ki so se pač odločili za pot v te države in zaradi česar tudi vre v teh državah, vre v Avstriji, vre v Nemčiji, ljudje zahtevajo spremembo njihove politike, in to niso ukrepi zoper Slovenijo. Slovenija je problem samo v Sloveniji.

Omenjen je bil tudi strah. Danes je bilo veliko govora o strahu s te in druge perspektive, govora o tem, da je bistvo terorizma strah. Seveda se strinjam s tem, ampak strah lahko razpihuje marsikdo. Ministrstvo za notranje zadeve z vsemi svojimi področji dela je idealna platforma za razpihovanje strahu in vemo, kdo se konstantno poslužuje te tehnike.

Moram pa še enkrat poudariti, da je primarni imperativ Ministrstva za notranje zadeve varnost. Mi smo migracije, če se pravilno spomnite, obravnavali kot varnostno vprašanje od samega začetka, tudi takrat, ko smo bili v Državnem zboru na začetku kritizirani, da smo nehumanitarni in da je treba migracije obravnavati kot humanitarni problem. Mi smo na to gledali celovito, ampak v primarnem fokusu, kar se tiče Ministrstva za notranje zadeve, je bila vsekakor varnost, ker je to nenazadnje naša naloga, in menim, da smo jo izjemno dobro tudi opravili.

Danes je bilo tudi povedano, da določene države uvajajo začasni ponovni nadzor, vendar moram tukaj povedati, ker je bilo o tem govora kot o nekakšnem očitku, da kljub ponovnem začasnem nadzoru na določenih mejah, torej na določenih notranjih mejah znotraj schengenskega območja, schengen še vedno deluje. Schengenska pravila namreč predvidevajo te ukrepe, to pa zato, ker so ti ukrepi naravnani na to, da se schengen obvaruje. Tukaj pa se pojavi še en paradoks. Vi

nam očitajte nemoč oziroma neučinkovitost, hkrati pa zahtevate, da Slovenija edina dosledno na tranzitni poti izvaja schengen. Jaz mislim, da je to izjemno škodljiva praksa, ker gre nenazadnje tukaj v določenem obsegu za diskreditacijo Slovenije, in sicer neupravičeno glede na vse napore, ki jih Slovenija vlaga in nam to tudi vsi pripoznavajo, tako v strokovni javnosti v Sloveniji kot izven.

Predsednik Državnega zbora je zelo dobro povedal, ko je na začetku današnje seje povedal, da se nekateri ne zavedajo resnosti situacije in da je mogoče cilj nekaterih, da bi bili mi še bolj prizadeti s tem migrantskim valom. Slovenija je potisnjena v migracijsko krizo zaradi geografske lege, smo odgovorna članica schengna. Skupne evropske rešitve ni, to vemo. Evropska unija še ni uspešno zavarovala učinkovitost svojih meja, zato je eno od težišč tudi v tej smeri. Odgovor na skupni problem mora biti seveda skupna akcija na zunanjih mejah Evropske unije, ampak to ni slovensko-hrvaška meja. Če ne bo prišlo do učinkovitih ukrepov, so na voljo samo enostranski ukrepi držav, kar nikakor ni v interesu nikogar, zato slovenska vlada ves čas teži k skupnim rešitvam, ker vemo, da zapiranje meje v eni državi članici pomeni žep nekje drugje, kar prinaša potem probleme za vse. Danes je bilo tudi dobro povedano, da Slovenija ni velesila, da bi zaustavila migracijski tok, zato se seveda tudi trudimo, da iščemo skupne rešitve.

Se bom pa za konec navezala tudi na nekaj, kar je povedal poslanec Gorenak, ki je rekel, da je problem v tem, da v Grčiji vstopajo migranti v schengen, izstopajo iz schengna in spet vstopajo v schengen. Seveda, saj v tem je tudi eden od vidikov tega problema, ker je predpogoj za delovanje schengna učinkovito varovanje zunanjih meja in v tej smeri gredo vse naše rešitve. Sploh se ne bom opredeljevala do očitka, da bi ograja na meji Slovenije privedla tudi do tega, da Evropska unija ne bi imela problema, ker je bilo tudi to danes povedano. Mislim, da smo s tem teorijo absurda dejansko pripeljali do absurda.

Kar se tiče konstantnega očitka, da ne spoštujemo schengna – ga spoštujemo. Spoštujemo ga v delu, ki se nanaša na redno prehajanje meje in varovanje izven mejnih prehodov, smiselno ga pa izvajamo v odnosu do masovnih organiziranih prevozov na mejo, ker je tukaj nenazadnje treba upoštevati tako možnost varnostnih incidentov kot tudi varnost ljudi in vse ostale vidike, o katerih je bilo danes in tudi na preteklih sejah veliko govora. Nenazadnje mi tudi izvršujemo sklepe odbora, o katerih sem tudi že govorila. Vlada ravna tudi v skladu z navodili tega Državnega zbora. Vi temu mogoče pravite "šverc", ampak mi pa temu pravimo 5. člen schengenskega zakonika, zato predlagam, da si ga natančno preberete, saj boste tam dobili tudi marsikateri odgovor na vse tisto, kar vas bega.

Iz današnje razprave tudi zaznavam, da se pravzaprav vi sami med seboj sploh ne znate zmeniti, ali schengen obstaja ali ne. Poslanec Gorenak je namreč povedal, da schengen uradno ne bo padel, medtem ko poslanec Grims zatrjuje ravno obratno. Začasni polni nadzor na mejah ne pomeni, da je schengen ukinjen. Ta vprašanja, ali obstaja ali ne obstaja, pa mislim, da je primerno nasloviti na Evropsko komisijo, ker je Evropska komisija nenazadnje tisti skrbnik pravnega reda EU, ki je tudi dolžna poskrbeti za to, da so, kar se zakonodaje oziroma evropskega *acquis* tiče, pogoji taki, da se lahko izvaja.

Očitano nam je bilo, da nismo spremenili azilne zakonodaje, da je azilna zakonodaja, kot se pripravljala, v bistvu naravnana v še bolj široko odprta vrata migrantom. Jaz se s tem ne strinjam. Spremembe zakonodaje gredo v smeri bolj restriktivnih pogojev, v smeri krčenja pravic, tako kar se tiče procesnih vidikov kot tudi vsebinsko, pa tudi predvsem v smeri onemogočanja zlorab, medtem ko so bili pa predlogi, ki so bili dani s strani Slovenske demokratske stranke, v določenih segmentih tudi v nasprotju s pravom Evropske unije in tudi z mednarodnimi obveznostmi. Ta argument nikakor niti ne vzdrži, ker če bi bila Slovenija tako atraktivna z vidika azilne zakonodaje, ne bi imeli tako nizkega števila prosilcev za mednarodno zaščito. Čez naše ozemlje je šlo več kot 400 tisoč ljudi, prosilcev pa je nekaj več kot 100, tako da ta teza niti po tej liniji nikakor ne more vzdržati.

Za konec. Govora je bilo tudi o novem sistemu, ki ga Avstrija uvaja na svoji meji. Določeni pomisleki so bili upravičeno naravnani tudi v smeri, ali to dejansko potem pomeni, da bi bila podana možnost, da se vse to kar sproti množično vrača v Slovenijo. Tukaj moram povedati, da je za nas zelo bistveno, da vemo, koga bodo Avstrijci sprejemali. Avstrijci dejansko ta ves sistem še proučujejo, naš cilj pa je v vsakem primeru, da pri nas ni nobenih viškov, zato tudi v tej smeri delujemo južno od nas. Kar se pa tiče teh skic oziroma objav v medijih. Tukaj gre za objave v časopisih, na nek način gre dejansko za odziv na avstrijsko javnost. Morda možnost, da se potencira ta problem zavrnitve, ker vemo, da je tudi v Avstriji zelo napeta notranje politična situacija, to je dramatičen efekt tudi v teh ozirih. Sam postopek vračanja v tem trenutku ostaja enak, torej najava in predaja med organi po dogovoru. Lahko povem, da center na Šentilju deluje enako. Delo se usklajuje in tudi koordinira.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Jernej Vrtovec, predlagatelj.

JERNEJ VRTOVEC (PS NSI): Spoštovani kolegice in kolegi!

Jaz sem današnjo razpravo uvodoma razumel kot izmenjavo mnenj, ne pa, spoštovana

ministrica, kot klasičen političen obračun, ki nima nobene veze s tem. Vi pravite, da so samo mediji, jaz pa vam pravim, da je *Kronen Zeitung* resen avstrijski časopis in da bi se o tem morala Republika Slovenija konkretno pogovarjati, torej o ukrepih avstrijske države.

Nekaj dejstev. V svoji razpravi niste glede na dogodke v Avstriji povedali enega ukrepa, ki ga bi morala Republika Slovenija storiti glede na njihove razprave. Nemčija je danes vrnila večje število migrantov Avstriji. Dežela Zgornja Avstrija je na to že reagirala, stvari se zapletajo, ampak verjemite, da Avstrija tega sklepa, da bo omejila 37 tisoč 500 prosilcev za azil, ne bi sprejela, če ne bi bilo to v dogovoru z Nemčijo. Vse države, tudi po Balkanu, ukrepajo, mi pa nismo danes v tej razpravi – upam, ministrica, da bomo do konca – slišali enega ukrepa, kaj bomo. Jaz upam, da bo jutri Vlada na seji Vlade sprejela akcijski načrt ukrepanja, ali boste postavili zgornjo omejitev ali ne boste postavili omejitve, ampak nekaj bo treba narediti. Nič ne strašimo, ampak Vlada bi bila s svojimi ukrepi učinkovita, če bi bila še naprej meja z Republiko Avstrijo odprta. To bi bila učinkovitost, tako kot je odprta meja med Avstrijo in Madžarsko na drugi strani.

Hvalisanje ima neke meje. Ampak jamranje glede opozicije, Grčije, Hrvaške in kako se ne da sodelovati – primite tisti listič od vašega predsednika Vlade, pa recite še enkrat: Slovenec sem, ne jamram, iščem rešitve. Ampak to res velja za vas, ker samo jamrate skozi celotno sejo, kakšna je ta Evropska unija, kako ne moremo sami nič narediti. Saj je imel predsednik Vlade res prav, da to berite. Rešitve, z rešitvami pridite drugič na sejo, danes nismo slišali nobene rešitve.

Kriza Slovenije ni prizadela. Seveda jo je prizadela, kolegi poslanci iz SMC. V Avstrijo ne moremo več potovati tako, kot smo potovali en mesec nazaj. In še huje bo. Še več, to bo imelo tudi gospodarske posledice. Gospodarska zbornica Slovenije že ocenjuje v milijonih evrih na mesec, koliko bo to znašalo, in sicer zaradi naše lastne neučinkovitosti. Če bi bili učinkoviti, ponavljam, Avstrija ne bi zapirala meje z Republiko Slovenijo.

Glede Srbije in ostalih držav po Balkanu ter kako reagirajo. Super stvar, odlično, da Srbija reagira, da spušča v svojo državo samo še tiste, ki rečejo, da gredo v Avstrijo ali pa v Nemčijo. Gospe in gospodje, saj to rečejo vsi. Vsi rečejo na meji med Makedonijo in Srbijo, da želijo iti v Nemčijo. To ni noben ukrep za Srbijo.

Že prej, sredi popoldneva, sem bil omenjen, mislim, da s strani gospe Vervega iz SMC, da si narobe razlagamo 37 tisoč 500. Toliko prosilcev za azil bo Avstrija sprejela do konca letošnjega leta. Vse ostale pa z veljavnimi dokumenti, torej vas, če boste šli v Avstrijo. Tisti, ki bo prišel v Avstrijo in bo rekel, da želi iti samo v Nemčijo, mu bodo rekli, da naj ostane v Šentilju, na slovenski strani. To se nam dogaja.

Jaz si želim, da Vlada pride z ukrepi, postavi eno omejitev, kako in koliko ljudi bomo mi še vedno spustili v to državo. Ni samo to problem Slovenije, se vsi strinjamo, in tudi Slovenija sama tega ne more rešiti, ampak problem je, ker nam druge države, kot kaže, ne zaupajo. Avstrija Madžarski zaupa, zaradi tega tam ni vzpostavila kontrole, na meji s Slovenijo pa je vzpostavila kontrolo. Dajte si vi drugače razlagati, zakaj jaz ne morem več iti brez osebnih dokumentov v Gradec in zakaj se bojim, da ne bom smel iti več brez osebnih dokumentov v Trst.

Gospe in gospodje, vrag je vzel šalo, reagirajte.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima mag. Branko Grims, predlagatelj.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Hvala za besedo.

Ne glede na to, da so bili vsi naši predlogi sklepov zavrnjeni, čeprav so samo predvidevali dosledno spoštovanje pravne države, načela zakonitosti, ustavnosti in spoštovanje sprejetih ratificiranih mednarodnih pogodb, brez izjem, sem tudi jaz vendarle mislil, da bo to predvsem izmenjava mnenj, ampak zdaj smo bili priče enemu takšnemu napadu ministrice na opozicijo in na predlagatelje seje, ki pa je bil, z vsem dolžnim spoštovanjem, krepko smešen. Zdaj razumem ta molk, ki je bil prej prisoten, očitno sem ga narobe razumel, šlo je za nek samoobrambni refleks Vlade, kajti šele zdaj, ko je spregovorila, se vidi, kako so stvari v resnici katastrofalne, ko gre za razumevanje nekaterih stvari.

Samo citiral bom in komentiral. "Števila beguncev ni mogoče omejiti." Kje pa imate kakšnega begunca? Dobro jutro, Slovenija. Po mednarodnih aktih in od notranje ministrice bi pa res pričakoval, da vsaj predpise pozna, namreč nihče od teh, ki prihajajo v Slovenijo, tudi eden ne ni in ne more biti begunec. Po mednarodnih predpisih si ti lahko begunec v prvi sosednji varni državi, od tam naprej pa si migrant in nič drugega. In če bo gospa ministrica zdaj hotela to preklicati, bi jo opozoril, da je njen državni sekretar gospod Šefic že nekajkrat poudaril, tudi danes tukaj, da so se odločili za uporabo izraza migranti prav zato, ker je edini ustrezen v sedanjih razmerah. Glede na pravne akte. Kar je res, tukaj se popolnoma strinjam z njim. Torej, gospa ministrica, števila beguncev morda res ni mogoče omejiti, število migrantov je pa ne samo dopustno omejiti, ampak tudi razumno omejiti.

Drugo. "Enostranski ukrepi so samo škodljivi." Pojdite to povedati na Madžarsko. Če bi bile danes volitve na Madžarskem, bi po mojem Orban dobil 80 % glasov ali pa še več. Zaradi tega, ker je on ob zmerjanju cele Evrope, ob vašem zmerjanju s fašisti, ob zasramovanju in ne vem kaj, postavil ograjo, zaprl meje za

ilegalne migrante in zaščitil svojo državo. Tam zdaj lepo ekonomija cveti in ljudje so varni, kar je bistveno.

"Slovenija ima težko pozicijo." Res je. Tu se pa strinjava, gospa ministrica. Ampak vi ste jo spravili v to težko pozicijo. Če bi – namesto da ste se norca delali iz Madžarske in mene zmerjali, ko sem njih dajal za zgled –, takrat postavili eno pošteno ograjo ali pa jo vsaj začeli delati, saj bi bila važna gesta, razglasili zaporo za ilegalne imigrante in pri tem seveda dosledno izvajali schengen, ker se sprenevedate, kako gre za dve različni stvari, potem se danes z nobenim od teh problemov, ki jih zdajle naštevate, sploh ne bi bilo treba ukvarjati. Mi ne bi mogli rešiti cele Evrope, tok bi se pač obrnil nekam drugam, ampak rešili in zaščitili bi pa sebe. V situaciji, v kateri se ni mogoče zanesti ne na institucijo Evropske unije ne na besedo sosedov, se je pač treba obrniti tako, da zaščitiš v prvi vrsti samega sebe. Šele če sebe zaščitiš, lahko pomagaš komurkoli drugemu. S tega vidika moram reči, da se vam je mogoče zarekla velika državna skrivnost, ko ste uporabili izraz in ste ga hoteli podtakniti nam. Politika apokalipse. Mogoče ste povedali, kaj je pravzaprav rdeča nit vaše politike na Vladi, ko gre za reševanje migrantske krize, in obžalujem, če je temu tako.

Govorili ste o pretrganih vezeh dobrega sodelovanja, če bi postavili ograjo in zaporo naredili za ilegalne imigrante. Dajte, no! Kaj pa to, da je schengen mrtev? Kaj pa to? Kje so pa zdaj vezi dobrega sodelovanja? Govorili ste tudi o vplivu na gospodarstvo. Škoda iz tega bo milijonska. To ni moja ocena, to je ocena uradnih institucij, jo greste lahko brati. Tudi ocena vašega ministra je, da je že bila gospodarska škoda nekaj milijonov zaradi migrantske krize, ampak to je seveda samo tista najbolj osnovna.

Kje je pa največji problem? To je pa tisti, ki sem ga povedal na začetku. Vsi, ki ste danes govorili, da kaj se mi ukvarjamo s tem, da se moramo ukvarjati z gospodarskimi vprašanji, to, gospe in gospodje, je najbolj ključno gospodarsko vprašanje v tem trenutku. V tem trenutku ni bolj pomembnega. Zakaj? Zaradi tega, ker je strah najmočnejše gibalno in strah deluje, neodvisno od tega, ali imamo sejo ali ne, ali povemo po resnici ali pa tiščimo glavo v pesek, kot bi si želela koalicija. Ta strah učinkuje tako, da je merljiv, saj se da to že videti iz podatkov. Dvojno.

Prvič, podjetniki ne investirajo. Če gre za tvegano okolje, ne investirajo oziroma vsaj ne investirajo toliko, kot bi sicer. Ni novih kvalitetnih delovnih mest, ki so edini trajni vir blaginje in tudi varnosti ljudi. Po drugi strani se navadni ljudje potem zatečejo k varčevanju. To dokazuje to, da je iznenada na vseh računih ogromno sredstev. Podatek je bil objavljen dva dni nazaj v Financah, da je 4 tisoč 700 evrov ali nekaj takega povprečno zdajle nekje na računih. Bistveno več, kot je bilo pred letom, pred nekaj

leti. Bistveno več! Pa seveda plače niso šle gor, plače so se znižale! Kaj se torej dogaja? Ljudje ne porablajo denarja, ljudje pričakujejo, da bo samo slabše in zaradi tega se zatečejo k varčevanju. To je normalen refleks, ki je v vsaki državi sveta vedno prisoten. Ampak ta refleks je za ekonomijo uničujoč, ker to pomeni, da denar ne kroži. Zaradi tega kljub temu, ko so se že kazali mogoče nekateri prvi elementi, da bo le prišlo do obrata, zdaj ne samo Slovenija, ampak cela Evropa že govori o novi stagnaciji in ekonomski katastrofi, ki si jo je povzročila sama z nerazumnim ravnanjem s tole ilegalno migrantsko krizo.

"Grčija je v težkem položaju in rabi pomoč." Ne se zafrkavati. Grčija se dela norca iz cele Evrope in neovirano spušča migrante čez, še pomaga jim, pa jim mimogrede še malo "pokasira", pri tem pa zahteva dodaten denar od Evropske unije. Grška levičarska vlada rabi eno dobro brco, ne pa kaj drugega. Ker to, kar oni delajo, bi moralo imeti za posledico, da bi jih izločili iz Evropske unije, da se razumemo. Ne govoriti o tem, da so v težkem položaju. Oni sami povzročajo ta težki položaj. Dva vzroka sta, da danes stvari ne funkcionirajo. Eno je Grčija, ki bi lahko sama te stvari uredila takole / tleskne s prsti/, če bi hotela, druga, ki bi še hitreje to uredila, je pa Turčija, pa tudi tega noče, s tem pa seveda izsiljuje celotno Evropsko unijo, kar ste tudi sami med vrsticami priznali.

Govorite o ljudeh v stiski, to vedno znova poslušam. Do česa smo zdaj prišli? Na Gorenjskem imamo recimo eno šolo, kjer dobesedno teče otrokom za vrat. To ste lahko videli na televiziji. Nekaj sto tisoč evrov bi bilo potrebnih, da se to uredi. To je za to vlado nerešljiv problem. Imamo nekatere ceste, ki so najbolj smrtno, recimo odsek Hotemaže–Britof, za otroke, ker gredo tam skozi vasi, nezaščiteni in tako naprej. Tam bi bil tudi strošek 2 milijona. To je za to vlado nerešljiv problem. 123 milijonov evrov za migrante pa ni problem, damo jih na mizo. In to v isti sapi, ko v Zakonu o izvrševanju proračuna napišete, da ne bo uskladitve za penzije. Toliko v poduk vsem gospodom iz Desusa in vsem tistim, ki so toliko naivni, da še glasujejo zanje. Naj si malo preberejo, kaj piše v Zakonu o izvrševanju proračuna. Za tiste, ki so 40 let delali, dajali denar na stran in plačevali račune, davke, vse tej državi, za tiste ne bo denarja, ki bi po zakonu moral biti, za ilegalne migrante, za "šverc komerc" pa ni problema. Tukaj je nekaj hudo narobe. Hudo je narobe z vrednotami, hudo je narobe s politiko države, ki to počenja. Zato tisto, kar se je prej fino zareklo ministrici, torej politika apokalipse, pove zelo veliko o rdeči niti politike te vlade.

Če pogledamo, je na koncu zadeva taka, da bi Državni zbor, če bi bil vreden svojega imena, kakorkoli moral sprejeti sklepe, ki smo jih predlagali, kajti ti sklepi niso predvidevali nič drugega kot samo to, da se dosledno izvajajo predpisi, da se zapre meja za ilegalne emigrante – če kdo ne zna prebrati, kaj tam piše – in da se

potem seveda dosledno izvaja schengen. Saj schengna ne moreš izvajati, dokler imaš ilegalne emigrante. To nista dve ločeni zadevi, če gospa ministrica tega ne razume. Najprej moraš mejo zapreti za ilegalne migrante v celoti, potem pa lahko seveda izvajaš schengen. Oboje skupaj pa hkrati ne gre.

Pred tremi leti, če bi nekdo naložil enega brez ustreznih dokumentov in ga peljal v Avstrijo, bi ga zaprli za tri leta. Zdaj pa to delate vi, gospa ministrica, Vlada, vse institucije. Zaradi tega smo v težavah. Zato ne govorite, da imamo težko pozicijo. Težko pozicijo imamo, ker ste nas vi spravili v to težko pozicijo, pa sploh ne bi bilo tega treba. Iz te pozicije pa je ena sama pot ven, da se tok migrantov tukaj prekine, naj se usmeri kamor se hoče, in da Slovenija zaščiti svoje prebivalce.

Še enkrat povem in s tem bom tudi končal, da ni naloga Vlade ali njene koalicije, da se poskuša čim lepše slikati v levičarskih medijih, češ koliko smo "multi-kulti", fini in ne vem kaj, ampak je vaša naloga, da poskrbite za ustrezno gospodarstvo, za varnost, za blaginjo ljudi ... / izklop mikrofona/

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Janko Veber, pripravi naj se gospa Suzana Lep Šimenko.

JANKO VEBER (PS SD): Hvala za besedo in lep pozdrav vsem!

Močno smo skoncentrirani na Slovenijo, ampak dejstvo je, da je ta razprava v slovenskem parlamentu zaradi tega, ker si želijo ameriške naftne korporacije obvladovanje nad vso nafto in vsepovsod. Če spremljamo kampanjo demokratov v Ameriki, ugotovimo, da zelo odkrito govorijo o tem, da pravzaprav na ta način poteka tudi oblikovanje vlad. Tam, kjer to pač ne uspe na takšen način, torej s pomočjo kapitala, se to naredi s sesutjem vlade in seveda nestabilnostjo v neki regiji. Bližnji vzhod je zagotovo ena od takih regij, ki je doživela takšne nestabilnosti. Tam je seveda tudi največ nafte.

Če se dotaknemo Evropske unije, mislim, da je prav, da se vrnemo mogoče na začetek nastajanja Evropske unije. Takrat je bila predvidena tudi skupna obrambna politika oziroma skupni obrambni prostor, vendar do tega skupnega obrambnega prostora nikoli ni prišlo v Evropski uniji. Tudi to je bil eden od načrtov, kako pravzaprav preprečiti, da bi znotraj Evropske unije nastal skupni obrambni načrt. Če se samo spomnimo poizkusov francoskega predsednika po atentatu v Franciji, v Parizu, kako je poskušal doseči dogovor o enotnem obrambnem načrtu ali pa pristopu. Prav groza je, ko pravzaprav potem poskušaš nekako reševati situacijo, ki se jo je prej načrtno preprečevalo, in to manjka Evropi oziroma Evropski uniji danes.

Višegrajska skupina in Srednja Evropa sta se pravzaprav zorganizirali sami. Jasno so povedali, da zaprejo svoje meje in se po drugih

vidikih ne vključujejo intenzivno v ta problem migrantov. Skandinavске države bodo zagotovo tudi odigrale svojo vlogo, tudi tam se že dogajajo zapiranja meja. Slovenija si je ves čas želela postati sestavni del Zahodne Evrope, čeprav spada v Srednjo Evropo. Slovenija je srednjeevropska država in tukaj danes lahko dokaj odkrito povemo, da je to ena od zgrešenih usmeritev slovenske zunanje politike že od osamosvojitve Slovenije naprej. Ampak ceno tega in kaj se nam dogaja lahko v praksi doživljamo šele danes, prej je najbrž prevladoval imidž ali pa če hočete blišč Zahodne Evrope pred Srednjo Evropo. Če želimo ostati v Zahodni Evropi tudi v teh trenutkih, ko se schengenski režim dobesedno sesuva, je najbrž res treba narediti veliko več, kot smo mogoče v zadnjem obdobju delali. Sam bom spomnil, da sem že 6. novembra lansko leto na skupni oddaji na TV SLO 3 govoril o tem, da bo zagotovo prišlo do zaprtja sprejemanja migrantov v Nemčiji, seveda se je zgodilo tudi že postavljanje vojske na italijanski meji, in da je to dejstvo, mimo katerega enostavno ne bo možno. To se ta hip tudi dogaja. Takrat sem govoril tudi o tem, da je treba intenzivno pristopiti k temu, da se pomaga Makedoniji pri tem, da se vzpostavi nadzor in ustrezen režim ob podpori novih držav, če že ne zahodnoevropskih, pa vsaj tistih, ki smo nekoč sestavljali ta zahodni Balkan. Od novembra je minilo dva meseca in pol in danes smo tik pred tem, da je Avstrija že sprejela odločitev, da bo tudi omejila sprejemanje azilantov. Vlada pa bo jutri odločala o tem, kolikšno kvoto bomo bili pa seveda mi pripravljene prevzeti, na kakšen način bomo to reševali.

Ampak bistvena je razlika. V Avstriji poteka tako imenovani begunski vrh na Dunaju, v katerem sodelujejo vlada, dežele in občine. V Sloveniji poteka zadeva na ta način, da imamo v strogi tajnosti vse, kar se načrtuje. Edini prostor za razpravo na to temo postane Državni zbor, kjer se izmenjujejo stališča na politični ravni, in to je to, kar nam manjka. Ne znamo povezati lokalnega okolja z državo, zato da bi lahko reševali tako resna vprašanja, kot je tudi sprejem in obvladovanje migrantov in beguncev ter koliko azilantov bomo lahko sprejeli v Sloveniji. To je nekaj, kar bi najbrž morali imeti že zelo natančno opredeljeno in ljudje bi morali biti s tem seznanjeni. Vse se zgodi potem zadnji hip oziroma že takrat, ko se je nekje nekaj zgodilo, potem se pa na zunaj odreagira v Sloveniji. Jaz verjamem, da posamezni resorji v Vladi imajo informacije, da delajo, da poskušajo po svojih močeh dejansko narediti vse, da zadevo obvladajo, ampak žal se to dogaja za zaprtimi vrati. To je tisto, kar sam ocenjujem, kot eno od napačnih potez v tem obdobju, ko se je treba odzvati tudi na migrantsko krizo. Tudi v praksi se je pokazalo, da je tisti sistem, ki je bil dobro vključen tako v lokalno okolje in tudi nadgrajen vse do državne ravni, tudi v tem procesu sprejemanja in transporta beguncev in

migrantov dobro funkcioniral. To je bila praktično civilna zaščita. Ta je bila organizirana in je organizirana tako na lokalnem nivoju kot tudi na državnem. Ta vez deluje in to je tudi pomagalo in nam pomaga, da postopki potekajo bistveno lažje, kot pa če bi jih morali speljati v celoti sami, recimo policisti ali pa tudi del pripadnikov Slovenske vojske.

Zato sem tudi že večkrat do zdaj v teh razpravah opozoril na to, da si ne smemo zatiskati oči in da je treba pristopiti tudi k organiziranju narodne zaščite. Narodna zaščita je pravzaprav tista vez, ki nam manjka. Mi nimamo pokrajine, nimamo te vmesne ravni, kot ima recimo Avstrija dežele, ampak lahko pa zorganiziramo narodno zaščito, ker smo ta sistem imeli že zorganiziran. To ni velika logistična znanost, ker so bili ti principi že vsi zgrajeni, in potem imaš praktično pokrito vsako krajevno skupnost oziroma občino vse do vladne oziroma državne ravni.

Pristojnost te narodne zaščite je predvsem ta, da lahko nekoga legitimira, da lahko pogleda, kaj ima v vozilu, da lahko opozori na nekoga, ki se zadržuje na nekem območju, da lahko opozori na to, da se nekaj dogaja nekje zraven nekega vrtca, šole, zdravstvenega doma ali tovarne. Tega sistema pač v Sloveniji nimamo zgrajenega.

Tukaj pa mislim, da bi bilo prav, da se da tudi ena ocena s strani Vlade in s strani obveščevalnih služb, za kako dolgotrajen proces gre v primeru migracij. Ali se bo ta proces zaključil v letu 2016 ali se bo zaključil recimo v letu 2050? To je ključen podatek in potem se je treba temu primerno v državi tudi organizirati. Če gre za enoletni proces, je to seveda možno v zelo kratkem času zorganizirati in obvladovati. Lahko pa gre za proces, ki bo trajal več let, sploh če pogledamo tudi vse, kar se dogaja na Bližnjem vzhodu, kljub vsem informacijam, ki jih je podal minister za zunanje zadeve, da lahko vsaj v Siriji pride mogoče do tega, da se izpelje demokratične volitve, da se oblikuje ena oblast in da se mogoče stvari nekoliko umirijo, je to en proces, ki najbrž ne bo zaključen v enem letu. Pozneje pa je tudi proces obnove tega območja nekaj, kar bi bila zelo pomembna informacija za Evropo. Kajti šele takrat, ko se bodo začeli obnavljati domovi, tovarne in vse, kar je bilo porušeno na Bližnjem vzhodu, se bodo ti migranti vračali lahko domov. Prej se ne bodo. Do takrat je treba preživeti.

Če želimo to obvladovati, menim, da se je treba res bolj zorganizirati in pristopiti resno k temu, da se poskuša oblikovati tudi narodna zaščita, zato da bomo lahko obvladovali stvari od lokalnega okolja do državnega.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospa Suzana Lep Šimenko, pripravi naj se mag. Aleksander Kavčič. Izvolite.

SUZANA LEP ŠIMENKO (PS SDS): Hvala za besedo, predsedujoči. Spoštovani prisotni poslanke in poslanci, spoštovani ministrici in državni sekretar, vsi skupaj lepo pozdravljeni!

Jaz prihajam iz obmejne občine. Ne zgolj obmejne, ampak bi lahko rekla, da tudi iz občine, ki meji na schengensko mejo. Očitki posameznih poslancev, ki jih zdaj ni več tukaj, o tem, da poslanci ne vemo, kaj se dogaja, da nismo bili nikoli prisotni na terenu, žal ne držijo. Vsaj za nekatere ne. Če pa govorijo v svojem imenu, pa naj pač na takšen način tudi govorijo. Ne zdi se mi namreč korektno. Zadeva v teh občinah je glede te problematike še kako pereča. Ljudje o tem sprašujejo. Imam številne poslanske pisarne, skoraj v vseh občinah, in zmeraj, ko sem tam, se vprašanje nanaša tudi na samo migrantsko problematiko.

Jaz si danes nisem želela neke brezplodne seje, kot je bilo očitano, ampak sem si želela predvsem, da bi tudi vi, spoštovana koalicija, na nek način doumeli, da je pa mogoče smiselno, da poslušate tudi nas, opozicijo. Na številne ukrepe smo v preteklosti že opozarjali, zavračali ste jih, ampak danes so se številni izmed njih pokazali za uspešne. Vseeno pa mislim, da čisto prav ocenjujemo, da se vseskozi bolj ali manj le gasi požar, da ni neke proaktivnosti in da zdaj resnično ni čas za neke počasne akcije, glede na to, kaj beremo po tujih medijih, če naše recimo izvezamem. Verjetno Avstrija s svojim ravnanjem misli resno. Jaz verjamem, da se na ministrstvih zavedajo resnosti situacije, ne glede na to, kaj v javnosti rečejo. Žal pa nimam občutka, da se poslanci koalicije zavedate resnosti te situacije, v kateri smo.

V preteklosti je bilo dosti zavajanj s tem, da večinoma prihajajo otroci in ženske, begunci, zdaj se že dlje časa uporablja beseda migrant, večinoma imigrant. Jaz verjamem, da na ministrstvu imajo podatek, koliko od teh 420 tisoč, ki so prešli ozemlje Slovenije, je moških, v kakšnih starostnih skupinah so, čeprav vemo, da jih je bilo ogromno registriranih na 1.1. z različnimi letnicami. Vemo pa, koliko je žensk in koliko je otrok, vse tam nekje do recimo starosti 14 let, ker ostale bi že težko smatrali kot otroke oziroma nenazadnje kot mladoletnike glede na njihova ravnanja.

Verjetno pa vsi tukaj spremljamo, kaj se dogaja v državah, kjer je prisotnih veliko število teh migrantov. Ponekod jim prepovedujejo vstop v javne bazene zaradi nadlegovanj žensk. Vemo, kaj se je zgodilo za silvestrovo, to smo danes že slišali. Brali smo lahko tudi o tem, da so nemški policisti prejeli navodilo, da o kaznivih dejanjih migrantov ne smejo poročati. Ampak pustimo to, kar pišejo mediji. Imamo dejstva.

Vemo, da je več kot 420 tisoč migrantov prešlo ozemlje Slovenije. Na ozemlju južne meje je bilo postavljeno nekaj manj kot 150 kilometrov ograje oziroma žice. Vidimo tudi, da sodelovanja z Republiko Hrvaško bolj ali manj ni. Vemo tudi, da Nemčija in Avstrija na

nek način zapirata meje oziroma da bo Avstrija letos sprejela zgolj 37 tisoč 500 migrantov, ki bodo pri njih zaprosili za azil. Kot navajajo, jih do 30.6.2019 ne bodo sprejeli več kot 127 tisoč. Če vemo, da jih je v štirih mesecih v Slovenijo prišlo 420 tisoč, nas to seveda lahko skrbi.

Mene resnično zanima, kam bodo šli ti ljudje. Kaj se bo zgodilo, ko v Avstrijo ne bodo mogli? Mi južne meje nimamo zavarovane. Zato tudi vaš odgovor, da boste tudi vi ravnali tako kot Avstrija, ne vem, na kakšen način boste to izvajali. Povejte. Ljudje bi si tudi želeli biti obveščeni. Morda boste s tem pomirili marsikatero situacijo.

Okoli izvajanja schengenske meje je bilo že veliko rečeno, je pa ministrica že v samem začetku rekla, da Slovenija smiselno izvaja Schengenska pravila. V tem drugem delu, ko je ministrica dala neke obrazložitve, sem dojela, kaj dejansko pomeni ta besedica smiselno. Jaz si enostavno ne znam razlagati drugače, kot pa tako, da ste nezakonito vozili ljudi, ki niso imeli dovoljenja za vstop na ozemlje Slovenije do meje z Avstrijo.

Včasih imam tudi občutek, da vseeno koalicijski poslanci vedo nekaj več, zato bi bilo mogoče prav, da bi tudi nam, ki smo opozicijski poslanci, dali malo več informacij. Dostikrat nam je bilo očitano, da širimo strah med ljudi. Ne! Dobivamo pa številna vprašanja, na katera nimamo odgovorov. Morda bi bilo prav, da bi nam podali malo več informacij.

Ljudi v glavnem skrbi to, kako se bo v prihodnje zagotavljala njihova varnost. To je ključno vprašanje, kar si želijo dejansko vedeti. Še vedno imamo zelene meje. Če se spomnim malo nazaj, ljudje na območju Cirkulane-Zavrč, kjer so bili prehodi čez zeleno mejo, ponovno sprašujejo. Na enem delu je tam ograja že postavljena, nekaj se postavlja, ampak ob zapiranju meje z Avstrijo se sprašujejo, kaj bo, če se bo dogajalo to, kar se je že, s tem da bodo takrat pa te ljudje vedeli, da jih Avstrija več ne bo sprejela. Seveda se bojijo. Zato me zanima, na kakšen način mislite varovati to našo mejo.

Drugo, kar me pa seveda zanima, je pa tudi sam migracijski center v Kidričevem. Že recimo dva meseca nazaj so me ljudje spraševali to vprašanje. Pogovarjali so se med seboj, da se tam v Kidričevem nekaj pripravlja in da bi naj dobili migrante. Seveda sem najprej poklicala župana, ga vprašala, ali ta informacija drži, in zagotovil je, da s strani ministrstva ni dobil nobenih informacij povezanih s to problematiko. V redu, zadeva je bila zaenkrat zaključena. Ne dolgo nazaj je pa bilo to ponovno izpostavljeno. Državni sekretar je bil prejšnji teden v petek pri županu, pogovorila sta se, nekih konkretnih odgovorov okoli tega migracijskega centra ni bilo. Ljudje zdaj sprašujejo, rečeno je bilo, da bo tekom tedna na nek način padla odločitev, je bilo pa tudi rečeno, da se bo upoštevala volja ljudi. Jaz verjamem, da so ljudje jasno izrazili svojo voljo, da si migracijskega centra na tem območju enostavno

ne želijo. Ne želijo si več migrantov, kot je tam prebivalcev. Treba se je zavedati, da sta v tej občini dve večji podjetji, ki zaposlujeta nekaj tisoč ljudi. Teh nekaj tisoč delovnih mest je izjemno pomembnih, ne samo za občino, ampak za širšo regijo. To ni razvito območje, to so nerazvita območja. Glede na to, kako pogosto gledamo, kako se delijo sredstva, slišati je, da so sredstva za razvoj regij do ne vem katerega leta že bolj ali manj razdeljena, pa ni ničesar za tisti naš štajerski konec, ki bi pomoč konkretno potreboval. Nenazadnje si seveda ljudje želijo živeti tudi v prihodnje na način, na katerega so živeli zdaj, da lahko gredo njihovi otroci normalno na sprehod, da jih ni strah in podobno. Zaskrbljeni so. Tako da, če imate mogoče že odgovor na to vprašanje, bi resnično prosila, da ga tudi poveste. S tem oziroma na tak način boste pomirili te strahove. Seveda se sprašujejo, zakaj bi dejansko namestitvene centre sploh potrebovali, glede na to, da je bilo rečeno, da migrantov v Sloveniji ne bo oziroma bodo zgolj tisti, ki bodo prosili za azil. Do zdaj jih je bilo cirka 200, kar pomeni verjetno, da je dovolj prostora v samem azilnem domu za te ljudi.

Slovenija je vedno veljala za varno državo. Resnično si želim in verjamem, da si tudi državljanke in državljani Republike Slovenije od vsega najbolj želijo, da bi tako ostalo tudi v prihodnje, zato vas resnično prosim in pozivam, naj vam bo varnost na prvem mestu. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima mag. Aleksander Kavčič, pripravita naj se gospod Branko Zorman in gospod Igor Zorčič.

MAG. ALEKSANDER KAVČIČ (PS SMC): Spoštovani predsednik, najlepša hvala za dano besedo. Spoštovani ministrici, spoštovani sekretar!

S strani predlagatelja je bilo rečeno, da bi Slovenija morala zgraditi ograjo skupaj z Madžarsko in bi bil ta migrantski tok ustavljen oziroma se preusmeril. Kam bi se preusmeril? Preusmeril bi se v Bosno in Hercegovino, s tem pa verjetno tam povzročil državljansko vojno in mogoče tudi vojno večjih razsežnosti. Evropa se danes sooča z največjo migrantsko krizo po drugi svetovni vojni, ker ljudje bežijo pred lakoto, bežijo pred revščino in seveda vojno. Verjetno bo Evropa potrebovala novo pogodbo. Mogoče se bo ta pogodba imenovala tudi Ljubljanska pogodba. Slovenija nikoli več ne bo takšna, kot je bila. Imela bo izkušnjo, za katero sama ni bila kriva. Imela bo izkušnjo, v katero je bila potisnjena. Slovenija ima s tem seveda veliko odgovornost, ker Evropska unija ne more in ne zna najti skupne rešitve, ker države delujejo s figo v žepu. Evropa pozna zgodovino tudi z izsiljevanjem, ene države mirno gledajo, kaj se dogaja z drugo državo, ki se že leta ubada z migrantsko problematiko. Ampak če izhajam iz zgodovine, bomo Slovenci tisto, kar so drugi dosegali z orožjem, dosegli z besedo. Zato se danes evropske institucije ukvarjajo s pobudo

predsednika Vlade Mira Cerarja glede rešitve te krize v luči nujne pomoči državam na balkanski poti. Zato Vlada ima rešitve in bo postopala v slovenskem nacionalnem interesu. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Branko Zorman, pripravita naj se gospoda Igor Zorčič in Žan Mahnič.

BRANKO ZORMAN (PS SMC): Hvala, gospod predsednik. Spoštovana ministrica oziroma spoštovani ministrici, spoštovani državni sekretar!

O tem, kako kompleksna je ta situacija, govorijo že pogledi na to, kako bi jo morali reševati. Znotraj opozicije v Sloveniji imamo dva popolnoma diametralna pogleda. Na eni strani imamo SDS in NSi, ki podpirata ograjo, ampak tudi to seveda ni dovolj, saj bi to radi bistveno zaostrovali, in imamo potem Združeno levico, ki pa bi želela, da se ta ograja takoj umakne in se pri tem ne zaveda resnosti te situacije. Dejstvo je, da se srečujemo z najbolj resno situacijo po osamosvojitvi, verjetno kar najbolj resno situacijo po drugi svetovni vojni. Ta problem je globalen, to ni problem samo Evropske unije, to je globalni problem, Slovenija je pa seveda del vsega tega, tako sveta kot Evropske unije. Predlagatelj te seje seveda bi rad vso krivdo za to nastalo globalno situacijo prevalil kar na to vlado, na slovensko vlado, kot da je ona kriva, da migranti so, kot da smo si mi izmislili te migrante in smo jih pripeljali na svojo mejo, zato da imata potem Avstrija in Nemčija problem. Včasih je res neokusno poslušati te njihove trditve. Dejstvo je, da je nastala situacija posledica nepripravljenosti Evropske unije. To je dejstvo. Niso bili pripravljene ne predpisi, ki bi predvidevali takšne situacije, hkrati pa tudi ukrepanje v nekaterih časovnih okvirih ni bilo primerno.

Kar se tiče slovenske vlade, je bilo ukrepanje preudarno, stopnjevano in usklajeno. Zakaj usklajeno? Vsi govorite in izpostavljate, da Avstrija poostruje režim na meji, pred tem je seveda napovedala to zaostritev režima na meji tudi Nemčija, napovedali smo tudi mi. Prejle sem prebral, da je isto storila Hrvaška, napovedala je zaostritev režima na meji s Srbijo, že prej Srbija, isto Makedonija. Saj to je nek logičen redosled, ki sledi, in to brez nekega napenjanja mišic in v bistvu delovanja v neskladju z nekimi civiliziranimi normami in s pravili igre v končni fazi. Seveda je tukaj za pozdraviti tudi iniciativo naše notranje ministrice Vesne Györkös, ki je že pred časom sklicala srečanje notranjih ministrov na tej tako imenovani balkanski poti. Sicer si teh srečanj ni udeleževal hrvaški notranji minister. Želimo si, da bi to sodelovanje z vsemi državami, severno in južno od nas, potekalo nemoteno in usklajeno. Ta vlada je v stalnih stikih z vsemi državami, tako s Hrvaško kot tudi z Avstrijo in Nemčijo. Če ta vlada ne bi tako uspešno, usklajeno delovala z vladami teh omenjenih držav, potem bi se mi že zdavnaj

znašli v neki zelo zelo resni situaciji. Situacija je resna, ampak dramatična ni v Sloveniji, dramatična je daleč dol na jugu.

Nekateri ste izpostavljali prevoze, kako da Slovenija nudi brezplačne prevoze migrantom, kar je bilo sicer že med razpravo omenjeno. Slovenija ni edina država, ki nudi brezplačni prevoz migrantom od vstopne točke do izstopne točke, brezplačni prevoz nudijo tudi Hrvaška, Avstrija in Nemčija, države EU. Kje pa pride do zlorab in na nek način izkoriščanja teh migrantov? V Makedoniji in Srbiji. Ti dve državi sta tranzitni državi in nista končni državi, zato so si na nek način lahko privoščili, da je ta tok teh ljudi enostavno nekontroliran in prost. Poleg tega pa se seveda pri vsaki takšni zadevi pojavijo tudi tisti, ki znajo s tem dobro zaslužiti. Samo v Gevgeliji je bilo na novo registriranih 60 taksi podjetij, ki nudijo prevoze od grško-makedonske do makedonsko-srbske meje. Izračunajte si potem sami, kam Slovenija spada in kako Slovenija to ureja.

Skratka, dejstvo je, ali si priznamo ali ne, da ta vlada to migracijsko situacijo obvladuje odlično in da so bili vsi ukrepi, ki jih je ta vlada sprejela, pravočasni, ne glede na to, kaj predlagatelj trdi. Še enkrat bi rad poudaril tisto, kar sem povedal prej, da ima vse nek logičen redosled. Dokler je ta redosled ukrepov usklajen tako na gor kot na dol, je Slovenija na varni strani.

Očita se nepripravljenost te vlade, ustvarjajo se neke kaotične slike, kako je kaos in tako naprej. Hkrati pa si je treba priznati, da državljanji – razen tistih državljanov, ki so v območju Brežice, Dobova ali pa Šentilj –, praktično te migrantske situacije oziroma migrantske krize ne čutijo. V Ljubljani niti enega migranta še nismo videli. Zakaj? A zato, ker Vlada dela neuspešno? Ne, zato, ker Vlada dela uspešno. Kontrolira pretok teh ljudi čez državo in s tem skrbi, da v Sloveniji ne bo nastal žep, ki se ga nekateri bojijo. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Žan Mahnič, pripravita naj se mag. Marko Pogačnik in gospod Jože Tanko.

ŽAN MAHNIČ (PS SDS): Hvala, predsednik. Kolegice in kolegi!

Ko govorimo o tem migrantskem valu oziroma – če rečemo bobu bob, glede na vse, kar beremo v domačih in tujih medijih –, ko govorimo o tej načrti in dolgo načrtovani islamski invaziji na Evropo, ne govorimo o nekem pojavu, za katerega bi lahko rekli, da ni bil pričakovano oziroma da nismo bili pripravljeni. Pripravljeni bi morali biti v tistem trenutku, ko je Madžarska začela z gradnjo ograje. Takrat bi morali mi zgraditi ravno takšno ograjo, kot so jo zgradili Madžari.

Jaz mislim, da v tej migrantski krizi mešamo dva pojma. Eno je obvladovanje, drugo pa je preprečevanje. Napram tistemu, kar smo takrat videli, se strinjam z ministrico.

Obvladovanje toka, če to jemljemo tako, da smo nekako migrante spravili na vlake, da ne tekajo razpršeno po državi, potem lahko govorimo o obvladovanju.

Ampak v Slovenski demokratični stranki pa govorimo o eni drugi zadevi, to pa je preprečevanje. O preprečevanju tudi tega obvladanega toka, ker države praktično že mesec dni, v zadnjem tednu pa še pospešeno, govorijo, kako bodo zavračale te ekonomske migrante oziroma vse tiste, ki niso upravičeni za azil, mi jih pa kontroliramo in še kar spuščamo. Tako tiste, ki bodo eventualno dobili azil, kljub temu, da jaz sam trdim, da v tem valu ni beguncev, ker so prečkali pet, šest, sedem varnih držav. Begunec, ki beži pred nevarnostjo, ker je preganjan, na takšen ali drugačen način, zaradi verskega, političnega, drugačnega prepričanja, je dovoljen v prvi varni državi.

Ampak kaj je problem? Prva varna država, iz katere pridejo, je Turčija. Namesto da bi Turčija, ki jo do potankosti obvladuje turški predsednik Erdogan, tam te migrante – oziroma tam so še begunci – zadržala, sploh po tem, ko je dobila obljubo o trimilijardni pomoči, ko je dobila obljubo o liberalizaciji viz, še kar pošilja tri, štiri tisoč ljudi na dan. Gospoda ministrica, jaz vas prosim, da ko se boste z ministri znova sestali, poveste, da Erdoganu ne gre zaupati. Mu pač ne gre zaupati. Glede na vse obljube, na vse, kar je že dobili, kar še bo dobil, dvomim, da bo karkoli drugače. To bi bilo dobro, da se pove in da se spomni na tisti stavek, zaradi katerega trdim, da je to organizirana islamska invazija na Evropo. Poglejte si, kako imami po teh severnoafriških in bližnjevzhodnih državah pridigajo, kako si bodo podredili Evropo, kako si bo islam podredil Evropo z nataliteto, kje so njihove prednosti. Vse to je scenarij, ki se je pripravljalo v zadnjih letih. Pa še tisti famozni Erdoganov citat: "Mošeje so naše vojašnice, kupole naše čelade, minareti naši bajoneti, verniki naši vojaki." Vse te vojašnice pa to že imajo po Evropi financirano iz njihovega denarja, iz denarja arabskih držav, ki ne sprejmejo niti enega begunca, imajo pa denar, da po Evropi postavljajo džamije.

Mimogrede, jaz sem zelo presenečen oziroma me čudi, kako lahko Katar, ki je znan financer Islamske države, financira gradnjo ljubljanske džamije. Tukaj bo tudi treba eno debato odpreti, kako lahko dovolimo, da ena taka država, ki financira terorizem, financira tudi to zadevo. Ampak vse to je ta napoved, da prihajajo vojaki. Jaz ne trdim, da so vsi ti ljudje teroristi, daleč od tega. Ampak kot sem že večkrat dejal, če je samo eden od sto tisočih potencialni terorist, je problem. Ker nam bodo enkrat očitali oziroma bodo vam očitali, ki ste zdaj izvršna oblast, da ste samo v letu 2016 dali 123 milijonov evrov za ljudi, med katerimi so potencialni teroristi, potencialni radikalni islamski skrajneži, ki bodo posiljevali Evropejke, ki bodo Evropejcem rezali vratove, ki bodo v Evropi izvajali teroristične napade, ki bodo delali takšne

in drugačne stvari na bazenih. Vse to so dejstva. Si ne izmišljujem. Kdor bere tuje in tudi slovenske medije v zadnjem času, ve, da je temu tako. Če nekdo opozarja na dejstva, ne straši. Zaradi tega so take seje pomembne in tudi potrebne, da se pogovarjamo, tudi v tej smeri, kaj bomo storili, da preprečimo te stvari. Velikokrat ste nam odvrnili, da problematiziramo, da imajo migranti brezplačen javni prevoz. To ni noben problem, ampak naj imajo tudi Slovenske in Slovenci brezplačen javni prevoz. Mi smo samo proti temu, da naše državljanke in državljani, ki tukaj plačujejo davke, tudi najbolj revni, niso upravičeni do zastoj javnega prevoza. Ti migranti ga pač imajo. Ne strinjam se z izkoriščanjem, kot je prej dejal gospod Zorman, glede taksi služb. Ampak pogledajmo si recimo Grčijo. Tam migrant iz Turčije, ko gre v Grčijo s trajektom, plača vstopnico. Dva meseca nazaj, ko so štrajkali prevozniki teh trajektov, se je za nekaj dni emigrantski val bistveno ustavil. To se pravi, če se le hoče, se da. Tukaj bi bilo treba bolj pritisniti na Grčijo, predvsem pa ne verjeti predsedniku Erdoganu. Jaz mislim, da je bilo že dovolj indicev, dovolj opozoril v tem državnem zboru, kaj se dogaja. Gospod Šefic in gospa ministrica sta ravno tako prisotna praktično na vseh sejah Komisije za nadzor obveščevalnih varnostnih služb. Verjamem, da imate sicer še več podatkov, kot mi, kaj počne Turčija, kaj počne turška obveščevalna služba in kakšna je vloga te služba v tej migrantski krizi.

Mi vam samo očitamo na nek način odzivnost. To je tudi naloga opozicije, da mi podajamo svoje predloge. Ne glejte na te seje zviška, ampak jih pač vzemite kot priložnost, če menite, da vse tako oh in sploh dobro delate, da predstavite te ukrepe. Potem je pa na javnosti, da pretehta, kdo ima prav in kaj je v resnici res. Dejstvo pa je, da v Slovenski demokratični stranki ne govorimo na pamet. Vse, kar so prej govorili moji kolegi, vse kar govorim jaz, lahko pokažemo z dokumenti, s časopisnimi članki, nenazadnje tudi z določenimi pričevanji teh, ki so bili priča takšnim ali drugačnim napadom. Ne samo na silvestrovo, pogledjte, kaj se dogaja na Švedskem, kako se nekje po Evropi že zahteva uvajanje šeriatskega prava in tako naprej. Problem rodi problem in zaradi tega je treba več kot samo obvladovati tokove teh migrantov, ki bodo prišli v ciljne države in bodo ugotovili, da denar ne raste na drevesih, da ni delovnih mest na pregled. Ko bodo razjarjeni, takrat pa bo problem. Ko bo gorela Nemčija, ko bo gorela Belgija, bo slej kot prej prišlo to tudi do Slovenije, ker nismo izoliran otok. Zaradi tega mi opozarjamo, ker je to naša dolžnost, ker se nam gre za varnost državljanek in državljanov, ker se nam gre za varnost te vlade, ker ste tudi vi državljanke in državljani. Tudi vi ne boste imuni pred tem, kar se bo zgodilo, če takoj tega ne ustavimo.

Lansko leto smo jih milijon spustili v Evropsko unijo. Po mojem mnenju milijon preveč. Če bi mi naredili tako, kot smo mi

predlagali – kljub temu, da se strinjam, da bi bila Slovenija zelo obremenjena –, ampak če bi nam prišli vsi dol pomagati, pa če rečete temu hot spot ali karkoli, da bi že tukaj preverili, kdo je upravičen do azila, jaz mislim, da bi bilo med tem milijonom, kot sem že prej rekel, tudi če zamižimo na obe očesi in rečemo, da so begunci tudi tisti, ki so prečkali nekaj varnih držav, 100, 150 tisoč beguncev, kar pa, kot sem že dejal, spada v tisto kvoto 200 tisoč za prerazporeditev. Če so sprejeli milijon migrantov, verjemite mi, da bi se Evropska unija lahko dogovorila, da bi jih pa prerazporedila 150, 200 tisoč. To bi bila odgovorna migrantska politika, to bi bila odgovorna politika do državljanek in državljanov.

Da še samo zaključim. Veliko stvari, veliko vprašanj se tudi odpira v zvezi z našo varnostjo. Včeraj so mediji poročali, danes poročajo in še enkrat, tudi o tem bo treba odpreti debato v tem parlamentu. V Slovenski demokratični stranki smo ravno za takšne zadeve, kot je zdaj ta kriza, za druge naravne nesreče, ki so bile, so in prihajajo, predlagali ustanovitev nacionalne garde. To pa samo pomeni reformo rezervnega sestava Slovenske vojske, ker takšne, kot je zdaj, ne potrebujemo, saj imamo 700 pogodbenih rezervistov, ki jih že v prvem vpoklicu praktično vse porabimo, glede na vse, ki so se odzvali in ki se tudi niso odzvali, in pa strateško rezervo, ki je nimamo. Potrebujemo prostovoljno rezervo Slovenske vojske, v katero bo lahko vključen vsak, ki bo to želel. Razdelan imamo ta predlog, o tem se bomo tudi pogovarjali in potem upam, da bo prišlo tudi do te implementacije. Potrebni so tudi pogovori v tej krizi, kako bomo reorganizirali naš nacionalno-varnostni sistem. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima mag. Marko Pogačnik, pripravita naj se gospod Jože Tanko in potem zaključno predstavnik oziroma predstavnica Vlade.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS): Spoštovani predsednik, hvala za dano besedo!

Pred dnevi me je sredi Ljubljane ustavil nek občan Ljubljane in mi rekel: Nisem vaš simpatizer, nisem volivec SDS, vendar bi v primeru, če bi bil danes predsednik Vlade Janez Janša, mirneje spal in bi se počutil varneje v Sloveniji. To so bile besede in jaz mislim, da je varnost v Sloveniji danes vprašljiva. Varnost je vprašljiva v Evropi in jaz sem prepričan, da se tega zavedajo državljani in državljanke Republike Slovenije in da jih je zares lahko strah.

Kajti mislim, da Vlada Mira Cerarja ni sprejela niti enega takšnega ukrepa, ki bi zagotovil, da bi se državljani in državljanke Republike Slovenije lahko počutili varneje. Poslušali smo razpravo s strani koalicijskih poslank in poslancev, da sejemo strah, da ni nobenega tveganja za varnost. Ali je bil pred terorističnim napadom v Parizu sprožen kakšen

alarm, da Francija ni varna država? Danes lahko dnevno poslušamo o terorističnih napadih širom po svetu. Terorizem pride čez noč. Slovenska demokratska stranka vse ukrepe, ki jih predlaga, predlaga državotvorno. Zakaj ste decembra 2014, ko smo opozarjali na zadeve, zavrnilo spremembo Kazenskega zakonika? Danes poslušamo s strani policije, da nima zakonske podlage, da bi lahko zavrnila kakšnega tudi sumljivega migranta pri vstopu v Slovenijo. Zavračate.

Pri drugih zadevah me pa zadeva tudi ne preseneča. Če ste s prevaro prišli na oblast, verjetno tudi na takšen način vladate. Dejali ste, da Evropa ukrepa. Zakaj je danes Avstrija kot prva evropska država sprejela zgornjo omejitev sprejema azilantov? Prva evropska država je danes sprejela uradno 37 tisoč prosilcev azila v letu 2016. Prva država Evropske unije, naša sosedja. Na kakšen način bo na to odreagirala vlada Mira Cerarja? Na kakšen način? Jaz mislim, da bi se morali danes ponoči sestati in sprejeti nek ukrep. Makedonija je danes zaprla svojo mejo in obstaja veliko tveganje, da bo Slovenija postala žep sredi Evrope in nihče nam ne bo pomagala. Predvsem se je pa treba zavedati, da bo med migranti, ki bodo vračani, verjetno čisto drugačno vzdušje kot danes. Zakaj se Vlada ne odloči, da migrantom zaračuna to pot? Zaračunajte jo vsaj 10 evrov. Migranti imajo policijsko spremstvo. Lahko spremljamo avtobuse, ki vsaj na avtocesti Gorenjska proti Avstriji vozijo dvakrat dnevno, in to s policijskim spremstvom. Grčija to zaračunava. Več kot 400 tisoč migrantov je danes prečkalo slovensko državo, tukaj pa nimamo za socialne dodatke, nimamo za zdravstvo, nimamo za javno šolstvo. 10 evrov zaračunajte ta prevoz. Mislim, da to lahko vsak plača. Vemo pa, da ima večina teh migrantov, vsaj po informacijah iz medijev, precejšnje vsote denarja s seboj.

Po drugi strani pa čisto vprašanje za ministrico za notranje zadeve, in sicer zaradi česa policija na spletnih straneh ne objavlja več strukture migrantov. Ob začetku je bila vedno objavljena struktura – po državah iz katere prihajajo, po spolu, po starosti. Danes teh podatkov na strani policije ni več. Samo še število. Kaj skrivate? Zaradi česa ne želite objavljati teh podatkov?

Časa nekaj še je, vendar ga je iz dneva v dan manj. Spoštovana vlada Mira Cerarja, prosim ne ogrozite varnosti državljanov in državljanov Republike Slovenije, kajti varnost je prva dobrina, ki jo lahko imamo, glavna dobrina. Brez varnosti ni gospodarske rasti, ni nobenih zadev. Na kakšen način boste imigrante, ki bodo ostali tukaj, integrirali v življenje v Sloveniji? Edini način za integracijo imigrantov je, da se integrirajo skozi delo. Primer v Nemčiji – 9 od 10 migrantov nima ustrežne izobrazbe, nima ustreznih delovnih navad. Preprečite kaos, ki lahko sledi, če bo vlada Mira Cerarja nadaljevala z delom, ki ga je danes pokazala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Jože Tanko. Pripravi naj se predstavnik Vlade.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Pri tako zahtevnih zadevah, kot je obvladovanje migrantskih tokov, bi najbrž vsaka normalna vlada želela sodelovanje opozicije. Jaz sem v tem državnem zboru že večkrat opozoril, da na zahtevo ali predlog Vlade v tem Državnem zboru ni zasedalo niti eno delovno telo o vprašanju migrantskih problemov, niti ni bila sklicana seja Državnega zbora. Vse, kar se je v Državnem zboru dogajalo okoli teh problemov, je bilo sproženo na zahtevo opozicijske SDS, morda ob pomoči še kakšne druge stranke. Če si vlada tako absolutistično predstavlja upravljanje z državo Slovenijo, tudi na področju migracijskih tokov, potem smo priča nekemu posebnemu režimu, ki se mu reče Cerarjev absolutizem.

Bil sem prisoten enkrat na nekem pogovoru na vladi, ko se je obravnavalo nek zakon o dajanju pooblastil vojski. Pridemo na sestanek, vsi govorijo o neki rešitvi, predsednik Vlade ni bil niti toliko, da bi tistim, ki smo prišli na sejo, dal kopijo tistega, glede česar se je Vlada uskladila. Nič ni bilo.

Na to, da nekatere stvari na delujejo, večkrat slišimo, da je Vlada pripravljena na vse scenarije. Zdaj pa predlagam, da ministrica Györkös, ki govori o teh vseh scenarijih, našteje štiri ali pa pet scenarijev, na katere je Vlada pripravljena, na katere je Slovenija pripravljena. Kateri so in kakšni ukrepi so za tem? Nič ne vemo niti o scenarijih, niti o tem, kako se bo te scenarije reševalo. Nič. Vemo to, da koalicijskih sil nimamo zadosti in da vojaških sil nimamo zadosti, da bi sploh zavarovali recimo južno mejo, tako kot se spodobi. Ni.

Da se na tem področju dogaja nekaj, kar bo presešlo zmogljivosti te države, kaže to, da se pospešeno po tej državi iščejo dodatne lokacije za nastanitev migrantov, kar po domače pomeni, da Vlada najbrž pričakuje, da vse tisto, kar se bo vrnilo v Slovenijo in kar bo prišlo iz Hrvaške, ne bo mogla oddati nazaj preko Kolpe, če povem zelo poenostavljeno. Zakaj potem, če ste tako prepričani v te rešitve, iščete kapacitete za 50 tisoč nastanitvenih zmogljivosti, če bo to tako teklo v smeri proti jugu tako enostavno. Že zdaj, ko je migracijski tok tekkel proti severu, ko so šli tja ljudje z upanjem in pričakovanji, da se bo nekje nekaj pomagalo, da bodo nekaj tam doživeli, so te tokove spremljali veliki problemi. Veliki problemi, kar zadeva varnostne zadeve, kar zadeva varovanje premoženja, čuvanje premoženja in tako naprej. Kakšen bo pa ta val, ko se bo obrnil navzdol, ko bodo ti ljudje šli recimo po isti poti nazaj, s tem, da se jim njihove želje ne bodo uresničile? Najbrž se bodo dogajale čisto druge stvari.

Moram reči, da je Slovenska demokratska stranka stopila k reševanju teh problemov proaktivno. Ker se na vladni strani ni

dogodilo nič in ker Vlada ni predlagala nič, smo večkrat predlagali določene ukrepe, tako v obliki aktov kot tudi določene zakonske rešitve. Žal je bilo to zelo vehementno zavrnjeno s strani vladnih predstavnikov. Predsednik Vlade je celo dejal, da rušimo temelje države in ne vem česa še oziroma je dejal nekaj podobnega, s čimer je povedal, da si pravzaprav ne dovoli, da bi se kdorkoli drugi lotil ali pa svetoval ali pa sugeriral kakršne koli rešitve na tem področju. Tudi danes ste poslanci pozivali Slovensko demokratsko stranko k sodelovanju. Dobro, sodelujemo, ponujamo rešitve, ponujamo predloge, vendar če ste tako zapriseženi in si želite tega sodelovanja, potem bi vsaj kakšno tako dobronamerno priporočilo podprli ali pa ga amandmirali in ga naredili bolj sprejemljivega za vas. Niti toliko niste, da bi se uspeli danes na seji pogovoriti o priporočilih. Mi vsi vemo, kakšen status ima priporočilo. To je neka vljudna gesta nekoga, da pozove nekoga k ravnanju ali pa k razmisleku na določenem področju. Niti toliko koalicijska večina v tem državnem zboru ni pripravljena prisluhniti. Istočasno pa ne ponudi ničesar, se samo zmrduje in tiste, ki to počnemo, vztrajno diskreditira.

To, kar se zdaj dogaja s temi dodatnimi nastanitvenimi kapacitetami, zagotovo ne bo zastoj. To bo več kot neka lokacija s 3 tisoč ali 5 tisoč nastanitvenimi kapacitetami, to bo desetkrat toliko, to bo nekajkrat bolj nevarno, kot je bilo tisto na začetku, ko je šel val v njihovo zaželeno smer. Tukaj je upravičeno tudi vprašanje stroškov. Vsi naši državljani, tisti, ki si težko kakorkoli pomagajo, morajo, če imajo premoženje, dopustiti za kakšno finančno pomoč vpis hipoteke. Ti ljudje evidentno prihajajo z gotovino, z denarjem, z velikimi vsotami denarja in za te ljudi, ki imajo za slovenske razmere nadstandardne finančne razmere, bomo iz državnega proračuna zagotavljali sredstva za njihovo oskrbo, za njihovo zavarovanje. Bolj bogate države od nas, ki so tudi bolj pametne, zato tudi imajo, recimo Danska, sprejemajo ukrepe čisto drugačne. To se pravi, najprej naj tisti, ki so prišli na potovanje v Evropo, iz lastnih virov pokrivanje zagotovijo in šele v primeru, da ta sredstva na zadoščajo, je na vrsti intervencijski vir njihovega državnega proračuna. Pri nas pa obratno. V nekaterih primerih prihajajo osebe, ki imajo nekaj deset tisoč ali celo sto tisoč evrov, mi pa jim zagotavljamo celoten servis od najmodernejše športne opreme, prehrane in tako naprej, kar pomeni, da je v tej vladi nekaj narobe tudi s pristopom, z razmišljanjem in tudi z ocenami.

Skratka, predlagam, da se čim prej sprejmejo ukrepi za zavarovanje ljudi in premoženja. Država mora ravnati preventivno, to se pravi, ukrepi se sprejemajo za naprej, ne za nazaj.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Prehajamo v sklepni del splošne razprave, v katerem dobijo besedo še predstavniki Vlade

oziroma predstavnika predlagatelja, ki pa sta že izkoristila svoj čas. Mislim, da tudi Vlada ne želi več razpravljati. Zato ugotavljam, da ste vsi prijavljeni razpravljavci, ki ste to želeli, dobili besedo.

Ker čas določen za razpravo še ni potekel, sprašujem, ali želi na podlagi prvega odstavka 71. člena Poslovnika zbora še kdo razpravljati?

Postopkovno, gospod Jože Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Po približno osmih urah teh razprav je bilo postavljenih kar nekaj vprašanj, tudi že po tistem, ko je ministrica odgovarjala. Glede na to, da ima Vlada čas, bi pričakoval še kakšna dodatna pojasnila, dodatne odgovore. Vidim, da je cilj vladne ekipe tukaj samo ta, da čas mine, to se pravi, da se razprava pospravi pod mizo, ne glede na to, ali so kakšni odgovori dani ali niso dani. Pričakujem, da bi Vlada v okviru svojega časa odgovorila na tisto, kar je bilo zastavljeno.

Zdi se mi pa, gospod predsednik, škoda, da si Vlada najavi čas pri tako zahtevni temi, kot je obvladovanje migrantskih tokov in krize, v bistvu pa potem niti ne izrabljuje časa oziroma tule modro sedijo ministri, ki so najodgovornejši v tej državi in bi morali biti tudi največji poznavalci področja, ki ga pokrivajo. Nazadnje vidimo, da ker ni odgovorov, držijo vse teze ali pa vse trditve, ki so jih povedali poslanci, ker Vlada na te stvari nima nobenega odgovora. Jaz predlagam, da pozovete vladne predstavnike, trije so tukaj, da vsak s svojega vidika pač da nekatere odgovore, če so že prišli na to sejo. Mislim, da je pa zelo neokusno, da pridejo odsedeti točko dnevnega red. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Še enkrat sprašujem, ker je še ostal čas, ali želi še kdo razpravljati. Potem prosim, da se prijavite. Pred prijavo vas želim opozoriti, da se lahko k razpravi prijavite s pritiskom tipke za vklop mikrofona. Če želite razpravljati tudi eden od predstavnikov predlagatelja predloga priporočila ter predstavnik Vlade, prosim, da se prav tako prijavite s pritiskom tipke za vklop mikrofona. V tem primeru dobite besedo kot zadnji, kot je običajno.

Prosim za prijavo.

Vsak razpravljavec ima na voljo pet minut časa. Besedo ima mag. Marko Pogačnik.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS): Spoštovani predsednik, hvala za dano besedo.

Trije ministri oziroma dve ministrici in en minister so prisotni v Državnem zboru, poleg tega sta še dva državna sekretarja, poslanke in poslanci pa ne dobimo odgovorov na naša vprašanja. Res žalostno. Spoštovani predsednik, jaz mislim, da takšna politika, ki jo izvaja vaša vlada, ni ustrežna in da bi kot predsednik Državnega zbora lahko tukaj

ukrepali. Izgubljate čas, da sedite v Državnem zboru. Dajte sprejeti ukrepe.

Socialdemokrati in Avstrijska ljudska stranka so se dogovorili za pomemben ukrep. Prva država v okviru Evropske unije, ki je sprejela ukrep z omejitvijo števila podelitve azilov v letu 2016. In odziv Evropske unije je pozitiven. Zakaj tega ni naredila Slovenija kot prva? Zakaj tega ni naredila vlada Mira Cerarja? Schulz, predsednik Evropskega parlamenta, je rekel: "respect". Pozdravlja to odločitev. Rekel je, da je to prvi pravilni korak za ohranitev schengna. Kakšen ukrep bo jutri ali danes sprejela vlada Mira Cerarja glede na ukrep, ki je zdaj znan že celi Evropski uniji, ki ga je sprejela avstrijska vlada? Koalicija socialdemokratov in Avstrijske ljudske stranke.

Prej sem postavil vprašanje, na katerega nisem dobil odgovora. Še enkrat ga zastavljam. Zakaj policija na svojih spletnih straneh ne objavlja več strukture migrantov, ki pridejo v Slovenijo? Na začetku ste objavljali strukturo po spolu, po državljanstvu, po starostnih skupinah, danes objavljate zgolj samo še številke. Toliko jih pride notri, toliko jih gre ven. Ali kaj skrivate ali kaj? Rad bi vedel, kakšna je struktura teh 420 tisoč migrantov, ki jih je do zdaj prišlo v Slovenijo – koliko je dejansko državljanov republike Sirije, koliko je drugih državljanov, koliko je moških, koliko je žensk.

Ukrepi, ki jih predlagamo v Slovenski demokratični stranki so za naprej, so za danes. Vi vse ukrepe potem sprejemate z nekim časovnim zamikom, ampak ta časovni pomik pa pomeni negativno stanje za Slovenijo. Pomeni tudi upad gospodarske rasti, vsega. Zakaj je bil lahko Orban – in s tem Madžarska – prvi, ki je postavil ograjo? Zakaj je zdaj Avstrija prva izmed evropskih držav, ki je sprejela zgornjo omejitev za podelitev azila? A ne iščete vi rešitve? Danes je bilo pa z vaše, koalicijske strani poslank in poslancev poslušati samo jamranje. Zakaj je to že šesta seja? Jaz sem prepričan, da bo v roku štirinajstih dneh še najmanj ena izredna ali pa nujna seja, pa jo boste mogoče sklicali vi, ker se boste mogoče zavedali resnosti situacije, ker ne boste več obvladali situacije. Dajte poskrbeti za varnost državljanov in državljanov Republike Slovenije. To je glavna dobrina, ki jo imamo. Če ni varnosti, odpade vse ostalo. Kaj ti pomaga dom, kaj ti pomagajo depoziti na banki, če nisi varen, če se čutiš ogroženega? Poskrbite za to.

Vi kot poslanci in poslanke lahko marsikaj pripomorete k temu. Verjetno bi morala vlada Mira Cerarja drugače odreagirati, če bi vi na odboru podprli ukrepe, ki smo jih predlagali v Slovenski demokratični stranki, ali pa če bi Državni zbor danes sprejel te ukrepe. Ampak vi ščitite vlado. Ampak jaz se bojim, da se ta zadeva ne bo dobro končala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospa Anja Bah Žibert.

ANJA BAH ŽIBERT (PS SDS): Hvala za besedo, predsedujoči.

Oglašam se zgolj zato, ker odgovorov s strani ministrice v tistem njenem govoru praktično ni bilo. Veliko je bilo obračunavanja z največjo opozicijsko stranko, namesto da bi bila vesela, kajti še tiste ukrepe, ki ste jih sprejeli, ste jih bolj zato, ker ste le nekaj slišali. Nismo pa dobili nobenega odgovora na konkretna vprašanja. Tukaj smo v vlogi predstavnikov državljanov in državljanek, ki si odgovore zaslužijo, razen če boste na glas povedali, da gre za strogo zaupne podatke. Potem bodo tudi iz tega nekaj začutili in vedeli, v kakšno smer gre odgovor.

Ampak, spoštovani, konkretno sem vas vprašala, zakaj je toliko lokacij po Sloveniji za tako imenovane namestitvene centre, če v Sloveniji s tem vprašanjem in s tem problemom nimamo težav. Zakaj občine dobesedno posiljujete tik pred zdajci in ne samo zbujate strah, ampak zbujate proteste in jih povzročate s svojim načinom dela? Konkretno sem vas vprašala, kaj je s kazensko odgovornostjo tistih, ki so povzročili škodo državi s tem, ko so delovali kaznivo. To so bili migranti. V nekaj dneh, odkar Avstrija vrača migrante Sloveniji – mislim, da je bilo teh oseb okoli 3 tisoč –, se je že nekajkrat zgodilo, da so bili ti izgredi precejšnji, da je bila povzročena škoda. Ne odkimavajte, spoštovani državni sekretar, jaz vem, da vsi podatki ne pridejo v medije in da ne bodo prišli, ampak ker moramo trideset ljudi voziti s šestimi avtomobili in z dvema avtobusoma, se sprašujem, kaj bo, ko bo teh ljudi deset tisoč in bodo še veliko slabše razporejeni, kot so bili ti. V Brežicah je gorelo. Kdo je za to odgovarjal, kdo bo to plačal? Davkoplačevalci, naši državljanji, tisti državljanji, ki živijo na robu revščine ali pod njo, ki jih je že 300 tisoč? Bodo ti to plačevali? Povedala sem, da Danska pripravlja novo zakonodajo, in sicer, da bodo vsi migranti morali poravnati stroške sami. Jamčili bodo s svojim premoženjem, ki ga imajo s seboj. Nemčija zaostruje zakonodajo, kar se tiče kazenske odgovornosti. Nam pa danes ministrica govori, da je bil naš predlog zakona v nekem nasprotju z nekimi konvencijami. Po drugi strani pa pravi, da je predlog, ki ga pripravlja vlada – mi ga še nismo videli –, še bolj oster. Kako gre to skupaj? Ni bolj oster.

Zbudite se, pa ne zaradi tega, ker to govorimo mi, opozicijski poslanci, ampak zato, ker to sporočajo državljanke in državljanji. Avstrija zapira meje, zdaj se ustavljajo tudi že dol, na Hrvaškem. Vsi so že sprejeli ukrepe, naša vlada naj bi se sestala jutri. Proaktivnost. Da mogoče v tej zadnji minuti končam z malo šale, da bo razporeženje boljše. Ministrica je veliko govorila, da se tako ali drugače pogovarja po telefonih s svojimi kolegi. Jaz upam, da se res. Mi namreč nimamo samo varnostne težave, ko govorimo o migrantih, saj niti predsednik Vlade in ožja ekipa nimata varnosti, ko gre za

osnove telefonske pogovore, kajti vsak, ki pokliče v kabinet, je lahko predsednik vlade neke druge države. Dobro jutro, Slovenija. Kako že? / oglašanje iz dvorane/ Se bomo z love, peace, bok in tako naprej pozdravljali? Smešni ste, vendar hkrati žalostni.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Žan Mahnič.

ŽAN MAHNIČ (PS SDS): Hvala.

Prej sem zaključil svojo razpravo o tem, kako reorganizirati naš nacionalno-varnostni sistem, o tem, kako je zdaj čas, da odpremo debate o reformi slovenske vojske, rezervne sestave, zaradi tega tudi naš predlog o nacionalni gardi.

Zdaj pa je skrajni čas, da se končno pove, da je naš nacionalno-varnostni sistem na robu prepada in da sta za to samo dva krivca, v večini dva krivca. Prvi je predsednik Vlade dr. Miro Cerar, drugi je minister za finance dr. Dušan Mramor. Drugi zato, ker kljub nekaterim obljubam ne vidi potrebe po tem, da bi dal več denarja za varnost, da bi dal več denarja za obrambni sistem, nad čimer se je tudi že javno pritoževala ministrica za obrambo, predsednik Vlade pa zato, ker nima toliko integritete, da bi ministru za finance vsaj naročil, da se izpolni tisto, kar smo obljubili zvezi NATO, to se pravi, da začnemo postopoma dvigovati obrambni proračun, predvsem pa, da poskrbimo za to, da ne pada.

Slovenska demokratska stranka se je že vse od začetka te krize aktivno vključevala k njenemu reševanju tako na domačem kot mednarodnem parketu. ravno takrat, ko je izbruhnila ta kriza, ko so nekontrolirano prehajali čez mejo, čez Kolpo, smo imeli v Madridu kongres Evropske ljudske stranke. Tam je bila predstavljena resolucija, kako se soočiti s to migrantsko krizo, in Slovenska demokratska stranka je predlagala kar nekaj amandmajev, ki so to resolucijo naredili še bolj strogo do teh migracij, in vsi so bili podprti. Predlagali smo tudi nekaj zakonov za omilitev te krize – zakon o azilu oziroma zakon o mednarodni zaščiti, ki ni bil sprejet. Verjetno ste bili iz medijev seznanjeni, kaj se dogaja v Sloveniji. Dogaja se to, da se ob tem migrantskem muslimanskem valu radikalizirajo nekateri domači muslimani in že "targetirajo" pripadnike slovenske islamske skupnosti tako, da jih sprašujejo: Zakaj pa tvoja žena ne nosi burske, zakaj pa ti nimaš brade? Tudi pripadnike in pripadnice muslimanske skupnosti v Sloveniji je strah, govorim o tistih, ki so prišli med vojno iz Bosne. Zaradi tega smo predlagali zakon o nošenju burk. Mi vemo, da te zdaj v zelo majhni meri nosijo burke, da se vidi na vsake toliko časa kakšno, ampak ravno zato, da jih zaščitimo, da jih ne bi targetirali, kot jih nekateri zdaj, in da jih ne bi targetirali te, ki zdaj prihajajo. S strani Vlade smo dobili v Državni zbor samo en predlog, kar se konkretno tiče te migrantske krize, in ta predlog je bil 37. in nov

37.a člen Zakona o obrambi. Ne morete govoriti o naši destruktivnosti. Tudi Slovenska demokratska stranka je prispevala potrebne glasove, da je bil ta sprejet z dvotretjinsko večino. To je bilo storjeno oktobra, potem je bila grožnja z referendumom, decembra je to grožnjo Ustavno sodišče odpravilo in še zdaj ni bilo nobene zahteve s strani Vlade Republike Slovenije, da bi se aktiviral ta člen in da bi se vojski že zdaj podelilo nekatera pooblastila, da lahko vsaj vidijo, kako to v praksi zgleda.

Predsednik Janez Janša se je dvakrat udeležil Sveta za nacionalno varnost. Vse, kar je tam predlagal, je bilo vehementno zavrnjeno, ampak kasneje je praktično vse tiste rešitve Vlada naredila. Saj ne rečemo, nekatere ste naredili, ampak vse z zamikom. Avstrija je danes, ko smo se mi pogovarjali, torej med to razpravo, rekla, da se pač zapira meja. Jaz upam, da bo Vlada Republike Slovenije jutri dala enako sporočilo. Meja s Hrvaško je zaprta, ampak mi smo vam to predlagali že v drugi polovici lanskega leta. Če bi Slovenija to naredila, ne bi bilo tega treba Nemčiji, ne bi bilo tega treba Avstriji, ne bi bilo domino efekta s strani ciljnih držav navzdol proti jugu, ampak bi bil domino efekt s strani Slovenije navzdol. To bi naredila Hrvaška, to bi naredila Srbija in potem bi šlo dol do Makedonije, kakor je zdaj predlog, kar je bil naš predlog že oktobra.

Najbolj smešno pa je to, da mora država, ki ni niti članica Evropske unije niti članica schengenskega območja, zdaj varovati in reševati Evropsko unijo in schengen pred to zagato. Kljub temu, da bo zdaj dobila neko pomoč, ampak potrebovala bi pomoč v živi sili. Če Grčija ni zainteresirana, bi mogli iti Makedoniji že takrat pomagati. S tem, da bi to naredila, bi Slovenija že takrat sprožila ta domino efekt, zdaj pa smo žal prepozni.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Igor Zorčič.

IGOR ZORČIČ (PS SMC): Hvala za besedo.

Zdaj sem poslušal kolega Mahniča. To kolega, kar ste povedali, seveda ni res, da bi Slovenija lahko rešila Nemčijo. Vi pozabljate tukaj, da je Nemčija pravzaprav vabila te begunce, imela neko politiko odprtih rok, kar je v precejšnji meri povzročilo, da smo tukaj, kjer smo.

Želim pa poudariti, da je ta seja, ki naj bi bila po vaših trditvah konstruktivna, pravzaprav destruktivna. Vlada je pojasnila, kako se zadev loteva, da je situacija resna in da se jih na resen način tudi loteva. Sama seja pa je bila očitna namenjena temu, da bi se javnosti prikazalo, kako je Vlada nesposobna, kako smo ogroženi. Slišali smo besede kolega Grimsa, da Evropa razpada in da Slovenija razpada. Lepo vas prosim. Ne razpada niti Slovenija in verjetno zaenkrat tudi Evropa ne. Ne pravim, da ne more Evropa morda v neki prihodnosti tudi razpasti, ampak Slovenija pa verjamem, da ne bo. In to

poudarjanje neke kritične situacije kaže na to, da ti vaši predlogi niso v ničemer konstruktivni. Druga plat medalje je Združena levica. Oni pa pravijo, da moramo odstraniti vso ograjo na južni meji. To je pa druga plat medalje. Vi pravite, da zapremo meje, pa ne vem, če se zavedate, kaj to pomeni za naše gospodarstvo. Jaz prihajam iz Brežic, jaz vem, kaj je že eno zaprtje mejnega prehoda pomenilo za naše gospodarstvo. Združena levica pa pravi, da damo vse ograje stran. Ampak poudarek, ki je mogoče lahko sklep današnje razprave, pa je, da lahko kakršnekoli ukrepe priporočimo vladi in jih ta morda celo izvrši, ampak mi ne vemo, ali bomo jutri imeli te begunce na drugi strani ograje ali jih ne bomo imeli.

Skratka, begunsko problematiko je treba reševati pri njenem izvoru. Če bi bilo tako preprosto z nekimi priporočili vladi rešiti te težave, bi bilo naenkrat konec begunske krize. To vi trdite. To ni res. Poglejte Italijo, pogledajte Španijo, Francijo, Nemčijo. Te begunske krize se očitno ne da rešiti z nekim zamahom pa z nekimi priporočili vladi, kar vi trdite danes že sedem ur. To ni res. Saj morda želite dobro, ampak ne zavedate se pa tega, da s svojimi besedami spodbujate nekakšen strah, bistveno večji, kot je potreben, ampak očitno iz nekih političnih razlogov, nekih politikantskih razlogov.

Mi se vsi zavedamo, da je situacija resna, temu primerno bomo tudi odreagirali, ampak moramo se pa zavedati, da če se jutri zapremo v bunker, je vprašanje, kje bo naše gospodarstvo in kako bodo ljudje v službo hodili čez meje. Ne bodo mogli hoditi. To kalkulacijo je treba vedno imeti pred očmi. Jaz opažam, da jo je Vlada doslej imela, upam, da jo bo imela glede na ukrepe severnih držav tudi še naprej.

Kar se tiče izključitve iz Schengena oziroma da smo izključeni iz schengena, tudi to ni res. Ne vem, če ste prebrali, da je Švedska zaprla mejo proti Danski, ta pa južno mejo, torej Švedska proti Danski in Danska proti Nemčiji. Potem je tudi Nemčija izključena iz schengena. Kaj pravite na to? Potem smo vsi izključeni iz schengena. Ne pa trditi, da je slovenska Vlada povzročila, da je Slovenija izključena iz schengena. To preprosto ni res.

Jaz na Vlado seveda apeliram, da še naprej ravna zelo skrbno. V parlamentu bomo seveda njeno delo spremljali in upam, da bo pri tem tudi na mednarodnem parketu zelo uspešna. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala, gospod predsednik.

Čestitam ministrici in seveda tudi državnemu sekretarju Šeficu, da vztrajata ves čas razprave tukaj. Jaz trdim, da je razprava prinesla nekaj dobrih stvari. Ključno je samo to, kakšno sposobnost ima kdo, da posluša in da ne

zavrača takoj, nekako po defaultu, če nekaj govori slučajno opozicija.

Lahko rečem, da je bila razprava Nove Slovenije povsem v kontekstu včerajšnje in današnje razprave v Evropskem parlamentu. Ali bo šel kdo v Strasbourg in tam ropotal, da fantje in dekleta napačno razpravljajo? Bi rad videl junaka. Gospod Donald Tusk je včeraj članicam Evropske unije dal dva meseca časa za rešitev begunske krize. Ja, res je, vrag je šalo vzel. Tudi takšna relativno trda retorika, ki je od gospoda Tuska nismo vajeni, je najbrž nek pritisk na države članice – torej tudi na Slovenijo, ker smo tudi mi vendarle Evropa –, da naredimo tisto, kar moramo narediti, da upoštevamo načelo pacta sunt servanda. Zelo težko smo se dogovorili za neka pravila znotraj Evropske unije, recimo schengenski zakonik, zdaj pa ga ne spoštujemo in zato nas boli glava in nas bo zelo, zelo bolela glava v prihodnje. Gospod Tusk zahteva, da članice Evropske unije tok beguncev obvladajo najkasneje v dveh mesecih.

Naprej. Včeraj je prav tako v Strasbourg gospod Juncker rekel, da če pade schengen, evro nima smisla in da si pač moramo države članice izračunati, koliko nas bo stal "ne-schengen". Še naprej ostajam v Evropskem parlamentu, kjer je nizozemski premier Rutte danes rekel, da je treba "v osmih tednih nujno znatno zmanjšati število beguncev." Torej sta z Donaldom Tuskom usklajena. Ta isti gospod Rutte je, tako poroča Reuters, 19. novembra na zaprti seji nizozemske vlade – Nizozemska v tej polovici leta namreč predseduje Svetu Evropske unije – predlagal, da nizozemska vlada lansira članicam idejo o mini schengnu. Mogoče ta zadeva ni ravno dobra – mini Schengen. Seveda ni dobra, sploh ni dobra, če Slovenija ostane izven tega območja. Če kdo noče razumeti, da se izvaja, da je mini schengen že tukaj, potem pa mora razumeti, da se izvaja semi-schengen. Semi-schengen, to je dejstvo. To se pravi, ponavljam, da imamo schengen de iure in imamo de facto ne-schengen.

Morda bo tudi ta predlog, ki ga ponavljam iz moje prve razprave, pač zavržen s strani koalicije, češ da to zdaj blebata tam nekdo iz zadnjega sedeža Državnega zbora, iz sedeža številka 90. Ponavljam dobronamerni predlog. Vsi se nekak povezujejo, tudi Verhofstadt oziroma ALDE je predlagal izredni vrh na temo beguncev, ker na februarskem vrhu EU najbrž ne bo časa za razpravo o beguncih. Zakaj ne? Zato, ker bodo v glavnem razpravljati o brexitu.

Zato tudi jaz ponovno predlagam, da dr. Miro Cerar skliče politični vrh, predstavnike, predsednike, morda tudi vodje poslanskih skupin, in to vseh parlamentarnih strank. Naj ne pozabi na predsednika republike, ki mora biti na tem sestanku. To bi morali biti neki sestanki oziroma srečanja z dosti pogosto frekvenco, da bi se informirali. Med ukrepi vlade, ki jih bo Vlada morda jutri sprejela – daj bog, da bi jih –, bo morda kakšen takšen, ki bo potreboval

zakonsko podlago. Ali lahko sprejmemo čez noč zakon? Težko.

Kdo je dal pravzaprav tej vladi nekako prvo podporo za tehnične ovire? Desni del opozicije. Res pa je, da najbrž mi ne bi postavili bodeče žice med reko Dravo, ki je, kot se naučimo v osnovni šoli, velika reka, in med kanalom hidroelektrarne Formin, tam je nemogoče priti čez.

Zaključujem, ključno je sodelovanje s ... / izklop mikrofona/

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:

Zaključujem splošno razpravo o predlogu priporočila. V skladu z razlago Komisije za poslovnik z dnem 9. 12. 2009 Državni zbor ugotavlja, da je postopek obravnave predloga priporočila končan.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda in 27. izredno sejo Državnega zbora.

Seja se je končala 20. januarja 2016 ob 20.12.

INDEKS GOVORNIKOV

B

BAČIČ, MARIJA	36
BAH ŽIBERT, ANJA	50, 67
BOŽIČ TILEN	48
BRGLEZ, DR. MILAN	12, 66
BRINOVŠEK, NADA	44

D

DOBOVŠEK, DR. BOJAN	11
---------------------------	----

E

ERJAVEC, KARL VIKTOR	42
----------------------------	----

F

FERLUGA, MARKO	39
----------------------	----

G

GÖNCZ, DR. LÁSZLÓ	31
GORENAK, DR. VINKO	14
GRIMS, MAG. BRANKO	6, 22, 27, 39, 41, 43, 46, 58
GYÖRKÖS ŽNIDAR, MAG. VESNA	9, 51

H

HAINZ, PRIMOŽ	34
HAN, MATJAŽ	28, 29
HORVAT, JOŽEF	30, 69

J

JENKO, MAG. JANA	45
------------------------	----

K

KAVČIČ, MAG. ALEKSANDER	62
KOLEŠA, ANITA	35
KOPMAJER, BENEDIKT	16
KORENJAK KRAMAR, KSENIJA	47
KOTNIK POROPAT, MARJANA	49
KOZLOVIČ, MAG. LILIJANA	8, 40, 42

L

LEP ŠIMENKO, SUZANA	61
LISEC, TOMAŽ	37

M

MAHNIČ, ŽAN	63, 68
MATIČ, DR. DRAGAN	37

N

NEMEC, MATJAŽ	28
NOVAK, LJUDMILA	40

P

PODKRAJŠEK, BOJAN	47
POGAČNIK, MAG. MARKO	64, 66

PRIKL, UROŠ	26
R	
RADIČ, DUŠAN	34
RANC, DANILO ANTON	46
S	
SLUGA, JANJA	24
Š	
ŠIRCELJ, MAG. ANDREJ	33
ŠKOBERNE, JAN	17
ŠKODNIK, IVAN	50
T	
TANKO, JOŽE	40, 65, 66
TOMIČ, VIOLETA	18
TONIN, MAG. MATEJ	19
V	
VEBER, JANKO	59
VERVEGA, VESNA	32
VRTOVEC, JERNEJ	25, 57
Z	
ZORČIČ, IGOR	68
ZORMAN, BRANKO	62

LEGENDA

- PS SMC – Poslanska skupina Stranke modernega centra**
- PS SDS – Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke**
- PS DeSUS – Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije**
- PS SD – Poslanska skupina Socialnih demokratov**
- PS ZL – Poslanska skupina Združena levica**
- PS NSi – Poslanska skupina Nove Slovenije**
- PS IMNS – Poslanska skupina italijanske in madžarske narodne skupnosti**
- PS NP – Poslanska skupina nepovezanih poslancev**
- NeP – Nepovezani poslanec**